

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · cinquè període · sèrie P · número 80

Ple del Parlament

Sessió 42, primera reunió, dimecres 6 de setembre de 2017

Presidència de la M. H. Sra. Carme Forcadell i Lluís

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Alteració de l'ordre del dia	4
Pregunta al Govern sobre la segregació escolar 310-00274/11	31
Pregunta al Govern sobre el desplegament de la hisenda pròpia 310-00278/11	33
Pregunta al Govern sobre l'inici del curs escolar 2017-2018 310-00279/11	34
Pregunta al Govern sobre la represa de les emissions per freqüència modulada del canal iCat 310-00280/11	36
Pregunta al Govern sobre la gestió comunicativa del Departament d'Interior amb relació als atemptats de Barcelona i Cambrils del 17 d'agost 310-00272/11	37
Pregunta al Govern sobre les actuacions en matèria d'LGBTI 310-00275/11	39
Pregunta al Govern sobre la gestió del dret de manifestació 310-00276/11	41
Pregunta al Govern sobre els drets del col·lectiu LGBTI 310-00277/11	43
Pregunta al Govern sobre les garanties democràtiques 310-00273/11	45
Pregunta al president de la Generalitat sobre la política de defensa d'una eventual Catalunya independent 317-00186/11	47
Pregunta al president de la Generalitat sobre les seves declaracions amb relació a la necessitat de retallar els temps d'intervenció i els drets dels diputats de l'oposició al Parlament 317-00184/11	49
Pregunta al president de la Generalitat sobre els esforços del Govern per a la preservació dels Cos de Mossos d'Esquadra de la controvèrsia política i per a fer-lo present en els organismes de seguretat internacionals 317-00185/11	51

Pregunta al president de la Generalitat sobre la creació d'una comissió d'experts per a prevenir i combatre el terrorisme 317-00183/11	52
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva opinió amb relació a les campanyes contra polítics i periodistes no afins al Govern 317-00182/11	53
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures del Govern perquè el dret a decidir sigui dels catalans i no del Govern de l'Estat 317-00187/11	56
Alteració de l'ordre del dia (continuació)	57
Proposició de llei del referèndum d'autodeterminació 202-00065/11	66
Decret llei 5/2017, de l'1 d'agost, de mesures urgents per a l'ordenació dels serveis de transport de viatgers en vehicles fins a nou places 203-00012/11	97
Proposició de llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat (debat de totalitat) 202-00061/11	109
Alteració de l'ordre del dia	123
Procediment per a elegir cinc síndics de la Sindicatura Electoral de Catalunya 284-00028/11	130

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 42.1

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i el lletrat Joan Ridao i Martín.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Decret llei 5/2017, de l'1 d'agost, de mesures urgents per a l'ordenació dels serveis de transport de viatgers en vehicles fins a nou places (tram. 203-00012/11). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 492, 14).
3. Proposició de llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat (tram 202-00061/11). Grup Parlamentari Junts pel Sí, Grup Parlamentari Socialista i Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Debat de totalitat i, si escau, votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 472, 26).
4. Proposició de llei de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social (tram. 202-00034/11). Comissió de Treball. Debat i votació del dictamen de la comissió, de les esmenes reservades i de les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries (dictamen: BOPC 481,3; dictamen del Consell de Garanties Estatutàries: BOPC 496, 44).
5. Proposició de llei contra l'abús bancari (tram. 202-00054/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat (text presentat: BOPC 384, 20).
6. Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya (tram. 261-00001/11). Comissió d'Investigació sobre l'Operació Catalunya. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 498).
7. Interpel·lació al Govern sobre el decreixement (tram. 300-00203/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre les competències atribuïdes pel Decret 108/2017 al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda (tram. 300-00207/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre el model d'instituts escola (tram. 300-00204/11). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre la crisi del sector de la fruita (tram. 300-00205/11). Grup Parlamentari Socialista. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre el transport sanitari (tram. 300-00206/11). Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la situació del turisme (tram. 300-00208/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
13. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística (tram. 302-00180/11). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació.
14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur decret de menjadors escolars (tram. 302-00181/11). Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Debat i votació.
15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els reptes de la política de seguretat (tram. 302-00182/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els mitjans de comunicació catalans (tram. 302-00183/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.
17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la desprotecció social (tram. 302-00184/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.
18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'habitatge (tram. 302-00185/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació.

La presidenta

Comença la sessió.

Molt bon dia a totes i a tots. La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple...

Alteració de l'ordre del dia

Senyora Rovira, per què em demana la paraula?

Marta Rovira i Vergés

Sí, presidenta, li demano la paraula en virtut de l'article 81.3 del Reglament del Parlament, per sol·licitar una alteració de l'ordre del dia per incorporar un nou punt a debat i votació. Li proposo, concretament, debatre i votar la Llei del referèndum d'autodeterminació de Catalunya.

Presidenta, aquesta cambra ha de ser ben conscient de la proposta que demanem que s'incorpori a debat. Aquest no és un debat d'una llei més, no és un debat d'una llei qualsevol...

La presidenta

Senyora Rovira...

Marta Rovira i Vergés

...aquest és el debat sobre el referèndum d'autodeterminació de Catalunya i jo li demanaria...

La presidenta

Senyora Rovira...

Marta Rovira i Vergés

...que em deixés tres minuts per explicar-ho a la cambra.

La presidenta

Senyora Rovira, li dono els tres minuts. Nosaltres cronometrarem el temps i tingui present que el mateix temps que vostè utilitza el tindran tots els portaveus també...

Marta Rovira i Vergés

D'acord.

La presidenta

...per a fixar la seva posició, d'acord? El vicepresident controlarà el temps.

Marta Rovira i Vergés

Presidenta..., d'acord.

La presidenta

Endavant, senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

Al nostre entendre, Catalunya té dret a decidir i té dret a l'autodeterminació; un dret que ens és inherent, que no prescriu, que ningú ens pot revocar i al que nosaltres mateixos tampoc no podem renunciar. Un dret que pertany a Catalunya com a nació, un dret al que Catalunya no ha renunciat mai, sinó tot al contrari; un dret contemplat al preàmbul de l'Estatut de 1979; un dret que Catalunya ha reafirmat en múltiples resolucions aprovades en aquest Parlament, resolucions que avui són ben vigents. Les primeres resolucions, dels anys vuitanta, just després del pacte constitucional, que reafirmen que la signatura del pacte constitucional no ha significat mai una renúncia d'aquest dret.

En aquesta presa de consciència que demanem a la cambra, de que aquest és el debat que nosaltres proposem, el debat sobre l'exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya, també volem recordar que, atenent a les amenaces que alguns diputats d'aquesta cambra hem rebut, l'Estat espanyol està obligat a respectar i a promoure internacionalment l'exercici del dret a l'autodeterminació, d'acord amb les disposicions de la Carta de Nacions Unides i perquè s'hi va comprometre, també, explícitament, amb la signatura del Pacte internacional dels drets econòmics, socials i culturals, assumint –assumint– el seu article 1.3, un article que deixa ben clar que aquest és un dret que no només afecta la conjuntura del procés de descolonització sinó que és un dret ben vigent, tal com afirmen les últimes pràctiques d'aquest dret, el dret a l'autodeterminació, i tal com afirmen, així, dictàmens judicials molt recents.

Un dret que pot ser exercit aquí, al Parlament de Catalunya, com a institució que representa la sobirania del poble de Catalunya; un dret que pot ser exercit al Parlament de Catalunya també, tal com estableix l'article 10.2, i l'article 96 de la Constitució espanyola, segons el qual l'Estat espanyol està obligat a interpretar la Constitució espanyola d'acord amb els tractats internacionals. I és per aquest motiu que no entendríem cap ingerència per part del Govern espanyol en aquest debat que avui proposem.

Per tant, presidenta, li demano que es posi a votació aquesta proposta d'incorporar el debat i votació sobre el referèndum d'autodeterminació a l'ordre del dia d'aquest Ple, just abans de la sessió de control, i que se'n garanteixi tota la seva substanciació fins al final.

Finalment, presidenta, voldria també informar la cambra i la resta de grups parlamentaris que Junts pel Sí té un acord amb el Grup Parlamentari de la CUP per passar directament a un tràmit molt concret d'aquest procediment legislatiu, que és el tràmit concret del debat i votació final de la llei. I també ens agradaria que es fes una segona votació, tal com preveu l'article 81.3 del Reglament, per passar a aquest tràmit concret del procés legislatiu.

Fa dos anys que els diputats tenim un mandat democràtic per fer possible l'exercici del dret a l'autodeterminació a Catalunya; fa un any que es va anunciar en aquesta mateixa seu del Parlament que aquest exercici es faria mitjançant el millor instrument, un referèndum, i fa dos mesos que vam fer pública la proposició de llei del referèndum. Aquesta llei, per tant, és coneguda i ha estat publicada. Aquesta llei no ha pogut seguir la tramitació ordinària que nosaltres haguéssim volgut, fa dos anys que el Govern espanyol persegueix insistentment l'exercici del dret a l'autodeterminació, en lloc de respectar-ne el seu exercici: impugnacions d'acords del Parlament, querelles de la fiscalia, advertiments preventius i constants del Tribunal Constitucional...

Per aquest motiu, nosaltres utilitzem aquesta via reglamentària, la de l'article 81.3, que està prevista en aquest Reglament i que ens permet incorporar el debat i votació final en aquest Ple. Nosaltres, presidenta, per aquest motiu utilitzem aquesta via prevista al Reglament, però ens sembla que hem de respectar la resta de participació dels grups parlamentaris en aquest debat i votació. (*Remor de veus.*) Per això mateix... –i si m'ho permeten, que ho expliqui–, que nosaltres demanem que s'obri un període d'esmenes de dues hores perquè tots els grups parlamentaris... (*Forta remor de veus.*) Demanem que s'obri un termini d'esmenes de dues hores perquè tots els grups parlamentaris puguin fer les esmenes que considerin oportunes per passar directament al debat i votació final; atès que se'ns han bloquejat totes les altres vies d'aquest Parlament, nosaltres ens veiem obligats a demanar l'exempció dels tràmits previs al procediment que ens porten a aquest debat i votació final.

Concretament, demanem que s'eximeixin el debat a la totalitat de la llei i el dicamen del Consell de Garanties Estatutàries, tal com està previst en el mateix Reglament del Parlament. (*Remor de veus.*) Entenem que amb aquesta exempció no

queda afectat el control de legalitat, perquè sempre es pot fer amb posterioritat a la votació pels tribunals ordinaris, com vostès mateixos saben perfectament, perquè han exercit aquest control de legalitat reiteradament als tribunals ordinaris, malauradament, malgrat el que aprovi el Parlament de Catalunya i sempre posant en tensió el principi democràtic i la legitimitat d'aquest Parlament. I perquè si haguéssim arribat al punt de tenir un dictamen previ del Consell de Garanties Estatutàries, si avui el tinguéssim, si haguéssim pogut utilitzar la tramitació ordinària i avui tinguéssim aquest dictamen, podríem estar davant d'una votació idèntica, com la que es planteja, perquè en cap cas les observacions fetes en el dictamen són vinculants i, per tant, podríem no haver-les incorporat al text final que nosaltres presentem a votació.

A més a més, nosaltres defensem que el debat que es proposa, que és sobre el dret a l'autodeterminació, és un exercici que, a banda de ser un exercici del dret intern, també és un exercici del dret internacional a l'estar regulat pels tractats internacionals. I entenem que a efectes del control de la legalitat també tenim al nostre abast, tots els grups i totes les persones que així ho desitgin, d'anar a les vies internacionals per efectuar aquest control de legalitat.

Entenem, finalment –i acabo–, que el Ple és sobirà i pot prendre aquesta decisió per majoria absoluta, tal com assenyala el Reglament a l'article 81.3, sense vulnerar les garanties de la resta de grups. Per tant, demanaríem que es fes una segona votació: la primera, per alterar i incorporar el punt a l'ordre del dia de debat i votació final de la Llei del referèndum i de l'autodeterminació, i, la segona votació, demanaríem que es fes per passar concretament a aquest punt del tràmit de votació i debat final de la llei, amb el període que nosaltres demanem de dues hores d'esmenes, perquè tots plegats puguem fer-hi les esmenes corresponents.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Rovira. Ha estat parlant cinc minuts; per tant, tots els grups tindran cinc minuts. Hi ha algun altre grup que també estigui d'acord amb aquesta petició? *(Pausa.)* Sí, senyora Gabriel. *(Remor de veus.)*

Anna Gabriel i Sabaté

Gràcies, presidenta. La resta de grups tindreu oportunitat, segurament, de parlar quan la presidenta us atorgui el dret de paraula. En primer lloc, molt bon dia a totes les que esteu aquí presents i a totes les que estan seguint aquest Ple també per altres mitjans.

En nom de la CUP - Crida Constituent, també demanem introduir a l'ordre del dia el punt de debat i aprovació de la Proposició de Llei de referèndum d'autodeterminació, una proposició de llei que nosaltres hem impulsat i hem subscrit. Ho fem en base a l'article 81.3 del Reglament, que ens permet fer-ho a dos grups parlamentaris i alhora, en base també al mateix article, demanaríem que se'n puguin eximir els tràmits parlamentaris previstos en circumstàncies ordinàries, en el mateix sentit que ha expressat la portaveu de Junts pel Sí.

Ho sol·licitem perquè creiem que som un subjecte polític sobirà i perquè volem exercir la nostra condició política. Volem aprovar aquesta llei i, de fet, volem que permeti que el Govern convoqui el referèndum d'autodeterminació i que finalment sigui la gent la que pugui votar l'1 d'octubre, «sí» o «no» a la independència d'aquesta part dels Països Catalans.

No hem trobat una altra manera de fer valdre la voluntat majoritària d'aquest país. No hem trobat cap voluntat de diàleg a l'Estat espanyol, al contrari, hem trobat un estat fortament deslegitimad i que només actua en base a amenaces i a prohibicions. Hem trobat un estat, un poder judicial i una majoria parlamentària al Congrés que creuen que més enllà de la indissoluble unitat de l'Estat espanyol no hi ha vida i, per tant, no hi ha drets. No volem creure que els debats neixen, s'empetiteixen i es moren a la Constitució de 1978. De fet, nosaltres no volem que mori la intel·ligència.

La sobirania política s'ha de poder exercir si aquesta és la voluntat de la majoria. Hi ha un país que ha demostrat sobradament que té voluntat de poder decidir sobre la independència i, de fet, sobre moltíssimes altres qüestions que afecten les condicions materials de les nostres vides.

Per nosaltres, el debat i aprovació d'aquesta llei no és un debat sobre reglaments, sobre estatuts d'autonomia, sobre consells de garanties estatutàries, ni sobre incidents d'execució de sentències del Tribunal Constitucional. El debat i aprovació d'aquesta llei ara ja s'ha convertit en una qüestió no només de contestar la demofòbia de l'Estat espanyol, sinó també –i sobretot– un acte de dignitat col·lectiva.

La presidenta

Gràcies, senyora Gabriel.

Atès que hi ha dos grups parlamentaris que demanen l'alteració de l'ordre del dia, d'acord amb el Reglament, amb el punt 81.3, procedirem a la votació. (*Remor de veus.*) Farem dues votacions. Primer, farem la votació de l'alteració de l'ordre del dia (*forta remor de veus*) i després farem la votació de l'exempció dels tràmits (*persisteix la remor de veus.*) Abans de procedir a la votació, tal com hem dit –tal com hem dit– donarem cinc minuts a cada portaveu perquè puguin fixar la seva posició. I, per tant, vostè, senyor Fernández, ha estat el primer a demanar la paraula, per tant, tindrà cinc minuts i li demano que ens faci totes les sol·licituds i consideracions en aquests cinc minuts, perquè es farà un únic torn de paraules.

Alejandro Fernández Álvarez

És una qüestió d'ordre. No és..., no toca ara la intervenció.

La presidenta

No, sí, ara li toca la intervenció.

Alejandro Fernández Álvarez

No, no, no..., no podemos iniciar este debate hasta que no se analice, por parte de la Mesa, la petición de reconsideración que se ha realizado. Hasta ese momento, no se puede realizar este debate.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Farem..., farem –farem– la petició de reconsideració, la farem, però és que ara no estàvem iniciant cap debat, estàvem fent l'alteració de l'ordre del dia (*persisteix la remor de veus*), el debat és després; per tant, ara estem únicament i exclusivament parlant de l'alteració de l'ordre del dia. I jo els dono cinc minuts perquè vostès parlin, cada portaveu, sobre l'alteració de l'ordre del dia. (*Remor de veus.*) Sí, els dono cinc minuts.

Santi Rodríguez i Serra

Em remeto a l'article 88.1, que és una crida a l'observança del Reglament, senyora presidenta. No podem debatre l'alteració de l'ordre del dia per incloure el debat d'una proposició de llei que ha estat admesa a tràmit fa escassos minuts, que ha estat publicada al *Butlletí Oficial del Parlament* fa escassos minuts i que, en aquests moments, no compleix els requisits mínims per poder ser debatuda en aquest Ple.

I en aquest sentit li citaré, per exemple, l'article 82 del Reglament, que diu que la documentació, per ser debatuda en els òrgans de la cambra, en el Ple, han d'estar a disposició dels diputats, com a mínim, quaranta-vuit hores abans, llevat que existeixi un acord explícit de la Mesa, cosa que a nosaltres no ens consta. Per tant, en aquest moment, no es pot sotmetre a debat una llei que no ha estat en possessió dels diputats el temps que, reglamentàriament, ens correspon.

Agraïm molt sincerament la preocupació de la senyora Rovira pels drets dels diputats de l'oposició, però creiem i estem convençuts de que la millor garantia de res-

pectar els drets dels diputats de l'oposició és el compliment estricte del Reglament d'aquest Parlament.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

El representant del Partit Popular ha exhaurit els seus cinc minuts. Sí, farem la reconsideració... *(Forta remor de veus.)* Perdoni, és veritat això dels dos dies, però aquí ara estem..., primer votarem l'alteració i després votarem l'exempció dels tràmits. I abans de votar farem, com vostè ha dit, la reconsideració. Però ara..., abans de votar farem la reconsideració, però ara demano als portaveus que es posicionen respecte a l'alteració de l'ordre del dia i després de la reconsideració votarem. *(Veus de fons.)* Senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta, como portavoz del Grupo Parlamentario de Ciudadanos, lamento tener que volver a dirigirme a usted como si fuera la presidenta del Gobierno o la presidenta de la ANC, lamento que usted esté vulnerando otra vez los derechos de todos los diputados. Nos parece escandaloso que se someta a votación el cambio del orden del día cuando está pendiente una reconsideración que los grupos parlamentarios le han hecho llegar a la Mesa, y la Mesa se niega a resolver sobre eso.

Lo primero que hay que hacer, como cuestión de orden, como ya se le ha señalado aquí, lo primero que hay que hacer es..., si esa admisión a trámite, cuya reconsideración se ha pedido, debe ser reconsiderada o no, y entonces venir al Pleno y entonces se valorará si se altera el orden del día.

¿Por qué hay que hacerlo así? Pues, mire, señora presidenta, porque la reconsideración que se ha solicitado está basada, básicamente, en que se trata de una iniciativa parlamentaria que vulnera directamente lo que preceptúa el Tribunal Constitucional acerca de la posibilidad de celebrar un referéndum en Cataluña. Ustedes, lo que están intentando hacer es atropellar los derechos no solamente de los grupos parlamentarios, sino de todos los catalanes que han votado en Cataluña a diversos partidos políticos con diversas sensibilidades. Y ustedes lo que están haciendo es suplantar la voluntad de todos los catalanes por la de una parte de ellos, por un grupo, unos grupos parlamentarios que tienen menos votos que el resto de la oposición, que se niega a llevar a cabo esta hoja de ruta en la que ustedes se han embarcado y que, por cierto, tampoco estaba incluida en el programa electoral.

Y, por lo tanto, esta cuestión no debería poder someterse a votación, la alteración del orden del día, para poner en el orden del día algo que ni siquiera hemos dispuesto con el tiempo de cuarenta y ocho horas de antelación, los grupos de la cámara, como manda el Reglamento.

Además, se está pretendiendo alterar, posponer todos los trámites, alterar los trámites que tenemos derecho, los diputados, a realizar en cualquier iniciativa legislativa. Y se está pretendiendo que no podamos ni siquiera acudir en petición de dictamen al Consell de Garantías Estatutarias. Y se está alterando todo el procedimiento legislativo para evitar que haya un verdadero debate. No se nos diga que con dos horas..., que con dos horas es suficiente para debatir acerca de la derogación del pacto de l'Estatut de Catalunya, alterando toda la normativa, vulnerando el Estatuto, vulnerando la Constitución.

Si no tienen ustedes mayoría para hacer una ley electoral, ¿pretenden hacer una sindicatura electoral –pretenden hacer una sindicatura electoral– sin tener los votos suficientes a través de esta ley de referéndum que intentamos introducir en el orden del día?

Está claro, por tanto, que tanto por motivos de forma..., porque no se han seguido los trámites reglamentarios para traer esto aquí, porque se pretende suprimir los trámites que todos los partidos tenemos, todos los grupos parlamentarios, en la ela-

boración de las leyes y, por último, porque, en el fondo, lo que se pretende incluir en el orden del día es algo que no puede votar este Parlamento, porque este Parlamento puede debatir de todo pero dentro de las leyes y con respeto a la democracia..., con respeto a la democracia, señores, no con respeto a lo que supone que este Parlamento esté haciendo de gestoría del Gobierno Puigdemont.

Si el Gobierno Puigdemont decide que quiere hacer un referéndum el 1 de octubre, ¿este Parlamento lo tiene que hacer a costa de suprimir los derechos de los diputados que representan a todos los catalanes? ¿Tenemos que correr hoy para aprobar algo sin que, ni siquiera, sea visto por el Consell de Garantías Estatutarias, sin que siga los trámites legislativos, sin que obedezca a los controles que todas las democracias occidentales tienen? ¿Tenemos que hacerlo, eso, hoy para que...

La presidenta

Senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

...el señor Puigdemont...

La presidenta

...li queden trenta segons.

Carlos Carrizosa Torres

...para que el señor Puigdemont pueda cumplir con su palabra de intentar hacer algo que sabe que, por cierto, no va a poder hacer porque el estado de derecho se defiende por sí solo sin necesidad de que haya nadie que lo impulse?

El estado de derecho y la democracia tienen los mecanismos suficientes como para que esto que se pretende hacer hoy aquí quede invalidado. Y ustedes lo saben. Y, por lo tanto, todo lo que estamos haciendo hoy aquí con esta vulneración de reglamentos está convirtiendo esta cámara no en el Parlament de Catalunya, sino en el Teatre Nacional de Catalunya.

Están ustedes depreciando, depreciando e injuriando esta cámara legislativa, porque la han convertido en un mero teatro desde el momento en el que...

La presidenta

Senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

...no se respetan...

La presidenta

...ha exhaurit el temps.

Carlos Carrizosa Torres

...los derechos de los catalanes...

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Carrizosa. *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)* Ha exhaurit el temps.

(Alguns aplaudiments.)

Senyor Pedret. *(Veus de fons.)* Vol parlar des del faristol. Molt bé.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. President, vicepresident, consellers, conselleres, diputats, diputades, persones que ens escolten a través de tots els mitjans que posa a disposició aquest Parlament... En primer lloc, voldria dir-li, senyora presidenta, que considerem que és estrany haver d'estar fent aquest debat sobre la qüestió plantejada pels portaveus –les portaveus, en aquest cas, de Junts pel Sí i de la CUP– quan podríem estar fent un debat sobre quelcom que la Mesa després reconsiderés. És a dir, si no és que vostè estigui preconfigurant quina és la decisió de la Mesa respecte a la pe-

tició de reconsideració que, per exemple, el nostre grup ha plantejat, podríem estar tenint un debat sobre una proposició de llei que, en realitat, no està admesa a tràmit, perquè la reconsideració podria produir aquest resultat.

Però, en qualsevol cas, respecte a les qüestions de forma i de fons..., perquè alguna portaveu d'aquest Parlament ha fet, en part de la seva intervenció, diguem-ne, amb l'acidesa i el verb esmolat que la caracteritza, i també en part de la sornegueria que també acostuma a caracteritzar alguna de les seves intervencions, un menyspreu respecte a les qüestions de forma: formalismes, *technicalities*, minúcies. Però ocorre que, en democràcia, la forma té bastant a veure amb el fons –la forma té bastant a veure amb el fons. I ocorre que una llei, per ser legal, no n'hi ha prou que vagi encapçalada amb la paraula «lleï» quan es presenta al Registre del Parlament. Ha d'estar dictada per un òrgan que està habilitat i que té les competències per fer-ho, i ha de seguir els procediments, que vol dir les garanties dels drets, que estan establerts a les lleis, a l'Estatut, a la Constitució.

Perquè, si no, és un acte purament arbitrari, un dictat d'una majoria parlamentària que, en aquest cas, està mancada, a més, no només de legitimitat d'origen, perquè no és en absolut una majoria electoral, no és tampoc una majoria sociològica, no és tampoc una majoria parlamentària que en els seus programes hauria portat aquest punt com un punt imprescindible en aquesta legislatura, sinó que, a més, sobretot –i el que és més important i avui s'està constatant–, està mancada de legitimitat d'exercici. Perquè si per assolir els objectius polítics que es plantegen, que poden ser legítims, decideixen fer saltar pels aires tots els procediments i garanties democràtiques, els drets de les minories parlamentàries, i més important que els drets dels diputats i les diputades *per se* és el fet de que ho són en tant que representants dels ciutadans i les ciutadanes d'aquest país, com ho són vostès, efectivament, com ho són vostès, però nosaltres també –però nosaltres també. (*Aplaudiments.*) I els drets dels ciutadans i les ciutadanes a les que representem no poden ser trepitjats de cap de les maneres.

Mirin, respecte a l'article 81.3 tenim la sort que, tant els serveis de la cambra, el secretari general, el lletrat major en les seves notes jurídiques i tècniques sobre la reforma del Reglament de Catalunya, com el Consell de Garanties Estatutàries en el seu Dictamen número 7 d'aquest mateix any, ja van fer-se..., ja van curar-se en salut i ja van fer un pronunciament respecte als tràmits parlamentaris que eren absolutament essencials per respectar el dret de participació política a través de representants. I avui se'ns ha anunciat, per part d'una portaveu del grup majoritari, que almenys un d'aquests, si no dos, almenys un d'aquests, pensaven intentar obviar-lo o ometre'l, que és la possibilitat que els grups parlamentaris presentin una sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries respecte a si aquesta proposició de llei s'ajusta o no a l'Estatut i a la Constitució.

Però és que és més, també els vull fer avinent que el nostre grup parlamentari s'ha adreçat en diverses ocasions, a través dels serveis del nostre grup, per demanar un informe jurídic sobre l'ajustament a la llei, a l'Estatut i a la Constitució d'aquesta proposició. Se'ns ha denegat, i pensàvem que era una qüestió transcendent i que caldria conèixer l'opinió dels serveis de la cambra.

Malgrat que se'ns hagi negat encarregar-lo, ens consta que existeix un informe del secretari general i del lletrat major de la cambra. I, per tant, nosaltres, de conformitat amb l'article 86 del Reglament del Parlament de Catalunya, demanem que es faci lectura d'aquest document que creiem que pot il·lustrar l'assumpte que estem debatent. Demanem, per tant, a la Mesa que faci lectura d'aquest document que som coneixedors que existeix.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, senyor Pedret. Senyor Coscubiela, té la paraula.

Joan Coscubiela Conesa

Bon dia. Moltes gràcies. Els que sempre hem defensat i continuarem defensant el referèndum som els més interessats que es celebri amb plenes garanties democràtiques. I el que avui la majoria vol fer és exactament el contrari: fer saltar pels aires totes les garanties democràtiques des del primer minut. No estem davant d'una mera alteració de l'ordre del dia, i ho sabeu. El que avui se'ns planteja és la suspensió dels drets de les garanties dels parlamentaris, i, per tant, de la ciutadania a què representem, previstos en el Reglament, en la Llei del Consell de Garanties Estatutàries i en el mateix Estatut d'autonomia.

L'actuació de la majoria parlamentària avui, en lloc de contribuir a legitimar aquest referèndum, el que fa és deteriorar greument la seva legitimitat. Estem davant d'una actuació antidemocràtica que, almenys al Parlament de Catalunya, no té precedents, que es presenta com un mal menor, que es presenta com un intent d'una nova astúcia per burlar el Govern espanyol. Junts pel Sí i la CUP saben que respondre a la bunquerització del Govern espanyol per la via de l'astúcia és un autoengany que dura hores i dies, fins i tot ho han dit moltes vegades els companys de la CUP.

Per respondre a la bunquerització del Govern espanyol es podria entendre, seria absolutament legítim, que les forces polítiques que així ho consideressin cridessin a la insubmissió cívica amb totes les conseqüències que això suposa. Però és enganyar la ciutadania dir que amb aquestes astúcies es burla el Govern espanyol. L'únic efecte que tindrà, si la majoria parlamentària s'imposa avui, serà que trepitjaran els drets democràtics dels diputats –i, per tant, de la ciutadania a la que representem–, degradarà el Parlament de Catalunya a cotes impensables i deslegitimarà el referèndum.

El Reglament, fins i tot en les seves interpretacions més creatives, permet alterar l'ordre del dia en determinades circumstàncies. Però el Reglament no ho permet tot, no pot, no pot permetre anul·lar, suspendre per uns dies, com vostès pretenen, els drets dels diputats i diputades. El Reglament no autoritza a deixar en suspens la legalitat catalana: Llei del Consell de Garanties Estatutàries, el mateix Estatut d'autonomia i els drets dels diputats i diputades.

El Consell de Garanties Estatutàries ha dit amb el seu dictamen sobre la reforma del Reglament que lleis d'aquesta transcendència, com la del referèndum, requereixen ser aprovades amb un procediment ordinari, de debat, que garanteixi dret a esmenes, debats parlamentaris. Ho ha dit clarament. I la resposta avui de la majoria és: «Com que no m'agrada el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, li tapo la boca al Consell de Garanties Estatutàries, com abans li tapen la boca als lletrats, com ara li vull tapar la boca a tots els diputats i diputades que no coincideixen amb aquesta majoria parlamentària.»

Això, ho sento, vostès es poden inventar el que sigui, poden inventar-se els procediments que vulguin, però el que avui s'han inventat és el procediment *bucanero*: «Llei que no m'agrada, disparo, i l'anullo. Diputat que no m'agrada, li anul·lo els seus drets. Consell de Garanties Estatutàries, que sé el que em va dir i no m'agrada, li tapo la boca i impedeixo que puguin parlar.» Estan situant les institucions catalanes en un estat d'excepció, perquè el que es planteja avui no és una insubmissió davant de l'Estat espanyol. El que vostès estan plantejant avui és una desobediència a tota la legalitat catalana. I el precedent que creen és gravíssim en termes democràtics. Els drets de la ciutadania, els drets dels parlamentaris no poden ser derogats per la majoria. Això és l'essència de la democràcia. En una democràcia el fet de tenir majoria no autoritza a suspendre els drets de les minories. Això no és democràcia, això té un altre nom! (*Alguns aplaudiments.*) Són conscients –són conscients– de la gravetat del que estan perpetrant avui només per poder mantenir un relat d'aquí al dia 1 d'octubre? A partir d'ara, són conscients, vostès, que, a partir d'ara, tothom que tingui majoria en aquest Parlament o en el futur Parlament de transició a la república catalana, i ho consideri oportú als seus fins, pot saltar-se les lleis, les catalanes tam-

bé, i deixar en suspens el dret de la resta de grups, el dret dels diputats i de les ciutadanes? És aquest el país que ens proposen construir?

Si us plau, no; no us podeu equivocar així. Justificar un relat que us faci aguantar fins a l'1 d'octubre no pot ser al cost de deteriorar la democràcia catalana i el Parlament a aquests nivells. Perquè aprovareu el referèndum, no sé què passarà el dia 1 d'octubre, però el que es quedarà és una democràcia absolutament trencada: no només la societat que tenim a Catalunya, sinó la democràcia catalana. No ho podeu fer, això. I que la justificació no pot ser, de cap de les maneres, la bunquerització de l'Estat espanyol. La democràcia es defensa amb més democràcia, no amb menys.

Però és que, a més a més, esteu afeblint la legitimitat democràtica del referèndum. Si ara no hi ha ningú fora de Catalunya, fora –fora, a nivell internacional– que recolzi un referèndum fet sense garanties, després d'això que passarà avui, ningú fora de Catalunya, cap tribunal, cap organisme internacional pot avalar un referèndum amb caràcter vinculant amb aquestes condicions. Que no ho veieu? Que no ho veieu que us esteu carregant la fórmula del referèndum per molts anys si voleu continuar treballant per aquesta qüestió?

Si us plau, si de veritat voleu el referèndum...

La presidenta

Senyor Coscubiela...

Joan Coscubiela Conesa

...no feu aquesta cacicada avui.

La presidenta

...ha exhaurit el temps.

Joan Coscubiela Conesa

Acabo només amb una cosa, senyora presidenta. Amb relació a vostè: havent demanat dictamen al Consell de Garanties Estatutàries, el debat i votació de la llei ha d'esperar a conèixer aquest dictamen. I com que això –això– té molta transcendència, senyora presidenta, li demano que abans, abans de sotmetre a cap votació això, convoqui la Mesa, i, si us plau, sol·liciti als serveis jurídics un informe amb relació a la legalitat del procediment que se'n està plantejant.

Els diputats tenim dret a saber...

La presidenta

Gràcies, senyor Coscubiela. Ha exhaurit el temps.

Joan Coscubiela Conesa

Els diputats tenim dret a saber...

La presidenta

Senyor Coscubiela... Gràcies, senyor Coscubiela. *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)* Senyor Coscubiela, el crido a l'ordre. *(L'orador continua parlant sense fer ús del micròfon.)* No té ús de la paraula. Ha exhaurit el temps. *(Veus de fons.)* Senyor Coscubiela, ha exhaurit el temps. *(Veus de fons. Aplaudiments.)*

Abans de passar a la votació de l'alteració de l'ordre del dia i de l'exempció dels tràmits parlamentaris...

El vicepresident segon

Li demano la paraula, senyora presidenta...

La presidenta

...convoco...

El vicepresident segon

...com a vicepresident de la Mesa del Parlament i vicepresident, també, segon del Parlament, li demano la paraula per una qüestió d'ordre *molt* important.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor vicepresident, estem reunits en ple. *(Persisteixen els aplaudiments.)* Vostè aquí no pot actuar com a membre de la Mesa, només pot actuar com a membre de la Mesa quan estem reunits en mesa. El Ple és sobirà i aquí vostè no hi està com a mesa. Per tant, ho sento. Vostè ja ha intervingut abans a la Mesa, ha intervingut moltes vegades i ara el seu grup ja ha intervingut.

Per tant, convoco des d'aquí la Junta de Portaveus i la Mesa per resoldre la reconsideració.

El vicepresident segon

Li demano de nou la paraula, presidenta.

La presidenta

Convoco la Mesa i la Junta de Portaveus per resoldre la reconsideració.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i quatre minuts i es reprèn a un quart d'una del migdia i vuit minuts.

La presidenta

Procedirem a la votació de l'alteració de l'ordre del dia, d'acord amb l'article 81.3, atès que ho han demanat dos grups parlamentaris.

En primer lloc votarem l'alteració de l'ordre del dia i en segon lloc votarem l'exempció dels tràmits parlamentaris.

Els informo que, d'acord amb les consideracions que ha fet avui el secretari general a la Mesa, els he d'advertir que aquest punt pot estar afectat per les interlocutòries del Tribunal Constitucional. Malgrat tot, els dos grups parlamentaris demanen la modificació de l'ordre del dia? *(Pausa.)*

Doncs, cridarem a votació per votar primer l'alteració i després... Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Para informar a la presidenta de que hace unos minutos que mi grupo parlamentario ha presentado la solicitud de reconsideración añadiendo los nuevos argumentos de que hemos tenido conocimiento al ir a la Mesa y a la Junta de Portavoces...

La presidenta

D'acord, d'acord, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Y que por lo tanto...

La presidenta

Convoco immediatament la Mesa i la Junta de Portaveus.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i deu minuts i es reprèn a la una i onze minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Procedirem, com hem dit abans, a la votació de l'alteració de l'ordre del dia i, després, a l'exempció dels tràmits parlamentaris.

(Alejandro Fernández Álvarez demana per parlar.) Digui'm.

Alejandro Fernández Álvarez

Hemos solicitado la nulidad de la publicación de la Ley del referéndum en el boletín oficial. Y en este sentido quería preguntarle, presidenta, ante la negativa del secretario general a participar en dicha publicación, ¿nos podría decir usted qué fedatario público ha dado apoyo a dicha publicación?

Muchas gracias.

La presidenta

La majoria –quatre membres de Junts pel Sí– de la Mesa del Parlament, perquè l'article 112 diu que els acords de mesa es publiquen, i no es diu ni qui, ni com, ni quan, només diu «es publiquen». Per tant, procedirem... I se n'ha parlat a la Mesa, senyor Fernández –se n'ha parlat a la Mesa, senyor Fernández.

Procedirem a la votació de l'alteració de l'ordre del dia. Ja hem fet tres mesos de reconsideració.

(Ferran Pedret i Santos demana per parlar.) Senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Presidenta, una crida a l'observança del Reglament, prevista en l'article 88 del Reglament, per recordar-li que, en la meua intervenció al faristol, m'havia referit a l'article 86 del Reglament, en el que es permet als grups demanar la lectura de documents que siguin rellevants de cara al tema que s'estigui dilucidant, i som coneguts –i no s'ha negat– que hi ha una nota jurídica del lletrat i del secretari general que ens agradaria que...

La presidenta

Senyor Pedret... Senyor Pedret, aquesta nota ja s'ha repartit i es coneix; per tant, no en cal la lectura. *(Veus de fons.)* Doncs, s'ha repartit a la Mesa. Això és una potestat... *(remor de veus)*, això és una potestat de la presidenta. I, per tant, procedirem a la votació. *(Veus de fons.)* És un advertiment que estarà annexat a l'acta, no és cap nota, és un advertiment, que jo ja els he fet avinent, és a dir, ja els hi he dit, i, malgrat tot, els dos portaveus han reiterat que volien l'alteració de l'ordre del dia. Per tant, votem sense més dilacions.

(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.) Senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, señora presidenta. En el mismo sentido que las intervenciones que se han producido anteriormente, la publicación que se ha realizado, al parecer y según se ha reconocido en la Junta de Portavoces, se ha hecho por cuatro miembros de la Mesa, que se ha especificado, de Junts pel Sí, y no la ha hecho el secretario general del Parlament. Por lo tanto, nosotros entendemos que esta publicación no reviste la formalidad necesaria y no podemos considerar esa publicación válida, y que es nula de pleno derecho.

Además...

La presidenta

Senyor Carrizosa... Senyor Carrizosa, enlloc del Reglament diu que la publicació l'ha de fer el secretari del Parlament, enlloc ho diu, enlloc. Diu: «La Mesa decideix i es pública.» I això és el que ha passat.

I, per tant, votem l'alteració de l'ordre del dia. Primer votem l'alteració de l'ordre del dia.

Comença la votació.

Vots a favor...? *(Forta remor de veus.)* Vots a favor de l'alteració de l'ordre del dia?

S'ha decidit l'alteració de l'ordre del dia per 68 vots a favor, 4 en contra i 2 absències. *(Aplaudiments i forta remor de veus.)*

A continuació... (*Persisteix la remor de veus.*) Els he donat la paraula, a tots; hem fet la reconsideració, s'ha votat.

Votem l'exempció dels tràmits parlamentaris que ha demanat. (*Fora remor de veus.*) Per tant... (*Veus de fons.*) No... (*Joan Coscubiela Conesa demana per parlar.*) Senyor Coscubiela, vostè és l'únic que no m'ha demanat la paraula abans; per tant, l'hi dono ara i continuem la votació.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyora presidenta. A veure, la presidenta sap, perquè ho he dit dues vegades a la Junta de Portaveus, que aquest Ple serà molt difícil i sabem que serà...

La presidenta

Senyor Coscubiela, si no és una qüestió d'ordre, no hi ha intervencions.

Joan Coscubiela Conesa

Sí, sí, sí.

La presidenta

Doncs, digui-la ja.

Joan Coscubiela Conesa

Si vostè em deixa parlar més de dos segons seguits, potser em puc explicar, presidenta.

La presidenta

Més de dos segons..., vostè en porta molts més sempre.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies.

La presidenta

Digui.

Joan Coscubiela Conesa

A veure, començo pel final. L'article 86 del Reglament ens dona el dret als diputats a demanar que es pugui llegir un document que es considera que és rellevant per a la decisió que es va a prendre. El nostre grup considera que és rellevant que *tots* els diputats i diputades del Parlament de Catalunya coneguin la nota d'avertiment que el secretari general i el lletrat major han enviat, i que, encara que s'hagi enviat a la Mesa, no és així. Li demanem, si us plau, que ho llegeixi públicament. Li recordo que un incident com aquest el vam tenir amb motiu de la Comissió del Procés Constituent i, al final, després de molt, molt, molt embolic, es va acabar llegint.

És això el que li dic, presidenta; aquells conflictes que ens puguem estalviar, si us plau, amb una mica de flexibilitat, els podem estalviar. Amb el temps que vostès es volen estalviar..., la nota ja estaria llegida.

La presidenta

Senyor Carrizosa, això és una nota... (*Remor de veus.*) Senyor Coscubiela –ja és la segona vegada que em passa. Senyor Coscubiela...

Joan Coscubiela Conesa

No sé si ho fa expressament o no, però, vaja, l'hi perdono, senyora presidenta.

La presidenta

Senyor Coscubiela, això és un advertiment que s'ha fet a la Mesa i que jo els he traslladat aquí. I, per tant, la Mesa n'és coneixedora. Això no anava adreçat al Ple ni anava adreçat als diputats.

I, per tant, sense més dilacions, passem a votar la segona part de l'alteració de l'ordre del dia, que és l'exempció de tots els tràmits parlamentaris. (*Remor de veus.*) Ho sento. Votem.

Comença la votació. (*Forta remor de veus. Germà Gordó i Aubarell demana per parlar.*) Senyor Gordó... (*Remor de veus.*) Senyor Gordó, té la paraula.

Germà Gordó i Aubarell

Només una qüestió, presidenta; és que jo no he pogut votar. Senzillament, aquí no s'ha engegat i no he pogut votar, i jo voldria votar, la veritat, senzillament; senzillament, voldria votar.

La presidenta

Un moment, senyor...

(*Pausa llarga.*)

A veure, atès que alguns diputats han dit que no podien, que no havien pogut votar, repetirem la votació, les dues seguides. (*Alejandro Fernández Álvarez demana per parlar.*) No, senyor Fernández, ja anem a votar. (*Veus de fons.*) Tornem a votar atès... (*Veus de fons.*) No, això no ho he dit. No, no; no he dit «explicació de vot», no. No ho he dit, això, senyor. No ho he dit, senyor. Senyor Fernández, he dit: «Una única» –una única, una única– «explicació, i posin-hi totes les consideracions.» No.

Anem a votar. Repetim la votació –primer votarem l'alteració i després l'exempció dels tràmits–, atès que molts diputats no han pogut votar. Per tant, fem crida a votació i votem.

(*Fernando de Páramo Gómez demana per parlar.*) Senyor De Páramo, em sap greu, però no admetem més qüestions d'ordre, perquè estem dilatant la votació. (*Veus de fons.*) No, no el sento, senyor De Páramo, i, a més a més, no té l'ús de la paraula perquè anem a votar. D'acord? (*Remor de veus.*)

Anem a votar. Votem l'alteració de l'ordre del dia, perquè ens han demanat, uns diputats, que no l'han pogut votar, i, per tant, repetim la votació.

Votem l'alteració de l'ordre del dia.

Comença la votació.

L'alteració de l'ordre del dia ha estat aprovada per 72 vots a favor, 60 en contra i 3 abstencions.

A continuació votarem l'exempció dels tràmits parlamentaris.

Comença la votació. (*Forta remor de veus.*)

Els recordo que, si no voten, no tindran temps de votar. Ho sento. (*Forta remor de veus.*)

Aturem la votació.

Perdoni, els tràmits... (*Veus de fons.*) A veure, un moment, a veure... (*Veus de fons.*) Sí; d'acord amb el 81.3, que s'ha demanat l'alteració de l'ordre del dia, vostès han pogut..., s'ha fet la qualificació i admissió a tràmit, la publicació de la iniciativa, el tràmit d'esmenes, que es farà, perquè s'ha demanat que es concedeixin dues hores..., vull dir, un termini per presentar esmenes, i farem el debat i votació. Per tant, se'ls garanteix tots... (*Veus de fons.*) Els tràmits que s'han... (*Veus de fons.*) Que ho repeteixi la portaveu... (*Remor de veus.*)

Es va a votar l'exempció de tots els tràmits excepte la qualificació i admissió a tràmit –que ja s'ha fet–, la publicació de la iniciativa, el tràmit d'esmenes –que es farà–, el debat i la votació. (*Veus de fons.*) Aquests són els drets... (*Remor de veus.*) El Consell de Garanties, també, perquè ho ha demanat la..., la portaveu ho ha demanat. És a dir que són tots els tràmits menys aquests: qualificació i admissió a tràmit, publicació de la iniciativa, tràmit d'esmenes, debat i votació; de la resta són dels que es fa l'exempció.

I, si us plau, no demanin més la paraula perquè no els la donaré. Anem a votar. (*Forta remor de veus.*)

Comença la votació –si no, no es repetirà la votació. (*Persisteix la remor de veus.*)

L'exempció dels tràmits parlamentaris s'ha aprovat per 69 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Continuem... *(Veus de fons.)* Què? *(Veus de fons.)* Continuem, per tant, donarem un termini per a presentar esmenes, que acabarà... *(Remor de veus.)* Donarem un... *(Remor de veus.)* Donarem fins a una hora per a presentació d'esmenes, fins a dos quarts de tres.

I, per tant, ara continuarem amb l'ordre del dia. *(Veus de fons.)* Els recordo que ja ha començat el tràmit per a presentar esmenes, sí. *(Remor de veus.)*

A veure, senyor Iceta, per què em demana la paraula?

Miquel Iceta i Llorens

Senyora Forcadell, volia demanar-li la paraula per fer l'explicació del no vot del meu grup. *(Pausa.)* Dir-li molt clarament: nosaltres no podem participar en una votació que, de fet, el que vol és certificar la pèrdua de drets dels diputats i grups de l'oposició.

I anunciar que en defensa d'aquests drets el nostre grup parlamentari presentarà d'immediat un recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta, se han vuelto a vulnerar absolutamente los derechos de todos los diputados de este Parlamento y de las personas a las que representamos. Mire, el propio Consell de Garanties Estatutàries, cuando falló acerca del Reglamento de esta cámara, dijo que, en síntesis..., no poden ser ignorats..., en aplicació de l'article 81.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, no pot ser ignorat el tràmit d'anar al Consell de Garanties Estatutàries. I això ho va dir el mateix Consell de Garanties Estatutàries, que no es pot, amb l'article 81.3, prescindir d'aquest tràmit, que no és un tràmit reglamentari que el Parlament pugui acordar saltar-se, sinó que és una llei –una llei–, que l'hi dic, a més a més, els articles que s'estan vulnerant de la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, que són..., artículo 16.1.b, artículo 23.b, artículo 25. Y el efecto que tiene que producir la presentación al Consell de Garanties Estatutàries de dictamen, que nosotros lo hemos presentado ya aquí, hoy, por registro, y, por tanto, la Mesa debería reunirse para dar traslado de esto, el efecto es la suspensión de la tramitación de la proposición de ley de que se trate. Y, por tanto, esta presentación que se ha presentado no solo en el Parlament, sino ante el propio Consell de Garanties Estatutàries, que nos dice en sus resoluciones que el Parlamento no puede obviar este trámite, y en la ley que ampara al Consell de Garanties, ustedes tienen que parar la tramitación en virtud del artículo 26.4, que dice que la solicitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries suspende la tramitación de la ley.

Así que le pido ya que deje, por favor, de actuar como la gestoría del Gobierno del señor Puigdemont y Junqueras, y que respete los derechos de los diputados catalanes y de todos los catalanes. Se lo pido por favor, señora presidenta, expresidenta de la ANC *(remor de veus)* y mano en el Parlamento del señor Puigdemont. Están manejando ustedes a su antojo a la máxima institución de Cataluña y están dando de lado a la mayor parte de su población.

Ustedes están cometiendo un abuso... –toda esta mitad del hemiciclo, que representa menos votos que esta otra mitad–, están cometiendo un abuso contra la democracia y contra los catalanes.

(Aplaudiments.)

La presidenta

De tota... El seu grup parlamentari ja s'ha expressat, eh? *(Veus de fons.)*

Ferran Pedret i Santos

El president del meu grup parlamentari ha fet una explicació de vot, i jo volia fer, abans de que es produís aquesta estranya votació, una crida...

La presidenta

Ja s'ha produït aquesta «estranya votació».

Ferran Pedret i Santos

...a l'observança del Reglament. Sí, sí, però volia fer una crida a l'observança del Reglament, de les que preveu l'article 88 del Reglament, i, en concret, demanar l'observança de l'article 81.3 del Reglament, que ens està portant a tot aquest debat.

Perquè, miri, ha estat comentat, però vull subratllar algun dels arguments. L'article 81.3 del Reglament no és un article que permeti configurar a toc un procediment de lectura única per tramitar proposicions de llei. És un article que el que permet és, a petició de dos grups parlamentaris o de la presidència de la Mesa o de dues cinquenes parts dels diputats, introduir un punt no previst a l'ordre del dia, i, a continuació, efectivament, l'últim incís d'aquest article 81.3 preveu que es pugui fer exempció d'alguns tràmits parlamentaris de l'assumpte que hagi de ser sotmès a la consideració del Ple, però no de tots els tràmits parlamentaris.

En primer lloc, pel que ja ha estat comentat que deia el Dictamen 7/2017 del Consell de Garanties Estatutàries, que diu, no només respecte a la qualificació i admissió a tràmit, i respecte a la publicació i respecte al tràmit d'esmenes, sinó, sobretot i també, respecte a la qüestió de poder sol·licitar dictamen al Consell de Garanties Estatutàries que aquests són tràmits que s'identifiquen amb el nucli essencial del dret a la participació política mitjançant representants; i vull recordar que el Consell de Garanties Estatutàries és un òrgan estatutari que ha estat elegit per aquest Parlament, i vull recordar que la possibilitat d'anar a demanar dictamen del Consell de Garanties Estatutàries no és només un tràmit en la tramitació parlamentària, sinó que és un dret de configuració legal, que està a la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, que és una llei plenament vigent, i que, a més, troba empara en disposicions concretes de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

I, en segon terme, no només per això demano l'observança de l'article 81.3, sinó perquè, com els he dit, el 81.3 no permet interpretar que això és un tràmit de lectura única. El 81.3 porta a un debat a la totalitat, i després de procedir a aquest debat a la totalitat s'hauria de seguir la tramitació ordinària de les proposicions de llei, per tant, obrir el termini per presentar esmenes a l'articulat, obrir el termini per demanar compareixences i perquè es substanciïn, obrir la ponència, que la ponència faci el seu informe, que la comissió pertinent faci el seu dictamen, i aleshores és quan hauríem de poder anar al Consell de Garanties Estatutàries.

De tota manera, com vostè no ha emparat els drets d'aquest diputat, de la resta de diputats de l'oposició i dels grups parlamentaris de poder anar al Consell de Garanties Estatutàries, li anuncio que el nostre grup parlamentari ha presentat directament al registre del Consell de Garanties Estatutàries la sol·licitud de dictamen sobre aquesta proposició de llei.

(Veus de fons i aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Pedret, li recordo que el 81.3 no exclou cap tràmit quan parla de la seva possible exempció per majoria absoluta. *(Veus de fons.)* I no exclou cap tràmit, cap ni un.

Gràcies.

Senyor Coscubiela, per què em demana la paraula?

Joan Coscubiela Conesa

Suposo que per l'observança del Reglament. A veure, senyora presidenta, diputats i diputades, això no només va del Reglament, això no només va d'observança

de regles democràtiques, això va profundament de l'essència de la democràcia. Cap majoria, cap, en cap parlament democràtic del món és il·limitada. Cap majoria pot acordar que deixa en suspens els drets dels parlamentaris com ja avui s'està fent.

Es pot interpretar l'article 81.3 de la manera més flexible que es vulgui, crec que exageradament flexible, perquè l'hi va dir el Consell de Garanties Estatutàries, però l'hi ha dit, presidenta, la nota d'avertiment que li han fet arribar els lletrats, que suposo que per això vostè no vol que es llegeixi i que els diputats l'escoltin. Li ha dit que, de cap de les maneres... –aquesta nota l'hi diu–, que, de cap de les maneres –de cap de les maneres–, es pot fer una tramitació, ni per la via del procediment ordinari d'urgència extraordinària, ni per la via de lectura única que suposi la desaparició, com vostès estan intentant avui, de tots els tràmits de debat –tots. I que s'han inventat un procediment que jo no tinc cap mena de qualificar-lo com un procediment *bucanero*, és a dir, norma que no m'agrada, disparo i l'enfonso.

Des d'aquest punt de vista, deixi'm que li digui una altra cosa, presidenta –deixi'm que li digui una altra cosa–: és que crec que hauria de ser fàcil poder explicar que els drets dels ciutadans, els drets dels partits polítics no són disponibles per a les majories. (*Remor de veus.*) És a dir, el dret a l'avortament de la... (*Aplaudiments.*) I per als que vulguin intentar manipular aquests aplaudiments els dic que mai tindrà cap problema a coincidir amb qui sigui en defensa de la democràcia. El dret... (*Aplaudiments.*) Els drets els tenen els ciutadans, els tenen els seus representants als grups polítics. Els tenen, no són graciabls; amb els règims parlamentaris no són graciabls, en les democràcies no són graciabls. Qualsevol dret, els hi explicava als periodistes, el dret, per exemple, d'avortament de la dona no pot ser suspès per una majoria absoluta ni d'aquest Parlament ni del Congrés dels Diputats. Doncs, bé, el dret a presentar petició de dictamen del Consell de Garanties Estatutàries no és –no ho és– disponible per a la majoria, en cap democràcia del món. Això ho podien fer a les monarquies absolutes, no ho poden fer els règims de democràcia parlamentària. És una cosa que hauria de ser bastant clara.

Miri, vostès poden alterar l'ordre del dia, col·locar les coses que vulguin, però hi ha una cosa que no pot passar-se per alt, i és el dret que estableixen l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Consell de Garanties Estatutàries a que alguns grups vagin... I nosaltres no hem presentat i ni el presentarem, però tenen dret i se'ls ha de respectar, perquè, si no, a partir d'ara les majories d'aquesta cambra podran fer exactament el que vulguin amb els drets de la resta de diputats i diputades. I, llavors, des d'aquesta perspectiva entrem en una dinàmica absolutament delicada, en una dinàmica absolutament perillosa.

Llavors, jo li demano, a la presidenta, que això és més una explicació del no vot, perquè com ha pogut veure, doncs, resulta que no s'ha pogut votar, perquè aquest procediment de «se vota o se vota»... Jo demano a la presidenta que separi les coses. Ja s'ha incorporat l'alteració de l'ordre del dia, ja està, ja s'ha votat. Bé, d'acord; però no pot sotmetre a consideració que hi hagin grups que puguin presentar un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries. Això no ho podem disposar nosaltres, ni encara que tinguessin la majoria del 99 per cent d'aquesta cambra. És un dret, des d'aquest punt de vista.

I, si us plau, no ho sé..., és que, si no, el precedent que generem és brutal. Tots, al final, ho acabarà pagant aquest país. Vull dir que...

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Senyora Rovira..., per què em demana la paraula? (*Veus de fons.*) Senyora Rovira...

Marta Rovira i Vergés

Per fer el posicionament de vot, atès que tots els grups ho han fet. Sí?

La presidenta

Endavant.

Marta Rovira i Vergés

Miri, suposo que els ciutadans de Catalunya, tots ells, seran conscients gairebé després d'aquestes quatre hores de discussió sobre si podíem debatre un determinat punt o no el podíem debatre, amb les normes del Reglament del Parlament, suposo que tots els ciutadans de Catalunya seran conscients del que portem durant dos anys en aquest Parlament, intentant posar aquest punt de debat en les comissions oportunes, a les tramitacions que pertocaven, de la manera que nosaltres hauríem considerat que era digne. Aquestes quatre hores que avui són públiques, clarament públiques de filibusterisme, d'estirar el Reglament per totes bandes, de demanar informes, de... (*Remor de veus.*) Demanaria que em respectessin també la intervenció.

La presidenta

Continuï, senyora Rovira.

(*Veus de fons.*)

Marta Rovira i Vergés

Segueixo? Sí? (*Veus de fons.*) Gràcies. Això és exactament el que nosaltres hem viscut i hem sentit. Vam començar la legislatura proposant fer aquest debat en una ponència conjunta. Alguns grups directament ens van dir que això ja era saltar tots els límits possibles i directament van recórrer al Tribunal Constitucional perquè aquestes ponències fossin suspeses.

Després, se'ns va acudir que potser estava bé començar una mica més a poc a poc i proposar una comissió d'estudi, només per començar a estudiar, com havíem fet la legislatura passada en una comissió d'estudi pel dret a decidir, doncs, començar a estudiar com podia ser un procés constituent al nostre país. Aquí alguns grups tímidament van venir a participar en el debat, però tampoc no vam poder concloure com és correcte i com és ordinari en aquest Parlament les seves conclusions, perquè això va provocar mil incidents una altra vegada promoguts pels grups de l'oposició davant del Tribunal Constitucional i amb l'actuació de la fiscalia posant querelles a la presidenta i obrint mil advertiments i altres incidents a altres membres de la Mesa.

Aleshores, jo em pregunto –em pregunto–, em pregunto després de tot això, després d'aquests dos anys lluitant perquè nosaltres puguem complir amb el nostre deure i la nostra responsabilitat, que és posar a debat allò que ens han encomanat els ciutadans que ens han votat amb un mandat que representa setanta-dos diputats en aquest Parlament, la pregunta que em formulo jo és: on es pensaven que acabaríem? O és que es pensaven que per estar utilitzant tots aquests procediments, impugnacions i suspensions nosaltres dimitiríem de la nostra responsabilitat i el nostre deure de representació política d'aquells ciutadans que ens han votat per estar aquí al Parlament i fer aquesta feina?

Llavors, estem on vostès han volgut –estem on vostès han volgut. Estem utilitzant una via, que ja ho he dit al principi quan he proposat que féssim aquesta votació, estem utilitzant una via que no és la via que nosaltres hauríem volgut utilitzar. Estem fent el debat en les condicions a que vostès ens hi han portat, no són les condicions que nosaltres volíem haver debatut, un aspecte, un debat tan fonamental com és l'exercici del dret a l'autodeterminació de Catalunya.

I per què ho hem hagut de fer? Per què nosaltres ens hem vist obligats a proposar aquest debat amb aquestes condicions reglamentàries? Tenim una via, article 81.3 del Reglament, eh?, oferim garanties, totes les que podem. Però per què som aquí? Perquè nosaltres no podem dimitir –no podem dimitir. On són els nostres drets de la llibertat d'expressió? On són els nostres drets a representar políticament els ciutadans? On són els nostres drets a la iniciativa política en aquest Parlament d'allò que pensem i creiem que s'ha de posar a debat i votació?

Senzillament, només volia dir que estem aquí perquè alguns de vostès ens hi han abocat clarament. I nosaltres sabem..., sabem que hi serem, aquí, i encara més quan avui el dilema que es posa sobre la taula, amb tots els instruments de l'Estat i els grups de l'oposició, és si en aquest Parlament hem de defensar el dret de vot de tots els ciutadans de Catalunya, si és això el que està en joc, nosaltres utilitzarem els 81.3 que hi hagin en el Reglament del Parlament, tants com n'hi hagin, perquè els ciutadans de Catalunya, tots i cadascun d'ells, puguin votar en unes urnes, exercir la democràcia amb un referèndum sobre el futur d'aquest país.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments forts.*)

La presidenta

Gràcies, senyora Rovira. Té la paraula el senyor Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. En el año 1978 los catalanes y el resto de españoles nos autodeterminamos votando masivamente la Constitución española como ciudadanos libres e iguales. Lo que hacíamos con aquel gesto era además recoger el espíritu fundacional de la Unión Europea, a la que aspirábamos en aquel momento formar parte, y que señalaba, ese espíritu fundacional, que las grandes naciones de Europa –las grandes naciones de Europa– no se forjan en la identidad o la lengua, se forjan porque ciudadanos libres e iguales con múltiples lenguas i múltiples identidades decidimos libremente constituirnos como nación y constituirnos como estado.

Pues bien, eso, que ahora es tan denostado, tuvo el apoyo de más del 90 por ciento de los catalanes –más del 90 por ciento de los catalanes. Fuimos la comunidad autónoma que más apoyó la Constitución española y ese espíritu. Poco después, en el año 79, votamos un estatuto de autonomía que se regía por los mismos principios. Y esta suma de autodeterminación de los ciudadanos de Cataluña es la que ha provocado el periodo de casi cuarenta años de mayor bienestar, progreso y convivencia de la historia de Cataluña y del resto de España. ¿De verdad merece la pena romperlo por defender un concepto identitario de la nación?

En aquel momento, con el Estatuto y la Constitución, nos dotamos como catalanes y como españoles de unas reglas del juego. Y ustedes están violando y rompiendo esas reglas de juego sin respetar ni siquiera los mecanismos de reforma de que los propios catalanes nos dotamos para poder hacerlo. ¿De verdad merece la pena romper el mejor periodo de convivencia que hemos tenido por su visión parcial y absolutamente partidista?

Yo, por eso, quiero lanzar, en nombre del Grupo Popular, una apelación a la serenidad y a la confianza en la democracia y en el estado de derecho. En la Europa occidental es lo que siempre triunfa, lo que no triunfa es lo que hacen ustedes: ni caben atajos, ni subterfugios legales, ni ocultaciones deliberadas de información –como han hecho estos días–, ni vulneraciones flagrantes de los derechos de los diputados de la oposición democrática.

Quería señalarles, ya que hablamos de diputados, que los 135 diputados aquí presentes juramos o prometimos cumplir precisamente, y hacer cumplir, el Estatuto de autonomía y la Constitución española. Unos juramos, otros prometieron, algunos lo hicieron con algunas formas sui géneris, pero todos lo hicimos. Hoy hablamos de leyes, pero también merecería la pena hablar del valor de la palabra dada, como último refugio que tenemos en la dignidad en nuestra vocación como representantes de la voluntad popular. Porque ustedes, alterando como están haciendo el orden del día, rompen, evidentemente, el marco estatutario, el marco constitucional que juraron o prometieron en su momento, pero cuando lo hacen no solo incumplen la ley, están denigrando, como se ha visto hoy en este espectáculo vergonzoso, la propia calidad de nuestra democracia.

Que lo que están haciendo ustedes viola el Estatuto y viola la Constitución es evidente, lo dice la sentencia del Tribunal Constitucional 259/2015, la Resolución 306/XI, que además señala que este Parlament tiene la obligación de impedir el desarrollo de los apartados anulados en dicha resolución. También el auto del Tribunal Constitucional 24/2017. En ese sentido, y al acabar mi intervención y apelando al artículo 86.2 de este Reglamento, solicitaría la lectura del primero y segundo de los apartados de este auto, y espero que en esta ocasión, como es práctica común en este Parlamento, se haga.

También quisiera pedir, solicitar la reunión extraordinaria de la Mesa del Parlament, porque la flagrante vulneración de los derechos de los diputados consiste también en que el Pleno se ha arrogado una serie de competencias que no son suyas. Y conviene recordar que el artículo 37.3 de nuestro Reglamento señala que el Parlament no puede adoptar decisiones que requieran la organización del trabajo parlamentario. El 37.3 va más allá, dice que tampoco puede decidir la tramitación de las proposiciones de ley, de acuerdo con las normas establecidas del Reglamento. Lo que se ha hecho aquí no cabe en las competencias del Parlamento, y se tiene que reunir inmediatamente y de manera extraordinaria la Mesa.

Quisiera acabar con un último llamamiento. Tengan ustedes claro que no van a romper España. España va a continuar unida, fuerte, como uno de los grandes, cuatro grandes motores de Europa, que es la silla que ahora mismo ocupamos todos como catalanes y españoles. Pero lo que están rompiendo es Cataluña. El espectáculo dantesco que están provocando es aquí –aquí–, en Cataluña. Ya están marginando y violando los derechos de la oposición democrática, que tenemos menos diputados, pero representamos a más votos, y están generando un auténtico riesgo para la convivencia.

Ese sería su legado, señor Puigdemont. Y utilizo bien el tiempo verbal: «sería», si lo consiguieran, porque tenga usted muy claro que no se lo vamos a permitir.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Fernández. En tot cas, farem una última intervenció del senyor Fachin, perquè tots els grups han fet dues intervencions, i, per tant, el senyor Fachin... I després, a continuació, començarem amb les preguntes al Govern.

Albano Dante Fachin Pozzi

Més que com a grup, demano la paraula per al·lusions. Ho dic perquè aquí s'està parlant dels drets dels diputats, com a diputats, no? I li agraeixo al senyor Carrizosa i a tota la resta que parlen dels drets dels diputats que intentin defensar els meus drets, però entenc que és una al·lusió. *(Remor de veus.)*

Drets... Està en els drets dels ciutadans –està en els drets dels ciutadans– que es debati sobre tot això que importa a la ciutadania. Això, Ciutadans ho ha dit moltes vegades: «Ei, parlem del que importa a la ciutadania. Donem resposta al que preocupa a la ciutadania.» Crec que avui, en les tres hores que portem, no hem donat ni una resposta a la ciutadania. Hem fet un espectacle vergonyós *(aplaudiments)*, de mirar cap a una altra banda del que és el debat real.

Jo no hi estic d'acord –no hi estic d'acord, i ho sap tothom– i no donaré recolzament a les propostes que ens fan Junts pel Sí i la CUP; ho anuncio ara mateix. Ara bé, l'espectacle que estem donant és lamentable. Jo vull debatre amb Junts pel Sí i amb la CUP, vull oposar-me fins i tot al que proposen Junts pel Sí i la CUP. I sabeu què passa? Que estic segur que hi ha un munt de gent mirant-nos dient: «De què estant parlant aquesta gent? De què estan parlant?» A la gent no li preocupa el Reglament, senyors. A la gent li preocupa que aquesta societat té un debat –té un debat– al qual ni nosaltres ni el Congrés dels Diputats hi estem donant resposta des de fa anys. I nosaltres no recolzem el projecte d'aquesta majoria parlamentària, però em fa ver-

gonya, com a representant de la població, passar-nos tres hores aquí debatent del que a la gent no li importa. Fins ara ni el Congrés ni el Parlament han estat a l'alçada.

Acabem d'escoltar el senyor del Partido Popular. Parlava de «la palabra dada», parlava de «romper España». Si algú –si algú– és responsable d'haver arribat aquí i no poder debatre i no poder donar una resposta a l'alçada de la societat catalana sou vosaltres. I quan parreu de trencar Espanya, quina millor manera de trencar Espanya hi ha que negar-se a escoltar al 80 per cent dels ciutadans que viuen a Catalunya. Quan deixareu de refugiar-vos en la Constitució per donar una resposta política a la societat catalana? Fins i tot de la societat catalana com jo que no vol una Catalunya independent. Si us plau, estigueu a l'altura com a governants de *l'Estado espanyol*.

Acabo. La palabra dada, la palabra dada también es: «El rescate de los bancos no le costará un euro a los españoles», señor. Y ustedes no han parado de engañar en eso y en todo lo que tiene que ver con Cataluña. Si de verdad les preocupa la unidad de España miren de cara a la sociedad catalana.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Fachin. Senyor De Páramo, per què em demana la paraula?

Fernando de Páramo Gómez

No, es por una cuestión de orden. Antes le he pedido la palabra, no me ha dado la palabra. Ahora le permite al señor Fachin hacer un mitin. Y yo no sé si es que usted da la palabra en función de si un grupo como Podemos está partido por la mitad, pero a los partidos que no estamos rotos por la mitad denos también la palabra a nosotros, señora Forcadell.

La presidenta

Ara la té. Ara la té, senyor De Páramo.

Fernando de Páramo Gómez

Y, en cualquier caso...

La presidenta

Ara la té, la paraula.

Fernando de Páramo Gómez

En cualquier caso, nosotros dependemos de tener la palabra o no en función de que hablen primero los señores de Podemos. Le pediría que a lo largo de este Pleno respete los derechos de todos los diputados y cuando...

La presidenta

Sempre els he respectat.

Fernando de Páramo Gómez

No.

La presidenta

Sempre.

Fernando de Páramo Gómez

Señora presidenta, cuando los diputados levantan la mano, independientemente del grupo parlamentario que sea, sea el Grupo Socialista, sea el Grupo del Partido Popular, le pediría que nos de la palabra. No se la ha dado tampoco al vicepresidente segundo del Parlamento, el señor José María Espejo. Sea igual con todos los diputados, ya no es la presidenta de la ANC es la presidenta de la casa de todos los catalanes.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Fernández, per què em demana la paraula? (*Veus de fons.*) Sí, senyor Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Por alusiones del señor Fachin.

La presidenta

Sí, sí.

Alejandro Fernández Álvarez

No, simplemente para decirle que, por supuesto, no pienso hacer de gasolina para que usted continúe con sus elucubraciones dudando sobre su lugar en el mundo. O sea que, usted, absolutamente tranquilo.

Quisiera dirigirme a la presidenta porque le he hecho dos peticiones muy concretas de lectura de una... –resolución, no–, de un acta del auto del Tribunal Constitucional, y también le he hecho otra petición, de la celebración de una mesa extraordinaria, apelando al 37.3 de nuestro Reglamento. Me gustaría que se pronunciara al respecto.

La presidenta

Els acords de ple crec que no es reconsideren. S'ha votat i s'ha decidit. Per tant, els acords de ple no es reconsideren.

El vicepresident segon

Els temps d'esmenes i els temps d'intervenció, això no ho hem acordat.

La presidenta

Sí, sí. Hem donat, hem donat... Sí, sí, hem donat un temps d'esmenes –perdó.

El vicepresident segon

I és que això no és...

La presidenta

S'ha votat –s'ha votat.

El vicepresident segon

És que això no és el...

La presidenta

S'ha votat.

El vicepresident segon

El 81.3 no és objecte d'això.

La presidenta

Sí, s'ha votat. S'ha votat, hem donat dues hores d'esmenes.

El vicepresident segon

Puc demanar la paraula un moment?

La presidenta

No, el seu grup ja ha intervingut dues vegades. (*Remor de veus.*)

En tot cas, continuem amb el proper punt de l'ordre del dia, que és preguntes al Govern. La primera pregunta al Govern és sobre la segregació escolar, formulada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. (*Persisteix la remor de veus.*) Per a exposar-la, té la paraula la senyora Jéssica Albiach.

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Per una qüestió d'ordre.

La presidenta

Digui.

Carlos Carrizosa Torres

Le hemos manifestado y le hemos exhibido la presentación de la solicitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries y tengo entendido que, como le consta, porque así se ha presentado por registro al Parlament, que esta solicitud ha entrado, yo creo que la presidenta no puede decidir nada acerca de esta petición que hemos hecho nosotros y que debe reunir a la Mesa. Y la Mesa debe acordar si continúa los trámites o no respecto a la solicitud que hemos hecho nosotros.

La presidenta

Senyor Carrizosa, ho hem votat. Senyor Carrizosa, els he llegit que s'havien eximit. Vostè m'ha preguntat concretament quins tràmits –quins tràmits– eren els que s'eximien i jo els hi he dit tots menys aquests, eh? I li he dit tots menys una llista que li he dit, que era l'admissió a tràmit, eh?, després li he dit la publicació, li he dit la presentació d'esmenes i el debat i votació. I s'ha votat. Per tant, hi ha decisió del Ple i els acords de Ple no es reconsideren.

Carlos Carrizosa Torres

No. Y otra cuestión es que nosotros hemos..., estamos viendo que hay un miembro de la Mesa, que es el señor José María Espejo-Saavedra, que está..., que es diputado también y que está pidiendo la palabra. Y como miembro de la Mesa y, a la vista de las cuestiones procedimentales y reglamentarias que se están dilucidando aquí, nos parece que debería concedérsele la palabra.

La presidenta

Senyor Carrizosa, aquí estem al Ple. Per tant, no estem a la Mesa. El vicepresident té la paraula quan estem a Mesa, però quan estem al Ple... (*Remor de veus.*) Sí, pot parlar en lloc d'un portaveu del seu grup –en lloc d'un portaveu del seu grup–, però, en tot cas, si vostè intervé, no intervingrà cap membre del seu grup. Per què no? Doncs, perquè han fet ja tots... –perdoni, vostè ha intervingut–, tots els grups parlamentaris, tots, han intervingut dues vegades, tots –tots–: Catalunya Sí que es Pot, Ciutadans, el Partit Socialista i també... (*Remor de veus.*) Sí, el senyor Fernández ha intervingut dues vegades. Per tant, tots els grups han intervingut dues vegades. Si ell intervé, vostès no tenen cap més intervenció. (*Algú diu: «Que baixi, que baixi.» El vicepresident segon abandona el seu lloc a la Mesa. Aplaudiments.*)

El senyor Fernández, que ha demanat la paraula, sí.

Alejandro Fernández Álvarez

(*L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...presidenta, se ha habilitado un tiempo para presentar enmiendas, pedimos la suspensión del Pleno porque supongo que no esperará que nos reunamos aquí todos en corrillos para redactarlas. Por lo tanto, creo que la última vez que se utilizó un procedimiento abreviado de esta naturaleza, que fue cuando se habló del *cas* Palau, que fue media hora, si no recuerdo mal, de enmiendas, se suspendió durante ese tiempo el Pleno. Es lo lógico y normal, que ahora se haga exactamente lo mismo, para que los grupos puedan estudiar qué es lo que hacen.

Gracias.

(*José María Espejo-Saavedra Conesa demana per parlar.*)

La presidenta

Sí, senyor Espejo.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí. Com a diputat –com a diputat–, per una qüestió reglamentària.

La presidenta
Reglamentària, d'ordre?

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, una qüestió reglamentària, d'ordre, digui-li com vulgui. I, si vol, li... (*Remor de veus.*) Per una qüestió reglamentària relativa a l'article 37 del Reglament del Parlament.

La presidenta
Digui.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Molt bé; sí. Si em deixa fer-la des del faristol... (*Pausa.*) Moltes gràcies. (*Pausa.*)

Bé, gràcies. Ara..., se ha cambiado el orden del día y se ha decidido, de una manera arbitraria y que tampoco corresponde al artículo 81.3, las reglas del debate –las reglas del debate. Cómo se va a efectuar, cuánto tiempo va a haber de enmiendas... Eso no es objeto –eso no es objeto–, no puede serlo, del acuerdo que se ha tomado, de cambio del orden del día y de admisión a trámite de este nuevo punto del orden del día.

El artículo 37.3 recoge expresamente cuáles son las funciones de la Mesa. Admitido como está –con el voto contrario de muchos grupos parlamentarios– este nuevo punto del orden del día, es preciso, es necesario que la Mesa se reúna para discutir y aprobar, en su caso, las reglas que van a regir el debate en este nuevo punto del orden del día. ¿Por qué? –¿por qué? Porque el acuerdo que se ha tomado por el Pleno ni las recoge ni las puede recoger; eso es una función estrictamente de la Mesa. ¿Cuánto tiempo va a haber de enmiendas? ¿Dos? ¿Por qué? ¿Porque lo ha dicho la señora Rovira? –¿porque lo ha dicho la señora Rovira? (*Aplaudiments.*) ¿Dos horas? Es decir, el acuerdo que se ha tomado es lo que diga la señora Rovira; esto es lo que me ha parecido a mí entender.

Tampoco se ha explicitado –tampoco se ha explicitado– estrictamente y explícitamente, como exige el artículo 81.3, los trámites que se suprimen. Se ha dicho los que se respetan, pero no se ha dicho los que se suprimen, entre los cuales –que no es un trámite reglamentario– está, como bien han dicho prácticamente todos los grupos parlamentarios, el derecho a solicitar un dictamen.

Por lo tanto, yo, como diputado, si quieren, no como vicepresidente, como diputado pido que de acuerdo con el Reglamento se reúna la Mesa para cumplir las funciones que le asigna. Porque lo que no puede este Pleno es ponerse por encima de todos los órganos de gobierno de este Parlament para el cumplimiento de sus funciones.

También, como saben ustedes, se ha producido la publicación clandestina de esta iniciativa –la publicación clandestina de esta iniciativa–, después de que los Servicios Jurídicos de este Parlament hayan dado orden expresa de que eso no se podía hacer por los funcionarios de este Parlament, porque está prohibido, porque tenemos una resolución que nos impide tramitar esta ley. Pues, bien, se ha producido la publicación clandestina. Pero ¿esto qué es?, ¿dónde nos estamos metiendo?, ¿en qué mundo institucional nos estamos metiendo?, ¿qué es esto?

Por lo tanto, yo les pido que por lo menos respeten una función de la Mesa que no han pisoteado en este acuerdo, les pido que respeten esa, que es fijar las reglas del debate. ¿Hay debate a la totalidad? ¿Hay enmiendas parciales, o no hay? ¿Cuánto tiempo vamos a discutir? ¿Cuándo se va a publicar?, ¿cuando lo diga la señora Rovira? Por favor, yo les pido a ustedes y le pido a usted, señora presidenta, que convoque a la Mesa como mínimo para decidir estas cuestiones.

Nos estamos metiendo en un terreno muy peligroso –muy peligroso. Estoy absolutamente de acuerdo con el señor Coscubiela, desde la más absoluta discrepancia ideológica, y tampoco tengo ningún problema en coincidir con cualquiera, incluso

con la señora Gabriel, cuando se trata de defender cualquier tipo de derechos: esto no lo podemos hacer –esto no lo podemos hacer–, no podemos pisotear la institución del Parlament, no podemos pisotearla. Y le pido a usted, señora presidenta, que no contribuya a ello, y le pido por favor que convoque a la Mesa del Parlament para cumplir las funciones que la Mesa, como órgano de gobierno de este Parlamento, tiene encomendadas.

Gracias.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

El Ple ha votat, com a òrgan suprem d'aquest Parlament ja ha votat, i hem votat que es faria un tràmit d'esmenes, que es faria un tràmit d'esmenes de dues hores i que després d'aquesta presentació d'esmenes s'iniciarien el debat i la votació. És a dir, per tant, és el que s'ha fet, eh?, el tràmit d'esmenes a l'articulat. (*Veus de fons.*) Això és el que ha votat aquest Ple, s'ha votat. Jo els hi he llegit, eh?, els he dit que..., qualificació i admissió a tràmit, que ja s'ha fet; la publicació de la iniciativa; el tràmit d'esmenes, que hem deixat, hem dit –s'ha votat–, dues hores, i després el debat i la votació. (*Veus de fons.*) Senyor Rodríguez, aquí..., no passa res, parlem tot el que faci falta, però això s'ha votat, i, per tant, el que no canviarem és un acord del Ple, perquè jo sí que em crec que el Ple és l'òrgan suprem d'aquest Parlament.

Santi Rodríguez i Serra

(*L'orador comença a intervenir sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*) ...no sabem, en aquest moment, de quanta estona és el tràmit d'esmenes. Perquè la senyora Rovira li ha demanat dues hores; quan alguns han pogut votar –perquè altres no hem pogut votar–, vostè ha dit que seria d'una hora, i ara ja ens torna a dir que és de dues hores. Per tant...

La presidenta

Dues hores, sí, perquè s'han votat dues hores.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, però vostè ha dit una hora. Aleshores...

La presidenta

Ho he dit després.

Santi Rodríguez i Serra

...deu entendre que la confusió és important, no?

La presidenta

Sí. És un error, m'he equivocat. Per tant, en lloc de dos quarts..., jo... M'he equivocat jo, eh? És veritat, he dit una hora, que havia de ser a dos quarts de tres, però serà a dos quarts de quatre, perquè m'he equivocat jo, és veritat. Havíem votat dues hores, i jo he dit una hora; ha estat un error meu.

Santi Rodríguez i Serra

Aleshores, li ratifico la petició que ha fet el portaveu del nostre grup parlamentari...

La presidenta

Per tant, són...

Santi Rodríguez i Serra

...en el sentit de suspendre el Ple...

La presidenta

...a dos quarts de quatre...

Santi Rodríguez i Serra

...per tal de poder veure si hem de preparar esmenes o no.

La presidenta

No, el Ple continua. (*Remor de veus. Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.*) Senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, para, primero, pedir que mientras..., si van a ser dos horas, el tiempo que tenemos para enmienda a la totalidad, pues, que entretanto se suspenda el Pleno. Y luego para que se nos especifique –porque en mi grupo, de la forma como esto se ha votado y se ha llevado a cabo, no nos ha quedado claro– qué tipo de enmiendas tenemos: si es enmienda a la totalidad, si tenemos enmiendas parciales, los plazos y cómo se va a sustanciar todo. Entonces, por lo menos, para evitar la, ya, definitiva indefensión de todos los diputados que nos hallamos aquí, que nos expliquen qué es lo que nos quieren hacer votar, cuándo y qué derechos nos han quedado después de que se nos han querido vulnerar todos.

La presidenta

D'acord. (*Eva Granados Galiano demana per parlar.*) Senyora Granados.

Eva Granados Galiano

Sí, presidenta; també una d'ordre. Nosaltres creiem, en primer lloc, que després de tota la confusió que portem, amb les hores que portem, hauríem de clarificar una mica on som...

La presidenta

Som al Ple.

Eva Granados Galiano

...i, per tant, exactament, els drets que ens queden a l'oposició, com els podem exercir, aquests que han decidit que podem exercir. Vull dir, estem parlant d'esmenes, ens ha donat dues hores... Jo entenc que s'hauria de suspendre el Ple perquè poguéssim elaborar aquestes esmenes, perquè, si no, no sé de quina manera els grups poden fer la feina que vostès han decidit que tenim dret a fer. I, per tant, jo li sol·licito, i a més veient l'hora que és –són les dues de la tarda–: presidenta, suspengui el Ple, deixi'ns decidir si presentem esmenes i, si decidim presentar-les, com les elaborarem.

En segon lloc, també vull aprofitar l'article del Reglament que diu que qui ordena els debats no són els portaveus de la majoria, sinó que és la Mesa del Parlament. I, per tant, observança del Reglament...

La presidenta

No, és la presidenta, no la Mesa...

Eva Granados Galiano

...i volem una reunió de la Mesa del Parlament, perquè ordeni aquesta confusió. Jo crec que són capaços de fer això.

Gràcies, presidenta.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per fer la sessió de control no cal que estiguin tots els diputats i diputades. (*Forta remor de veus.*) Fem la sessió de control; poden presentar esmenes.

(*Xavier García Albiol demana per parlar.*) Senyor García Albiol. (*Persisteix la remor de veus.*)

Xavier García Albiol

Sí; gràcies, senyora presidenta. Senyora presidenta, per una qüestió d'ordre, asseynalar que estem vivint segurament el Ple més esperpèntic que ha viscut aquest Parlament de Catalunya des de la restauració de la democràcia. Ja no és una qüestió de que es publiquin, doncs, bé, propostes sense que els fedataris públics en donin fe; ja no és que s'estiguin retallant les possibilitats de control i de treball que tenim l'oposició, sinó que la darrera –i em sembla que fins i tot és surrealista– és, senyora presidenta, que vostè ens doni un termini de dues hores per presentar esmenes i vostè decideix que els partits de l'oposició hem de mantenir-nos aquí, en el Ple, cosa que és bastant incompatible amb la realització d'aquestes esmenes, perquè nosaltres ens tenim per un grup polític seriós i les esmenes les hem de parlar, les esmenes s'han de redactar, les esmenes s'han d'imprimir, les esmenes s'han de signar i les esmenes s'han de registrar. I que vostè faci l'última referència, com ha fet, senyora presidenta, dient que no fa falta que estiguem tots els diputats en el Ple, em sembla que és una falta de consideració. Primer, és una falta de respecte de l'organització de com s'organitzen els grups polítics. Nosaltres som els que decidim si hem d'estar aquí tots, se n'ha de quedar un... Home, la nostra obligació, jo entenc, a la sessió de control, és estar presents, com ho hem estat sempre. Nosaltres, i la resta de grups polítics, a la sessió de control sempre hem estat tots presents. I la segona qüestió, com li deia, i no menor, és el fet de que vostè, doncs, coarti aquesta llibertat, aquest dret que tenim els diputats d'organitzar-nos com creguem oportú.

Per tant, li demanem que suspengui el Ple, ens doni dues hores, i els grups decidirem el que fem i deixem de fer, amb unes mínimes condicions democràtiques.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Recordo que en el cas..., quan es va fer l'altra alteració de l'ordre del dia, no es va suspendre el Ple, i també es van presentar esmenes. Però, de tota manera, podem suspendre el Ple durant una hora, només. I a dos quarts de quatre finalitza el termini d'esmenes. Per tant, a les tres tornarem a iniciar el Ple.

(Remor de veus. Marta Rovira i Vergés demana per parlar.) Senyora Rovira.

Marta Rovira i Vergés

En tot cas, per deixar constància que des del nostre grup ens sembla bé: si els grups consideren que hi ha d'haver una suspensió..., en tot cas, en ares de garantir les esmenes. En cap cas acceptarem que hi hagi una confusió; és a dir, no suspenem perquè hi hagi una confusió. Hem explicat molt clarament –i crec que els termes del debat s'han fixat– quina votació hem fet. Estem al debat i votació final; les esmenes són en aquest text final. Per tant... Però estem d'acord, diguéssim, amb la proposta que han fet els altres grups, que és que suspenguem la sessió perquè es puguin fer les esmenes.

(Joan Coscubiela Conesa demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies. Senyora presidenta...

La presidenta

Sí.

Joan Coscubiela Conesa

...crec que és imprescindible... I no és una qüestió de formalitat, és una qüestió de que els grups hem d'organitzar el nostre treball, i no sabem amb quines regles del

joc ho podem fer. Perquè hem escoltat de paraula la senyora Rovira i hem escoltat de paraula la presidenta. Llavors, jo suggereixo, si us plau...

La presidenta

Senyor Coscubiela, he deixat molt clar que suspeníem el Ple, quan acabin de parlar vostè i l'altre, una hora, i després..., i el termini d'esmenes acabava a dos quarts de quatre. Crec que això ha quedat molt clar, eh?

Joan Coscubiela Conesa

Sí, sí; però li faig una proposta, a veure si pot ajudar. A veure, nosaltres necessitem saber, els grups, quin tipus d'esmenes podem presentar i com es podran...

La presidenta

Esmenes a l'articulat, em sembla que això ja ha quedat molt clar.

Joan Coscubiela Conesa

No, no ha quedat ben clar. Miri, senyora presidenta, és que resulta que fins ara totes les lleis s'aproven amb unes normes del joc que estan aprovades en un reglament. Jo només demano, si us plau, que algú de la Mesa, que la Mesa ens comuniqui per escrit el procediment que seguirà aquesta llei (*remor de veus*) i que el termini –i que el termini– per començar a presentar esmenes comenci quan els grups sapiquem quines són les regles del joc amb les que hem d'actuar. Perquè fins ara ho sabem, estan en el Reglament, són clares, tenen precedents, tenen una sèrie daixò..., vostès ens n'han imposat unes altres, jo ja no discuteixo amb el procediment, ja m'he cansat d'intentar explicar-ho, però, com a mínim, nosaltres necessitem saber una cosa tan bàsica. Hi haurà un debat de totalitat primer i després esmenes a l'articulat? Hi hauran dues intervencions? Tot això, necessitem saber-ho, perquè necessitem organitzar-ho, presidenta! I crec que és bastant raonable.

Llavors, li demano, si us plau, presidenta, que ens comuniqui...

La presidenta

Senyor Coscubiela –senyor Coscubiela– el debat serà normal...

Joan Coscubiela Conesa

No, normal no ho serà.

La presidenta

...com tots els altres debats.
(*Remor de veus.*)

Joan Coscubiela Conesa

Presidenta, dir-ne d'això...

La presidenta

A dos quarts de quatre s'acaba el termini de presentació d'esmenes. Es poden presentar esmenes a l'articulat, i quan vostè acabi de parlar pararem el Ple.

Joan Coscubiela Conesa

Presidenta, puc demanar, si us plau...? (*Remor de veus.*) Li demano que se'ns comuniquin per escrit les normes que s'han creat expressament per al debat d'aquesta llei, per escrit. Només li demano això. Després vostè faci el que vulgui, però li puc demanar per escrit que les normes estiguin clares, com estan al Reglament les normes per a altres lleis? És demanar molt?

La presidenta

Les normes són les que han acordat al Ple, senyor Coscubiela...

Joan Coscubiela Conesa

No, si us plau...

La presidenta

...que l'hi estic dient –l'hi estic dient. (*Remor de veus.*) Dos hores d'esmenes, que s'acabaran a dos quarts de quatre. I ara aturem el Ple, quan vostè acabi de parlar.

Joan Coscubiela Conesa

Presidenta, a veure...

La presidenta

Esmenes a l'articulat.

Joan Coscubiela Conesa

No podem presentar esmenes a la totalitat?

La presidenta

No.

Joan Coscubiela Conesa

Bé, això ens ho pot posar per escrit, si us plau?

(*Remor de veus.*)

La presidenta

S'ha acordat.

Joan Coscubiela Conesa

No, no, no, perdó...

La presidenta

Ja ho dirà l'acta –ja ho dirà l'acta. (*Remor de veus.*)

Es suspèn el Ple fins d'aquí una hora, fins a les tres i deu.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i deu minuts i es reprèn a les tres de la tarda i tretze minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i el lletrat Joan Ridao i Martín.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Pregunta al Govern sobre la segregació escolar

310-00274/11

Molt bona tarda a totes i a tots, iniciarem el primer punt de l'ordre del dia, que és: preguntes amb resposta oral.

Primera pregunta al Govern, sobre la segregació escolar, formulada per la senyora Jéssica Albiach, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. El meu grup m'ha abandonat. Bona tarda, consellera. Jo crec que els dies històrics també és important parlar d'educació, i sobretot d'educació pública. L'octubre de l'any passat aprovàvem en aquest Parlament una moció en contra de la segregació escolar, i un dels punts que va tirar endavant –i, a més, amb els vots favorables de Junts pel Sí– és el que fa referència a la gratuïtat real del sistema, i en concret un punt que parlava de l'obligació d'informar les famílies de la voluntarietat en el pagament de quotes. I aquesta informació havia d'estar visible a la web del Departament d'Ensenyament, a la dels diferents centres educatius, i també lliurar-la en paper a les famílies. I ho vam plantejar perquè el síndic, al seu informe de feia un any, havia denunciat el cobrament il·legal de quotes a les famílies.

A més, ara, com vostè sap, ho recull el pacte nacional que està promovent i del qual vostès formen part, i, a més, també ha quedat sobradament demostrat que la gratuïtat real del sistema és un dels pilars de la igualtat d'oportunitats.

I per això, ara, que comença un nou curs i tenim l'oportunitat de fer les coses bé, volem saber si s'està informant les famílies dels seus drets i també si s'està sancionant els diferents centres que no estan complint amb aquest compromís.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Albiach. Té la paraula la senyora Clara Ponsatí, consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament (Clara Ponsatí i Obiols)

Bona tarda. Moltes gràcies. Com vostè ja sap, estem treballant molt intensament i col·laborant amb el Síndic de Greuges en el tema del desequilibri entre els diversos alumns. I això ho sap perquè vostè assisteix a les reunions que fem amb el síndic, i efectivament aquest Parlament ha parlat diverses vegades d'aquest tema.

Resoldre la problemàtica del desequilibri escolar demana temps i demana la implicació de totes les parts. I això no és una feina que fem avui per demà. Vull remarcar que estem treballant en aquest tema des d'abans que el síndic escrivís el seu informe i que ja l'any passat vam prendre mesures per disminuir la mida dels grups de P3 a vint-i-cinc, i especialment els grups de P3 a les escoles d'alta complexitat. Jo pregaria que ens deixi treballar una mica més i li asseguro que rendirem comptes.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula la senyora Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, consellera. Però li he fet una pregunta molt concreta i no ens ha contestat. I no ens ha contestat perquè la resposta és «no», no s'està informant les famílies dels seus drets. I, a més, ho acabem d'escoltar, ara, i també vam poder escoltar-la durant la roda de premsa d'inici de curs. Vostès ens estan intentant vendre com si fora un èxit la reversió de les retallades que han fet els darrers anys. És a dir, primer intenten desmantellar el sistema públic d'educació i després volen arreglar les seues malifetes i presentar-ho com si fora un èxit. I en qualsevol cas l'èxit no és seu, l'èxit és de la comunitat educativa i de la seua lluita al carrer.

Perquè vostès són els que segueixen sense posar un euro a les escoles bressol, vostès són els que han recuperat el finançament de l'escola concertada a nivells de 2010 i no han fet el mateix amb l'escola pública, i vostès són els que estan permetent que centres que reben diners públics publiquen a les seues pàgines web els resultats de les proves d'avaluació, cosa que està molt lluny de la lluita contra la segregació i que, al contrari, el que està fent és beneficiant la segregació escolar.

I ja per acabar, vostè m'ha dit que està treballant; al final, el que escoltem són moltes paraules i pocs fets. I per si té alguna temptació de fer alguna referència a la manca de pressupost, li diré que la mesura per la qual li preguntava és un tema de voluntat política i és de cost zero.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyora Albiach. Té la paraula la consellera Ponsatí.

La consellera d'Ensenyament

Moltes gràcies. Sobre la mesura per la qual vostè em pregunta en concret, nosaltres estem en contacte amb la patronal dels centres concertats i, efectivament, al que vostè demana, els pares hi tenen tot el dret. I, per tant, per part nostra, evidentment que hi estem a favor, naturalment.

En tot cas, em sembla que val la pena que tinguem en compte que els molts recursos que s'estan posant a l'escola pública en aquest pressupost, que són molt importants, s'hi estan posant amb criteri i amb atenció per afavorir els centres amb més complexitat. I que crec que és molt important que tinguem en compte que estem revertint unes retallades, les estem revertint amb gran esforç i fem els possibles perquè això afavoreixi els alumnes a les escoles amb més complexitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el desplegament de la hisenda pròpia

310-00278/11

Segona pregunta al Govern, sobre el desplegament de la hisenda pròpia, formulada per la senyora Maria Senserrich, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Maria Senserrich i Guitart

Gràcies, presidenta. Vicepresident, el juliol passat, fa poques setmanes, presentàvem aquí al Parlament el Codi tributari, que va ser aprovat; la llei que ha de ser el fonament de l'Administració tributària, amb el Consell Fiscal, la Junta de Tributs, l'Institut de Recerca Fiscal i també l'Agència Tributària de Catalunya. Un instrument pensat per tenir un model proper al ciutadà i que reconeix el contribuent com a ciutadà i centre de tot el sistema de l'Administració tributària; un model de col·laboració que ha de combatre, amb totes les seves eines i instruments, el frau fiscal.

Per tant, volem una Administració moderna i eficient. Com li deia, una estructura d'estat al servei de les persones, a diferència d'un model de l'amenaça, de la por, de la coacció a què ens tenen acostumats els últims dies, hores o fa pocs minuts, a què ens tenen sotmesos o a què ens volen sotmetre per part del Govern espanyol. Un govern que utilitza impunement i abusivament tot el sistema, tot, fins i tot aquell que se suposa que és independent, per considerar-nos súbdits i no ciutadans.

Un govern que ara fa poca estona, fa pocs minuts..., la vicepresidenta del Govern espanyol deia que la nostra part, diguem-ne la part del Parlament de Junts pel Sí, volem imposar les nostres idees. En això va totalment equivocada, perquè qui imposa idees no deixant votar els ciutadans de Catalunya..., perquè l'únic que fem és permetre votar, que la gent exposi individualment les seves idees. No nosaltres sinó ells ens volen prohibir això; és una mostra d'aquest Govern espanyol que no fa ni deixa fer.

El desplegament de la hisenda és molt important, per tant, per demostrar als ciutadans que el Govern de la Generalitat, el nostre país, està preparat. Una mostra més de que estem preparats. I ho hem demostrat les últimes setmanes amb la feina feta, molt ben feta, i sobretot per la capacitat de coordinació de moltes institucions i de moltes persones que s'han entregat a fer de la hisenda catalana un bon instrument.

És per això, vicepresident, que li demanàriem que ens fiqués al dia de la situació del desplegament de la hisenda pròpia catalana.

La presidenta

Gràcies, senyora Senserrich. Respon el senyor Oriol Junqueras, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda.

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda
(Oriol Junqueras i Vies)

Bona tarda a tothom. Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Ara fa un any i mig aproximadament ens vam plantejar com a objectiu el desplegament de l'agència catalana, de l'agència tributària.

Era un desplegament que implicava un enorme esforç, un esforç ingent en un període de temps molt breu. Tant és així que moltes van ser les veus que feien tota mena de profecies apocalíptiques sobre el fracàs inevitable d'aquest projecte de modernització, d'aquest projecte de posada al dia d'aquesta agència tributària, i, afortunadament, l'esforç de molta gent, doncs, ha demostrat que aquestes profecies apocalíptiques eren absolutament infundades.

De fet, l'esforç es centrava bàsicament en tres àmbits. Un és el de l'augment del número de persones que treballen a l'agència. En aquest sentit s'ha fet un esforç molt important per incorporar persones que estaven vinculades a les oficines dels registradors de la propietat, que són persones que tenen una notable formació i que, sens dubte, col·laboraran efectivament amb l'agència catalana, amb la hisenda catalana. L'altre era el desplegament des d'un punt de vista informàtic, des d'un punt de vista tècnic, i aquí disposem d'un nou programa, que és l'Espriu, que és un programa capaç no només de gestionar impostos de caràcter no periòdic i de caràcter molt individual, de caràcter molt jurídic, com donacions i herències, i que, en canvi, és capaç de gestionar impostos de caràcter massiu i de caràcter periòdic, és a dir, repetitius en el temps. Això, òbviament, és molt rellevant.

L'altre element de desplegament era el desplegament territorial i aquí, doncs, hem passat a unes catorze oficines pròpies, més tretze de compartides, més un total de gairebé dues-centes finestretes úniques, on els ciutadans, on els contribuents poden interactuar amb l'agència tributària amb una capillaritat territorial i amb una proximitat als ciutadans i als contribuents molt rellevant.

I, efectivament, tal com diu vostè, aquesta hisenda, aquesta agència tributària, aquesta agència catalana vol relacionar-se amb els ciutadans des d'aquests principis de confiança, de col·laboració, de transparència, convençuts com estem de que és el mecanisme més efectiu per ser eficients en la lluita contra el frau. Hem aixecat més de 360 milions d'euros de frau, estem convençuts que aquests diners estan molt millor al servei de les escoles i dels hospitals d'aquest país que no en les butxaques dels defraudadors; seguirem treballant en aquesta línia i en particular amb una nova unitat que combatrà el frau fiscal internacional.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, vicepresident. Els faig avinent que m'han demanat una pròrroga del termini per a la presentació d'esmenes a la proposició de llei... (*Veus de fons.*) Sí, l'han demanat a la Mesa, el que passa que el Ple és el que ha votat. El Ple ha votat que feien dues hores d'esmenes, aleshores jo demano al Ple si es pot prorrogar aquesta presentació d'esmenes fins que s'acabi la sessió de control. (*Veus de fons.*) Ho ha demanat el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Si per assentiment es pot aprovar que s'allarga el termini de presentació d'esmenes fins que s'acabi la sessió de control..., donat que el Ple ha estat qui ha aprovat aquestes dues hores d'esmenes, doncs, és al Ple a qui demano si ho podem allargar fins que s'acabi la sessió de control. (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*)

Doncs, queda prorrogada fins a les quatre de la tarda aproximadament, que s'acabarà la sessió de control.

Gràcies.

Pregunta al Govern sobre l'inici del curs escolar 2017-2018

310-00279/11

Ara podem continuar: tercera pregunta al Govern, sobre l'inici del curs escolar 2017 i 2018, formulada pel senyor Bernat Solé, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Bernat Solé i Barril

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, el proper 12 de setembre comença un nou curs escolar. De fet, els claustres de mestres i professors ja estan treballant intensament a cadascun dels centres educatius, des del passat dia 1, per rebre els alumnes i iniciar, d'aquesta manera, el nou curs.

La crisi econòmica dels darrers anys també ha afectat, sens dubte, les nostres escoles i els nostres instituts, i precisament ha estat el nostre model educatiu el que ha permès reduir les desigualtats existents i gràcies a la feina que realitzen, dia rere dia, els educadors, l'escola catalana ha estat un eix vertebrador de la igualtat d'oportunitats en el sistema, i ha dotat en tot moment els nostres alumnes d'eines, valors i competències.

Malgrat tot, no podem passar per alt els greus atemptats que va patir el nostre país el passat 17 d'agost. Precisament fa pocs dies, vostè mateixa en feia referència, a la roda de premsa, i explicava la reunió del Departament amb la Junta Central de Directors per tal de coordinar les accions que es duran a terme i els materials que es lliuraran des del mateix departament durant aquest curs escolar.

Des del grup parlamentari que represento, creiem que l'escola catalana és, i vol seguir sent, un model de referència. I, per tant, volem destacar la importància d'aquestes iniciatives, així com totes les que serveixin per a garantir la cohesió social a cadascun dels municipis del nostre país.

Per tot l'exposat, consellera, voldria preguntar-li sobre quins seran els eixos principals d'actuació, per part del Departament que vostè encapçala, per a aquest curs 2017-2018.

I permeti'm, aprofitem també per encoratjar i desitjar als nostres alumnes i educadors un molt bon inici de curs, així com agrair-los, una vegada més, l'essencial tasca que duen a terme dia rere dia.

Moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies, consellera.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Solé. A continuació respon la senyora Clara Ponsatí, consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. Els atemptats del 17 d'agost marcaran, sens dubte, l'inici d'aquest curs. Aquests fets ens conviden a fer una reflexió comuna entre tota la comunitat educativa i ja hem donat a conèixer diverses accions en aquest sentit.

Entrant ja directament a la pregunta que vostè em fa, el curs comença amb 5.514 docents nous. Hem incrementat la plantilla docent en un 7 per cent –déu-n'hi-do, un 7 per cent. Posem molts nous recursos i els assignem per fer créixer l'equitat i la qualitat del sistema.

Per tant, en el curs escolar que ara comença, seguirem cinc línies estratègiques principals. Primer, consolidarem l'autonomia dels centres. Des del curs passat, els centres reben professorat amb perfils específics pel seu projecte educatiu. La novetat d'aquest curs és que ara és l'equip directiu qui fa la proposta de nomenament docent. Ho fa, naturalment, amb publicitat i lliure concurrència.

Segon, consolidarem l'aprenentatge per competències a totes les etapes i nivells educatius. Ho recomanen els experts i els organismes internacionals i els resultats són rotundament positius. La graduació d'ESO ha passat del 78 per cent al 89 per cent, en deu anys. I l'abandonament prematur ha arribat al 18 per cent, i veníem –recordi-ho– del 30 per cent.

Tercer, la qualitat del sistema educatiu té el seu sostre en la qualitat dels seus docents. Per això, la nostra tercera línia estratègica serà la formació del professorat i la innovació educativa.

Quart, l'FP: seguirem ampliant l'oferta de formació dual, que ja ha arribat a més de deu mil alumnes, però n'ha d'atraure molts més.

I, finalment, anem molt curts de persones amb formació de ciències, tecnologia, enginyeria i matemàtiques. Ens proposem desplegar el pla Stemcat amb la màxima ambició.

Tenim un bon sistema i les polítiques dels últims anys ens situen en una bona posició, però no ens podem adormir. El curs comença ben preparat, tinc confiança de que serà un gran curs escolar per a tothom.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera Ponsatí.

Pregunta al Govern sobre la represa de les emissions per freqüència modulada del canal iCat

310-00280/11

Quarta pregunta al Govern sobre la represa de les emissions per freqüència modulada del canal iCat. Formula la pregunta la senyora Teresa Vallverdú, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Teresa Vallverdú Albornà

Gràcies, presidenta. Conseller, avui és un dia important i és un dia important per a la cultura del nostre país. Després d'un mes d'agost en proves, iCat torna a l'FM. Com és sabut, iCat va néixer l'any 2006. El 2012, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals va decidir renunciar a la seva emissió per la freqüència modulada a causa de la reducció d'ingressos i es va adoptar un model multicanal en línia a través del web i d'aplicacions per mòbils. En cinc anys fora de les ones, l'audiència, el sector musical i molts actors diversos han mantingut la vitalitat de l'emissora i també la voluntat constant de retornar-la al lloc d'on va sortir.

I, així, avui tornem a tenir iCat a l'FM. Un pas, però, que no abandona l'espai digital, sinó que el reforça amb una nova web, integrada al portal de Catalunya Ràdio i una nova aplicació de mòbil. Avui, iCat arrenca amb una graella de disset programes, que tenen l'objectiu de potenciar la música del nostre país i de fer créixer l'oferta de programes culturals. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i el Departament de Cultura, Catalunya Ràdio i l'ICEC, han treballat conjuntament perquè aquest objectiu fos real.

Com no pot ser d'una altra manera, valorem molt positivament aquest retorn, el retorn d'una ràdio musical pública, que vol potenciar l'escena musical catalana i que està al costat del sector de la indústria i dels artistes. Que vol posar en valor la producció musical en català al costat de la internacional, que vol crear èxits musicals i ser la plataforma de llançament per les noves bandes i músics del país i que vol difondre la música en directe de concerts i festivals.

Però, juntament amb els grans programes de l'emissora, al costat de directes i d'una presència a la majoria de concerts i festivals d'arreu del país, aquesta nova iCat neix amb noves propostes temàtiques sobre música, cinema, sèries, escena, llibres, còmics, perquè iCat passa a l'FM amb un objectiu ambiciós, amb l'objectiu clar de servir d'impuls a la cultura del país.

Promoure el consum de teatre, cinema, videojocs, còmics, llibres, sèries i la creació, especialment d'artistes emergents. Treballar conjuntament amb els principals agents, festivals, centres culturals, teatres, sales, promotors, i ser l'espai indispensable a l'hora de sumar noves audiències a la música, al nostre parer, molt rellevant i molt necessari.

Per això, conseller, ens agradaria saber com es veu i com es viu, des del seu Departament, el retorn d'iCat FM.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Vallverdú. Té la paraula el senyor Lluís Puig, conseller de Cultura.

El conseller de Cultura (Lluís Puig i Gordi)

Gràcies, presidenta. Efectivament, senyora diputada, constatem, des del Departament de Cultura, com som un país que cada cop els creadors són més i millors. La suma del model, de la formació, la producció i l'exhibició, està anant a més i millor; iCat FM era una emissora que ens reclamava tots els sectors culturals, i especialment el musical, des de feia temps. És a dir..., i vull citar el meu predecessor, company de viatge en encerts, l'honorable conseller Santi Vila, com, a partir d'un procés participatiu amb tots els sectors musicals, que són molts i molt plurals, i molt diversos, s'ha pogut fer tot un..., es va poder acabar un pla integral de la Música, i la reclamació de que es tornés a antenes aquesta emissora era un dels eixos principals, per tant, acceptat per tot i tothom.

Per aquest motiu, a través de l'ICEC, com bé deia vostè, diputada, es va iniciar un treball per tal que avui, a les set del dematí, han començat les emissions analògiques de l'antena. Segurament no podrem acomplir totes les expectatives del món cultural, perquè realment estem mancats de mitjans de comunicació, públics o privats, que sí que..., que tinguin aquesta visió sobre la cultura del país. Tot i així, esmerçarem totes les energies, el diàleg i el treball, colze a colze, amb els responsables de l'emissora i esperem realment que sigui una emissora puntera, precisament perquè ha pogut mantenir, aquests cinc anys de món digital, diguem-ne, resistint, seguint treballant i reflexionant sobre tot, com havia d'anar. Per tant, diguem-ne que, si hem superat aquesta època digital i torna ara a antena, serà a efectes de sumar més i millor.

Per tant, esperem que amb aquest ajut a reflotar aquesta antena, aquesta emissora a través de les antenes, puguem donar realment veu, des dels sectors més emergents, als més professionals, amb especial dedicació a la música en català, no cal dir-ho, però també amb programes atrevits com..., si vostès miren la graella podran veure, fins i tot, un programa que es titula *iCatKids*, dedicat als nens, dedicat a que de ben petits, doncs, a casa també..., el fet d'escoltar la ràdio, escoltar música en català a casa pugui ser una cosa normal. Cosa que sembla molt normal, però que, fins ara, és l'anormalitat total i absoluta.

Per tant, es buscaran tots els tipus de franges de públics, els horaris especialitzats i esperem poder donar resposta, de forma consistent, a aquesta llarga reclamació.

Per tant, avui, aquest matí m'he llevat fent un tuït que deia: «Bon dia, iCat FM!»

La presidenta

Gràcies, conseller Puig.

Pregunta al Govern sobre la gestió comunicativa del Departament d'Interior amb relació als atemptats de Barcelona i Cambrils del 17 d'agost

310-00272/11

Cinquena pregunta al Govern, sobre la gestió comunicativa del Departament d'Interior amb relació als atemptats de Barcelona i Cambrils del 17 d'agost.

Formula la pregunta el senyor Alberto Villagrasa, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Primero, aprovecharíamos la pregunta para hacer un reconocimiento a los cuerpos de seguridad, tanto Mossos d'Esquadra, Guardia Urbana, policías locales de Cambrils, Sant Sadurní y Guardia Civil y Policía Nacional, bomberos y servicios de emergencia, por su trabajo del atentado del 17 y días posteriores.

Señor *conseller*, usted, el día 25 quería comparecer y dar explicaciones de lo que había pasado durante el día 17 y los días sucesivos, antes de desarticular la célula terrorista que atentó en Cataluña.

Hasta el día de hoy, no sabemos nada más. Esperamos que usted, por decisión propia, quiera comparecer para poder explicar cómo se gestionó, y algunas dudas que nos surgen, sobre el día 17 y los días posteriores. Y esperamos su comparecencia para poder entrar en profundidad en algunos temas que creemos que son importantes.

Pero eso sí, le vamos a preguntar por cómo gestionaron ustedes la información: queremos que nos explique el porqué de las contradicciones y desmentidos continuos durante esos días que, al final, de alguna manera, también dejan con cierta incertidumbre a las personas y a todos los catalanes, como, por ejemplo, el negar el aviso de la policía belga sobre el imán de Ripoll, o cuando ustedes negaron el aviso de la CIA sobre un posible atentado en las Ramblas de Barcelona, entre otros.

¿Nos puede explicar el porqué de esas continuas contradicciones y desmentidos por parte del Govern de la Generalitat i del Departament d'Interior?

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Villagrasa. Respon el senyor Joaquim Forn, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Joaquim Forn i Chiariello)

Gràcies. Bé, en tot cas, en primer lloc, agrair-li, doncs..., l'agraïment que vostè ha fet i de reconeixement a tots els serveis públics, d'una manera especial als Mossos d'Esquadra, a la Guàrdia Urbana i a tots els serveis..., Protecció Civil, serveis d'emergències, etcètera. Crec que és just fer-ho així i em sembla que vostès també han presentat una proposició en aquest sentit.

En segon lloc, la compareixença. La compareixença la vaig demanar immediatament, i el president de la Comissió de Seguretat ho sap, perquè li vaig preguntar a ell si podia comparèixer el divendres, ja fa..., jo crec que fa ben bé deu dies. Per tant, la meva voluntat era de comparèixer. Finalment, no es va acceptar, es va considerar que s'havia d'esperar i, per tant, esperarem.

De contradiccions, cap. Precisament, jo el que crec que nosaltres..., i les polítiques de comunicació que vàrem tenir, reconegudes per tot el món, i inclús per la societat catalana, per tots els mitjans de comunicació estrangers, va ser precisament tot al contrari del que vostè diu. Es va poder actuar d'una manera clara, a través de diferents canals, a través de la..., presencialment, en els quals vaig comparèixer jo, personalment, i el mateix major del Cos de Mossos d'Esquadra. Crec que no només vam comparèixer, sinó que sempre vam acceptar totes les preguntes de tots els mitjans; per tant, contradiu el que vostè informa. I després, a través d'uns canals importants, també, en aquest cas, com són les xarxes socials. I la voluntat nostra, bàsicament, era informar amb rigor, donar informació, esvair rumors i, sobretot, molta informació falsa que en aquells moments corria.

Des del punt de vista de Twitter, vam fer 320 piulades. La primera, a les 17.10, tretze minuts després de que es produís l'atropellament. I també hem fet una important tasca de potenciació de la col·laboració ciutadana a través d'aquests mitjans.

Crec sincerament que no té res a veure la informació que vostè diu amb el que realment ha succeït i que ha estat d'un gran reconeixement per part de la ciutadania.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula el senyor Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Señor Forn, yo quiero pensar que usted no mentía, sino que alguien le informaba mal. Y seguramente no le informaba el director general, que estuvo desaparecido, no sólo para los grupos políticos, sino también para todos los agentes de Mossos d'Esquadra.

Pero, además, nos sorprenden algunas de sus afirmaciones, cuando le preguntan, y al final reconoce que había contactos sobre la policía belga, dijo que era un contacto informal.

Cuando alguien le comenta que esa persona, el imán de Ripoll, podía estar cerca de grupos terroristas yihadistas, eso deja de ser informal, lo que se tiene que hacer es investigar y estar encima del tema.

O, por ejemplo, sobre el comunicado de la CIA, lo más importante es que ustedes mintieron. Usted no dijo la verdad, no la dijo el señor Trapero, mayor de los Mossos d'Esquadra, ni la dijo el presidente de la Generalitat. Y la CIA no es nadie para que a ustedes se les explique y se les diga, a ustedes, y a la alcaldesa de Barcelona, que las Ramblas de Barcelona son un punto crítico que puede sufrir un atentado terrorista en cualquier momento, en alerta cuatro, terrorista. Y esto, lo tenían que saber ustedes y no se lo tendría que decir la CIA.

Esperaremos su comparecencia, señor Forn, porque hay muchas cosas que explicar. Porque el 17 de agosto, a las 16.50 de la tarde, las Ramblas de Barcelona estaban totalmente desprotegidas.

La presidenta

Gràcies, senyor Villagrasa. Té la paraula el conseller Forn.

El conseller d'Interior

Sí, estoy de acuerdo que hay mucha cosa que explicar, y el que ha de comenzar a explicar muchas cosas es el ministro, que, por cierto, ni ha demandado comparencia..., y es que se niega a dar la cara, porque en las comparencias que hace en los medios públicos nunca contesta preguntas. Por tanto, la primera pregunta la haremos de ir al ministro, y él tendrá que explicar por qué desde el año 2005 (*aplausos*) –desde el año 2005– se ha visto punxat el teléfono del imam y esta información no constaba a los Mossos d'Esquadra.

Però aquesta i moltes altres preguntes són les que el seu Govern haurà de contestar, com també una altra: tota la campanya desinformativa que han generat a través d'alguns mitjans de comunicació per desacreditar la feina dels Mossos. Això hauran de contestar-ho també vostès.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre les actuacions en matèria d'LGTTI

310-00275/11

Sisena pregunta al Govern, sobre les actuacions en matèria d'LGTTI, formulada per la senyora Noemí de la Calle, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Noemí de la Calle Sifré

Consellera Bassa, hace apenas unos días usted aplaudió públicamente un artículo en el que se banalizaba sobre el concepto de «homofobia», comparando la situación de un gay en Marruecos con la de un catalán en España. No contenta con ello, aprovechó para atacar al Observatori contra l'Homofòbia, poniendo en duda su neu-

tralidad, y cuestionó su carácter de observatorio. Más de veinte entidades LGTBI catalanas, molestas y contrariadas con sus declaraciones, han firmado un manifiesto y le han pedido que rectifique o dimita.

Hoy tiene la oportunidad de hacerlo, señora *consellera*. ¿Va a rectificar y ponerse al lado de los que contribuyen a la erradicación de una de las mayores lacras sociales que existen o va a seguir al lado de los que contribuyen a banalizarla?

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, senyora De la Calle. A continuació té la paraula la senyora Dolors Bassa, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies (Dolors Bassa i Coll)

Gràcies, presidenta. Abans que res, com que som un govern que creiem per la igualtat, volia donar tot el suport a la seva presidenta del grup parlamentari pel tuit que va rebre ahir, que sap que ja l'hi vam dir personalment tant jo com altres consellers, i que ara ho faig en nom de tot el Govern. (*Aplaudiments.*)

Referent al que vostè explica, jo vaig donar el suport a una periodista, l'Empar Moliner, en un article que deia «La tàctica Trump», i ella explicava que temps enrere havia fet..., havia escrit: «Ser català a Espanya és com ser gai al Marroc, salvant les distàncies», i que explicava que hi havia vegades que les mateixes lleis en diferents llocs representaven coses molt diferents. I deia, compara, per exemple: «Si ets català a Espanya, et tomben l'Estatut; si ets valencià, un estatut similar es tira endavant.» I llavors ella deia: «Que l'observatori m'acusi d'aquesta tàctica Trump, perquè diu que faig insults quan jo no en faig, vol dir que em diguin quin insult he fet.»

El meu tuit va ser: «Ànims, Empar Moliner; les teves opinions sovint són crues però són reals», referint-me al tema del català. Més endavant, quan algú em va interpellar, vaig dir: «L'entitat observatori té una subvenció, per tant, per primera vegada hi hem donat recolzament; és una entitat, més enllà del seu nom, i això és l'opinió d'una entitat.»

Més enllà d'això, com pot entendre, nosaltres hem muntat el consell nacional de les entitats, hem passat de vint-i-cinc a trenta-cinc, i no trobarà cap insult ni res en contra de les persones LGTBI de cap membre d'aquest Govern ni de cap diputat del meu grup parlamentari.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula la senyora De la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Señora *consellera*, ya hemos visto que usted es incapaz de no hablar del *procés*. En sus tuits alabó y apoyó ambos artículos, y en ellos usted, con ello, ha apoyado la tesis de que el *observatori* instrumentaliza al colectivo LGTBI para hacer caer al Departamento de Asuntos Sociales, pero quien está haciendo caer a su *conselleria* es usted y su gestión, o la falta de ella.

Señora Bassa, fíjese que sus declaraciones han unido aún más al colectivo LGTBI, independientemente de sus afiliaciones y simpatías políticas, en un manifiesto de condena a sus declaraciones en el que hasta le llegan a pedir su dimisión. Y la crítica a su gestión no viene de hace dos días, no solo el *observatori* lleva tiempo señalando lo que falla, otros grupos parlamentarios, el Síndic de Greuges, asociaciones, activistas... En lo que a Ciudadanos se refiere, nuestro grupo parlamentario ha presentado esta legislatura dos propuestas para el despliegue efectivo de la ley, y también hemos solicitado en dos ocasiones su comparecencia para que explique por qué no se está desplegando correctamente la ley, y las dos veces el voto en contra de Junts pel Sí ha impedido que usted dé explicaciones.

Las críticas que recibe su *conselleria* son por la falta de voluntad política para desplegar de forma efectiva la ley que garantiza los derechos del colectivo LGTBI a la no discriminación en Cataluña. Lo que pasa es que este Govern no soporta la crítica. Y le voy a decir una cosa: hay algo que llevan peor que la crítica, ¿y sabe qué es? La verdad. Y lo que pasa en Cataluña es que cuando alguien se atreve a poner las cartas sobre la mesa y a decir la verdad sobre lo que están haciendo o no haciendo ustedes, sobre su inacción, sobre su dejadez, su única reacción es descalificar a profesionales y menospreciar a las entidades y a quien se ponga por delante, porque ustedes siempre tienen la razón y los demás no.

Usted, en vez de estar al lado de la igualdad, está en el de la desigualdad, porque en el momento en que usted se pone enfrente de las víctimas en lugar de a su lado deja de ser la *consellera* de Asuntos Sociales convirtiéndose en la *consellera* de la desigualdad.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyora De la Calle. Té la paraula la consellera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Sembla que de la manera que he contestat jo i he iniciat la resposta..., no té gaire a veure amb el que vostè portava per escrit.

Dir-li que l'observatori és una entitat que fa una gran feina. Ahir, de fet, va fer balanç, i ella mateixa..., van explicar la part de positiu que té de relació amb el departament, la coordinació amb els Mossos, l'actuació, i va ser molt crític amb l'actual règim sancionador. Jo li diré que jo també ho soc. Per tant, estem treballant per millorar-lo, conjuntament amb l'observatori i amb les altres trenta-set entitats més que hi ha a tot Catalunya que treballen amb les persones LGTBI.

Gràcies per donar-me peu a poder-ho explicar.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la gestió del dret de manifestació

310-00276/11

Setena pregunta al Govern, sobre la gestió del dret de manifestació. Formula la pregunta el senyor Carlos Carrizosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Señor *conseller*, en la manifestación que se celebró el pasado 26 de agosto, de repulsa contra los atentados terroristas, tuvimos que lamentar el despliegue de símbolos partidistas y de pancartas, las faltas de respeto, los abucheos contra todos aquellos que no formaban parte del universo secesionista. Se convirtió, con ayuda de la ANC y Òmnium, esa manifestación contra el terrorismo, en una manifestación contra España y sus instituciones.

A ver, esta pregunta yo creo que se... *(Veus de fons.)* ¿Se están aclarando ustedes de a quién me dirijo? Señora presidenta...

La presidenta

Silenci, si us plau; sí.

Carlos Carrizosa Torres

¿Sí?

La presidenta

Continuï, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

¿Es usted, señor Turull? (*Veus de fons.*) ¿Quién? (*Veus de fons.*) ¿Interior? Muy bien. (*Remor de veus i rialles.*) Bien, bien, bien. Sí, sí, sí. Bien, ¿continúo, entonces?

La presidenta

Sí, sí, continuï.

Carlos Carrizosa Torres

Esta manifestación se convirtió, como decía, en una manifestación contra España y sus instituciones.

Yo le pregunto, *conseller*: ¿a usted le gustó la imagen que se dio? No hemos oído al Govern desmarcarse de lo que ocurrió allí, y ahora tiene usted una oportunidad. ¿Censura usted el uso partidista que se hizo de esta manifestación?

La presidenta

Gràcies, senyor Carrizosa. Respon el senyor Joaquim Forn, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Bé, no té res a veure amb la pregunta que havien formulat, però, bé, tot i..., ja l'hi respondré, també.

Nosaltres..., primer, jo no vaig assistir a aquesta manifestació en què vostè diu haver participat, en la que era una manifestació contra Espanya. Jo crec que les 500.000 persones que estàvem allà vam anar amb un motiu molt clar: per rebutjar el terrorisme i per demanar una societat convivencial i en pau. (*Aplaudiments.*) Aquesta em sembla que era la voluntat, la voluntat de la majoria de la gent que hi era.

I, en segon lloc, aquesta voluntat, jo vaig sentir..., de les primeres persones que vaig sentir parlar per la ràdio va ser la senyora Inés Arrimadas, i precisament va parlar d'una petita minoria que havia..., ella va dir que eren mal educats, però va parlar de la gran majoria de gent que precisament va assistir a aquest manifestació per aquest motiu. Per tant, a aquesta és a la que jo hi vaig anar. No li puc dir res més.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Mire, señor *conseller*, a la manifestación que usted asistió debió ser la que había detrás de todas estas «esteladas» estratégicamente distribuidas por sus socios de la ANC y de Òmnium Cultural. Parece muy curioso que gran parte de las decenas de miles de personas estuvieran sin hacer uso de pancartas organizadas y de «esteladas» organizadas, y esto nos sorprende, y no parece una casualidad. Ustedes, con la ANC y con Òmnium, prepararon todo, señor *conseller*, y no lo niegue. El *president* Puigdemont compareció ayer, y lo reconoció en rueda de prensa, diciendo que había comentado..., la rueda de prensa relativa al señor Mas y sus pagos al Tribunal de Cuentas, la habían comentado con ANC y con Òmnium Cultural. Reconozca ahora que ustedes preparan también la politización de las manifestaciones contra el terrorismo con sus socios de ANC y de Òmnium Cultural.

¿Dónde no se notó la mano de ustedes, de su Gobierno? Pues, mire, no se notó ni en Ripoll, ni en Cambrils, ni en la misa de la Sagrada Familia, donde todos los asistentes fueron respetuosamente los que se congregaron fuera del templo de la Sagrada Familia sin hacer uso de símbolos ni de pancartas politizados. (*Remor de veus.*)

La presidenta

Silenci, si us plau.

Carlos Carrizosa Torres

Tampoco se hizo uso de esta desgracia, de este atentado terrorista, tampoco se hizo uso en las Ramblas, donde los ciudadanos depositaban sus recuerdos. Donde se notó la mano del Govern fue allí donde asistieron las instituciones del resto del Estado.

Afortunadamente, Cataluña es mucho más que aquello que ustedes organizan orquestando junto con la ANC y con Òmnium Cultural y con...; es mucho más también de lo que muestra TV3 en sus programas...

La presidenta

Senyor Carrizosa, ha exhaurit el temps.

Carlos Carrizosa Torres

...obedeciendo al dictado del Gobierno.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el conseller.

El conseller d'Interior

Bé, jo, escolti, ja fa molt de temps que crec que la gent pot anar a les manifestacions amb el que vulgui, amb la bandera que vulgui i com li plagui. Vostès potser sí que són dels que decideixen... *(Veus de fons.)* Sí, sí, aquestes són les que va esborrar algun mitjà de comunicació; totes aquestes banderes són les que va esborrar algun mitjà de comunicació *(aplaudiments)*, efectivament –efectivament. La gent té dret a anar amb les banderes que vulgui, la gent té dret a expressar el que vulgui. A veure si ho aprenem això. Perquè tant parlar de democràcia fa una estona..., la democràcia també és això, que la gent pugui expressar-se lliurement.

Organitzadors. No som els organitzadors de res. I deixi'm dir-li una cosa. Hi ha una cosa que han de fer els polítics. A mi m'han xiulat. I vostè pot fer una cosa quan el xiulen, vostè pot dir «que dolents que són els que em xiulen», i una altra cosa, que crec que és la intel·ligent, és pensar: «Per què em xiulen? Per què s'ha arribat a aquesta situació?» *(Aplaudiments.)* I potser –potser– vostès comprendran alguna cosa: comprendran aquest país i comprendran per què molta gent no entén el paper que estan fent vostès i molta altra gent.

Per tant, això és l'explicació, aquesta és l'explicació que jo li puc donar sobre això. Però reflexionin, no es queixin, no diguin «la culpa és de la gent», no, no; és d'això i de molts milers d'altres persones. I no s'equivoqui. I aquesta és la realitat. Pregunti's per què passa tot això.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Forn.

Pregunta al Govern sobre els drets del col·lectiu LGBTI

310-00277/11

Vuitena pregunta al Govern, sobre els drets dels col·lectius LGBTI. Formula la pregunta la senyora Mireia Vehí, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Mireia Vehí i Cantenys

Gràcies, presidenta. Consellera, bona tarda. Nosaltres avui també preguntem sobre els drets a les persones LGTBI perquè ens preocupa que a les portes de l'1 d'octubre hàgim de fer un balanç negatiu de la legislatura en aquest sentit.

Ja s'ha comentat anteriorment en aquest Ple, aquest mes d'octubre farà tres anys de l'aprovació de la Llei 11/2014. També s'ha explicat que el seu Govern encara no ha desplegat el reglament, imprescindible per establir el règim sancionador, i, a més, cosa que encara no s'ha comentat, però, de l'organisme creat per llei només hi ha hagut una sola sanció i l'aplicació d'unes mesures cautelars pel bus d'Hazte Oír mentre que només l'Observatori contra l'Homofòbia ha registrat més de 260 casos de possibles discriminacions.

No és la primera llei en matèria de garantia de drets que s'aprova i no es desplega. De fet, amb la Llei d'igualtat entre homes i dones i amb la Llei per erradicar la violència masclista contra les dones ha passat el mateix. I ens preocupa profundament, evidentment, que, a les portes de la república, el seu Govern doni una imatge poc compromesa amb els drets de les dones, les lesbianes, els gais, els transgènere i de totes aquelles persones i identitats de gènere que pateixen la violència patriarcal.

Quina valoració en fa, vostè?

La presidenta

Gràcies, senyora Vehí. Contesta la senyora Dolors Bassa, consellera de Treball, Afers Socials i Famílies.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Gràcies, presidenta. Diputada, si es refereix a quina valoració en faig, de la llei, la llei es va aprovar al Parlament i, per tant, molt bona valoració. Ara, vostè sap igual que jo que aquesta llei aprovada el 2014 –per tant, l'11/2014– tenia un aspecte regulador, un règim per regular. El vam iniciar aquest gener del 2016, i, segons ens diuen els lletrats i l'assessorament jurídic, falten encara sis mesos, per problemes burocràtics, no són problemes nostres, sinó que el vàrem iniciar de seguida quan vam començar com a govern. Mentrestant, la llei deia que s'havia d'aplicar el règim sancionador comú. Aquest és un règim que només pot ser aplicable a insults, vexacions, agressions verbals; per tant, tot el que són agressions físiques i amenaces han d'anar per la via penal, i així és com ho estem regulant.

Jo crec que hem millorat moltes coses: hem obert consells, estem a totes les comarques, tenim centres integrals per poder presentar totes les aportacions i totes les denúncies de la gent, i, malgrat això, ens falta poder acabar aquest reglament; reglament que en sis mesos serà molt millor. Però que també amb la nova llei, que vostè sap que està en aire parlamentari i, per tant..., d'igualtat de tracte podrem posar esmena a molts temes que ara, actualment, no hem pogut sancionar. Per tant, no és el que volem, sinó el que podem fer.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula la senyora Vehí.

Mireia Vehí i Cantenys

Gràcies, presidenta. No només li preguntàvem per la llei, que és un instrument i que s'hauria de desplegar, sinó que li fèiem una pregunta una mica més profunda: sobre les polítiques que el seu Govern ha desplegat. Precisament vostè ho deia: «Agressions físiques.» Una de les dades més rellevants de l'informe de l'observatori que es va presentar ahir a la Comissió d'Igualtat és que les discriminacions més nombroses són agressions físiques. I les agressions físiques que vostè envia a la via penal –i que és correcte– no només se solucionen d'aquesta manera.

Miri, la violència masclista, en totes les seves vessants, és només la punta de l'iceberg d'un sistema de relacions, de valors i de pràctiques patriarcal. A més, la violència no és mai un fet casual ni és una cosa de gent que estigui boja; és la conseqüència lògica d'un sistema avalat i sostingut per tota la societat que discrimina i que educa per discriminar. Només l'any 2016, aquest mateix informe que li citàvem, ha recollit vuitanta-quatre casos de discriminació. Imagini's els que no arriben. Què ha fet el seu Govern, en matèria de LGTBI, per erradicar la violència des

de la seva arrel? Què ha fet el seu Govern per lluitar contra el patriarcat que assassina i agredeix sistemàticament a totes aquelles persones que se surten del patró home?

Miri, nosaltres, la república la volem feminista i al procés constituent hi posarem tota la nostra part i tota la nostra determinació. Què han fet vostès fins ara?

La presidenta

Gràcies, senyora Vehí. Respon la consellera Bassa.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Gràcies, presidenta. Jo crec que, com a govern, hem donat molt clarament que estem pels temes d'igualtat. Des d'un bon començament, per exemple, una direcció general d'igualtat, que abans no existia. I això permet doblar el pressupost en tots els temes d'igualtat. Però sí parlem de LGTBI, ho contestava abans: al Consell Nacional de LGTBI, 28 per cent més d'entitats que no hi havia a la passada legislatura. Per tant, hem continuat millorant tots aquests temes.

Vostè em parlava de vuitanta denúncies o en tràmit; d'aquestes vuitanta, cinquanta-tres són del departament. Per tant, jo crec que ahir, quan es va fer l'observatori, es van barrejar números del que era el que rep l'observatori, que no rep denúncies –vostè sap que només fa assessorament– i ell pot indicar temes que hi hagi; les denúncies es fan per la via administrativa –per tant, la Generalitat–, o per la via penal, o bé per fiscal. Cinquanta-tres denúncies: vint-i-nou administratives, catorze de penals i cinc de laborals. En podíem haver fet més; i aquí ens falta el reglament.

Continuarem desenvolupant el reglament, estarem al costat de tots els temes d'igualtat en tot moment i farem el màxim possible perquè puguem arribar a una república feminista, igual com volen vostès.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les garanties democràtiques

310-00273/11

Novena pregunta al Govern, sobre les garanties democràtiques; formulada per la senyora Eva Granados, del Grup Parlamentari Socialista.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Conseller, «això va de democràcia», diuen, mentre vulneren l'Estatut d'autonomia, mentre retallen els drets de l'oposició, com ha passat aquest matí en aquest Parlament. «Això va de democràcia», diuen; però vostè, conseller, sap que la democràcia no consisteix només en posar les urnes, en votar, sinó que cal que es compleixin totes les condicions perquè el vot s'expressi amb totes les garanties jurídiques i polítiques.

El Govern anuncia, fa mesos, que volen fer un referèndum –que, com diuen els lletrats d'aquest Parlament i el Consell de Garanties Estatutàries, serà il·legal– sobre la independència de Catalunya. Ens podria dir quin és el cos electoral cridat a votar aquell dia a les urnes? Tenen cens? Enviaran targetes censals?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Granados. Respon el senyor Raül Romeva, conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència.

El conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència
(Raül Romeva i Rueda)

Sí, moltes gràcies. Senyora Granados, com fa molt de temps que expliquem, com molt bé ha explicat aquest matí la Marta Rovira, com fa mesos i mesos que els diputats i diputades estan explicant arreu del territori, hi ha una determinació clara per fer un referèndum, hi ha una determinació clara per resoldre democràticament una qüestió d'una gran complexitat però que reclama una resposta immediata, i les garanties hi seran totes, com hi han estat sempre els últims trenta anys; des del punt de vista no només operatiu, que això ja ho hem explicat moltes vegades, sinó també des del punt de vista legal, com òbviament estem en condicions de fer ja avui.

Les garanties hi són i hi seran sempre.

La presidenta

Gràcies, conseller Romeva. Té la paraula la senyora Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies. Conseller, falten vint-i-sis dies i potser és que no poden enganyar més. Ens hauria de poder dir quin és el cos electoral; ens hauria de poder dir si faran targetes censals. L'altre dia al president l'hi preguntaven en una entrevista i no va respondre tampoc. Hi haurà vot per correu? Hi ha vot a l'estranger? Hi haurà cabines per garantir el vot? Hi haurà meses imparcials? Perquè a aquestes alçades només poden estar passant dues coses, conseller: una, que no hagin fet res, i, per tant, van molt tard, i, per tant, estan enganyant a tothom; o bé que estiguin construint un cens sense cap llei que els empari.

En el primer cas, evidentment, serà una estafa, perquè si ho volen fer com sempre, doncs, haurem de saber quanta gent ha de votar per saber-ne els percentatges. Si ho volen fer com sempre, el cens s'hauria de tancar dos mesos abans de que celebrin aquest referèndum. Perquè si ho volen fer com sempre, els electors haurien de poder consultar el cens i rectificar-lo. I, per tant, si..., és molt probable que no estiguin fent absolutament res.

Però el segon cas ens preocupa encara més, perquè si estan fent un cens sense cap llei que els empari, aleshores, conseller, vull que ens digui si està remenant les nostres dades personals. Perquè no van voler fer la comissió d'investigació del senyor Vidal... I l'hi torno a preguntar: estan violant normes catalanes, espanyoles, europees de protecció de dades per confeccionar una llista amb les dades de més de 5 milions de catalans? Estan fent servir els nostres noms, adreces i DNI per posar-los en llistats per a aquest referèndum? Els llistats d'aquestes dades personals aniran a aquests presidents que acabaran sent interventors de l'ANC, que seran els que presidiran aquestes pseudomeses electorals si s'hi arriba?

Seria molt perillós que estiguessin confeccionant un fals cens i que a sobre estiguessin disposats a violar la nostra intimitat, fent volar pels aires la protecció de dades personals de la ciutadania, a la que tenen el dret i l'obligació de protegir.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyora Granados. Té la paraula el conseller Romeva.

El conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència

(El conseller comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...recordar-li que l'any 2005 es va fer una revisió del Codi penal en el qual es van despenalitzar els referèndums. És un fet objectiu, és un fet democràtic i és un fet legal. Per tant, de cap de les maneres pot dir que el que estem fent o que volem fer és illegal. Punt número 1.

Punt número 2. Com hem explicat molt bé aquest matí, és evident que l'àmbit internacional, tant des del punt de vista legal com des del punt de vista pràctic, permet perfectament fer allò que volem fer, que és l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Des de l'any 1991 han sigut cinquanta-tres els referèndums que hi ha hagut. No considerem que estiguem fent una cosa tan extraordinària.

Però anem al concret. Si vostè parla de mesures concretes, molt senzill: quan tinguem la llei, hi haurà òbviament el decret de mesures complementàries, que el que farà és establir fil per randa com es farà. Si vostè hi té molt interès, hi ha un lloc web, que és absolutament públic i que el coneix tothom, que es diu Garanties.cat, on s'expliquen perfectament tots aquests plantejaments. *(Veus de fons.)* No, no estic parlant del Garantia.cat, que aquest és un altre –aquest és un altre–, i aquest precisament no va en la línia que crec que ens demana la ciutadania. Garanties.cat, en plural. Aquest és un lloc absolutament clar i diàfan des del punt de vista del que volem fer.

Però, des d'un punt de vista polític, ho hem fet tot amb les garanties que l'Estat ens ha permès fins ara. O és que no es va fer amb garanties, l'Estatut de Catalunya? I on estem ara? Estem precisament allà on aquells que han vulnerat les garanties democràtiques de l'estat de dret, que fins ara nosaltres creïem que podia permetre el dret de la lliure expressió de tothom..., no és així i, per tant, hem de fer les coses de la manera com democràticament, pacíficament i legítimament es fan les coses al segle XXI, que és preguntant, escoltant i atenent aquestes respostes.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, conseller Romeva.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la política de defensa d'una eventual Catalunya independent

317-00186/11

Desena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política i social. Formula la pregunta la senyora Gabriela Serra, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Gabriela Serra Frediani

Bona tarda. Malauradament, com moltes altres ciutats abans, Barcelona va patir un atac terrorista brutal aquest passat agost. I hem vist com la tasca dels cossos de seguretat, la Guàrdia Urbana, personal sanitari, cossos d'emergència, bombers, taxistes..., unida a una resposta ciutadana serena i exemplar, i també a una actuació política gens sobreactuada, donat que l'exèrcit no va ser desplegat, ha estat una resposta extraordinària.

Sens dubte, caldrà millorar; millorar molt des de la informació, la coordinació, la prevenció, la cohesió social. D'acord, caldrà. Ho hem vist abans en una de les respostes que ha hagut de fer el conseller d'Interior. I també hem vist, per altra banda, com els atacs terroristes, els que ja han patit i els que encara se segueixen patint en altres països d'Europa, no estan sent enfrontats amb exèrcits convencionals.

Llavors, president, li pregunto: per què vostè, en parlar d'aquest terrible atemptat, ha fet referència i ho ha relacionat amb la necessitat indispensable de que la Catalunya independent que volem construir tingui un exèrcit?

La presidenta

Gràcies, senyora Serra. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Carles Puigdemont i Casamajó)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bona tarda. Bona tarda, senyora diputada. Per contextualitzar exactament la resposta que jo vaig donar: era en el marc d'una sessió oberta a través d'un xat i a través del Facebook Live. Un ciutadà preguntava

si jo opinava que Catalunya havia de tenir exèrcit o no n'havia de tenir, i em va semblar oportú dir dues coses.

La primera, que cal una política de defensa. Que avui les polítiques de defensa, en els països del nostre entorn, les duen a terme exèrcits, però exèrcits moderns. I vaig assenyalar com una de les amenaces –crec que aquí coincidim–, a més a més, que tenim com a societat –no com a país, sinó com a societat–..., era l'amenaça del radicalisme, de la violència gihadista. I que, per tant, davant d'això, calia disposar de les eines de defensa no només per defensar-nos, sinó per poder contribuir a l'esforç que fan altres països en el combat contra el que és, efectivament, una amenaça global. Vaig dir exactament això i em ratifico.

I també estic d'acord amb vostè que, a partir d'aquestes experiències, cal millorar i cal aprendre, cal tenir una mirada llarga i cal entendre que de l'amenaça aquesta no ens n'estem estalviant ningú. Qui pensi que està estalviat d'aquesta amenaça, s'equivoca. I, per tant, assumint que som objecte d'amenaça, crec que és coherent pensar que, en els plantejaments de futur, un país ha de tenir..., hagi de tenir la seva política de defensa pròpia.

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula la senyora Serra.

Gabriela Serra Frediani

Certament, president. Arreu del planeta constatem molts problemes de seguretat: conflictes bèl·lics; fams; crisis humanitàries, mediambientals; pobresa; persones refugiades que fugen de tot això; ciberatacs; màfies; crims organitzats. Tot són amenaces que cal entomar amb moltes i noves polítiques, però que no es veuen millorades gens per una política de defensa convencional amb un exèrcit, indústria militar, comerç d'armes, etcètera. És a dir, no milloren amb l'ús de la violència institucionalitzada per acabar amb la violència basada en les armes i el negoci de la guerra.

Com a CUP - Crida Constituent, creiem que precisament la creació de la república catalana ens ha de servir per definir quina ha de ser l'aportació responsable i solidària del nostre país en la promoció d'una seguretat humana global encaminada a promoure la cultura de pau. I, precisament, la creació d'un altre exèrcit no anirà en aquesta perspectiva. Esperem i ens esforçarem perquè en el procés constituent que s'albira aconseguim fonamentar aquesta nova república en la força de la raó, justícia, equitat, diversitat, respecte, solidaritat, i no pas en la raó de la força: militarisme, explotació, discriminació, racisme... Arribat aquest moment, president, per quin fonament optarà vostè?

La presidenta

Gràcies, senyora Serra. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Primer, reitero el que jo vaig expressar i el que sempre he dit en referir-me a aquesta qüestió: jo no he parlat mai d'un exèrcit convencional –exèrcit convencional–, m'he referit sovint a les noves amenaces que tenen les societats modernes. Crec que a vostè no se li escapa, i a la majoria de la gent no se li escapa, que els principals atacs i les principals vulnerabilitats que avui reben la majoria dels països no venen a través d'armes convencionals ni d'exèrcits convencionals, sinó d'un espai en el que cada vegada hi ha més importància de conceptes de seguretat com és la ciberseguretat, la ciberguerra, el ciberespai. Per tant, és clar que hem de tenir una política de defensa com a mínim en aquest àmbit.

Ara, en tot cas, qui decidirà com ha de ser aquesta política de defensa, si els ciutadans decideixen que Catalunya ha de ser una república independent, com s'ha de relacionar amb els altres països, quin tipus d'estructura militar –si l'ha de tenir o no l'ha de tenir–, això, seran els ciutadans. I la meva opinió pesarà igual que la seva i que la de tothom a l'hora de definir i d'expressar-se com volem que sigui aquesta

política de defensa. En tot cas, segur que vostè i jo defensarem idees diferents, però vostè i jo treballem perquè puguem defensar aquestes idees diferents des de la llibertat i des de la democràcia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les seves declaracions amb relació a la necessitat de retallar els temps d'intervenció i els drets dels diputats de l'oposició al Parlament

317-00184/11

Onzena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política. Formula la pregunta el senyor Xavier García Albiol, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Xavier García Albiol

Gràcies, presidenta. Senyor president, aquest matí hem viscut una sessió a on de manera molt clara s'han vulnerat i s'han violat els drets dels diputats de l'oposició. I li he de dir que per nosaltres aquest fet no és casual; no és casual perquè fa pocs dies vostè en una entrevista deia d'una manera molt clara que s'havien d'escurçar, que s'havien de retallar els temps de debat dels diputats de l'oposició en el Parlament. En resum, una retallada de drets que tenim els membres de l'oposició d'aquest Parlament.

Veient el que avui hem vist, senyor president, el que hem viscut aquest matí, manté aquesta afirmació de que s'ha de retallar els temps i els drets dels diputats de l'oposició?

La presidenta

Gràcies, senyor García Albiol. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor García Albiol, si vostè em precisa exactament en quin lloc i en quins termes he formulat aquesta afirmació..., perquè m'és del tot aliena i m'és del tot estranya, però l'hi agrairé, que potser per algun error de transcripció o algun error d'interpretació algú hagi posat en boca meua una cosa que no penso, que no penso en absolut. Al contrari. De fet, jo..., m'han sentit dir aquí que invito els grups de l'oposició, que fins ara ens han impedit que hi hagués la tramitació i el debat parlamentari adequats a aquest tipus de lleis, que ho fessin. Per tant, estaria en contradicció amb el que vostè diu que jo defenso. Al contrari.

I justament perquè ens estimem tant la tramitació parlamentària és perquè avui justament hem hagut de fer la formulació que vostès coneixen i aquest Parlament acabarà definint, perquè volem que surti d'aquest Parlament l'encàrrec al Govern de fer les coses que s'ha compromès a fer.

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula el senyor García Albiol.

Xavier García Albiol

Senyora presidenta, el president em demana que l'hi expliqui; li demano que no corri el temps i jo l'hi explicaré. (*Remor de veus.*) Fa referència..., fa referència a una entrevista del passat diumenge en el diari *La Vanguardia*, on se li preguntava: «¿Garantizará los derechos de la oposición en el Parlament?». I vostè diu: «Si les diéramos más tiempo para debatirlo dirían que no hay que debatirlo, y serían ellos los que nos

negarían este derecho.» Senyor president, això és una vulneració, és una retallada dels drets que tenim els membres de l'oposició.

I jo li pregunto, senyor president: aquesta és la república..., aquestes són les maneres i les formes de la teòrica república catalana? Una república catalana a on d'una manera molt clara es retallen els drets de l'oposició, es qüestionen aquells diaris que no segueixen la versió oficial del Govern, s'inicien campanyes de boicot cap aquests mitjans de comunicació, es duen a terme campanyes a través de la televisió pública de Catalunya sobre unes lleis que el Parlament encara no ha aprovat, afirmen que no acceptaran les resolucions que adopti el poder judicial, que tenen uns socis de govern, els senyors i les senyores de la CUP, que diuen que als de l'oposició se'ns ha d'assenyalar i a alguns ja ens fan fotografies posant-nos entre reixes, entenc que a la presó. En tot això s'ha convertit el que és la política catalana i el projecte independentista que vostès defensen. No vull pensar què diria, per exemple, el president Tarradellas si aixequés el cap.

Avui vostès pretenen iniciar, dur a terme la pitjor crisi institucional que ha viscut Catalunya des de fa trenta-sis anys, des del cop d'estat que es va produir aquell mes de febrer. I li vull dir d'una manera molt clara que si el que vostès ens estan plantejant és tot el que ens estan ensenyant, que és la pitjor cara de la política, la pitjor cara de la democràcia, li puc garantir que aquest projecte no sortirà endavant, perquè ni aquest Parlament, ni el Partit Popular, ni el Govern d'Espanya els hi permetrà.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor García. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Celebro que hagi esmentat exactament el paràgraf que no diu el que vostè m'atribuïa. Vostè m'atribuïa ganes de retallar els temps, els drets i les possibilitats d'intervenció dels diputats, cosa que en cap cas jo no he dit. El que li he dit és una cosa que mantinc: tant se val si és pel dret com si és pel revés, tant se val si és per un procediment com si és per l'altre, vostès del que no tenen ganes és que hi hagi un debat parlamentari sobre el dret dels catalans a votar. És així. Es perdran després parlant de funcionaris, parlant de lletrats, parlant de consells de garanties, parlant de reglaments del Parlament..., tot això és molt important, però allò que veritablement és important, i que dona la feina a funcionaris, a parlaments, a lletrats, a consells de garantia, sap qui són?, són els ciutadans.

I sap què demanen els ciutadans...?, no avui, no com a conseqüència d'una febrada, no com a conseqüència d'aquesta manipulació de què vostès acusen recurrentment els mitjans públics de Catalunya, pels quals els demano que tinguin sovint molt més respecte del que no tenen, sinó com a conseqüència d'una llarga, llunyana, persistent reclamació de respecte –de respecte–, de respecte als drets democràtics fonamentals; m'atreviria a dir més: de respecte als drets humans. Perquè en els drets humans hi ha el dret dels pobles a la seva lliure determinació. I Catalunya és un poble que té dret a la seva autodeterminació. Catalunya és una nació i ha buscat ser reconeguda com a tal en el marc del pacte constitucional. Però aquest pacte constitucional vostès –vostès especialment, segurament no van ser els únics, però vostès especialment– se'l van carregar. I faré servir una expressió que va dir un constitucionalista que no és català i que no és independentista: aquell dia el Tribunal Constitucional va donar un cop d'estat.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els esforços del Govern per a la preservació dels Cos de Mossos d'Esquadra de la controvèrsia política i per a fer-lo present en els organismes de seguretat internacionals

317-00185/11

Dotzena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política. Formula la pregunta el senyor Lluís Rabell, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Josep Lluís Franco Rabell

Gràcies; gràcies, presidenta. President, atesa la tensió que hem viscut aquest mati i que encara és present en moltes interpellacions, en molts debats, la pregunta que li voldria fer és si som a temps, si pensa que som a temps encara, de deixar al marge de la controvèrsia política determinats aspectes, determinades coses, com és el cas de la seguretat de Catalunya, en la que, doncs, hem vist aquestes últimes setmanes la rellevància que té per a la vida de la nostra ciutadania. És veritat que entrem en unes setmanes d'alt voltatge polític, i que tots els debats estaran polititzats, i serà molt difícil preservar un cos com és el de Mossos d'Esquadra de la controvèrsia política de què estarà travessada a tota la societat catalana. Però pensem, i crec que compartim aquesta idea, que seria irresponsable, per tothom –per tothom–, utilitzar la policia com una arma llancívola amb finalitats partidistes.

Hem viscut atemptats que d'alguna manera ens han posat els rellotges a l'hora, que ens han fet veure fins a quin punt el nostre país és també un objectiu dels terroristes, i unes setmanes que han posat a prova la policia catalana; prova que ha superat –jo crec que no és una opinió nostra, sinó una opinió reconeguda a nivell internacional– amb nota; amb nota des del punt de vista d'aparèixer com una policia operativa, eficient i amb capacitat comunicativa.

I justament potser aquesta imatge dels Mossos d'Esquadra ha fet pensar a alguns que desacreditant-los podrien incidir per la banda en un debat polític que pensem que s'ha de resoldre i formular en termes polítics. I també potser, cal dir-ho, en sentit contrari, no han mancat veus que han volgut utilitzar el prestigi dels Mossos d'Esquadra potser per situar determinades tesis polítiques.

Per això li preguntava si creu que som a temps de desactivar el que podria ser una dialèctica perversa; si som a temps de ressituar les autèntiques prioritats, que pensem, nosaltres, que són la coordinació en matèria d'intel·ligència de les forces policials, que és situar els Mossos d'Esquadra en els organismes que els pertoca per poder exercir la seva funció. Nosaltres pensem en la qüestió d'Europol, que és una vella reivindicació del nostre espai polític des de fa molts anys.

I no som ingenus, president; nosaltres sabem que per ballar s'ha de ser dos. Però, hi insistim, quins esforços compta fer el seu Govern, més enllà del mateix Departament d'Interior com a tal, per allunyar, d'alguna manera, sostreure els Mossos de la controvèrsia política i situar-los, tractar de situar-los, si més no, per fi, en aquells organismes que són els que els pertoquen.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Rabell. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí; moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Rabell, comparteixo del tot la seva afirmació. De fet, li agraeixo el to i el fons, perquè no tinc cap esmena a fer-li en el que vostè demana i amb el propòsit que aquest Govern també intenta perseguir no només arran d'aquesta tragèdia que hem viscut –i la qual, per cert, aprofito per agrair a tots els grups parlamentaris sense excepció que es van posar a disposició i que van solidaritzar-se des del primer moment–, sinó de molt abans.

Fixi's, vostè ho recordarà, que aquest Govern, l'anterior també, va haver de comparèixer més d'una vegada davant de situacions que estaven sent utilitzades per desacreditar el Cos de Mossos d'Esquadra. Hi havia gent que tenia la temptació de presentar-lo com una policia de fireta. I potser aquella gent que tenia la temptació de presentar com a policia de fireta els Mossos d'Esquadra no va saber entendre per què aquesta policia que no havia d'actuar tan professionalment va tenir aquesta actuació a l'alçada de les circumstàncies.

És cert; la seguretat, entre d'altres, no hauria de formar part de les agendes del debat partidista. Sí que ha d'haver-hi debat polític sobre seguretat, sobre models de seguretat, sobre com articulem la policia moderna, transparent, que rendeix comptes i que fa que els seus ciutadans se sentin segurs. La seguretat és un pilar fonamental de l'estat de dret.

I, per tant, com que és un pilar fonamental de l'estat de dret, aquest Govern, l'anterior també, i aquest especialment, ha lluitat –vostès en són testimonis– perquè l'Estat espanyol, que és amb qui nosaltres hem de coordinar-nos i ens hem de posar d'acord per la lluita, diguem-ne, per les amenaces i per les..., en fi, per compartir prou informació com per fer front a amenaces que compartim, ens obrí primer les portes en aquells espais de coordinació a Madrid en els quals els Mossos no hi anaven perquè no n'eren membres, i a vegades ni tan sols com a convidats, i perquè se'ns permetés de ser presents allà on altres policies d'entitats subestamentals ja són presents, com a l'Europol, per qüestió d'eficàcia, per qüestió de qualitat de la informació.

Això formava part dels acords de la Junta de Seguretat. I ens vam donar un temps..., amb una comissió mixta, amb una agenda de treball que ha de començar a vèncer, a través de la qual no només hi hagi la representació dels Mossos a Europol, sinó que hi hagi el finançament adequat, que hi hagi el pagament dels endarreriments que ja comencen a pesar uns quants centenars de milions d'euros, que es retiri la prohibició de convocar les cinc-centes places de mossos d'esquadra i que efectivament se'ns doti del material necessari per poder dur a terme la nostra responsabilitat. Aquí ens hi trobarem.

Jo li agraeixo la seva proposta, la seva reflexió, crec que és molt escaient. I, en tot cas, aquest Govern comptarà, sé que puc comptar amb el seu grup per poder blindar i preservar la seguretat, la política de seguretat, al marge de l'especulació política.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la creació d'una comissió d'experts per a prevenir i combatre el terrorisme

317-00183/11

Tretzena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política, formulada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a exposar-la té la paraula el senyor Miquel Iceta.

Miquel Iceta i Llorens

Gràcies, senyora Forcadell. I, cregui'm, no he lligat caps amb l'amic Lluís Rabell, però la meua pregunta té també a veure amb això. Senyor president, si hi ha una preocupació que ens hauria d'unir a tots amb un esforç comú és la preocupació per la seguretat.

I jo volia fer un pas més del que ha fet en Lluís Rabell, en el sentit de fer-li una proposta concreta a posar a la seva disposició. Considera vostè que seria possible,

necessari, convenient que vostè ens convoqués als presidents dels grups parlamentaris i al conseller d'Interior per poder tenir una reunió sobre aquestes qüestions?

I jo m'atreveixo a fer un suggeriment del que podria ser una de les conclusions d'aquesta reunió, si vostè la considerés, que és la creació d'una comissió d'experts que pogués treballar amb plena independència i discreció per avaluar el conjunt de mecanismes que tenim a la disposició del Govern de Catalunya i de les administracions catalanes per prevenir i combatre el terrorisme.

Creiem que aquest mecanisme no suposaria en cap cas sostreure el Govern del control parlamentari, que lògicament té altres camins, però sí que podria donar un gest, un senyal a la ciutadania catalana de que hi han temes que volem situar per sobre del debat polític, que hi ha temes en els que volem treballar junts, i, malgrat que el clima polític de vegades no acompanya o no ho afavoreix, fer d'aquest un tema realment de país, i que amb el lideratge del president de la Generalitat poguéssim, entre tots, contribuir a millorar les condicions per lluitar i prevenir el terrorisme d'arrel gihadista i d'altres en el nostre país.

La presidenta

Gràcies, senyor Iceta. Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Iceta, li agraeixo la seva proposta, crec que va en el bon camí, crec que això és el que toca fer. Nosaltres estem garbellant internament, a través dels experts que habitualment assessoren el Govern i el Departament d'Interior, la qüestió de la seguretat; però crec que la seva proposta és oportuna. Crec que la idea d'avançar en el que en podríem dir «un pacte nacional per a la seguretat», que comptés amb diferents actors, és bo, perquè un país que comparteix l'estratègia de seguretat, que fa un debat polític, però en el sentit més noble del terme, sobre un pilar fonamental de l'estat de dret com és la seguretat, crec que això reforça també la democràcia. I crec que com més participat i més obert pugui ser aquest debat amb els responsables dels grups parlamentaris, crec que és positiu.

Per tant, li agafo la paraula, li agraeixo la invitació, i en les properes setmanes, en la mesura de les nostres possibilitats, i d'acord amb el conseller d'Interior, ens posaríem en contacte per fer la proposta... –veig que el temps no circula...– perquè els grups parlamentaris, amb el Govern i, si cal, després, evolucionant-ho (*la presidenta diu: «no el marca»*) amb els experts adequats, puguem tenir, primer, un mapeig de la situació: d'on som, d'on venim, on som en aquests moments, quines conclusions traiem de tot plegat i cap a on ens sembla que de manera compartida podríem posar, diguem-ne, els fonaments de la nostra política de seguretat.

Només una precisió: aquest Parlament té una comissió parlamentària on ja tracta de política de seguretat, i, per tant, hauríem de ser prou capaços de no fer les feines que li pertocaria fer al Parlament de Catalunya i intentar ser molt més, diguem-ne, executius o molt més complementaris de la política de país en termes de seguretat, que no, potser, el debat –lícit– que cada sensibilitat política pot tenir amb relació a una qüestió tan delicada com aquesta.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva opinió amb relació a les campanyes contra polítics i periodistes no afins al Govern

317-00182/11

Catorzena pregunta al president de la Generalitat, sobre la situació política. Formulada per la senyor Inés Arrimadas, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Señor presidente, en las últimas semanas estamos viendo cosas como campañas de sus socios de gobierno que animan a señalar a determinados políticos; estamos viendo cómo entidades que han ido con usted en su misma lista electoral animan a señalar a periodistas que no son afines, o miembros de su propio Gobierno y su propio grupo parlamentario que llaman, textualmente, a «tomar la calle» si no pueden realizar sus planes ilegales el 1 de octubre.

Mi pregunta es: como presidente de la Generalitat, señor Puigdemont, ¿usted qué piensa de todo esto?

La presidenta

Gràcies, senyora Arrimadas. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora Arrimadas, entenc que la seva pregunta no forma part de l'activitat de control al Govern de la Generalitat, perquè el Govern de la Generalitat ni assenyala, ni amenaça, ni organitza mobilitzacions ciutadanes al marge del Govern. I, per tant, vostè, entenc que em deu demanar la meva opinió personal –em deu demanar la meva opinió personal. Si vostè pregunta pels, diguem-ne, socis que pugui tenir un grup parlamentari o per les entitats ciutadanes que a vegades acompanyen grups parlamentaris, vostè en té algunes que l'acompanyen molt estretament i de les quals també seria bo conèixer algunes de les seves realitats internes; però jo no li preguntaré mai per això.

Vostè em pregunta, com a president del Govern, què penso, entenc que com una opinió personal, que hi hagi entitats que es manifestin, que organitzin activitats... Miri, tenint en compte que en algunes d'aquestes manifestacions, especialment a la de la Diada, i en la propera Diada, que espero que sigui massiva, jo hi he pres part, deu comprendre que en algunes d'aquestes mobilitzacions, com a ciutadà de Catalunya, em sento, diguem-ne, còmode per ser-hi.

Ara, vostè em diu: és que quan assenyalen algun responsable polític a mi m'agrada? Doncs, no m'agrada. Perquè jo he estat assenyalat moltes vegades. I si vostè mira les portades d'alguns diaris veurà com ens assenyalen de manera molt ignominiosa i innoble. I com en alguns perfils de Twitter ens assenyalen no només amb insults, sinó amb dianes i amb bales. I, com tot això passa, a mi no m'agrada. I, quan li passa a un altre que no pensa igual que jo, tampoc m'agrada.

I, per tant, sempre que hi hagi el dubte, no pateixin, estarem al costat de qui rep les amenaces –si és vostè, és vostè, o si és un col·lectiu, és un col·lectiu–, i aquest Govern sobre això té una única actitud i un únic capteniment.

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula la senyora Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Mire, nosotros no nos hemos presentado a una lista electoral con ninguna entidad, y si usted tiene más información que yo, pues, me lo dice.

Yo le pido que no frivolicé con las cuestiones que les estoy preguntando. No le estoy hablando de una amenaza en Twitter que todos hemos recibido. Le estoy preguntando por lo que hacen sus socios de gobierno, sus compañeros de gobierno, miembros del Gobierno –que supongo que de eso también tendrá usted que dar explicaciones–, y de entidades que han ido con usted.

Lo digo porque hay muchos catalanes que están preocupados; están preocupados por el aumento de la tensión social que hay en Cataluña. ¿Por qué? Porque lo que ustedes están planteando no solo es que sea ilegal –que ya lo hemos visto esta mañana y lo ha visto todo el mundo, que hacen ustedes lo que quieren–, no solo es porque no tienen mayoría, no solo es porque no tienen apoyo internacional, sino porque lo que

ustedes pretenden hacer vulnera los derechos de los catalanes, los derechos de los catalanes representados en este Parlament y fuera de este Parlament.

Por ejemplo, ustedes pretenden, para ese supuesto 1 de octubre, coger los datos personales de los catalanes de manera ilegal, es decir, hacer un uso ilegal, sin amparo legal, de nuestras direcciones y nuestros DNI, y además con ocultación de dónde está ese censo. Ustedes lo que pretenden es además obligar a los ciudadanos y a los funcionarios a mojarse públicamente y a que puedan ser señalados. Es decir: no, no es obligatorio participar, pero los ciudadanos que reciban una carta en su casa tendrán que decir a la Administración que no quieren participar en sus ilegalidades; supongo que después ustedes con eso harán una buena lista. Además, le están faltando al respeto a los que no vamos a participar de sus ilegalidades, diciendo que si somos súbditos y no sé cuántas cosas.

Señor Puigdemont, ustedes están teniendo declaraciones y acciones absolutamente irresponsables. Además, están diciendo que hacer un golpe..., o impedir un referéndum ilegal es un golpe de estado. Pues, bien, en el año 2014, cuando era presidente Mas, los Mossos d'Esquadra retiraron urnas de un multireferéndum. Supongo que usted no querrá decir que los Mossos hicieron un golpe de estado o que la entidad que se lo pidió lo hizo.

Yo le pido una cosa, señor Puigdemont: la inestabilidad, la confrontación ciudadana y la toma de la calle solo es el escenario de la CUP. Usted tiene que pensar en 7 millones y medio de catalanes. Y le digo..., ya sé que a usted le queda poco tiempo de presidente, pero está a punto de cometer el error democrático más grande y más grave de la historia democrática de Cataluña. Y de todo lo que pase, señor Puigdemont, todas las responsabilidades de ese error, usted será el primer responsable.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyora Arrimadas. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Senyora Arrimadas, si vostè vol veure el que és una amenaça, rebobini la roda de premsa de la vicepresidenta del Govern espanyol, i aliada seva, que acaba de fer fa unes hores. Allò era una amenaça i un insult a tots els catalans que tenim tant de dret com els qui no volen participar-hi de voler decidir el nostre futur. I insultar tots els catalans, els que legítimament representem una majoria parlamentària, els que representem una aspiració absolutament legítima i que cap llei espanyola, ni cap llei europea, ni cap llei internacional considera que és il·legal de fer, que és que els ciutadans decidim el nostre futur..., si vostè vol veure què és un règim d'amença, vagi i miri els seus socis parlamentaris a Madrid i entendrà alguna cosa.

En mans d'aquesta cultura política que vostès defensen, s'han carregat pactes polítics com el de l'Estatut, s'han inhabilitat dirigents polítics per haver fomentat la participació, s'han presentat querelles contra la presidenta i Mesa del Parlament i s'ha amenaçat aquest Govern d'inhabilitar-lo. Vostè a qui creu que pertany el camp de l'amença?

Aquest Govern, per descomptat que no practica l'amença, aquest Govern practica la democràcia. I contra amenaça, contra l'«amençocràcia» que representa el seu règim, nosaltres, democràcia.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures del Govern perquè el dret a decidir sigui dels catalans i no del Govern de l'Estat

317-00187/11

Quinzena pregunta al president de la Generalitat, sobre la situació política. Formula la pregunta el senyor Lluís Corominas, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, presidenta. President, aquest matí, efectivament, hem assistit a un exercici de surrealisme i d'una realitat paral·lela. Hi havia una colla de grups parlamentaris que ens parlaven de garanties i ens parlaven de vulneració de drets, quan tots aquests mesos, i aquests darrers dos anys, el que han fet ells és evitar que debatés sobre el dret a decidir, presentar querelles, presentar també recursos al Tribunal Constitucional per evitar reformes reglamentàries, i parlaven ara de vulneració de drets. Evidentment, s'ha de tenir molta barra per dir tot això. Tot això era una cortina de fum, i el que falta en realitat és valentia per defensar el no, vostès no tenen valentia per defensar el no, i és al que hem assistit aquest matí.

L'altra cosa que passa és que no s'adonen de la realitat, de la realitat que hem tingut respecte al Govern de l'Estat espanyol. Ahir mateix vam assistir a una nova notificació d'un òrgan de l'Estat, que és el Tribunal de Cuentas, un òrgan que ha practicat el nepotisme de manera reiterada i continuada, un òrgan amb una composició absolutament polititzada, un òrgan que ha fet un judici sumaríssim, un òrgan que no té cap garantia, un òrgan que està jutjant una cosa jutjada ja; aquest òrgan va ampliar les responsabilitats per l'organització del 9 de novembre. I aquesta setmana, aquí en el Parlament de Catalunya, també veurem l'anomenada «operació Catalunya».

Quan es parla a la conclusió «Naturalesa de l'operació» de l'operació Catalunya, es diu: «L'operació Catalunya és una conspiració per intentar frenar la dissidència política a Catalunya, i particularment el moviment independentista, conspiració que s'ha dut a terme almenys durant els anys de Jorge Fernández Díaz» i que s'atribueix a tot el Govern del PP. Aquesta operació ha autoritzat jutges, fiscals, periodistes, policies, mitjans de comunicació, per anar contra el procés aquí a Catalunya.

A més a més, tenim dues causes generals obertes per part de la fiscalia: una contra el Govern i l'altra contra aquest Parlament.

Aquesta és la realitat que tenim, no això que han intentat vostès aquest matí. I tot això és precisament –precisament– perquè no podem votar. Nosaltres, president, tenim un moviment de base ciutadana, que és pacífic, que és en positiu i que el que pretén senzillament és poder votar, poder decidir el futur de Catalunya.

Davant d'aquest intent d'encomanar aquesta bel·ligerància també als que no la volem, quin és el capteniment del president i del Govern de Catalunya perquè si guem els catalans els que decidim el nostre futur i no el Govern del PP sense votar? Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Corominas. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Corominas, les garanties són absolutes. La garantia que els ciutadans de Catalunya que legítimament vulguin votar que no a la independència no els la dona el Govern de l'Estat espanyol, no els la dona el Tribunal Constitucional, no els la dona tampoc el Tribunal de Cuentas, ni tampoc els grups parlamentaris que s'oposen tan sols a debatre això. La garantia perquè aquell ciutadà de Catalunya que legítimament vulgui defensar la pertinença a Espanya la hi dona aquest Govern posant-li les urnes l'1 d'octubre. Primera garantia.

Segona garantia: la garantia principal en democràcia, ho he dit abans, no són els procediments, que són importants, no són els servidors públics, que són importants. La garantia fonamental per la qual tot aquest sistema té sentit és perquè els ciuta-

dans puguin dir-hi la seva. I no és un crim, no només perquè ho ha despenalitzat ja fa temps, el 2005, la reforma de la Llei, diguem-ne, d'enjudiciament criminal... No és cap delictes, ho diu clarament la llei, ho repeteixo. Convocar un referèndum –ho diu la llei, la llei espanyola– *no és* un delictes; a veure si s'entén que aquest Govern no està perpetrant cap delictes.

De manera que quina és l'actitud amb què aquest Govern afrontarà aquest moment decisiu?, tenint en compte que al davant l'única alternativa que la gent podrà triar diferent de la independència serà quedar-se en un estat on ja hem vist exactament quin era el capteniment dels seus dirigents, fa poques hores, en boca de la vicepresidenta; com és la utilització de les clavegueres de l'Estat per aconseguir finalitats partidistes; com no hi ha separació de poders; com es fa un ús partidista de les institucions... Si aquesta és l'alternativa a la construcció d'un estat nou, modern, fet des de baix cap a dalt i no des de dalt cap a baix, on tu puguis triar no només el teu cap d'estat, sinó que puguis participar activament de la redacció de la constitució, crec que l'actitud que s'escau en aquest moment històric és la de màxima fermesa, la de màxima seriositat, la de màxima coherència, i sobretot una cosa que no ens deixarem prendre, que és l'esperança i la il·lusió. L'esperança de fer un país entre tots, on tothom hi digui la seva; l'esperança d'un país que no te'l fan des de dalt, que no el fa una elit política molt ben situada i molt ben comunicada, que no té la fa una pressió de cap exèrcit, que no necessita que hi hagi cap article constitucional que digui que la garantia de la democràcia d'aquell estat serà l'exèrcit, sinó un país fet a mida i a gust de les persones que hi volen viure. I això no serà mai –mai– un crim.

Per tant, malgrat provocacions, malgrat, en fi, tot tipus d'obstacles que ens hi oposaran, malgrat lícites discrepàncies, serenitat, fermesa i, sobretot, molta esperança.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, president.

Alteració de l'ordre del dia (continuació)

Com saben, hem fet un acord per unanimitat per prorrogar el termini de les esmenes fins que s'acabés la sessió de control. Ara hem vist que s'han presentat esmenes a la totalitat, quan l'acord de ple era que presentaríem esmenes només a l'articulat. *(Veus de fons.)*

Si els sembla –si els sembla–, els deixarem –els deixarem– deu minuts més perquè puguin convertir aquestes esmenes a la totalitat en esmenes de supressió de la llei o de supressió de l'articulat. *(Veus de fons.)* Els hi deixaré per si ho volen fer. Perquè, si no, tal com hem votat a l'acord de Ple, les esmenes a la totalitat hem dit que no s'admetien, que només es feien esmenes a l'articulat. D'acord? *(Pausa.)* Per tant, els deixem aquest termini, aquests deu minuts, i nosaltres, en tot cas, d'aquí a aquests deu minuts començarem el debat i la votació. *(Veus de fons.)*

Senyor..., senyor Fernández, per què em demana la paraula?

Alejandro Fernández Álvarez

Primer, que ens expliqui quines són aquestes esmenes. I, segon, si hi ha algun tipus d'acord, amb relació a les peticions de reconsideració que hem plantejat els grups parlamentaris, per part de la Mesa, perquè nosaltres no tenim constància de cap tipus d'acord sobre aquest. *(Veus de fons.)* Resolució motivada, efectivament.

La presidenta

Els acords de reconsideració que han demanat tots els grups parlamentaris aquest matí s'han pres..., l'acord de Mesa; per tant, hi són, i ara els estan passant, els estan fent i els hi farem arribar, eh? Però l'acord de Mesa ja hi és.

Alejandro Fernández Álvarez

Sí, però no podem continuar si encara no hem estat notificats. (*Veus de fons.*)
Clar, és que... (*Remor de veus.*) En fi, jo crec que això també és de *Barrio Sésamo*,
o sigui, és que tampoc no... (*Remor de veus.*) Antes, después, ¿no?, és que al final...

La presidenta

Senyor Fernández, les reconsideracions estan resoltes –les reconsideracions estan resoltes.

(*Remor de veus.*)

Alejandro Fernández Álvarez

Però no ho sabem! Jo no sé què ha resolt vostè.

La presidenta

Ja els hi farem arribar –ja els hi farem arribar.

(*Remor de veus.*)

Alejandro Fernández Álvarez

Però hi torno a insistir: no podem continuar la tramitació si no hem estat notificats. No?

(*Veus de fons.*)

La presidenta

Sí, sí..., la reconsideració està resolta i no estímem la reconsideració.

Alejandro Fernández Álvarez

Ens ho podria notificar, si us plau?

La presidenta

I, per tant, el contingut exacte s'està fent ara i se'ls distribuirà oportunament.

Alejandro Fernández Álvarez

Li recordo, presidenta, que la resolució ha de ser motivada i l'hem de rebre per escrit.

La presidenta

Sí, sí...

Alejandro Fernández Álvarez

Per tant, abans de continuar la tramitació...

La presidenta

Sí, senyor Fernández, sí...

Alejandro Fernández Álvarez

...si us plau, que ens la facin arribar.

La presidenta

Sí, senyor Fernández, és motivada.

Alejandro Fernández Álvarez

Es que és la quarta vegada que em diu «sí» aquest matí i no hi ha manera, després. (*Remor de veus.*)

La presidenta

Sí, sí..., és motivada a Mesa, sí.

Alejandro Fernández Álvarez

Al final...

La presidenta

Hem fet una resolució motivada a la Mesa.

Alejandro Fernández Álvarez

Pensaré malament.

La presidenta

Ja els hi farem arribar, sí.

(Veus de «Quan?»)

Alejandro Fernández Álvarez

Quan? No podem continuar, és que... Presidenta, s'ha demanat a la Mesa, ho tornem a demanar aquí. Per tant, si us plau, li demano que ens ho notifiquin abans de continuar amb tota la tramitació.

(Remor de veus.)

La presidenta

La reconsideració està resolta, ho repeteixo, ha estat motivada; s'ha fet a Mesa, que és a l'òrgan a què s'ha de fer; vostè en vol una còpia, la hi farem arribar. *(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.)* Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Por una cuestión de orden, también.

La presidenta

Digui.

Carlos Carrizosa Torres

Vamos a ver, nosotros hemos presentado unos escritos..., unas enmiendas a la totalidad y ahora se nos dice que –¿por parte de quién, de la Mesa o del Pleno?– no se admiten. Es que no entiendo quién dice qué, ya. *(Remor de veus.)* Seguro que quien nos esté mirando no entiende nada tampoco, y los ciudadanos no entienden nada. ¿Lo ha dicho la señora Rovira? ¿Ha dicho ella lo que se admite y lo que no? ¿Quién lo ha dicho?

La presidenta

Ho ha dit el Ple, que s'ha votat, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

No.

La presidenta

Sí.

Carlos Carrizosa Torres

Yo he presentado unas enmiendas.

La presidenta

Sí.

Carlos Carrizosa Torres

Mis enmiendas se han valorado. ¿Quién las ha valorado? ¿Las ha valorado la Mesa?

La presidenta

No.

Carlos Carrizosa Torres

¿Quién las ha valorado, entonces?

(Remor de veus.)

La presidenta

Senyor Carrizosa, el Ple ha votat aquest matí, d'acord amb l'article 81.3 del Reglament, que s'admetien només esmenes a l'articulat. Com que hi ha uns grups parlamentaris que han presentat esmenes a la totalitat, nosaltres els hem demanat..., ho estem dient ara –ho estem dient, com a presidenta ho estic dient–, els estic demanant que les reconverteixin en esmenes de supressió, per així poder admetre-les i que puguin ser tractades en el Ple, perquè, si no, només seran tractades les esmenes a l'articulat, no a la totalitat.

Carlos Carrizosa Torres

Pero, con todos los respetos, señora presidenta, ustedes ahora se están inventando...

La presidenta

No...

Carlos Carrizosa Torres

...una facultad...

La presidenta

S'ha votat...

Carlos Carrizosa Torres

...para decidir...

La presidenta

S'ha votat...

Carlos Carrizosa Torres

...qué tipo de enmienda...

La presidenta

S'ha votat, s'ha votat en el Ple.

Carlos Carrizosa Torres

¡Se lo están inventando ustedes! Esto...

La presidenta

No. S'ha votat, senyor Carrizosa –s'ha votat.

Carlos Carrizosa Torres

No. Pero no se ha votado mi enmienda, nadie ha votado mi enmienda. (*Remor de veus.*) Nadie la ha votado. La ha visto usted, usted la ha visto...

La presidenta

Sí.

Carlos Carrizosa Torres

...pero quien la ha de ver es la Mesa. Y la Mesa...

La presidenta

No, no... Es pot fer un acte de presidència (*veus de fons*), d'admissió de... Es pot fer un acte... (*Remor de veus.*) Sí.

Carlos Carrizosa Torres

Pues, entonces, si la Mesa..., si la presidenta lo hace en sustitución de la Mesa, a ese acuerdo de la presidenta, que nos debe ser notificado, como se decía antes, yo tendré la posibilidad de pedir una reconsideración...

La presidenta

Sí.

Carlos Carrizosa Torres

...y que usted la fundamente jurídicamente.

La presidenta

Sí, sí.

Carlos Carrizosa Torres

Pues, entonces, la pedimos, ya se lo anuncio. (*Remor de veus.*)

La presidenta

D'acord. Vostè pot demanar reconsideració de l'admissió a tràmit, evidentment que sí. Pot demanar reconsideració perquè vostè ha demanat..., ha presentat una esmena a la totalitat, i suposo que no la vol reconvertir en esmenes de supressió.

Carlos Carrizosa Torres

Ya está presentada. Nosotros...

La presidenta

No, ja ho sé que està presentada. Però jo li dono la possibilitat de que com que esmenes a la totalitat no se'n poden acceptar, perquè el Ple no ho ha votat, li dono la possibilitat de si vol convertir l'esmena a la totalitat en esmena de supressió. (*Remor de veus.*)

Carlos Carrizosa Torres

I jo li agraeixo...

La presidenta

Em diu que no, doncs, d'acord.

Carlos Carrizosa Torres

I jo li agraeixo la seva...

La presidenta

Em diu que no.

Carlos Carrizosa Torres

...bona disposició antireglamentària...

La presidenta

Doncs, ja està.

Carlos Carrizosa Torres

...i improvisada, però jo voldria que el Parlament funcionés com un parlament... y no como...

La presidenta

Sí, hi funciona, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

...una Mesa de gestión graciable, en la que todos estamos al albur de lo que se decida en cada momento y no entendemos nada.

La presidenta

Senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

Eso básicamente es lo que... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Senyor Carrizosa, m'està dient «no, no vull convertir la meva esmena, o l'esmena del meu grup de totalitat, no la vull convertir en una esmena de supressió».

Carlos Carrizosa Torres

Jo no li dic això.

La presidenta

D'acord. (*Remor de veus.*)

Carlos Carrizosa Torres

Jo li dic: jo he presentat una esmena i vull...

La presidenta

Sí.

Carlos Carrizosa Torres

...que la Mesa es pronunciï, i si me l'admet o no me l'admet, aquesta esmena.

La presidenta

No.

Carlos Carrizosa Torres

I ja està. I jo..., decidir...

La presidenta

La Mesa hem fet un acte de presidència i la seva esmena no es pot admetre perquè és una esmena a la totalitat i el Ple ha votat que només s'admeten esmenes a l'articulat.

(*Remor de veus.*)

Carlos Carrizosa Torres

Si ens ho notifica, senyora presidenta, nosaltres demanarem la reconsideració.

La presidenta

D'acord.

Carlos Carrizosa Torres

Gràcies.

La presidenta

Té tot el dret a demanar-la, senyor Carrizosa (*remor de veus*), té tot el dret. Farem Mesa i ho farem. (*Remor de veus i Alejandro Fernández Álvarez demana per parlar.*) Senyor Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Com que dono per fet que vostè és incapaç de mentir en aquesta cambra i diu que la resolució motivada ja ha estat adoptada i que ens la farà passar, vostè ens la podria llegir ara mateix?

(*Remor de veus.*)

La presidenta

No. (*Remor de veus.*)

Alejandro Fernández Álvarez

Oh! (*Remor de veus.*)

La presidenta

No la tenim.

Alejandro Fernández Álvarez

Però si diu que ja ha estat adoptada...

La presidenta

Sí.

Alejandro Fernández Álvarez

...ens la podria llegir.

La presidenta

Ha estat adoptada. *(Remor de veus.)*

Alejandro Fernández Álvarez

Jo pensava que vostè era incapaç de...

La presidenta

No tenim l'acta, senyor...

Alejandro Fernández Álvarez

...que era incapaç de mentir aquí.

La presidenta

Senyor Fernández, no tenim l'acta. I aquí, en el Ple, no es llegeixen.

Alejandro Fernández Álvarez

Com que no? *(Remor de veus.)*

La presidenta

Les reconsideracions, no. Les reconsideracions les fa la Mesa...

Alejandro Fernández Álvarez

Article 86.2...

La presidenta

...i es presenten a la Mesa. D'acord?

Alejandro Fernández Álvarez

L'article 86.2 jo li puc demanar en nom del meu grup parlamentari la lectura de qualsevol acord...

La presidenta

Sí.

Alejandro Fernández Álvarez

...inclosos els de la Mesa. L'hi torno a repetir: vostè acaba de dir fa uns minuts...

La presidenta

Sí.

Alejandro Fernández Álvarez

...que aquesta resolució motivada havia estat ja adoptada, que ens la farien arribar. Jo li dic: com que dono per fet que és incapaç de mentir, per què no la llegeix? *(Remor de veus.)*

La presidenta

Senyor Fernández, s'està redactant l'acta.

Alejandro Fernández Álvarez

No, això no és el que... *(Forta remor de veus.)* Ah, no? *(Remor de veus.)*

La presidenta

I l'acta... *(Remor de veus.)* Senyor Fernández... *(Veus de fons.)* S'està redactant l'acta, i la resolució..., i la resolució s'ha fet motivada.

Alejandro Fernández Álvarez

La resolució no és l'acta.

La presidenta

I s'ha llegit, i...

Alejandro Fernández Álvarez

La resolució no és l'acta, deu coincidir amb mi. Fins aquí arribem tots dos. (*Veus de fons.*)

La presidenta

Sí. S'està fent...

Alejandro Fernández Álvarez

La resolució no és l'acta.

La presidenta

Senyor Fernández, li he dit que s'està fent.

Alejandro Fernández Álvarez

Vostè ha dit que la resolució estava redactada.

La presidenta

Sí, sí. (*Remor de veus.*) I anirem... Està feta –està feta. L'acta no està feta, la reconsideració sí que s'ha d'incloure en l'acta. D'acord? (*Pausa.*) En tot cas, ja li he dit que la hi farem arribar –la hi farem arribar. Suspendrem el Ple, l'anirem a buscar.

Alejandro Fernández Álvarez

Yo le pido..., le pido...

La presidenta

...i la hi faré arribar.

Alejandro Fernández Álvarez

Le pido, precisamente, en aras a agilizar el debate, que ya que ha dicho que esta resolución motivada ha sido adoptada, pero que nos la haría llegar, que la lea y nos daremos por satisfechos; si la lee, no hará falta que nos la envíe.

La presidenta

Es que es algo...

Alejandro Fernández Álvarez

Pero es que usted ha dicho que estaba adoptada.

La presidenta

Senyor Fernández, no m'ho faci repetir més, si us plau. És la Mesa qui ha resolt, i és la Mesa, hi ha una acta i ja se li farà arribar. Si us plau!

Alejandro Fernández Álvarez

Bueno.

La presidenta

Senyora Rovira... (*Veus de fons.*) Senyora Rovira, per què em demana la paraula? (*Remor de veus.*)

Marta Rovira i Vergés

Presidenta, demano la paraula també per pronunciar-me com a grup parlamentari, atès que aquí s'havia arribat a un acord votat per majoria absoluta en aquest Parlament, que crec que havia quedat molt clar perquè s'ha explicat com quinze vegades, amb claredat, en quin punt de tràmit estàvem. Estàvem en el tràmit de debat i votació final de la llei. I s'ha explicat que les esmenes que es podien presentar eren esmenes a l'articulat.

És evident que..., certament, jo crec que vostè no té raó, senyor Carrizosa, els ciutadans veuen perfectament el que està passant. Ho veuen perfectament. (*Remor de veus.*) Perfectament ho veuen! Perquè això que avui han fet vostès abans no els havia passat mai. Mai en un tràmit d'esmena votació definitiva a l'articulat vostès s'havien equivocat i havien presentat una esmena a la totalitat. Això el seu grup par-

lamentari, tan rigorós i tan professional, no s'havia equivocat mai. I curiosament avui, que queda molt clar que estem en el debat i votació final d'una llei, que queda molt clar el tipus... –perquè ens veuen els ciutadans–, el tipus d'esmenes que s'han de presentar quines són, que són a l'articulat, que són les parcials, que són les específiques, vostè es va i com que no s'havien equivocat mai, mai, mai, en tota la història del Grup de Ciutadans al Parlament de Catalunya, però va i avui s'equivoquen i presenten l'esmena equivocada, que és l'altra, la del debat a la totalitat.

Tothom ho veu per què ho fan, això. Torna a ser el mateix filibusterisme de sempre de no passar al debat parlamentari, al debat polític. I nosaltres el que reclamem és que, miri, si la presidenta o la Mesa decideix donar-los deu minuts perquè canviïn l'esmena perquè puguin sortir aquí a fer el debat, hi estem totalment a favor, tot i que també és molt estrany això, diguéssim. Però hi estem a favor. D'acord. Deu minuts, canviïn l'esmena, presentin la de supressió a tot el text que té el mateix efecte que l'esmena a la totalitat, però que està ben redactada pel punt de tràmit que estem i surten i la defensen i fem el debat. Fem el debat polític. Va, que tenen por de debatre políticament sobre si tenim o no tenim dret a votar? Home!

(Aplaudiments. Santi Rodríguez i Serra i Carlos Carrizosa Torres demanen per parlar.)

La presidenta

Primer m'havia demanat la paraula el senyor Rodríguez, senyor Carrizosa. *(Veus de fons.)* Després la hi donaré a vostè, per al·lusions, suposo, però ara me l'havia demanat el senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Precisament, com tenim ganes ja d'acabar aquest debat i d'intentar que hi hagi aquest debat com més aviat millor, ens agradaria que s'intentessin fer les coses el més bé possible.

Nosaltres, fins ara, estem sentint que vostès estan parlant d'unes esmenes, però que no sabem a quines esmenes s'estan referint, perquè no han estat qualificades, no han estat publicades i, per tant, aquest grup parlamentari desconeix de què estan parlant ara en aquest moment.

Per tant, creiem que és imprescindible que, abans de parlar d'una cosa que desconeixem, perquè, en principi, no existeix, es publiquin aquestes esmenes i es digui si s'han qualificat o no s'han qualificat.

La presidenta

Estan repartint les esmenes, eh? Les estan repartint. *(Remor de veus.)* Senyor Fernández, s'ha acabat ara el termini, com comprendrà no les podíem repartir abans si s'ha acabat ara el termini. Em sembla que això tothom ho pot entendre, crec jo. Es reparteixen. *(Algú diu: «Sí, sí.»)* Hem fet un acte de presidència per admetre-les a tràmit. Els he proposat de reconvertir les esmenes a la totalitat en esmenes a l'articulat. Sembla que no ho volen fer i el senyor Carrizosa ha demanat reconsideració d'aquest acte de presidència d'admissió a tràmit de les esmenes.

Per tant, ara farem la Mesa i la Junta de Portaveus per fer aquest acte de reconsideració i després procedirem a iniciar el debat de la llei. D'acord? *(Pausa. Veus de fons.)*

Perdoni, senyor Carrizosa, té vostè raó, li havia de donar tres minuts per al·lusions. Disculpi.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Señora Rovira lo que nunca había pasado en este Parlamento es que se privase a los grupos de la posibilidad de presentar una enmienda a la totalidad. *(Aplaudiments.)* Lo que nunca había pasado –lo que nunca había pasado– en este Parlamento es que tuviésemos que votar acerca de una ley que se ha publicado clandestinamente por cuatro miembros de la Mesa. Tampoco había pasado

nunca. (*Aplaudiments.*) Lo que no ha pasado nunca tampoco, señora Rovira, es que la Mesa del Parlamento eluda reunirse para pronunciarse sobre las iniciativas parlamentarias. Tampoco eso había pasado nunca, señora Rovira.

Mire, nosotros miedo no tenemos ninguno, afortunadamente. Otros sí que tienen miedo, otros sí que guardan durante meses en un cajón una ley para que no la conozca nadie, y luego, cuando la tramitan (*aplaudiments*), lo hacen arrasando con los derechos de la otra mitad de la cámara; unánimemente se queja de que ustedes vulneran los derechos de toda la cámara.

No hay miedo, señora Rovira, en esta parte, a unas elecciones democráticas de verdad. Y ustedes parece que a eso sí que le tienen miedo.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Convoco la Mesa i la Junta de Portaveus per sotmetre a reconsideració l'esmena.

(*Veus de fons.*) Senyor Carrizosa, senyor Carrizosa... Senyor Carrizosa, m'està dient el secretari general que no han presentat la reconsideració. (*Remor de veus i aplaudiments.*)

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a tres quarts de cinc de la tarda i onze minuts i es reprèn a dos quarts de vuit del vespre.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Proposició de llei del referèndum d'autodeterminació

202-00065/11

Procedirem al debat i votació final de la Proposició de llei del referèndum d'autodeterminació. Informar-los que tots els grups parlamentaris han presentat esmenes. Procedirem al debat de les esmenes de l'articulat. D'acord amb l'article 121 del Reglament del Parlament, procedirem amb la intervenció dels grups parlamentaris i del diputat no adscrit que han presentat esmenes.

En primer lloc, té la paraula el diputat no adscrit, senyor Germà Gordó, per a defensar l'esmena presentada. (*Veus de fons.*) Un parell de..., un minut, senyor Gordó.

Senyor Carrizosa, anem a procedir al debat; per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Por una cuestión de orden, presidenta.

La presidenta

Sí; digui.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Se ha celebrado hace un momento junta de portavoces para analizar, por un lado, un escrito de reconsideración sobre una de las enmiendas, que no sabemos cómo ha quedado la resolución de la Mesa, y luego también se ha celebrado una junta de portavoces en la que se ha solicitado a la Mesa que tramitase los escritos que hemos presentado en petición de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries, que, como es sabido, el Consell de Garanties Estatutàries, en un acto de democracia militante que hay que agradecerles, ha corrido a decir al Parlament...

La presidenta

Sí, senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

...que los derechos de los diputados pasan porque se haga caso de las solicitudes de dictamen que hemos pedido, esto se ha planteado a la Mesa...

La presidenta

Senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

...y ahora...

La presidenta

...això s'ha parlat a la Mesa i s'ha parlat a la Junta de Portaveus.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Y yo lo que le pregunto es...

La presidenta

I sí...

Carlos Carrizosa Torres

...la resolución que ha recaído en la Mesa, acerca de la admisión a trámite, o no, de nuestros escritos de solicitud al Consell de Garanties, como el propio Consell de Garanties no está amparando a nosotros diciendo que tenemos derecho a pedirlos.

Entonces, yo le pregunto a la Mesa si antes de proseguir va el Parlamento a tramitar o no los escritos ante el Consell de Garanties Estatutàries como el propio Consell de Garanties Estatutàries está pidiendo que se haga.

La presidenta

Senyor..., senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

Sí.

La presidenta

...hi ha hagut una votació al Ple que ha eximit d'aquest tràmit. I, per tant, el Parlament és l'òrgan suprem; se n'ha parlat a la Mesa, i, per tant, s'ha decidit que ja el Parlament, el Ple del Parlament ha eximit d'aquest tràmit.

Carlos Carrizosa Torres

Pues...

La presidenta

I pel que fa a... I ja està.

Carlos Carrizosa Torres

Pues entonces yo creo que lo que procede es que por parte de la Mesa esta resolución se nos notifique por escrito para que en su caso nosotros podamos hacer valer el derecho que nos asiste y que nos reconoce el Consell de Garanties.

La presidenta

Ja ho... Senyor Carrizosa, ja ho farem, ja l'hi farem arribar. Ara anem a procedir al debat, i té la paraula el senyor Gordó.

Carlos Carrizosa Torres

Pero es que... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

No, és que la Mesa... Ja està resolt –ja està resolt. *(Veus de fons.)* Ja... *(Veus de fons.)* Senyor Carrizosa..., senyor Carrizosa, la Mesa ja ha resolt... *(Veus de fons.)* Senyor Carrizosa, anem a procedir al debat... *(Veus de fons.)* Senyor Carrizosa, anem a

procedir al debat, perquè la Mesa ja ha resolt. *(Veus de fons.)* Doncs, el Ple; el Ple... *(Veus de fons.)* Ja l'hi he dit: s'ha votat, el Ple ha votat l'exempció d'aquest tràmit; el Ple del Parlament ha votat l'exempció d'aquest tràmit. Per tant, no correspon a la Mesa, correspon al Ple, i el Ple ja ha votat. *(Veus de fons.)* Senyor Carrizosa, ja està. Gràcies. Procedirem al debat. *(Remor de veus.)*

Senyor Pedret, per què em demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

Crida a l'observança del Reglament i per demanar lectura d'un document que considero rellevant per als temes que estem discutint.

La presidenta

És potestat de la presidenta. I procedirem al debat. *(Remor de veus.)*

Ferran Pedret i Santos

No em deixa, no em deixa ni...

La presidenta

Ja l'observo, el Reglament. L'estem observant, el Reglament.

Ferran Pedret i Santos

Entenc que és potestat de la presidenta denegar la lectura...

La presidenta

És potestat de la presidenta decidir si es llegeix o si no es llegeix.

Ferran Pedret i Santos

Sí, sí, efectivament. Entenc que és potestat de la presidenta denegar, efectivament, la lectura d'un document que consideri que no és procedent, però és que encara ni he exposat quin és el document, no? *(Remor de veus.)*

La presidenta

És que em sembla que ho ha dit abans.
(Aplaudiments.)

Ferran Pedret i Santos

Per tant, en primer terme, pel que té a veure amb la lectura que sollicito d'acord amb article 86.2, demano que es llegeixi tan sols la part final, la que va titulada «Acord», de l'escrit..., per tant, són dos paràgrafs, de l'escrit que ens ha fet arribar el Consell de Garanties Estatutàries als grups parlamentaris i a la Mesa del Parlament.

I, en segon terme, pel que fa a la crida a l'observança del Reglament, perquè vostè insisteix en explicar-nos que una votació del Ple del Parlament ha eximit del tràmit de sollicitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries en la tramitació d'aquesta Proposició de Llei del referèndum. Però el que passa és que aquesta sollicitud de dictamen del Consell de Garanties Estatutàries no es configura només com un tràmit reglamentari sinó que és també un dret de configuració legal dels diputats i dels grups d'aquest Parlament. I li insisteixo que en democràcia la regla de la majoria, sent molt important, no és res si no s'acompanya amb la garantia dels drets de les minories, i que, per tant, això es canalitza a través de les garanties del procediment, també del procediment d'elaboració de lleis.

I, per últim, recordar que el principi de submissió dels poders públics a l'imperi de la llei i, per tant, també, per exemple, a la llei del Consell de Garanties Estatutàries o a l'Estatut, s'estén també al poder legislatiu i a les institucions que el governen.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Procedirem... Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

Per una qüestió d'ordre.

La presidenta

Digui.

Santi Rodríguez i Serra

De fet, són dues; una ja ha estat reiterada, però la volem tornar a reiterar perquè considerem que és important. Hi han hagut unes peticions de reconsideració que s'han tractat en junta de portaveus i en mesa que deuen estar resoltes però que aquesta resolució motivada encara no ha estat comunicada, ni la d'aquest dematí ni la que acabem de tenir ara, als grups parlamentaris. Per tant, formalment no tenim el coneixement dels motius que la Mesa ha argumentat per resoldre negativament aquestes peticions de reconsideració.

Però volia fer-li una segona observació..., si m'escolten, que és amb relació a l'ordenació del debat. D'acord amb l'article 114.2, els debats d'iniciatives legislatives haurien de començar amb la presentació per part dels grups proposants i, en tot cas, a continuació els presentadors de les esmenes, però no començant a partir de les esmenes.

La presidenta

Comencem amb la presentació de les esmenes perquè els grups proposants han renunciat a fer la presentació, i en tot cas... (*Remor de veus.*) Els grups proposants han renunciat a fer la... És a dir, els dos grups que han interessat, que són Junts pel Sí i la CUP, han renunciat a fer la presentació. I, per tant, passem al debat de les esmenes.

I, en primer lloc, parlarà el senyor Gordó, que ja té la paraula.

Germà Gordó i Aubarell

Gràcies, presidenta. President, conselleres, consellers, diputades, diputats, molt breument, perquè se m'ha atorgat un minut –espero una mica més de generositat– i voldria dir poques coses i molt telegràficament.

En primer lloc, demanar perdó a la ciutadania per la imatge que hem projectat durant el dia d'avui; segur que nosaltres, com a diputades i diputats, no podem estar contents de la imatge que hem projectat a la ciutadania de Catalunya.

En segon lloc, tampoc hauríem d'estar satisfets d'arribar on som de la manera que hi hem arribat. De fet, la mateixa portaveu de Junts pel Sí, la senyora Marta Rovira, ho ha dit, que segurament voldríem haver arribat a presentar aquesta proposta d'una altra manera, amb uns altres «tempos» i amb unes altres formes, i, segurament, amb unes altres majories. Jo estic absolutament convençut de que, si haguéssim fet millor la nostra feina des d'un punt de vista del diàleg, tots plegats hauríem arribat millor a la situació d'avui, almenys al debat d'avui. No ha estat possible, tots en podem ser poc o molt corresponsables.

En tercer lloc, i ja directament, les esmenes que he presentat. He fet una..., la primera esmena senzillament el que demana és més diàleg. De fet, es deia que s'havien fet «tots els esforços»; dic: «Home, substituïm-ho per “molts esforços”» –«tots» suposo que no, hem de ser humils, «molts esforços»–, i no deixar tancada la part del diàleg; de fet, era un punt i final, i, per tant, jo demano: «Tot i així, el Govern i les institucions catalanes continuaran dialogant amb l'Estat per intentar arribar a un acord.»

En segon lloc, intentant una pregunta més inclusiva, més oberta, demanava canviar-la, i, per tant, en l'article 4.2, demanar que fos: «Voleu que Catalunya sigui un estat independent dins la Unió Europea?» Entre altres coses perquè la forma d'estat correspon sempre a una assemblea constituent. Això no hauria d'estar dins d'una pregunta. Pot haver-hi la voluntat d'haver-hi un estat; la manera que ha de tenir aquest estat ho han de decidir les ciutadanes i els ciutadans a través d'un procés

(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció), però també a través dels seus representants.

Finalment...

La presidenta

Senyor Gordó, ha exhaurit el temps.

Germà Gordó i Aubarell

Senyora presidenta, acabo. Gràcies, per la seva generositat. I finalment demano, de la mateixa manera que en aquesta fase d'aquí fins al dia 1 d'octubre tindran drets des d'un punt de vista, doncs, de prèdica els grups parlamentaris, que també aquest diputat no adscrit el pugui tenir.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Gràcies, senyor Gordó. A continuació té la paraula el representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Per anunciar que abans de que comencés el senyor Gordó ja em confirmaven que s'ha presentat l'escrit de reconsideració de la resolució i, per tant, hauria de...

La presidenta

La resolució de què?

Carlos Carrizosa Torres

De la resolució... (*L'orador riu.*) De la resolució de la Mesa que acorda que no donarà tràmit als escrits que demanen un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries. S'hauria de convocar mesa...

La presidenta

És que allò no ha estat un acord de mesa, senyor Carrizosa. Precisament, la Mesa el que hem dit que allò no ens pertoca a la Mesa, perquè ja s'havia votat al Ple. És a dir, el que hem dit és: «Allò...»

Carlos Carrizosa Torres

Doncs, això...

La presidenta

«...no pertoca a la Mesa...»

Carlos Carrizosa Torres

Vale.

La presidenta

«...perquè ho havia votat el Ple.» Per tant, no és un tràmit i no hi ha reconsideració d'això, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Aquest acord està sotmès a revisió...

La presidenta

No hi ha reconsideració.

Carlos Carrizosa Torres

I jo ja li dic: no és per demorar, això, és només (*forta remor de veus*) per poder anar al Tribunal Constitucional, quan toqui, per vulneració dels drets fonamentals...

La presidenta

No, senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

...dels diputats.

La presidenta

Senyor Carrizosa, no hi ha..., no hi ha reconsideració, perquè això no ha estat..., això senzillament la Mesa ha dit que no li correspon, senzillament.

Té la paraula la senyora Gabriel.

Anna Gabriel i Sabaté

Sí. Hola, bona tarda. Demanaria a la Mesa fer una única intervenció; dels quinze minuts acumularíem la que té a veure amb la presentació de les esmenes, amb l'exposició sobre la llei, i fins i tot una qüestió d'ordre que nosaltres no hem manifestat amb anterioritat, però que volíem començar justament per aquí.

Hem de lamentar l'actitud de determinats diputats i portaveus en el Ple d'avui. No pretén obrir polèmica, no pretén obrir rèplica: tan sols volem fer constar la falta de respecte que avui es manifesta a la presidenta del Parlament. Sobta, sobretot, per part de qui fa al·legat de les prerrogatives dels diputats, de qui defensa de forma tan estricta el compliment del Reglament.

En segon lloc, creiem que queda de manifest que s'amaga en debats de forma la manca de voluntat d'abordar un debat de fons. Jo crec que cansats de confusions d'índole reglamentària i parlamentària. No sé si a més a més també amagueu la voluntat de desacreditar aquest Parlament; probablement en una cambra de representació de matriu estatal no us hauríeu comportat de la mateixa manera.

En tercer lloc, això d'avui no és un debat de legalitats, per nosaltres és un debat de legitimitats i tenim la sensació que, malgrat que hi hagi una pulcritud extrema i una generositat demostrada per part de la Mesa i per part de la presidenta, no en tindríeu prou. Esteu disposades i sou còmplices de que aquesta llei sigui suspesa. Per tant, la qüestió, hi insistim, no és la legalitat; són les legitimitats.

En últim lloc, volem també explicar que no hem intervingut de forma reiterada en les qüestions d'ordre, creiem, per una qüestió de responsabilitat, que contrasta, crec, hi insistim, amb l'actitud que probablement han tingut altres diputats i portaveus. Sort que érem nosaltres, els antisistema! En qualsevol cas, que quedi clar avui més que mai que nosaltres no som d'eixe món. *(Aplaudiments.)*

Entro, perquè corre el temps, i és important per nosaltres aquesta intervenció, i el Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, però també aquest matí acompanyades de companyes de l'àmbit municipalista de la CUP - Crida Constituent, dèiem que aquesta setmana és especial per nosaltres, és especialment important. I ho hem fet, a més, recordant quins eren els nostres objectius d'aquesta legislatura.

Reconeixíem, de fet, que en matèria d'embat i de combat a l'emergència social, i també en matèria d'activació del procés constituent, probablement no hem aconseguit articular les majories necessàries que donessin resposta a les demandes existents; unes demandes malauradament massa urgents, a les quals creiem que aquest Parlament no ha sabut prestar prou atenció, i nosaltres ho lamentem. Però sí que dèiem i diem que podem celebrar que portem avui a debat i aprovació aquesta Llei de referèndum.

El temps d'intervenció que tenim no ens permet abordar tal com caldria, entenem, com hem arribat fins aquí, però sí que hi ha un parell de qüestions imprescindibles a posar sobre la taula.

En primer lloc, l'objectiu de l'esquerra independentista ha estat, és i seguirà sent l'exercici del dret a l'autodeterminació als Països Catalans. Un dret, el de l'autodeterminació dels pobles, que contraposa el poder dels pobles, el poder popular, amb el poder dels estats. I més en el cas d'uns estats..., inserit en un club d'estats com és de la Unió Europea, que ha demostrat de forma sobrada quin poc interès té en els drets col·lectius.

Els Països Catalans són el nostre marc, són el nostre projecte polític, i, per tant, assumim que el referèndum que ens hauria agradat impulsar és el referèndum als Països Catalans. Però res ens impedirà seguir treballant per la construcció nacional, la que ha d'impugnar la cartografia del règim del 78, aquell règim que segellava, com bé sabeu, la separació forçada i la impossibilitat de federar-se entre territoris, com també segellava la impossibilitat d'articular projectes socials alternatius als del capitalisme i el patriarcat. Aquest és el nostre horitzó veritable i complet: uns països catalans lliures de capitalisme i patriarcat, agermanats amb la resta de pobles lliures del món.

La segona prèvia té a veure amb el reconeixement necessari que hem de fer també a moltíssima gent. Si és possible que avui debatem i aprovem una llei de referèndum, no és per nosaltres: és perquè hi ha hagut un gruix importantíssim de gent que ha fet que les institucions haguessin de donar resposta democràtica a un conflicte democràtic obert amb l'Estat espanyol. No podem remuntar-nos a totes les lluites que ens agradaria recuperar, però sí que volem fer un esment especial de la gent que ja va lluitar contra el règim del 78 i que va ser torturada i empresonada per fer-ho, i també d'aquelles persones que van impulsar les consultes populars per la independència a les seves viles i a les seves ciutats. Probablement són els predecessors recents més determinants per explicar que avui reivindicuem i materialitzem les condicions jurídiques de possibilitat d'un referèndum d'autodeterminació, com a instrument democràtic per resoldre el plet del poble de Catalunya per l'accés a la seva sobirania política. Un record, doncs, avui, especial per la gent de la consulta d'Arenys de Munt, per totes aquelles, fins al darrer poble i ciutat, que van possibilitar, entenem, que avui estiguem presentant i aprovant aquesta llei.

Aquesta història, de fet, la que comencem a escriure com a subjecte polític avui, té el seu protagonisme principal en la gent: amb ella comença tot i amb ella continuarà tot. El poble, la determinació popular, ha anat per davant. De fet, avui els càrrecs electes, les institucions, el que fem és obeir. I per això estem orgullosos. I per això creiem que tothom ha de sentir la responsabilitat que li pertoca, en funció de la posició que ocupi.

Dit això, i encara que sigui només breument, deixeu que faci també alguna al·lusió als debats generats entorn del compliment del Reglament, de l'adequació a l'Estatut d'autonomia, de la contravenció dels incidents d'execució de la sentència del Tribunal Constitucional, un breu esment a aquells qui apellen permanentment als drets vulnerats dels diputats, als drets vulnerats de les minories parlamentàries –que, per ser minories, el suport dels òrgans judicials i de l'Estat que teniu no està gens malament; ja els agradaria a moltes minories tenir el suport que vosaltres teniu–, a aquells que critiqueu la unilateralitat, a aquells que pensem que el referèndum d'avui no és el que necessitem, perquè només està al servei d'un relat d'uns partits.

Mireu –a tots–, la CUP - Crida Constituent ha vingut aquí a fer política, la CUP - Crida Constituent és un partit polític independentista, socialista i feminista. I nosaltres volem fer política, que no és parlamentarisme autonòmic. Sabem, a més a més, que fer política en el si de l'Estat espanyol, com a mínim, amb la Constitució espanyola, amb el seu executiu, amb el seu poder judicial, amb els poders fàctics, és a dir, tot allò que forma part del règim del 78, és impossible, perquè són un límit, són un mur, són un impediment. Són un impediment per plantejar la recuperació de sobiranes, totes: la nacional, l'alimentària, l'econòmica, la cultural, la residencial; i cal que anem també, per això, més enllà del mur, del límit, de l'impediment. Són un mur per defensar drets col·lectius. Són el mateix mur que existia quan les dones no teníem dret a sufragi i, afortunadament, un dia vam desbordar aquest mur. Els límits legals que existien quan a les persones homosexuals no se'ls permetia el matrimoni, aquests també un dia es van desbordar. L'impediment per decidir sobre el nostre divorci, un dia també es va veure desbordat. Aquests dies –i n'hi ha molts– són els dies que duren anys.

Com avui, que comencem a desbordar un límit; un límit que es va imposar el 78 per persones que a nosaltres no ens representaven, per persones que feien política en un context de por i, algunes d'elles, que portaven molts morts a les esquenes i molts morts a les seves mans. El que no podem entendre és com vosaltres accepteu aquests límits, com us podeu sentir còmodes amb aquests límits. Sabeu per què? Perquè no només voleu negar el dret a l'autodeterminació; la vostra negativa va molt més enllà. L'Estat, l'executiu, el poder judicial, els poders fàctics, la representació que hi ha en aquesta cambra parlamentària del règim del 78, els que no volen justícia social ni un sistema econòmic que acabi amb les desigualtats són els mateixos que també ens volen negar el dret a l'autodeterminació; aquells que no volen que trontollin les bases hereves del franquisme són també aquells que no volen que exercim el dret a l'autodeterminació. Per al poder i els qui s'hi subordinen és essencial negar el dret a l'autodeterminació, perquè saben que és un dret que obre portes a molts altres drets i, sobretot, que obre portes a que el poder el tingui la gent.

Malgrat que ho repetiu i ho repeteixin, aquesta llei no és un cop d'estat, aquesta llei no vulnera cap dret, aquesta llei no beu de cap totalitarisme ni de cap voluntat aniquiladora. Malgrat que ho repetiu mil vegades, no es farà cert.

Senyor Coscubiela, el dret a l'autodeterminació no es defensa en la teoria. El dret a l'autodeterminació no consisteix en subordinar la voluntat d'un poble a unes majories parlamentàries que es donen en l'Estat que ens nega constitucionalment el dret a autodeterminar-nos. El dret a l'autodeterminació no consisteix en transformar aquest Estat que ens nega aquest dret, ni tampoc en esperar *sine die* que canviïn les legislacions allà on no tenim, és evident, capacitat de modificar-les.

Nosaltres justament no rebutgem les aliances amb la gent de baix que justament arreu de l'Estat està manifestant-se a favor del dret a l'autodeterminació de Catalunya. A les companyes d'Andalusia, a les de Galícia, a les del País Basc, a les de l'Aragó, a Castellà, a Astúries, a totes les terres que legítimament i com nosaltres també volen construir el seu propi present de pau, justícia i llibertat, i troben en l'exercici del dret d'autodeterminació a Catalunya una possibilitat perquè ells estiguin més a prop també d'aquesta justícia i d'aquesta llibertat.

La millor manera de contribuir-hi, ara i aquí, és trencant el cademat del 78, ja no per Catalunya, sinó per la resta de pobles de l'Estat també; allò que justament els seus companys i companyes van defensar arran de la seva fundació. Deia Marcelino Camacho que «el derecho a huelga se consigue haciendo huelgas», que «el derecho de reunión, reuniéndose; el de asociación, asociándose; y todos estos atributos de la libertad, es únicamente la acción de masas la que puede acabar imponiéndolos».

Ho fem avui, sense esperar el permís del Reglament o del Consell de Garanties Estatutàries. Ho fem avui, perquè l'únic permís que esperem és el del nostre poble. Així entenem nosaltres el dret a l'autodeterminació; no en la teoria, en la pràctica.

Aquest, per tant, no és un debat jurídic. I, fins i tot si volguéssiu convertir-lo en un debat jurídic, us demanàriem que entenguéssiu que el dret és alguna cosa que va molt més enllà d'allò que recull estrictament la Constitució espanyola. Permeteu que puguem entendre el dret com a instrument de resolució de conflictes. Permeteu que puguem entendre el dret com una eina, com una eina per donar solucions a necessitats, i no com una llosa per aixafar voluntats majoritàries.

Deia un dels nostres referents, un sard que va morir empresonat pel feixisme italià, que l'única manera de predir el futur és organitzar-se i fer ocórrer allò que vols. Doncs, nosaltres avui fem exactament això: construir l'eina que pot fer possible que el futur sigui allò que volem, o, millor dit, allò que vulgui la gent; també l'electorat dels partits polítics que avui pretenen negar el dret al debat i a l'exercici del dret a l'autodeterminació, a qui vosaltres indirectament esteu també negant el dret a que puguin votar «sí» o «no» i puguin expressar-se.

És una llei instrument, però que conté tots els elements necessaris: la data, la pregunta, la sindicatura electoral i el conjunt dels mecanismes garants. És una llei

que per nosaltres hauria estat bé que hagués ampliat el dret a sufragi al conjunt de la ciutadania que viuen a casa nostra; no ha estat possible. Però, en qualsevol cas, és una llei que significa que el Parlament fa avui un pas molt important, perquè passem de l'autonomia a la sobirania. I no és qualsevol pas ni és qualsevol llei. Per a nosaltres, de fet, era un dels principals compromisos de la legislatura.

Reiterem que potser no hem estat a l'alçada a l'hora de fer realitat altres reptes jurídics i polítics que també hi havia en aquesta legislatura. Perquè la situació d'emergència social, de pobresa i d'injustícia que pateixen bona part de les classes populars d'aquest poble no s'ha resolt, per manca de valentia d'algunes, o segurament pels lligams vergonyants que tenen algunes de vosaltres amb interessos de part.

En tot cas, l'aprovació d'aquesta Llei d'autodeterminació, la Llei de referèndum, obre les portes a molts canvis, esperem que a profundes transformacions polítiques, econòmiques i socials; obrim la porta, de fet, a un procés constituent. I, hi insistim, nosaltres considerem acomplert el principal mandat parlamentari que teníem en aquesta legislatura, un mandat que era inajornable i que ens ha de donar lloc, a més a més, a un nou mandat: el mandat que donin les urnes l'1 d'octubre.

Ara, senyor Puigdemont i senyor Junqueras, la responsabilitat és vostra. Esteu al capdavant d'un govern que sabeu, –sabem– que té al davant un estat espanyol que oposarà mitjans jurídics, polítics, repressius, per tal d'evitar que es posin les urnes l'1 d'octubre. En les seves mans està que hi hagi collegis, que hi hagi urnes, que hi hagi paperetes, que hi hagi targetes censals; que, en definitiva, convertim aquest referèndum en el referèndum vinculant que està esperant el país. Davant d'un estat prohibidor, només ens podem deure a l'obediència a la gent; i sabem que necessitarem desobediència institucional i social a les prohibicions dels òrgans judicials. Si vostès assumeixen la seva responsabilitat, no tinguin cap dubte que la gent assumirà la seva anant a votar l'1 d'octubre.

I és que, mentre hi hagi crits d'alarma i excepció i l'amenaça permanent del Constitucional, nosaltres ens disposem a sortir als carrers a defensar els nostres drets i a preparar-nos per guanyar el referèndum. I és que, mentre durin les amenaces del Partit Popular, del Partit Socialista i de Ciutadans, nosaltres parlarem de vida. Mirem el futur amb la convicció que, sigui el que sigui el que surti de les urnes el proper 1 d'octubre, el poble de Catalunya, com un dia ho faran el conjunt dels Països Catalans i tota la humanitat sencera, hem escollit autodeterminar-nos, perquè hem escollit prendre partit, perquè hem escollit governar-nos.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Gabriel. A continuació té la paraula el senyor Lluís Corominas, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, presidenta. També vull que les meves primeres paraules siguin de reconeixement per la tasca de la Mesa del Parlament, no ara, avui, que ha estat molt complexa, per la tasca de la presidenta, de la Carme Forcadell, d'en Joan Josep Nuet, de la Ramona Barrufet, de l'Anna Simó i del Lluís Guinó. Perquè han defensat una vegada més el parlamentarisme (*remor de veus*), han defensat una vegada més que sigui aquí, al Parlament de Catalunya, que es pugui debatre tot, que siguin els catalans els que decidim, que no siguin de fora els que decideixen. *(Aplaudiments.)*

I ho han fet –i ho han fet–, sí, amb unes ganes d'enredar des del primer moment, de gairebé la resta dels grups parlamentaris que no som els promotors d'aquesta proposició de llei. I la prova l'hem tingut ara, en aquesta Junta de Portaveus que acabem de fer, que hi ha hagut dos grups parlamentaris que han dit que si passàvem el referèndum a l'1 novembre, amb una tramitació normal, s'hi avenien. Per què no ho diuen després, això, aquí? Per què no ho sostenen? Per què no ho defensen davant

del Constitucional, davant dels seus referents a l'Estat espanyol? Per què s'ho amaguen? (*Aplaudiments.*)

Tinc una molt mala notícia per donar-los (*l'orador mostra un full a la cambra*): això és la Proposició de llei del referèndum d'autodeterminació de Catalunya. I avui la votarem. Després de tot el que han fet vostès, avui la votarem. (*Alguns aplaudiments.*)

El nostre grup parlamentari, com tots vostès saben, Junts pel Sí, es va presentar a les eleccions del 2015 amb una finalitat clara: vehicular políticament un moviment de base popular per aconseguir la independència del nostre país.

Hem treballat aquesta llei i la Llei de transitorietat amb dos objectius: la Llei del referèndum, per tenir un marc jurídic per poder votar, i la Llei de transitorietat, perquè aquells que votem sí, aquells que tenim l'opció del sí, també volem un marc per a l'endemà, un marc per al dia 2 d'octubre. El contingut d'aquesta llei és ben senzill d'explicar: hem fet una llei per poder votar. Ja és ben trist que hàgim de fer això, però ho hem hagut de fer, i després explicaré que no és precisament per manca de voluntat nostra que no ho hem pogut fer d'una altra manera.

El procediment ha estat el més garantista possible. Abans s'hi referia la meua companya portaveu, la Marta Rovira. Nosaltres ho hem intentat fer de totes les maneres possibles perquè fos més garantista. L'única manera que ens ha deixat l'Estat i l'única manera que ens han deixat vostès, que avui van de garantistes per la vida, l'única manera ha estat aquesta. I, per tant, l'hem passat per aquí pel Parlament, l'aprovarà aquest Parlament, que és el que té la legitimitat per fer-ho.

Del debat que s'ha generat al voltant d'aquesta llei sobre la legalitat i la legitimitat, voldria referir-me ara, precisament, a allò que parla del preàmbul: en què ens emparem per tirar endavant aquesta llei. Vam intentar, des del principi, que aquest fos un procés pactat. I ho hem de dir alt i clar a la comunitat internacional, i també a la gent que ens escolta des de casa nostra: ho hem intentat tot per pactar amb l'Estat aquest procés. Hem esgotat totes les vies perquè aquest fos un procés pactat amb l'Estat espanyol i fer-ho d'acord amb l'Estat espanyol. I no ha pogut ser. I no ha estat pas perquè estigui prohibit, ha estat per manca de voluntat política de l'Estat espanyol. I això avui també ho volem tornar a dir: l'Estat espanyol no ha tingut voluntat política que aquest procés, aquest procés de preguntar als catalans quin volen que sigui el seu futur, fos d'una manera acordada. En no poder pactar amb l'Estat espanyol l'exercici de les regles del dret internacional i l'empara d'aquest dret internacional és el que anem a buscar, que hem reclamat i que ara explicaré.

Avui vehiculem la voluntat dels catalans d'exercir el principi d'autodeterminació recollit en el dret internacional a partir de la Carta de les Nacions Unides, i ho fem, ho reitero, d'una manera democràtica i pacífica. Aquest procés d'autodeterminació és la resposta que una bona part dels catalans donem a una situació que entenem que és injusta, i aquesta resposta la concretem votant, exercint un dret inherent a qualsevol nació. Estem parlant de drets humans, de drets fonamentals de les persones i dels pobles. Constatem que l'exercici unilateral no està prohibit en el dret internacional i és permisible amb l'únic límit de l'ús de la força, il·legítim, i la violació greu de normes de dret internacional, que no és el cas. Per tant, exercir el dret a decidir d'una manera democràtica que tenen tots els pobles i que és inherent a Catalunya com a nació és el nostre objectiu.

Som dipositaris d'una sobirania i la volem exercir de manera pacífica. En no poder-ho fer d'una manera pactada i havent esgotat totes les vies d'encaix amb l'Estat espanyol després de menysteniments, atacs a les nostres competències, discriminació sistemàtica a nivell fiscal, lingüístic i cultural, davant la constatació que mai s'ha volgut posar les relacions en un pla d'igualtat amb l'Estat espanyol, nosaltres exercim aquesta via amb l'empara del dret internacional. Davant d'aquesta constatació i per posar punt i final a aquesta situació que entenem injusta, exercim, a través

d'aquesta Llei del referèndum, el nostre dret a l'autodeterminació per assolir el ple reconeixement nacional i el nivell d'autogovern que desitgem.

Un comentari..., després de buscar aquesta legitimitat i aquesta empara legal, un comentari sobre el contingut: és una llei per poder votar, com deia abans, i té totes les garanties perquè els catalans puguin exercir el seu dret a vot. Hem creat, això sí, una sindicatura electoral només per a aquesta vegada, per al referèndum d'autodeterminació, un òrgan *ad hoc* per garantir, juntament amb les missions internacionals, la transparència i també la imparcialitat de les votacions. És un referèndum que evidentment és vinculant, es determinen els efectes que tenen tant el sí com el no, i, per tant, els ciutadans sabran en tot moment quins són els efectes del seu vot.

Hem presentat, també, unes esmenes puntuals –que com que tots els grups les tenen avui no és el dia per parlar, precisament, d'aquestes esmenes– que són bàsicament tècniques.

Respecte al procediment, davant l'hostilitat que ens ha mostrat l'Estat en tot moment, hem escollit aquest procediment: el del 81.3. És l'eina que ens ha permès arribar avui al Ple; és l'eina que ens permet, també, que siguin els diputats i les diputades de Catalunya, tots i totes, que avui votin, i és l'eina que permetrà, també, que el dia 1 d'octubre, tant els del sí com els del no com els de l'abstenció, puguin exercir el seu vot d'una manera lliure.

Si n'hi havia qualsevol altra, qualsevol de vostès, que en reiterats debats els hem interpellat perquè ens ajudessin a arribar fins aquí, haurien pogut fer qualsevol proposta. No val aquesta que ens han fet avui a la Junta de Portaveus d'una manera, evidentment, fora de lloc i per enredar i prou.

Que ningú s'empari en aquest argument per justificar res: és l'Estat qui no ha permès fer aquest procediment d'una altra manera. Però no hi vull dedicar més temps, perquè la duresa de l'actuació de l'Estat, l'abús dels instruments que té al seu abast, la manca d'empatia, la manca de coneixement de quina és la situació a Catalunya, la manca de saber exactament què pensa una gran majoria dels catalans –o potser perquè ho saben massa precisament actuen com actuen i per això no ens deixen votar–, aquesta distància entre el que el Govern de l'Estat pensa que passa a Catalunya i el que realment passa ens ha portat a exercir aquesta iniciativa per poder votar l'1 d'octubre.

Però no vull dedicar-hi més temps, tampoc, a aquesta justificació, perquè, al final, com deia abans en la pregunta que li he fet al president, al final el que han pretès, també, és que aquest moviment, que era un moviment il·lusionat, que és un moviment il·lusionat d'esperança, canviés; que canviés amb aquest to que ens han volgut instal·lar, d'amenaça constant. Avui mateix, la Mesa del Parlament torna a tenir un altre incident d'execució amb una altra querella.

Nosaltres hem estat en tot moment amb la mà estesa. Ells ens han posat el poder judicial i tots els instruments de l'Estat en contra nostra. No estem en el mateix pla-nol d'igualtat. Intentem exercir la democràcia, intentem votar, i alguns partits polítics han perdut l'oportunitat d'estar al costat de la democràcia i s'han posat al costat del PP. Alguns partits amb llarga tradició democràtica que, avui, han tornat a estar al costat del PP, del Govern del PP, en comptes d'estar al costat de la democràcia. No ens trauran d'aquí. No ens trauran d'aquesta il·lusió i d'aquesta esperança.

I vaig acabant. Avui no és una votació més la que farem. Com us deia a l'inici de la meva intervenció, Junts pel Sí ha estat i és un instrument polític per assolir la independència de Catalunya. Ha estat i és una suma de voluntats, de persones, de partits, amb un anhel comú: la plena sobirania del nostre país. En aquests dos darrers anys, les diputades i els diputats del nostre grup parlamentari hem votat centenars de resolucions, de lleis, de propostes que s'han fet des dels diferents grups, mocions, etcètera. Hem premut el botó del sí, del no i de l'abstenció en temes molt diversos que afecten el dia a dia dels nostres ciutadans.

Avui també ho farem. Però avui, en prémer el botó del sí, ho farem conscients que no ho fem sols. Avui, qui prem el botó dels nostres escons són tots aquells ciutadans que ens van fer confiança ara fa dos anys perquè fóssim l'instrument polític que els permetés recuperar la dignitat com a país. Avui donem sentit a tota aquella gent que s'ha manifestat cada Onze de Setembre amb un somriure als llavis i amb la il·lusió de treballar per aconseguir una Catalunya sobirana. Avui, companyes i companys diputats de Junts pel Sí, posem en valor la política com a eina per millorar la nostra societat: la política ben entesa.

I pensàvem, quan pensàvem que arribaria aquest moment, que defensaríem el sí, que defensaríem la independència. I avui ens ha tocat defensar, a més a més, la democràcia a casa nostra, perquè n'hi ha que han renunciat a defensar-la. (*Aplaudiments.*) I, per tant, avui, avui també ens constituïm en garants de tots aquells que no votaran sí a la independència, però que esperem que el dia 1 d'octubre, d'una manera massiva, es posin al costat de tot el poble de Catalunya, al costat de la democràcia i vagin a votar.

Avui no acaba res; avui, de fet, comença tot. Companys i companyes diputats i diputades, certament hem estat i som un instrument al servei d'aquells que ens van fer confiança, i avui, en prémer el botó del sí, sentirem l'escalf, el suport i l'orgull; fem un nom d'aquells ciutadans que amb el nostre vot se sentiran ben representats.

Companyes i companys, companyes i companys diputats de Junts pel Sí, fem-nos dignes d'aquest moment, fem-nos dignes d'aquesta representació. I avui, els seixanta-un diputats i diputades de Junts pel Sí i la nostra Muriel... –que avui estaria aquí amb nosaltres, amb un to que segur que no tindria res a veure amb el que hem vist–, la nostra Muriel també votarà avui amb nosaltres. Premem el botó del sí amb el cap ben alt i amb l'orgull de votar... (*aplaudiments*), amb l'orgull... (*Aplaudiments perllongats.*) Premem el botó del sí amb l'orgull de votar un sí a la democràcia, un sí al nostre futur i un sí a una Catalunya lliure i independent.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments forts i perllongats.*)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Corominas.

(*Persisteixen els aplaudiments.*)

A continuació té la paraula el representant del Partit Popular. A continuació té la paraula el senyor Xavier García Albiol, del Partit Popular.

Xavier García Albiol

Presidenta... Diputats, diputades..., mis primeras palabras quiero que sean de reconocimiento; de reconocimiento y de orgullo hacia la labor que hoy las diputadas y los diputados del Partido Popular, del Grupo del Partido Popular, han llevado a cabo..., el trabajo tan importante como el que hemos visto. Han trabajado en favor del parlamentarismo. Han hecho una defensa de la democracia, de la pluralidad y de la libertad. Y por eso os quiero felicitar, porque habéis estado a la altura de las circunstancias.

(*Aplaudiments.*)

Permítanme que inicie mi intervención resaltando el momento crucial que nos está tocando vivir en este Pleno. Y para ello es necesario, quiero poner el acento sobre una evidencia, o, mejor dicho, sobre una verdad incuestionable: los catalanes hemos estado, hemos sido referentes en las transformaciones políticas y sociales que ha vivido la España contemporánea. Les voy a hablar sin ningún complejo de eso que no les gusta oír, de esa palabra que detestan, les voy a hablar de España.

Y les voy a hablar de España, porque cuando hablamos de España estamos hablando también de Cataluña. Y lo haré como se ha hablado de ella durante siglos por parte de la mayoría de catalanes, desde el respeto y también la admiración. España, señoras y señores diputados, no es un sujeto extraño para nosotros, ni un ente ajeno

o una prótesis que nos han impuesto a los catalanes; no. España es nuestra casa. Y es nuestra casa porque también nosotros, los catalanes, hemos participado en una manera muy activa en la construcción de esta gran nación.

Hoy somos la mayoría de los catalanes los que no queremos que nos pongan fronteras; rechazamos que hagan pequeñas nuestras oportunidades, que nieguen nuestra historia, que esquincen nuestros lazos afectivos y, finalmente, que rompan en mil pedazos nuestra identidad. En definitiva, no queremos que una élite política nos secuestre del país que hemos construido entre todos. No lo queremos y, es más, pueden tener la total seguridad de que no lo vamos a permitir.

Señores y señoras diputados, el episodio que estamos viviendo, lamentable, no lo vamos a poder inscribir en ninguno de los momentos que he descrito. Está claro que Cataluña en estos momentos no pasa por tiempos de plenitud, ejemplaridad o concordia, como hemos podido ver hoy. No vivimos momentos de construcción afectiva que..., pero he de decirles, y esto es muy importante, que tampoco estamos viviendo un momento trágico. La tragedia tiene su dignidad, y lo que estamos viviendo ahora está muy lejos del drama digno y heroico. Desgraciadamente, señor Puigdemont, y *senyor* Junqueras, ustedes nos han trasladado a otro tipo de acontecimiento, a una representación fraudulenta y perversa; fraudulenta y perversa para mantener la ilusión de unos cuantos y dividirnos a todos. Si hoy el *president* Tarradellas levantara la cabeza se entristecería profundamente al ver el profundo daño que una élite política e irresponsable ha hecho a su legado; un legado de pactos, un legado de concordia que ustedes, la élite independentista, ni entienden ni respetan.

Señoras y señores, los mejores autores de nuestra historia siempre han destacado como rasgos diferenciales y distintivos que son los más sobresalientes de los catalanes el espíritu de pacto y el *seny*. Hoy, señor Puigdemont y señor Junqueras, están destrozando lo mejor de nuestra tradición. En los últimos años, por culpa de todos ustedes, Cataluña se aleja más y más de sí misma. Gracias a ustedes, señor Puigdemont y señor Junqueras, se ha borrado la cara más exitosa como sociedad moderna de Cataluña; han convertido la institución de la Generalitat y el Parlament –y lo han hecho en un tiempo récord– en la versión más pequeña, más débil, menos segura y menos respetable de las instituciones europeas.

La Ley del referéndum que ahora nos presentan es un engaño político de primera magnitud –un engaño político de primera magnitud–, sin más recorrido –y lo saben perfectamente– que unas pocas horas de autocomplacencia. Es, en definitiva, una gravísima irresponsabilidad que situaría a Cataluña fuera del estado de derecho, fuera de la ley y, por tanto, fuera de las democracias europeas del siglo XXI. Simplemente, como les digo, un engaño perverso y una irresponsabilidad. Por eso ninguno de ustedes dos es merecedor de la alta dignidad del cargo que ocupa, ninguno de los dos. Su actitud es la reacción del cobarde, del que no sabe reconocer el error, de aquel que no es capaz de rectificar; en definitiva, es la salida hacia adelante del soberbio e irresponsable, es el mejor espejo que les refleja a ustedes dos.

Señor Puigdemont y señor Junqueras, ustedes son los responsables de la peor crisis institucional que viven Cataluña y España en los últimos treinta y seis años. Están intentando perpetrar un golpe a la democracia, pero tengan por segura una cosa: no se van a salir con la suya. Las instituciones democráticas de este país, que garantizan la libertad de los catalanes, tienen la fuerza y la legitimidad de la democracia para pararles los pies. Desde el Partido Popular no vamos a cerrar los ojos a una realidad: somos conscientes plenamente de que una parte –no mayoritaria, pero sí una parte– de los catalanes les sigue de manera entusiasta en las tropelías democráticas que están intentando llevar, que están intentando perpetrar.

Es la consecuencia de muchos años de discursos del odio subvencionado, del odio contra España y el odio contra todo lo que representa esta gran nación. Y ahora vienen aquí con la osadía de intentar romper en cinco años una nación de quinientos

años, la más antigua de Europa. No pasará mucho tiempo para que las generaciones venideras (*remor de veus*) tomen conciencia...

La presidenta

Silenci, si us plau.

Xavier García Albiol

...del daño que están infligiendo a las instituciones y a la sociedad catalana.

A ustedes se les llena la boca cuando hablan en nombre de todos los catalanes, pero ustedes verdaderamente no respetan a esta tierra. Y no la respetan porque alguien que la respeta no la rompe en dos, porque alguien que la quiere no la arranca de su historia y no la sitúa fuera del estado de derecho. Porque quien la quiere, señor Puigdemont y señor Junqueras, no la pone en ridículo y la desprestigia ante los ojos de todas las autoridades internacionales. Porque saben perfectamente que ninguna autoridad internacional o europea reconocerá a quien provoca la ruptura del estado de derecho provocando la voladura de su ordenamiento jurídico.

Señor Puigdemont y señor Junqueras, están corriendo hacia el precipicio sin detenerse a reflexionar sobre si lo que están haciendo es bueno para la convivencia de Cataluña. Con sinceridad, no me puedo creer que ustedes creyeran que en Europa les esperaban con los brazos abiertos. Nadie apoyará un movimiento ultranacionalista que quiere fracturar la cuarta potencia de la Unión Europea; nadie, repito, nadie apoyará a unos políticos que se creen por encima de la ley, por encima del bien y del mal y que llevan a su población a un choque, a una fractura social. Además, aunque no lo admitan en público, ustedes saben perfectamente que, de realizarse hipotéticamente sus ambiciones, dejarían a Cataluña fuera de la Unión Europea, lo que supondría un gran golpe social y económico.

Y, llegados hasta aquí, yo les pediría un acto de sinceridad. Ustedes, señor Puigdemont y señor Junqueras, nunca han querido dialogar con el Gobierno de España. (*Remor de veus.*) Su significado..., su significado de la palabra «diálogo» es: «O referéndum por las buenas o referéndum por las malas.» Ese es su significado de la palabra «diálogo». Esta es la actitud real y la predisposición al diálogo que tiene la Generalitat; no hay término medio: «O me das lo que quiero o rompo la baraja.» En lugar del pacto, imposición; en lugar del acuerdo, unilateralidad; en lugar de ley, arbitrariedad de poder; en lugar de apostar por la convivencia, apuestan por la confrontación; en lugar de sumar, buscan la división, el portazo, el chantaje y la ruptura. Señores, es una triste elección.

Saben en todo momento que el Gobierno de España no quiere ni puede autorizar un referéndum de ruptura, porque esto afecta a la soberanía nacional y la soberanía nacional no pertenece ni al presidente Mariano Rajoy, ni a su Gobierno, ni al Congreso de los Diputados; la soberanía nacional pertenece a todos los españoles, al conjunto de los españoles: catalanes, vascos, gallegos y del resto de comunidades. A todos. (*Aplaudiments.*)

Y lo que quieren imponer el señor Puigdemont y el señor Junqueras, y la CUP, es hurtar a todos los españoles, incluidos evidentemente los catalanes, nuestro derecho de ser lo que decidimos ser, y lo que seamos lo decidiremos entre todos y no solo una parte. Que la soberanía reside en el conjunto de los españoles es algo que ustedes han sabido siempre. Siempre han sabido que no se puede autorizar un referéndum de ruptura de nuestro país. España es una democracia avanzada y, como en Francia, Alemania, Italia o Estados Unidos, un referéndum de secesión no es admisible, porque sencillamente es antidemocrático. Quitar la capacidad de decidir al conjunto es antidemocrático, porque pertenece..., que unos pocos puedan excluir de la democracia a la mayoría de los ciudadanos.

Señoras y señores de la mayoría parlamentaria, que no social, todos ustedes saben que esta ley no entrará en vigor jamás y que el referéndum no se celebrará, y no se celebrará porque es un ataque a la democracia y es un ataque a la libertad. Las

instituciones democráticas, con el Gobierno de Mariano Rajoy a la cabeza, no les quepa la menor duda, estarán a la altura de las circunstancias para defender a todos los catalanes que apostamos por vivir en paz y que apostamos por la convivencia. Defenderán la libertad, el Gobierno de España, frente al totalitarismo y lo harán con contundencia, con democracia, con proporcionalidad y con inteligencia. Ustedes quieren crear un gran conflicto que perjudique los intereses económicos y la convivencia social de los catalanes y del resto de españoles, pero tengan la garantía de que no les vamos a dar ese placer.

El Partido Popular, el Gobierno de España actuaremos con tranquilidad y con firmeza, lejos de nerviosismos, crispación e ineficacia..., que ustedes, la élite independentista, están demostrando. Cataluña no es ni será una república independiente. Vamos a garantizar el cumplimiento de la ley aquí, en Cataluña, como lo garantizamos en el conjunto de toda España.

Y tengan muy claro que no solo se preservará la unidad de España, sino que se garantizarán los derechos y las libertades de los catalanes frente al separatismo radical, que nos las pone en peligro. España no es solo una de las naciones más antiguas de Europa, es un estado de derecho y es una de las potencias democráticas de la Unión Europea. Y aquí se cumple la ley y la ley es igual para todos. Es obligado cumplir la ley, y es obligado para el vecino del quinto y también para los políticos. Y también para ustedes, señor Puigdemont y señor Junqueras. Ustedes no están por encima del resto de catalanes y de españoles. Ustedes, aunque se lo crean, no son seres superiores a los que la justicia no les afecta. Ustedes, si siguen con esta estafa democrática, y repito, ustedes si siguen con esta estafa democrática, con el engaño del referéndum ilegal, deben tener muy claro que sufrirán las consecuencias. Ustedes quieren que las consecuencias las sufran los catalanes, pero serán ellos y solo aquellos que se salten la ley quienes pagarán esas consecuencias. Ningún gobierno, ni el suyo, se saltará la ley; no en este país.

Y finalizo. Pueden existir países con leyes y sin democracia, pero no existe democracia sin respeto a las leyes. Por eso puedo garantizar a ustedes y todos los catalanes y también al resto de españoles que el Partido Popular, el Gobierno de Mariano Rajoy, actuarán con inteligencia y proporcionalidad, pero tengan seguro que también con toda la contundencia democrática que nos permite el estado de derecho.

Muchas gracias.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, senyor Albiol. A continuació té la paraula el senyor Rabell, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Senyor Joan Giner, per què em demana la paraula?

Joan Giner Miguélez

Per una qüestió d'ordre. Jo volia preguntar-li si fora possible que en la intervenció del grup hi haguessin dues intervencions, una basada més en les esmenes i una altra basada més en la resta de l'articulat, per tal de poder expressar pluralitat. Si es partís el temps, clar.

La presidenta

No hi ha cap problema, si es parteixen el temps, que hi hagin dues intervencions, i si..., això, doncs, si el portaveu hi està d'acord, perquè és qui té l'última paraula.

Josep Lluís Franco Rabell

Bé; moltes gràcies, presidenta. Començo... (*Veus de fons.*) Moltes gràcies, presidenta. (*Veus de fons.*)

La presidenta

Sí; un moment, si us plau –un moment, si us plau. (*Veus de fons.*) Senyor Nuet..., senyor Nuet, si us plau. (*Veus de fons.*) Senyor Nuet, si us plau.

A veure, hi poden haver dues intervencions si es reparteixen el temps, però això és decisió del portaveu, que és el portaveu qui decideix qui parla. I, en tot cas, el portaveu ha dit que parlava el senyor Rabell. Per tant, el senyor Rabell té els quinze minuts.

Senyor Coscubiela, és això, eh?

Joan Coscubiela Conesa

Presidenta, he intentat de totes totes que aquest debat es fes en termes de normalitat. Hauria estat molt bé que s'haguessin pogut presentar les esmenes, debatre les esmenes a la totalitat i així, i després...

La presidenta

Senyor Coscubiela...

Joan Coscubiela Conesa

...haver debatut... Malauradament la majoria ens heu imposat un mètode que sens dubte no ajuda gaire a fer les coses. Ho sento.

La presidenta

Senyor Rabell, pot continuar.

Josep Lluís Franco Rabell

Moltes gràcies, presidenta. Bé, arribem, arribem... (*Remor de veus.*) Sí? Puc començar? Els interessa el tema? (*Veus de fons.*) D'acord. Arribem al debat d'una proposició de llei –arribem al debat d'una proposició de llei– que el nostre grup parlamentari, Catalunya Sí que es Pot, no pot avalar. I no podem avalar-la des de la coherència d'un espai polític que sempre –sempre– ha defensat la necessitat d'un referèndum, fins i tot quan vostès es mofaven d'aquesta pantalla passada i la ridiculitzaven; un referèndum que aquest Parlament, al debat de política general de l'octubre de l'any passat, va decidir (*remor de veus*) que havia de ser inclusiu...

La presidenta

Silenci, si us plau.

Josep Lluís Franco Rabell

...que havia de reunir plenes garanties democràtiques i havia de comptar amb el reconeixement previ de la comunitat internacional; tots ells, requisits imprescindibles perquè el referèndum tingués efectes jurídics i polítics. Aquest referèndum, hi insisteixo, votat pel Parlament de Catalunya en una resolució que segueix vigent, no és, ni de bon tros, el que dibuixa la proposició de llei que de manera tan abrupta ens és sotmesa avui.

El problema més greu no és que la convocatòria de l'1 d'octubre compti amb l'oposició belligerant de l'Estat espanyol –la qual cosa, evidentment, no és una qüestió menor, i seguirem topant-nos amb ella–, sinó el fet mateix que el referèndum que vostès pretenen fer gira l'esquena a la meitat de la societat catalana i apareix com una proposta excloent.

El referèndum que vostès anuncien no reuneix cap de les condicions de la Comissió de Venècia, cap. La norma s'aprova, o es pretén aprovar, a tres setmanes de la seva celebració, quan vostès tenien feta la llei des de fa un any; no es garanteix una sindicatura electoral independent; seguim, a hores d'ara, sense conèixer el cens electoral; res no garanteix la pluralitat dels mitjans de comunicació; etcètera. Cap de les condicions a través de les quals la Comissió de Venècia homologa un referèndum com una consulta vinculant.

Així, doncs, podem afirmar amb rotunditat que, més enllà de les traves que posa i posarà el Govern espanyol, però també més enllà de la resposta ciutadana que arribi a concitar la convocatòria de l'1 d'octubre, l'1 d'octubre no tindrà lloc cap esdeveniment que pugui ser homologat com un referèndum, que sigui susceptible d'obtenir reconeixements ni a Espanya ni arreu d'Europa, i encara menys que tingui un caràcter vinculant per a la societat catalana.

Permetin-me, però, que expressi abans la nostra alarma davant de la forma profundament antidemocràtica en què es tramita aquesta proposició de llei. El que ha succeït avui tot al llarg de la jornada no ha estat un simple incident, una mena de picabaralla parlamentària o, com s'ha insinuat o s'ha dit, filibusterisme parlamentari. El camí triat per la majoria –peso les meves paraules– ha assestat un cop gravíssim, el més greu des del restabliment de la Generalitat, a la democràcia política representativa en aquest país. Hem assistit, estem assistint a una degradació sense precedents de la qualitat democràtica d'aquest Parlament, degradació de la qual costarà molt refer-se i que acabarà tenint conseqüències molt negatives per a la ciutadania d'aquest país.

L'argument és conegut: «El Govern espanyol es nega al diàleg.» Es nega al diàleg? I tant, que es nega al diàleg! Fa anys que el PP ha deixat de fer política a Catalunya, que respon al malestar i a les demandes d'autogovern de la seva ciutadania amb negatives, amb amenaces, amb accions judicials; fa anys que interpreta la Constitució molt més com un codi penal que no pas com un espai de construcció de solucions polítiques, que empeny el Tribunal Constitucional a transitar des del seu paper arbitral cap a una funció punitiva... Tot això és cert.

El PP, de fet, no té un projecte de futur per a la realitat plurinacional d'Espanya. I la ciutadania d'aquesta Catalunya que reclama reconeixement nacional, més altes quotes de llibertat i que, fins i tot, s'emmiralla, una bona part de la seva societat, en la fita de la independència, la gent d'aquest país paga molt durament les conseqüències d'aquest immobilisme de la dreta espanyola. Però també les paguen –i és important recordar-ho– la ciutadania i les classes populars d'arreu de l'Estat, que han patit igualment derives autoritàries, lleis mordaces, centralisme, infrafinançament de les autonomies, polítiques d'austeritat, i que han vist arrabassats drets laborals, desigualtats socials incrementar-se, i augmentar també la pobresa. A tot arreu.

Però, tornant al debat que ens ocupa avui, la imposició per part de la majoria d'un procediment antidemocràtic que ha vulnerat el Reglament, la Llei del Consell de Garanties Estatutàries i el mateix Estatut de Catalunya també en té, de conseqüències negatives i francament inquietants. Una llei d'aquesta transcendència, que pretén, ni més ni menys, obrir pas a un nou estat, no pot passar com una exhalació pel Parlament de Catalunya. De fet, discutirem molt menys el naixement de la república catalana que no hem dedicat temps, per exemple, a temes tan transcendents com el Consell Comarcal del Barcelonès.

Aquí, cal recordar-ho, en aquest Parlament, en aquesta cambra, està representada la pluralitat de la societat catalana. El mandat democràtic que tants cops s'invoça no el representen setanta-dos escons, ni tampoc vuitanta-tres, sinó 135 escons parlamentaris. En impedir que l'oposició, seriosament, responsablement, exerceixi els seus drets democràtics, discuteixi i qualifiqui una proposició de llei, pugui fer esmenes en condicions, disposi d'un dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, incideixi en la construcció efectiva de la llei, faci avinents aquests debats a la ciutadania amb el temps i la profunditat necessaris, en un mot, en impedir que els grups d'aquesta cambra realitzin la seva funció representativa, vostès no han apoderat el poble de Catalunya, tot el contrari: vostès han emmordassat la seva representació política, pretextant la necessitat de ser astuts, i astuts..., bé, a l'Estat espanyol no creiem que l'enganyin massa; però a qui sí que han burlat és la ciutadania de Catalunya. I la fractura que avui palesarà aquest Parlament es pot traslladar a la societat catalana. I aquesta és la seva responsabilitat, aquests són l'abast i les conseqüències

polítiques de quelcom que és d'una gravetat excepcional i que no es redueix i que no romandrà, dissortadament, entre les quatre parets d'aquest Parlament.

La forma –s'ha dit algun cop, però és molt cert– és indestriable del fons de les coses. I el mètode emprat es desprèn de la finalitat que es persegueix i la revela. I un mètode tan poc democràtic com aquest difícilment pot dur a cap mena d'avenç democràtic.

Avui es pretén subvertir un ordenament jurídic com el que representen la Constitució o el mateix Estatut de Catalunya i que tenim absolutament tot el dret de considerar inadequats, curts, insuficients per a les noves aspiracions de la nostra societat; tenim tot el dret de fer-ho. Però el que no podem és substituir aquesta legalitat per una altra sense una nova legitimitat. I vostès no la tenen, aquesta nova legitimitat.

Cap majoria, parlant del debat parlamentari, cap majoria pot imposar el seu dictat a les minories sense negar el sentit profund de la democràcia. Però és que vostès, tot i disposar d'una majoria d'escons, no tenen ni de bon tros un suport social suficient per establir aquesta nova legalitat que pretenen.

Vet aquí la feblesa democràtica congènita de les proposicions de llei que es promouen. Primer, una llei de referèndum, la que estem discutint ara, sense encaix en l'ordenament jurídic vigent, *baladí*, insegura per a ciutadans, càrrecs públics i funcionaris, sense garanties tan elementals com un cens conegut i impugnable, una autoritat electoral i uns col·legis que no siguin de part. Però... Per no parlar de la clamorosa absència d'imparcialitat dels mitjans públics i subvencionats, de la implicació del mateix Govern en la campanya, etcètera.

I una llei fundacional de la república, la que tenim en perspectiva, d'un nou estat, que ve una mica a les motxilles d'aquesta primera Llei de referèndum i que, entre molts altres despropòsits –suposo que tindrem ocasió de parlar-ne demà o demà passat, quan arribi sorpresivament també a aquest Parlament–, entre altres despropòsits aquesta Llei de transitorietat dibuixa una arquitectura de subordinació del poder judicial a l'executiu que difícilment, a hores d'ara, acceptaria la Unió Europea, sobretot després del precedent del seu conflicte amb la deriva autoritària de Polònia. Un prestigiós jurista escrivia en un diari: «Potser un nou país, però un estat pitjor.» Això no és un bon auguri per a la perspectiva que vostès ens estan proposant.

I tot plegat, tot això, resultaria d'una votació que, a més d'estar desproveïda de garanties, obligaria la societat catalana, independentment de la participació.

Però de debò creieu que és aquesta la resposta a la bunquerització del PP? I això farà avançar les aspiracions d'autogovern de Catalunya? O més aviat ens estem endinsant perillosament en una mena d'estratègia de tensió amb l'Estat que polaritza posicions i perpetua un conflicte?

Fa uns dies el president Puigdemont deia que només hi ha dues alternatives: acceptar l'actual *statu quo*, fins i tot la degradació de l'autonomia que tenim, o tirar pel dret cap a la independència. Bé, doncs, al nostre parer, aquests dos són precisament, entre totes les coses inimaginables, les dues hipòtesis més inviables i inversemblants, si més no formulades en aquests termes. Perquè ni l'actual situació és sostenible –ni l'actual situació és sostenible–, pel fet mateix de que s'està movent, de que estem davant de l'esgotament dels pactes i dispositius heretats de la Transició, pel fet mateix que el PP perd la seva majoria absoluta, que noves forces polítiques fan irrupció i fan palesa la realitat plurinacional d'Espanya al mateix Congrés dels Diputats, ni és possible tampoc –ni és possible tampoc– assolir el referèndum i la independència pel camí que vostès propugnen, un camí que està instal·lant una profunda divisió en el si de la societat catalana, una mena d'empat infinit, que ens aboca a la impotència i que pot acabar en una tremenda frustració.

I mentrestant, mentre això succeeix, seguim presoners de polítiques tributàries injustes, de models productius i mediambientals obsolets, d'enormes dèficits socials llegats pels anys de retallades...

Hem de trobar un camí transitable, de construcció d'àmplies majories socials, de complicitats amb la societat espanyola, d'escenaris de canvi de govern i de decisió democràtica de la ciutadania. És el moment de recordar-ho: aquesta era la dinàmica endegada pel Pacte nacional pel referèndum que vostès es van apressar a liquidar per poder retrobar el camí de la unilateralitat. Unilateralitat que en el seu plantejament no ho és només respecte a l'Estat espanyol, sinó també pel que fa –i s'ha vist, s'ha fet avinent en el debat d'aquests dies, d'avui– a una bona meitat de la mateixa societat catalana.

Per això no ens cansarem d'insistir sobre la necessitat de recompondre aquella àmplia majoria favorable al dret a decidir, l'única que pot generar els escenaris i les correlacions de força que facin possible el seu exercici. Lamentem que no vagi en aquest sentit, quan seria més necessari que mai, la proposició de llei que debatem.

I, com deia al principi, Catalunya Sí que es Pot no l'avaluarà, aquesta llei, amb un vot favorable. Tanmateix, malgrat tots els dèficits exposats, molta gent, n'estem convençuts, voldrà votar l'1 d'octubre, molta gent voldrà expressar els seus anhels de llibertat, plantar cara a l'actitud intransigent de Rajoy..., i res no és més legítim. Aquesta pulsó de la societat catalana és indefugible. El major error, de fet, comès pel Govern del PP ha estat menysprear la mobilització i les demandes d'aquesta societat, pensant que es tractava d'un moviment impostat, d'un pur artífici nacionalista, d'un suflé que no trigaria gaire a desinflar-se.

Així, doncs, tot i expressar les reserves que ens inspira aquesta llei, profundes reserves que hem expressat i que hem intentat, d'alguna manera, compensar a través d'una bateria d'esmenes..., hem intentat fins i tot una esmena a la totalitat, esmenes substantives que anaven sobretot en el sentit d'obrir la possibilitat d'un altre enfocament d'una consulta democràtica a la ciutadania de Catalunya. Malgrat això, Catalunya Sí que es Pot entén que en l'actual context de bloqueig i d'amenaça cal enviar un missatge de connivència amb aquest desig ciutadà d'expressar-se a les urnes, perquè aquest constitueix, al nostre entendre, el tret dominant de la situació. En aquest sentit, finalment, el grup parlamentari emetrà una abstenció, malgrat totes les reserves profundes que ens inspira aquesta llei i que pensem que no és la que soluciona la situació. Perquè, hi insistim, és legítima i necessària una protesta davant l'actitud del Govern espanyol, i sens dubte no poca gent percep l'1 d'octubre com una mobilització en aquest sentit.

És un error, per contra, presentar com a referèndum una cosa que no ho és, i encara més brandir-la com un punt de partida de canvis substantius en l'ordenament jurídic que no es poden dur a terme d'aquesta manera. Fins i tot gosaríem dir que encara pot tenir pitjors conseqüències el procediment democràtic pel qual han forçat la tramitació de la llei, maltractant els drets dels grups parlamentaris.

Finalment, la Llei del referèndum tindrà el recorregut que tindrà, però el precedent que s'ha establert avui tindrà conseqüències a molt més llarg termini en la vida parlamentària i en la vida democràtica de Catalunya. Actuant així, potser vostès volen donar satisfacció als convençuts, però fan, dissortadament fan que gran part de la ciutadania no pugui compartir la seva convocatòria, quan justament necessitaríem estar aplegant més grans majories socials que mai.

El 2 d'octubre haurem d'avaluar la situació del país, el paisatge després de la batalla. I estem convençuts que els problemes socials i democràtics als quals ens enfrontem avui romandran íntegrament plantejats. Esperem, si més no, que la nostra aportació a un debat tan complex i tan carregat d'emotivitat com el que tenim avui contribueixi, si més no, a entomar-los en millors condicions.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Rabell. A continuació té la paraula el senyor Miquel Iceta, en representació del Grup Parlamentari Socialista.

Miquel Iceta i Llorens

Gràcies, senyora Forcadell. Senyores i senyors diputats, el catalanisme ha estat, és i treballarem perquè segueixi essent un factor de vertebració del país, una aspiració col·lectiva d'assolir cotes cada dia més altes de llibertat, de justícia i d'igualtat. Al llarg de la història, el catalanisme ha conegut moments de glòria i moments de dificultat, llums i ombres, moments d'unitat i moments de divisió profunda. No ens ha d'espantar, doncs, que de tant en tant es produeixin importants diferències de criteri en una societat diversa i dinàmica com la nostra.

Des del nostre punt de vista, hi ha, però, tres límits que mai no hauríem de sobrepassar. El primer és el respecte a totes les idees que busquen, des de perspectives ben diferents, el progrés i el benestar del país. No convé, doncs, crear falses i interessades divisions entre demòcrates i no demòcrates, bons i dolents, patriotes i botiflers, súbdits i ciutadans.

El segon límit és la unitat civil del nostre poble. Mai l'existència de projectes polítics diferents –i, de vegades, enfrontats durament– no ha de comportar una divisió en meitats irreconciliables per raons de llengua, origen o plantejament polític. No és bo per al país, no ho ha estat mai en la nostra història, no ho seria ara mateix ni ho seria tampoc en el futur.

El tercer límit és l'esforç permanent per assegurar que les institucions marquen el que es produeix al debat democràtic i l'acció de govern..., ho són sempre de tots i han de merèixer el respecte de tots. És bona l'existència de projectes polítics diferents que puguin lliurar un combat democràtic per a l'assoliment de majories i objectius polítics diversos, però seria terrible que aquest combat democràtic acabés erosionant les institucions i una part significativa del país –la que sigui, més gran o més petita– deixés de sentir-s'hi representada, que hi hagi ciutadans i ciutadanes de Catalunya que acabin considerant que les institucions de tots no són les seves institucions. I avui he de dir que, des del nostre punt de vista, la presidència del Parlament no ha estat la presidència de tots. Per tant, vull agrair als membres de la Mesa i als lletrats de la cambra que han defensat els drets de tots els diputats i de tots els grups.

He volgut començar amb aquesta reflexió la meva intervenció en el debat de totalitat de la proposició de llei que pretén regular la celebració d'un referèndum d'autodeterminació, per intentar contextualitzar les meves paraules i per advertir del que crec que pot esdevenir un error històric del catalanisme. Ferrater Mora defineix en el seu llibre *Les formes de la vida catalana* els quatre elements que considera decisius en la construcció de la nostra personalitat col·lectiva; ens parla de la continuïtat, el seny, la mesura i la ironia. Certament, la història del catalanisme ha estat empeltada d'aquests i d'altres atributs; ha tingut llargs períodes de seny, de continuïtat, de construcció d'autogovern, i també moments de divisió i rauxa que, en comptes d'afavorir avenços, han causat retrocessos, desconcert i desànim.

Crec que correm el risc d'endinsar-nos definitivament en una etapa de desconcert i de desànim –voldria equivocar-me, que quedi clar. La generació d'expectatives no fonamentades, en la meua opinió, ens hi està portant. Quan portem de procés? El considerem iniciat el 2010 o el 2012? Tant se val, siguin cinc o set anys; no han estat anys d'un gran avenç. Certament, la crisi econòmica hi ha tingut molt a veure. Però en la meua opinió, la fixació d'objectius equivocats, l'apreciació equivocada de fortaleeses, majories i obstacles ha comportat una tria errònia d'estratègies i instruments que corre el risc de perpetuar –i perdonin l'aparent contradicció– un moviment immòbil, eixorc i sense resultats.

Si això és així, si això segueix així, és una mala notícia per al país. Però sí, a més, això deteriora les nostres institucions, el mal pot ser profund i durador. I això té molt a veure amb el debat que estem tenint avui aquí. No els descobriré res de nou si els dic que el nostre grup s'oposa amb totes les seves forces a una proposició de llei que d'una forma tan original –deixin-m'ho dir així– ens porten avui aquí. Les nostres raons són conegudes: nosaltres, com tampoc ho fa el Consell de Garanties Estatutàries ni els serveis jurídics de la cambra, no creiem que Catalunya pugui exercir així el dret d'autodeterminació. I la pretensió d'emparar-lo en el dret internacional és ingènua o maldestra; ja se sap, les exposicions de motiu, en fi, ho permeten tot.

Nosaltres no creiem que les opcions de futur de Catalunya, amb relació a la resta d'Espanya, puguin quedar-se reduïdes a dues: quedar-nos com estem o trencar per sempre. La mateixa lògica del referèndum que ens proposen és la de resoldre un empat que deixarà inevitablement una profunda insatisfacció permanent a gairebé una meitat dels catalans. Nosaltres ens estimem més treballar per trobar una solució que resulti prou satisfactòria per a una majoria més àmplia que el 50 per cent. Els hi resumeixo: més autogovern, millor finançament i Espanya federal. No és una solució senzilla, és complexa; no és fàcil, té grans dificultats. Però creiem que és molt millor, d'entrada, perquè en cap cas posa en risc la unitat civil del poble català.

Nosaltres volem que els governs de Catalunya i Espanya negociïn les demandes que el Govern català ha posat sobre la taula. Volem desenvolupar l'Estatut i recuperar elements erosionats per la sentència del Tribunal Constitucional a través de reformes de lleis orgàniques i de la mateixa Constitució; volem un millor finançament que garanteixi l'ordinalitat i que posi en marxa el consorci tributari definit a l'Estatut; volem assegurar les inversions estratègiques, d'entre les que destaquem el Corredor Mediterrani i els serveis de rodalies; volem que l'Estat es comprometi en el respecte a la defensa i la promoció de la nostra llengua, la nostra cultura i els nostres símbols; volem que Barcelona pugui desenvolupar sense embuts la seva capitalitat, que no sols és catalana, sinó que també ho és espanyola i europea, i volem, sí, que tot aquest esforç culmini en una reforma constitucional que faci d'Espanya un estat federal que reconegui sense embuts el seu caràcter plurinacional, pluricultural i plurilingüe, i que catalans i espanyols puguem votar de veritat, amb totes les de la llei, si acceptem, acceptem, o rebutgem aquest nou pacte.

Vostès, en canvi, pretenen en un sol dia liquidar una relació de més de cinc segles sense miraments i de manera il·legal; pretenen convocar un referèndum organitzat en tres setmanes, amb unes urnes que diuen tenir amagades i amb unes despeses que han de camuflar, o potser sufragar amb aportacions externes que escapin a la fiscalització comptable. Un procés sense empara legal o no porta enlloc o comportarà conseqüències molt negatives per a les persones i per a les mateixes institucions. I s'hi posin com s'hi posin, aquest procés no té empara legal, ens ho ha dit per unanimitat el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya, incompleix moltes, però entre elles la primera de les recomanacions de la Comissió de Venècia del Consell d'Europa, perquè no està emparat ni per la Constitució ni per una llei d'acord amb la Constitució. Ens ho ha dit mantes vegades també el Tribunal Constitucional, que a més ha advertit sobre les greus conseqüències de prendre acords que vulnerin de forma flagrant la legalitat, com aquesta proposició de llei o la de transitorietat jurídica i fundacional de la república.

Permetin-me, ja que avui s'ha llegit poc, que llegeixi dos punts només de la nota que els lletrats avui han fet pública. Recorden que les dues proposicions de llei a les que m'he referit, per raó del seu contingut i objectivament considerades, tenen una relació directa amb les resolucions del Parlament 1/11, de 27 de setembre 2015; 5/11, de 20 de gener de 2016; 263/11, de 27 de juliol de 2016, i 306/11, de 6 d'octubre de 2016, en tant que presenten una línia de continuïtat, desenvolupament i suport dels objectius expressats en les esmentades resolucions. Dos: que per aquesta raó, la tramitació de les proposicions de llei està afectada pel deure de compliment de la sen-

tència del Tribunal Constitucional 259/2015, de 2 de desembre, que declara inconstitucional i nul·la la resolució 1/11 del Parlament de Catalunya i les interlocutòries del Tribunal Constitucional 141/2016, 170/2016 i 24/2017, dictades en el marc d'incidents d'execució de la sentència abans alludida, 259/2015, referides a d'altres resolucions del Parlament esmentades.

Ho diuen els lletrats. No és una opinió meua, del nostre grup, dels unionistes, de Mariano Rajoy, de la vicepresidenta del Govern, de la caverna mediàtica... No, són els lletrats del Parlament de Catalunya que han volgut, en exercici de la seva responsabilitat –que els ho agraeixo–, advertir sobre les greus conseqüències de l'acte que avui vostès volen perpetrar aquí.

Nosaltres no podem ni volem avalar un procés il·legal, unilateral i sense garanties. No ho farem. Però permetin que els hi digui: la primera legalitat amb la que vostès trenquen és la catalana. Per reformar l'Estatut cal un suport mínim de dos terços del Parlament, i vostès volen liquidar-lo per majoria absoluta. I no em diguin que això dependrà dels resultats del referèndum, perquè comencen per crear una sindicatura electoral, que també, segons l'Estatut, requereix el suport d'una majoria de dos terços que no tenen. Per cert, una sindicatura a la que no incorporen jutges; segurament perquè saben que en trobarien ben pocs.

Són vostès tan conscients de com estan trepitjant la legalitat catalana que fins i tot amb aquestes esmenes que no s'han atrevit a defensar des d'aquí s'autoesmenen per evitar el procediment d'avaluació parlamentària dels candidats a proveir la Sindicatura Electoral i, a més, a eliminar els terminis que les lleis catalanes i el Reglament de la cambra plantegen. (*Alguns aplaudiments.*) Per tant, la primera víctima de tot aquest –perdonin l'abús de l'expressió– «procés» és la legalitat catalana: l'Estatut, el Reglament de la cambra i la llei que regula el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya.

I volen fer-ho, tot això, avui, de pressa i corrents, trepitjant els drets de l'oposició, impedit que el Consell de Garanties pugui emetre un dictamen sobre aquesta llei. I permetin-me..., perquè no n'ha estat autoritzada la lectura, però és que el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya avui mateix ha emès una nota que recull un acord pres per unanimitat, que diu: «Fer avinent al Parlament el caràcter preceptiu, en el si del procediment legislatiu, de l'obertura subsegüent a la publicació de qualsevol proposició de llei del termini de sol·licitud de dictamen a aquest consell, en garantia del dret dels diputats.»

No estem parlant d'un tràmit administratiu ni reglamentari, sinó d'un dret dels diputats, tal com prescriuen els articles corresponents de l'Estatut i de la Llei del Consell de Garanties Estatutàries. I diu, el Consell de Garanties: «D'acord amb això, correspon a la Mesa, com a òrgan parlamentari competent per a la qualificació i admissió a tràmit de totes les iniciatives parlamentàries, la tramesa de les sol·licituds de dictamen al consell, en compliment de l'Estatut, del Reglament del Parlament i la Llei 2/2009.»

Aquest matí els he anunciat que el nostre grup havia acudit –i així ho ha fet– en empara al Tribunal Constitucional per la vulneració dels nostres drets. Avui els anuncio que demà els enviarem un annex, perquè s'ha produït una segona vulneració en aquesta sessió de la tarda, que a més es veu agreujada per l'advertiment previ per escrit i unanimitat, per l'acord del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya.

Per tant, vostès estan erosionant les nostres institucions. Estan retallant els drets dels grups i dels diputats de l'oposició. Perdonin l'expressió, intento no aixecar la veu ni els adjectius, però això és una vergonya, des del nostre punt de vista. Perquè si vostès diuen que no els importa el que pugui decidir el Tribunal Constitucional, per què no fan les coses bé? Per què no respecten, com a mínim, el Reglament del Parlament? Per què priven l'oposició d'exercir els seus drets?

I vostès diuen: «No, és que vostès han estat bloquejant el que volíem.» Però, anem a veure, els fets són fets. Quin dia vam conèixer la data i la pregunta de l'1 d'octubre? Senyor president, segur que la recorda bé i no em desmentirà, era el 10 de juny. Fins al 31 de juliol no vam conèixer la llei; que, per cert, la vam conèixer entrada el darrer dia del període de sessions. Per què no es podia començar a tramitar abans si els era igual el que havia de dir el Tribunal Constitucional?

Ens van dir que habilitaven la segona quinzena d'agost, no fos cas... I sí, sí, el 15 d'agost, molts ja estàvem aquí, preparats per al dia 16, que havia de ser, amb perdó de l'expressió –i permetin-me la broma–, *el santo advenimiento*. I no va ser així. Per tant, si vostès avui fan tard i s'han hagut de petar el Reglament del Parlament, els terminis, els requisits, els tràmits i els nostres drets, no és per culpa de que hi hagi partits que no compartim el seu projecte polític, és que vostès, que van dient que volen desobeir i que els és igual el que faci el Tribunal Constitucional, pel que sigui –diguem-ho suau–, no s'han decidit fins al darrer moment. Deixem-ho aquí.

Per tant, no els podem acompanyar. Nosaltres no podem donar per bo un projecte que incorpora el germen de la divisió i que situa les institucions, que són de tots, fora de la llei. No podem ni tan sols legitimar aquest disbarat amb la nostra presència en el moment de votar-lo. I és graciós que algú ens ho critiqui, quan es trepitgen els drets del nostre grup, de tots els diputats, d'aquesta manera, quan se'ns ha negat sistemàticament fins i tot l'assessorament jurídic dels serveis de la cambra; que avui entenem per què. Perquè curiosament semblen coincidir bastant amb el plantejament que nosaltres hem defensat, no sigui que algú amb autoritat reconeguda i que ningú no pot dir que actua a dictat del Govern de l'Estat els digui que estan perpetrant un disbarat. Per això no es podia conèixer el que opinaven els lletrats. Per això vostès no han volgut que el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya emeti el seu dictamen.

Per cert, en aquell capítol que vaig guardant, que vostès saben, que és «Iceta-profeta» –ja ho vaig dir jo el 16 d'agost–, tot això, tot aquest disbarat només tenia un objectiu: evitar que el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya pogués emetre un dictamen sobre aquesta proposició de llei i la que sembla que ens vindrà.

La presidenta

Senyor Iceta, està exhaurint el temps.

Miquel Iceta i Llorens

Molt bé. Si em deixa, acabaré de seguida. No en el nostre nom. No, no amb la nostra presència. L'acte d'avui tindrà conseqüències molt negatives. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ara, només vostès en són responsables. Tot i que molt em temo que les conseqüències ens causaran un gran mal a tots.

Vostès s'entesten a repetir un 9-N. No comptaran amb el nostre suport. Ara explicaran que sí, que ara va de bo, com ho van fer el 9 de novembre, com ho van fer amb les eleccions del 2015, que vostès van dir que eren plebiscitàries, com quan ens van dir que en divuit mesos Catalunya seria independent. Vostès creen expectatives falses que generen veritables frustracions. Ens diuen que això va de democràcia, però això només va d'independència, perquè la democràcia comença per respectar els drets de l'oposició, els drets que vostès avui han decidit vulnerar de forma temerària i irresponsable.

No ens demanin que els acompanyem, no ho farem. El dia 1 no hi haurà el referèndum efectiu, vinculant i amb garanties al que s'han compromès.

La presidenta

Senyor Iceta, em sap greu, però és que ha exhaurit *molt* el temps.

Miquel Iceta i Llorens

Bé, doncs, a mi..., jo volia citar..., ja sé que no m'ho permet, però... Hi ha un conseller que va dir la veritat, l'altre dia, en una entrevista publicada en un mitjà de comunicació, diumenge. Diu: «Nosaltres ja ho sabem, que això no va enlloc, però volem provocar una reacció de l'Estat, a veure si és prou desmesurada com perquè la gent ens acabi acompanyant.» Aquesta irresponsabilitat nosaltres no la compartim en absolut, la denunciem (*aplaudiments*) amb força...

La presidenta

Senyor Iceta...

Miquel Iceta i Llorens

...i és per això...

La presidenta

Senyor Iceta...

Miquel Iceta i Llorens

...que en aquest moment retiro la nostra esmena i els anuncio...

La presidenta

Senyor Iceta...

Miquel Iceta i Llorens

...que a l'hora de votar no hi serem.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació té la paraula la senyora Inés Arrimadas, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Señor presidente, *consellers, conselleres*, los veinticinco diputados de Ciudadanos que representamos a 750.000 catalanes, no vamos a participar de una ilegalidad, ni de un atropello a los derechos de los catalanes. Y por eso no vamos a estar en la votación de esta ley, por llamarlo de alguna manera. Y lo vamos a hacer por dos motivos: por un motivo de forma y por un motivo de fondo. En democracia, las formas también son importantes, y la manera en la que se ha llevado la tramitación y el debate de esta autodenominada «ley» ha sido ilegal, irregular, y lo que hemos visto hoy ha sido demencial.

Quiero dar un agradecimiento explícito a los letrados del Parlament, que han intentado defender los derechos de los ciudadanos catalanes representados en los diputados, que han intentado defender la honorabilidad y la legitimidad de este Parlament. Pero es que hoy se ha pasado por encima de lo que digan los letrados del Parlament, del Reglamento del Parlament. Se ha hecho, además, la admisión a trámite y la publicación de una manera absolutamente irregular, con una publicación clandestina por parte de la Presidencia. Se ha hecho, además, saltándose absolutamente la resolución del Tribunal Constitucional, que iba dirigida expresamente a determinados miembros de la Mesa, y, además, negando a los diputados de la oposición trámites tan básicos como poder pedir un informe al Consell de Garanties Estatutàries. Al Consell de Garanties Estatutàries, que nos ha dado la razón. Nos ha dicho que ustedes no nos pueden robar el derecho de presentar el informe al Consell de Garanties Estatutàries, porque es preceptivo. A lo mejor no es vinculante, y no lo es, pero es preceptivo, y ustedes no nos pueden robar el derecho a presentarlo. Y es el Consell de Garanties Estatutàries, los letrados del Parlament, no es la malvada fiscalía ni el Tribunal Constitucional, no, son los letrados de esta cámara, y una institución que ustedes han elegido a dedo, como es el Consell de Garanties Estatutàries,

porque ya no le dan la razón ni los suyos, ni los que ustedes pusieron a dedo en esa institución.

Además, hoy hemos asistido a una vulneración de la separación de poderes, porque esto es un órgano legislativo, diferente al ejecutivo, y hoy hemos visto lo que no se había visto nunca en este Parlament, que es que la presidenta del Parlament ha actuado hoy como la gestoría del Gobierno de Junqueras y Puigdemont; ha actuado hoy como la delegada del Gobierno en el Parlament de Junqueras y Puigdemont; ha actuado hoy con un único objetivo –con un único objetivo–, con una única causa, que ha sido el separatismo. Y ha sido bochornoso tener que recordarle a la señora presidenta que ya no es la presidenta de la ANC, sino que debe ser la presidenta de todos los diputados.

Y esto que ha pasado hoy va a generar un precedente que va a durar mucho más de lo que va a durar esta ley sin ser anulada; es un precedente de cómo se puede poner en cuestión la seriedad de este Parlament, cómo se puede poner en cuestión el respeto a los procedimientos de este Parlament, el respeto a la pluralidad política de este Parlament.

Hoy hemos asistido al atropello de los derechos de los diputados, que, por cierto, representamos a más catalanes en los cuatro grupos de la oposición, a los que se nos ha negado poder presentar enmiendas, a los que se nos ha negado poder presentar un recurso al Consell de Garanties Estatutàries, a esos diputados que han votado en contra de la manera en la que se ha tramitado esta ley, a esos diputados, que pensamos distinto y tenemos ideologías muy diversas, pero a los que se les ha negado poder presentar recurso al Consell de Garanties Estatutàries y nuestros derechos, representamos a más catalanes que los dos grupos de la oposición que van a dar apoyo, ustedes, a esta ley.

Ustedes han actuado hoy como una mayoría absolutista –como una mayoría absolutista–; pisoteando con una mayoría de escaños, y desde una minoría de votos en la calle, los derechos de una mayoría de ciudadanos representados en la oposición.

Yo me pregunto cuál es el concepto de democracia que tienen ustedes. Cuando ustedes accedieron al cargo público, algunos ya hace décadas, ¿qué se creían que suponía tener un cargo público?, ¿que era un carnet de inmunidad?, ¿que te daba superpoderes?, ¿que te daba la capacidad de elegir a tus jueces? ¿Qué se creían que suponía sentarse en un sillón de terciopelo rojo?, ¿que iban a ser más que el resto de la ciudadanía que nos está viendo en este momento?

Las familias de clase media, normal, que nos están viendo ahora mismo, saben que si un autónomo se pasa un día en pagar sus obligaciones le puede caer un recargo del 20 por ciento. Las familias que nos están viendo (*aplaudiments*) saben que si vas con el coche y no has pasado la ITV te pueden multar si te pillan. Y nadie se queja. Las familias que nos están viendo saben que si no pagas la hipoteca la pierdes, la casa; saben que, si montas un negocio y no te va bien, no porque hayas hecho nada malo, sino porque no ha salido bien, te pueden embargar todos tus bienes. Eso, la gente que nos está viendo lo sabe.

Y parece que ustedes tienen un concepto de democracia en el que los políticos pueden hacer lo que quieran. De hecho, pueden hacer una cosa muy curiosa, que es anunciar con años de antelación que van a cometer un delito y encima indignarse cuando eso tienen consecuencias judiciales. O sea, es que lo peor es su indignación cuando ante el anuncio durante meses de que se van a saltar las leyes, lo hacen y encima se indignan. Qué habrán hecho ustedes en su vida sin que les pase nada para que se indignen por las consecuencias judiciales de lo que están haciendo. ¿Dónde han vivido, señores de Junts pel Sí y la CUP? ¿Qué han hecho? ¿Qué se creían que suponía presentarse a una lista electoral? ¿Ser dioses? ¿Ser inmunes? Le aseguro que, en una democracia, no.

Y además ustedes tienen un doble discurso, y no me cansaré de decirlo: ustedes son muy valientes y muy épicos aquí; delante de los jueces pierden toda la épica.

Y, por ejemplo, tenemos a letrados de la Generalitat que para defender al señor Mas dicen que la culpa es de los funcionarios. Dicen: «Oh!, el gasto estaba intervenido, estaba revisado por la intervención.» O sea que, además de ese doble discurso, además son ustedes capaces de, delante de los jueces, poner en peligro también y señalar con el dedo a funcionarios para derivarse ustedes su responsabilidad. (*Aplaudiments.*)

Por todo esto... (*aplaudiments*), no sé en qué régimen antidemocrático se inspiran ustedes a la hora de defender estas cosas para los políticos. Pero nosotros pensamos que los políticos tienen que ir perdiendo privilegios, como, por ejemplo, el aforamiento. No ir teniendo más privilegios como los que ustedes pretenden, de hacer lo que me da la gana y encima que nadie diga nada y que ningún juez me diga nada. Por todos estos motivos de forma no vamos a participar de esta ilegalidad.

Pero tampoco vamos a participar por motivos de fondo, por el contenido de esta ley, por el planteamiento que ustedes están haciendo de este no referéndum. En primer lugar, es porque ustedes se basan en una gran mentira. Ustedes repiten: «No, esto es un mandato democrático. Nos presentamos a las elecciones con esto y tenemos la obligación de llevarlo a cabo.» Mentira –mentira. En su programa electoral no hay ningún referéndum de secesión ni de independencia. (*L'oradora mostra un full a la cambra.*) Porque ustedes, por entonces, eran tan antidemocráticos –tan antidemocráticos–, ustedes por entonces eran tan antidemocráticos que decían que no había que hacer un referéndum de independencia, que ya se había hecho. El señor Romeva, el señor Junqueras en diversos medios de comunicación decían que, hombre, que los referéndums de secesión no se hacen dos veces y que ya se había hecho y que ya solo tocaba la independencia. ¿Se acuerda de esta hoja de ruta, este laberinto a ninguna parte? (*L'oradora mostra un full a la cambra.*) No hay ningún referéndum de independencia aquí. Ustedes se basan, para empezar, su planteamiento, en una gran mentira.

Y seguimos con el contenido de esta ley. No podemos darle apoyo porque lo que ustedes pretenden sobrepasa absolutamente la capacidad de este Parlamento. Lo que es el futuro de España, la soberanía nacional, recae en todos los ciudadanos. Ya sé que a ustedes hay dos principios democráticos modernos que no les gustan, pero en este país los ciudadanos somos libres e iguales. Y ustedes no quieren defender la igualdad con el resto de ciudadanos españoles, pero nosotros, sí. (*Aplaudiments.*)

Además, no sé por qué se quejan tanto del principio constitucional de que la soberanía nacional recae en todo el pueblo español, si lo han copiado para su seudoley de ruptura, lo han copiado literal y lo han traducido. ¿Tan malo era ese principio que lo quieren impulsar ustedes? O sea, España se puede dividir, pero Cataluña no. Porque ustedes lo digan, y no hay más que hablar. Bueno, es un auténtico despropósito que sobrepasa el ámbito del Estatuto de autonomía y que ustedes no tienen mayoría parlamentaria ni para modificar un solo artículo, una sola coma del Estatuto y están pretendiendo sobrepasarlo.

Y cuando hablo del Estatuto no solo hablo del Estatuto vigente, ese que pasó por el Tribunal Constitucional, no. El original, ese, lo sobrepasa totalmente. Es más, cualquier borrador del Estatuto de autonomía que hubiera hecho cualquier jurista independentista en el año 2006 sería sobrepasado por esta ley de, supuestamente, el referéndum.

Es un despropósito y además es una chapuza jurídica, y se lo tengo que decir como jurista. ¿Y ustedes intentan vender al mundo que esto es un referéndum con garantías? ¿De verdad? Yo creo que están apelando ya a la fe. Esto es como un acto religioso: hay que creérselo. Si lo dice el señor Junqueras es que nos lo tenemos que creer.

Vamos a ver. Ustedes dicen que va a ser un referéndum con garantías. Bueno. Y el censo, ¿dónde está? ¿De dónde han sacado los datos? ¿Quién tiene las direcciones y los DNI de los catalanes? ¿Qué están, escondidos en una sede de la ANC?

¿Quién los está controlando? ¿De dónde lo han sacado ustedes? En unas elecciones el censo se publica con tiempo, puedes ir a rectificar, está disponible para los ciudadanos. ¿Dónde están estas garantías? No, estarán a lo mejor en una sala de la ANC. Eso ya son garantías para el señor Junqueras y el señor Puigdemont.

Seguimos: los funcionarios. Ustedes dicen: «No, como funcionarios no hay que participar.» No, solo que si no participas en tu pueblo de cinco mil habitantes sabe todo el pueblo que no has querido participar en un referéndum ilegal y estás entre la espada y la pared. Si hago lo que me dice el Gobierno estoy participando en un acto ilegal, y si no sabe todo mi pueblo que me he puesto en contra de lo que me está diciendo el Gobierno. ¡Ah, muy bien, qué manera de señalar a los funcionarios!

Seguimos con las chapuzas: los integrantes de las mesas. Esto me encanta. Se supone que ustedes van a mandar cartas a los ciudadanos, que eso pasa en unas elecciones, pero como no quieren pasarse de frenada dicen: «No, pero no será obligatorio asistir; los que no quieran asistir que nos lo comuniquen.» Nombre, apellido, dónde vivo, no quiero hacer lo que me dice el Gobierno. Y luego no sabemos si ustedes harán alguna de sus famosas listas con todos los ciudadanos que han tenido la obligación de decirles a ustedes por escrito que no quieren participar de un referéndum ilegal. Esto son garantías para los señores de Junts pel Sí.

Seguimos: junta electoral. También es encantador, es tierno cómo plantean ustedes las garantías democráticas. La junta electoral, en vez de tener jueces imparciales, no, la van a elegir ustedes a dedo. Y encima hoy han quitado más trámites todavía, o sea, para que tengan ustedes más margen para elegir a quién les dé la gana. ¿Eso son garantías para ustedes?

Cambian ustedes cosas de la ley electoral, que eso también es un punto que ustedes reiteran. Como no tienen la valentía de cambiar la ley electoral, porque no quieren perder la sobrerrepresentación parlamentaria, que con una minoría de votos tienen más escaños, la ley electoral no nos atrevemos, aparte de que no tienen mayoría para hacerla, pero cambio las cosas que a mí me convienen. Para aplicar la ley electoral española, como les dije el otro día..., les dije el otro día que eran más españoles que Manolo el del Bombo, les digo hoy que son más españoles que Curro Jiménez. Esta ley les encanta; querrían ustedes hacer una república y con la única ley aplicable española –sería la ley electoral–, porque les da la potestad de, desde una minoría, dirigir a una mayoría de ciudadanos. Por tanto, por ni el fondo ni la forma vamos nosotros a participar de esta ilegalidad, de este bochorno parlamentario, si me lo permite, que lo ha visto todo el mundo.

Y, más allá de por qué no vamos a votar y por qué no vamos a participar de esta votación, quiero hacerles una reflexión: desde que el señor Mas accedió al cargo de presidente, y a continuación su designado a dedo, el señor Puigdemont, Cataluña está inmersa en una etapa no de prosperidad, no de retos políticos, no de consenso, está en una etapa de desobediencia, de confrontación y de apuesta por la toma de la calle. Y eso, señores de Junts pel Sí, y especialmente señores de la antigua Convergència, solo le beneficia a la CUP –solo le beneficia a la CUP. En ese terreno de juego ustedes no van a ganar nunca, y sobre todo no vamos a ganar los 7 millones y medio de catalanes.

A ustedes ya no les queda nada más, y lo reconocía algún *conseller* el otro día en una entrevista, que calentar el ambiente. Como saben que no tienen apoyo internacional, como saben que no tienen mayoría social, como saben que no tienen cobertura legal, lo único que les queda es jugar en el terreno de la CUP, de la desobediencia, de calentar el ambiente, y eso es muy peligroso, porque cuando ustedes juegan a enfrentarse con el Gobierno de España (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), que también tiene su responsabilidad en todo esto, por supuesto, se están también enfrentando a una división interna en Cataluña. Y eso es lo que ustedes están negando y se lo van a encontrar.

Le digo: el Gobierno de Mas y Puigdemont ha sido el que peor estrategia ha tenido de todos los gobiernos de la Generalitat; no han conseguido ustedes nada, absolutamente nada, ni un sistema de financiación mejor, ni más infraestructuras, ni una aclaración de competencias; absolutamente nada. La peor estrategia de negociación que se ha seguido nunca por parte de un gobierno de la Generalitat.

Ustedes están apostando por la división en vez de por la discrepancia legítima en democracia, y eso es muy peligroso, porque ustedes, además, le digo, no están gobernando ni siquiera para los señores independentistas, para los ciudadanos independentistas, que legítimamente quieren la independencia. Ustedes llevan prometiendo la independencia y referéndums vinculantes desde hace años. Era el 9-N, nos teníamos que creer que iba a ser un referéndum de verdad. Al final, ¿qué pasó? Nada. Bueno, sí, que algunos se gastaron el dinero de los ciudadanos, pero, aparte de eso, políticamente, consecuencias, ninguna. Después de esto ustedes prometieron unas elecciones plebiscitarias. Llegó el 27 de septiembre, ¿qué paso después de esto? Nada, que ustedes prometieron la independencia en dieciocho meses. Pasaron los dieciocho meses. ¿Qué pasó después de esto? Nada, que ustedes volvieron al escenario del referéndum.

Ustedes no están gobernando *ni* para los independentistas, no están gobernando para nadie, porque no van a conseguir lo que les están prometiendo a las personas independentistas, pero mientras lo hacen están poniendo una cosa muy grave en peligro, y muy importante, que es la autonomía de Cataluña; están poniendo en peligro la capacidad legislativa de este Parlament, que se quedó tapiado décadas durante una dictadura, y ustedes están ahora poniendo en peligro que pueda seguir teniendo capacidad legislativa con su irresponsabilidad; están situando al Parlament fuera de la legalidad.

Yo le digo: los que respetamos la democracia, los que somos conscientes, aunque no lo vivimos, de lo que costó en este país superar una dictadura franquista de cuarenta años tenemos tanto respeto a las urnas con garantías que no vamos a participar en ningún proceso que vulnere los derechos de los catalanes.

Ustedes no se van a salir con la suya, porque la democracia, por suerte, tiene mecanismos para defenderse...

La presidenta

Senyora Arrimadas, ha exhaurit el temps.

Inés Arrimadas García

...-sí, ahora mismo acabo, señora presidenta-, la democracia tiene mecanismos para defenderse de los gobernantes que quieren abusar de ella y, por tanto, no van ustedes a conseguir su solución, su solución mágica, sus promesas. Pero mientras tanto están ustedes haciendo mucho daño a los catalanes, mucho daño a Cataluña.

Le digo: nos veremos en las urnas de las elecciones, en las urnas con garantías. Y estoy convencida que después de esta etapa negra vamos a conseguir tener una alternativa en Cataluña que piense en todos los catalanes, que ponga en valor la capacidad legislativa de este Parlamento y, sobre todo -sobre todo-, que recupere el sentido común tanto en el Gobierno de la Generalitat como en el Parlament de Catalunya.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Finalment, els grups proposants tenen un torn final per a indicar les esmenes que admeten.

Té la paraula, en primer lloc, la senyora Anna Gabriel, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Anna Gabriel i Sabaté

Sí. No pensàvem tenir torn, perquè hem aglutinat tota la intervenció en la intervenció inicial. I si haguéssim sabut que teníem un torn, la veritat és que l'hauríem cedit als companys de Catalunya Sí que es Pot que no han pogut expressar-se abans amb anterioritat. (*Aplaudiments.*)

En qualsevol cas...

La presidenta

Senyora Gabriel, els grups proposants sempre tenen un torn final per dir les esmenes que admeten. El que passa, que és un torn de dos minuts; és molt curt, però el tenen.

Anna Gabriel i Sabaté

Perfecte –perfecte. Molt breument. Cedeixo la paraula per posicionar-se sobre les esmenes a la portaveu de Junts pel Sí, i el temps que queda, si poden aprofitar-lo els companys de Catalunya Sí que es Pot, que ho facin.

La presidenta

Gràcies, senyora Gabriel. Té la paraula el senyor Corominas, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Lluís M. Corominas i Díaz

Molt, molt breument. Reafirmem el text presentat, amb les esmenes presentades conjuntament amb la CUP - Crida Constituent. I, per tant, votarem a favor només d'aquestes. Res més.

Cedim el temps, evidentment, tal com ha proposat també la CUP.

La presidenta

El senyor Rodríguez m'està demanant la paraula. Per què em demana la paraula, senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Doncs, era, precisament, ja que es posicionaven sobre les esmenes, per anunciar que el nostre grup retira les esmenes que s'han presentat. I per això consideràvem oportú fer-ho amb anterioritat.

Aprofito també el torn de paraula per demanar una votació separada. En aquest sentit, demanaríem votació separada del capítol VII, que és el que fa referència a l'Administració electoral. Això és degut a que, tot i que la llei en molts casos suposa modificació de l'Estatut i vulneració de la Constitució, específicament el capítol VII, fent referència a l'Administració electoral, entenem que és desenvolupament bàsic de l'Estatut, que en el seu article 56.2 estableix que el règim electoral s'ha d'aprovar per un quòrum especial d'aquesta cambra de dues terceres parts.

Per tant, demanant aquesta votació separada, el que volem és que es visualitzi si s'aconsegueix o no s'aconsegueix aquest quòrum especial.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Rodríguez. (*Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.*) Sí, senyor Carrizosa?

Carlos Carrizosa Torres

Sí, para...

La presidenta

Tenim la intervenció pendent del senyor Giner.

Carlos Carrizosa Torres

Perdó?

La presidenta

Que tenim la intervenció pendent del senyor Giner.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Nosotros para anunciar la retirada de las enmiendas también y anunciar también que no participaremos de las votaciones.

La presidenta

En tot cas, el senyor... (*Veus de fons.*) Cedim el torn de tres minuts al senyor Albano Dante Fachin.

Albano Dante Fachin Pozzi

Presidenta, lamentablement no tenim temps suficient per explicar els matisos que hi ha en el nostre vot. Senzillament una reflexió. Després del que ha passat avui en aquest Parlament, crec que més que mai és el dia de recordar que qui ha de tenir a les seves mans el futur de Catalunya és la gent i no un parlament que tantes vegades no està l'alçada de la situació.

Per tant, ens veiem l'1 d'octubre.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies.

Un cop acabat el debat cridem a votació.

(*Els diputats dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialista i del Partit Popular de Catalunya abandonen el Saló de Sessions. Els diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya deixen banderes de Catalunya i d'Espanya en llurs escons.*)

Procedim a la votació.

En primer lloc, votarem... Senyora Rovira, per què em demana la paraula?

Marta Rovira i Vergés

Perdoni, presidenta, però és que tinc un dubte –és una qüestió d'ordre–, si me'l podrien aclarir...

La presidenta

Suposo que és la votació separada del capítol VII...

Marta Rovira i Vergés

Separada. Perquè, atès que el grup parlamentari...

La presidenta

Sí...

Maria Rovira i Vergés

...que l'ha interessat, doncs, sembla que no es queda a la votació, nosaltres...

La presidenta

Ho estàvem ara preguntant al secretari general i al lletrat.

Marta Rovira i Vergés

D'acord. La decisió del que prenguin em semblarà correcta, però em semblava interessant dir-ho.

La presidenta

Totalment d'acord. No té cap sentit fer la votació separada del capítol VII i per tant... (*Veus de fons.*) Sí, senyor Carrizosa, per què em demana la paraula? (*Veus de fons.*) Perdó. (*Remor de veus i rialles.*) Avui m'he equivocat una altra vegada, ja.

Joan Coscubiela Conesa

Senyora presidenta...

La presidenta

Senyor Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

...amb tot el respecte institucional: una vegada vostè es pot equivocar; sis vegades en un dia, jo ja començo a pensar que vostè està jugant a alguna cosa una mica especial, però vaja...

No; per demanar-li si us plau, en funció, crec, de l'article 86 del Reglament de la cambra, que procedeixi vostè a la lectura de l'article 56 de l'Estatut, que fa referència al tema del quòrum necessari que requereix tot allò que afecta la legislació electoral i concretament la Sindicatura Electoral, eh?; que estem parlant..., és el que parla de les dues terceres parts. I, per tant, jo crec que sí que s'ha de sotmetre a votació separada.

Bé, si vostè no vol llegir-ho, és igual. Jo demano que aquest apartat concret es voti per separat, perquè estem convençuts que requereix dues terceres parts, noranta diputats... *(Veus de fons.)* Si us sembla bé, eh? Si no, tampoc... *(Remor de veus.)* Fareu el que voldreu, vull dir que... *(Veus de fons.)*

La presidenta

Senyor Coscubiela, vostè ha demanat la votació separada del capítol VII?

Joan Coscubiela Conesa

Sí, del que fa referència a tot el tema d'administració electoral.

La presidenta

D'acord –d'acord.

Joan Coscubiela Conesa

Perdó, a més. Sí, sí: sindicatura electoral. Perdó...

La presidenta

D'acord.

Joan Coscubiela Conesa

Estic jo ja una mica..., eh?

La presidenta

Molt bé, doncs.

(Àngels Martínez Castells retira les banderes espanyoles dels escons dels diputats del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Aplaudiments.)

Senyora Martínez... Senyora Martínez! Si us plau! Senyora Martínez, si us plau, deixi les banderes allà on eren. *(Pausa.)* En tot cas, demano que es tornin a col·locar. *(Remor de veus.)* Que ho facin els uixers, si us plau.

Continuem amb la votació. Les esmenes... D'acord, doncs. Les esmenes a l'articulat presentades es poden votar conjuntament? *(Veus de fons.)* No; pregunto si les esmenes..., tenint en compte que el Partit Popular de Catalunya ha retirat les esmenes i també el Grup Parlamentari de Ciutadans ha retirat les esmenes. Per tant, no, aquestes no es voten.

I ara: hi ha alguna esmena que es pugui votar conjuntament o les votem separatament pel número de registre? *(Pausa.)*

En primer lloc, doncs, votem l'esmena presentada pel diputat no adscrit amb registre número 68705.

Comença la votació.

L'esmena amb registre 68705 ha estat aprovada per 1 vot a favor, 71 en contra i 11 abstencions. *(Veus de fons.)* Ha quedat... –perdó– rebutjada. *(La presidentariu.)* Rebutjada per 1 vot a favor, 71 en contra i 11 abstencions.

A continuació votarem l'esmena presentada conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí i la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, que té el número 68706.

Comença la votació.

Les esmenes han estat aprovades per 71 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A continuació votarem l'esmena del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot amb el registre número 68711.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 71 en contra i 3 abstencions.

A continuació votarem l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista amb registre número 68712.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per cap vot a favor, 72 en contra i 11 abstencions.

A continuació votarem la resta del text de la proposició de llei, és a dir, la part del text que no ha estat esmenada.

Comença la votació.

La Proposició de llei de referèndum d'autodeterminació ha quedat aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

(Aplaudiments forts i perllongats. La cambra, dempeus, canta Els segadors. Aplaudiments forts i perllongats.)

Decret llei 5/2017, de l'1 d'agost, de mesures urgents per a l'ordenació dels serveis de transport de viatgers en vehicles fins a nou places

203-00012/11

El següent punt de l'ordre del dia és: debat i votació sobre la validació del Decret llei 5/2017, de l'1 d'agost, de mesures urgents per a l'ordenació dels serveis de transport de viatgers en vehicles fins a nou places. D'acord amb l'article 155.2 del Reglament, presenta aquest decret el senyor Josep Rull, conseller de Territori i Sostenibilitat.

(Pausa.)

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Josep Rull i Andreu)

Presidenta, senyores i senyors diputats, som un govern que governa. M'honora moltíssim de poder intervenir després d'aquest moment tan transcendent de la història de la nostra nació, de la història de Catalunya. Però el dia a dia que afecta sectors importants del nostre país continua i, per tant, evidentment, tant el Govern com el Parlament, hem de ser capaços de donar respostes a l'hora de regular un determinat sector.

En aquest cas concret, presentem aquest decret que demanem a la cambra que pugui convalidar. Estem parlant d'un decret que regula el sector de les VT i les VTC, el sector del taxi i el sector de vehicles de menys de nou places, vehicles de lloguer amb conductor. L'element bàsic d'aquesta iniciativa és combatre la competència deslleial, l'intrusisme en aquest sector, endreçar-lo, i fer-ho de manera ràpida i de manera peremptòria. I els explicaré exactament quin és el plantejament.

Primer, hem de ser capaços d'entendre exactament què li correspon de fer al sector del taxi, què li correspon de fer i com està concebut el lloguer de vehicles amb conductor, i, per altra banda, allò que no és cap expressió, el que regula aquest decret llei, d'economia col·laborativa. Quan el taxi fa de taxi i les VTC fan de VTC no hi ha d'haver cap conflicte. El problema és quan aquests vehicles de lloguer amb conductor pretenen o intenten fer exactament el mateix que fa el taxi. La diferència fonamental és que els vehicles de lloguer amb conductor no estan sotmesos a cap règim tarifari, ni taxímetre, ni de regulació de la seva jornada.

De fet, l'actual legislació estableix que la contractació, en aquest cas concret, s'ha de produir abans que es dugui a terme el servei. Per tant, no es pot dur a terme aquesta activitat amb cotxes que circulen i recullen clients, o per exemple a ports o aeroports, sense que hi hagi hagut aquesta contractació prèvia. Aquest és l'element bàsic. I, per altra banda, la normativa vigent en aquests moments estableix que hi ha d'haver una proporció d'una VTC, un vehicle de lloguer amb conductor, per trenta llicències de taxi.

Per què hem plantejat un decret llei, per tant, que hi ha una urgent i excepcional urgència? Ho fem davant de l'existència d'un buit legal –d'un buit legal. Durant tres anys hi va haver un buit legal en el conjunt de l'Estat espanyol, que ha comportat que diverses empreses hagin anat demanant autoritzacions de VTC, l'atorgament de les quals ara està pendent de decisió judicial. Estem parlant que a Catalunya afrontem la possibilitat que s'atorguin tres mil noves llicències de VTC, de les quals vuit-centes han estat demanades per la mateixa empresa. No amb la voluntat de plantejar d'oferir un servei en termes d'allò que estrictament són les VTC, sinó amb una voluntat merament especulativa.

Quin és, doncs, el plantejament d'aquest decret llei? És molt simple. Quatre objectius. Primer: les autoritzacions de vehicles de lloguer amb conductor domiciliades a Catalunya només es podran transmetre passats dos anys des del seu atorgament. Quin és l'objectiu, quina és la finalitat? Que no s'hi pugui especular. Aquest és l'objectiu concret. És a dir, si s'obtenen aquestes llicències per fer estrictament de VTC no hi ha d'haver cap dificultat, no hi ha d'haver cap problema. El problema rau quan s'han obtingut aquestes llicències amb l'únic objectiu de fer-ne una transmissió. És això.

I els parlo, hi insisteixo, els torno a donar aquesta dada: una mateixa empresa ha demanat vuit-centes llicències que per decisió judicial les poden acabar obtenint. Si operen aquestes llicències, cap problema; si les volen transferir, doncs, hi ha aquest període de dos anys que impedeix que hi pugui haver aquesta transmissió.

El segon: es crearà un registre electrònic al qual les empreses que gestionin VTC –vehicles de lloguer amb conductor– hauran de comunicar els serveis que tenen previstos de prestar, acreditant la seva contractació prèvia. Així, hauran de facilitar les dades del contractant i del prestador del servei, el lloc, la data de celebració del contracte, el full de ruta amb l'hora, data, lloc d'inici i finalització del servei. Quin és l'objectiu? Impedir que aquest tipus de vehicles captin viatgers mentre circulen pel carrer o mentre estacionen en ports, aeroports o estacions de tren. Recorden allò que els deia? Els taxis fan de taxi, les VTC fan de VTC.

Tercer objectiu: fer obligatori un distintiu enganxat a la part inferior dreta del parabrisa davanter del vehicle. Finalitat: facilitar la tasca d'inspecció i de lluita contra l'intrusisme professional en aquest cas concret.

I quart: regulem, establim tot un règim sancionador. L'element més rellevant que voldria subratllar és que les empreses de VTC amb autorització a d'altres territoris de l'Estat que prestin més d'un 20 per cent dels seus serveis a Catalunya tindran una sanció de quatre mil euros. Quan hi ha un gran esdeveniment és lògic que hi hagi aquesta aportació de vehicles de lloguer amb conductor d'altres territoris, però no amb caràcter ordinari.

Aquests, doncs, són els elements bàsics sobre els quals es basa aquest decret llei que els demanem que puguin convalidar.

Però la darrera qüestió que volem compartir des del Govern amb vostès, el que volem, és també ajudar a fer una modernització a fons del sector del taxi. Demanem al taxi que es modernitzi, però en canvi la legislació és d'una rigidesa tan excepcional que impedeix de poder aplicar, dur a terme millores tecnològiques que en aquests moments d'altres plataformes sí que duen a terme. I, per tant, no és objecte d'aquest decret llei, sinó que serà objecte d'un decret que estem treballant des del Govern, un decret amb rang reglamentari, que el que pretén és obrir debats.

Per exemple, la contractació de plaça i cobrament individual; o l'ús compartit de serveis de taxi, per ser més competitiu; la integració del taxi en el sistema de servei públic; el taxi a la demanda, que és tan important en una part rellevant del territori nacional de Catalunya; o la recollida de viatgers fora de l'àmbit de la llicència en supòsits de contractació prèvia; o el pagament anticipat i convingut de servei; o la prioritització del taxi sanitari; o el pla d'incorporació de noves tecnologies, o –miro el que va ser el relator de la llei de canvi climàtic– l'ambientalització de les flotes i la reducció d'emissions.

Això és el que posem sobre la taula, aquesta és la raó per la qual hem pres aquesta decisió. Perquè ens hem trobat també, i acabaré amb aquest argument, que aquestes tres mil llicències poden venir d'una decisió judicial, però hi ha alguns jutjats que ja estan donant, com a mesura cautelar, una autorització prèvia per dur a terme aquesta operació de VTC, encara que no hi hagi una resolució judicial ferma. I, per tant, havíem de prendre una decisió molt ràpida, molt contundent, molt peremptòria, en aquest sentit.

Amb això el que volem és fer una feina d'endreça. És un pas un més, però evidentment no és el darrer objectiu. Entre tots el que volem és que hi hagi una regulació seriosa, que faci que el país es mogui en uns termes de modernització d'aquest sector i de seguretat jurídica, de tothom, del que són el sector del taxi, però també el sector de les VTC, que funciona adequadament amb la legislació vigent en aquests moments. Els demano, doncs, en nom del Govern, que puguin avalar la convalidació d'aquest decret llei.

Moltíssimes gràcies per la seva atenció. Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, conseller. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora diputada Marina Bravo.

Marina Bravo Sobrino

Gracias. Diputados, diputadas, *conseller*, se debate aquí la conveniencia de convalidar un decreto ley que, como ha explicado bien el *conseller*, que lo hace muy didácticamente, además, contempla básicamente tres puntos –bueno, cuatro con el sancionador. El primero es la moratoria de dos años en la compraventa de las autorizaciones, que tiene por objeto frenar una posible especulación, con la que estamos totalmente de acuerdo. Las autorizaciones se tienen que pedir para trabajar, no para otra cosa.

El segundo es la creación de un registro de la Administración al que deberán incorporarse todos los datos de cada servicio previamente a realizarlos. En este caso, el objeto de este registro no está tan claro, dado que esos datos, ya hoy en día, se tienen que tener a disposición de la Administración en cualquier momento, y se registran en los prestadores de los servicios.

Y un tercero es la marca, la identificación de los vehículos, con un distintivo que permita controlar más fácilmente el intrusismo que pueda haber. Con ese punto tampoco tenemos ningún problema.

Y es curioso, porque de estas tres medidas, de estos tres puntos, no habíamos oído hablar antes al *conseller*. Al ministro de Fomento, sí, por cierto, ha hablado de estos puntos, y parece que también va a legislar al respecto. Pero desde la *conselleria*, desde el *departament*, no nos habían dicho nada. Nos llamaron antes de agosto, sí para otras cosas, por ejemplo, para que firmáramos como proposiciones de ley cosas que debían ser proyectos de ley –el siguiente punto del Pleno habla precisamente de eso–, pero sobre esto a 31 de julio no se nos había dicho nada, y el decreto se firmó el 1 de agosto.

Y eso que este es un gobierno que no cuenta con mayoría absoluta en este Parlamento, con lo cual necesita del resto de los grupos para sacar adelante cualquier

legislación. Y creo que es un buen día para recordar que ni siquiera con la CUP, ni siquiera sumando los votos de Junts pel Sí y la CUP, representan a la mayoría de los ciudadanos de Cataluña. Creo que es un buen día para recordarlo. Y creo que eso, por sí solo, hace que cualquier decreto de ley, cualquier cosa que pretendan sacar, pues, será bueno que, como mínimo, la comenten antes con el primer grupo de la oposición, o con otros, con los que creo que tampoco han hablado. No es la forma, creemos.

El fondo, sobre el fondo también tenemos ciertas dudas. Hay un informe de la Acco, de hace un par de días, que seguramente deben conocer, que es muy crítico con estas medidas. Es crítico, entre otras cosas, con que el Govern de Catalunya no ha ejercido todas las competencias que tiene en esta materia, que podía haber legislado mucho más para intentar, pues, corregir, algunos defectos de la legislación estatal, con la que también es muy crítico. Nosotros también lo somos, somos críticos con la legislación estatal; creemos que muchos de los cambios en el primer sitio que se tienen que hacer es precisamente en el Congreso. Allí, en un tratamiento de una PNL que hubo, ya presentamos una enmienda que decía que debía revisarse en el marco jurídico de ordenación del transporte terrestre para reforzar la seguridad jurídica y la competencia en el sector del transporte urbano y para mejorar la protección de los derechos de los usuarios. Esto ya lo hemos dicho en el Congreso: es necesario una reforma profunda en el Congreso, en el primer sitio en el que se debe hablar, y muchos de los aspectos sobre los que se puede regular, pues, ya los ha mencionado aquí usted mismo.

Dábamnos algunas pistas, como, por ejemplo, que sería interesante el nombramiento previo de un mediador, ya que se ha dejado pasar el tiempo hasta que el conflicto ya existe, que pudiera, este mediador, delimitar claramente qué prestaciones son de carácter exclusivo del servicio del taxi.

Y, por otro lado, también sería interesante, pues, como usted bien decía, abrir las posibilidades que tiene este sector para ser más competitivo.

El transporte está evolucionando, la logística de mercancías, por ejemplo, ha cambiado mucho y la movilidad urbana e interurbana también. Las opciones se multiplican: las nuevas tecnologías, entre otras cosas, pero no solo ellas. Las nuevas tecnologías abren un mundo de posibilidades. Y no estoy hablando solo de la captación de clientes que ha motivado todo este conflicto últimamente. Las posibilidades que tenemos por delante son muchas. Ha mencionado algunas. Y yo estoy pensando, por ejemplo, en los autobuses que pasan cerca de un municipio y que con una aplicación podemos hacer que entren a él a recoger gente. O estoy pensando, como ya nos llevan ventaja en algunos países, en servicios puerta a puerta en los que tú pagas un único billete de tu puerta a tu destino y un taxi viene a recogerte, te lleva al tren, llegas hasta la estación final y de allí te llevan a tu destino o a pie o con otro modo de transporte.

Todas esas posibilidades están abiertas gracias a las nuevas tecnologías y a muchos otros avances. Y nosotros creemos que el sector del taxi puede ser muy relevante en este campo, que es muy importante potenciarlo y que allí tenga una oportunidad, no solo de ser competitivo, sino incluso de potenciarse.

Vamos tarde y trabajar contra reloj, como se está haciendo con este decreto de ley, con la normativa que también sacará el Gobierno, porque allí es donde también nosotros creemos que se va más tarde, tiene el inconveniente de que se dificulta el análisis profundo y el debate, porque hay que tomar medidas rápidas. Vamos tarde y eso es malo globalmente, pero también tiene algunas ventajas. Tiene ventajas de que otros países, en otros sitios del mundo ya se ha legislado por delante nuestro. Y que eso nos puede servir, pues, en algunos casos a servirnos de explicación para ver cómo lo podemos hacer en sitios en los que hay equilibrio y se está funcionando correctamente: se está funcionando bien para los ciudadanos y no se ha producido pérdidas de derechos, ni laborales, ni sociales. Y también nos permite ver, pues,

otros casos a los que no nos queremos parecer en absoluto y que tendremos que tener mucho cuidado para que no acabemos siendo como ellos.

A nosotros lo que nos gusta es lo que le decíamos, el que llevan los países, algunos países, en los que se está apostando por esa movilidad integral de la que estábamos hablando –de billetes completos, de puerta a puerta, de servicios a la carta. En ese sector, en ese tipo de movilidad integrada en el que nosotros pensamos el taxi no solo tiene cabida, sino que puede quedar potenciado, reforzado, y creemos que es muy importante que el sector del taxi participe de todos estos cambios que se tienen que llevar a cabo.

No podemos renunciar a oportunidades de mejora y la legislación regulatoria debe garantizar, allí donde sea necesario establecerla, también, los equilibrios económicos que sean necesarios. Por eso es importante que empecemos cuanto antes a legislar y por eso lo hemos dicho ya en el Congreso. Va a haber que escuchar mucho al sector del taxi porque él..., el que más interesado está ahora mismo por todo lo que tiene en juego. En este caso, el decreto, este, al sector que regulaba era al de las VTC y hubiera sido también bastante interesante haber hablado con ellos un poquito más, que no parece que se haya hecho.

Nos hubiera gustado haber podido hablar todos antes de este decreto. Pero, ya que no se ha hecho, vamos a pedir que se tramite como proyecto de ley. Porque ya hay algunas cuestiones sobre las que tenemos dudas que nos gustaría que quedaran mejor definidas –por ejemplo, en ese registro. Y hay otras que incluso creemos que se pueden mejorar para garantizar más que no se especule con esas licencias, como pretende el objeto del punto 1.

No votaremos en contra, pero vamos a pedirles que nos dejen que se tramite como proyecto de ley. Esperamos que no se nos niegue esa posibilidad de debate y podamos hacer de este decreto ley una herramienta aún más útil de lo que pretende ser.

Gracias.

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari del Partit Socialista, té la paraula el diputat senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Senyor president... Senyor conseller, diputades, diputats, algunes... –intentaré no esgotar el temps de la meva intervenció–, algunes idees al voltant d'aquest decret llei que avui el Govern ens porta a convalidar. Ja els anuncio, d'entrada, que donarem suport al decret llei i que, a més a més, no donarem suport a que es tramiti aquest decret com un projecte de llei, i explicaré les raons a la part final de la meva intervenció.

Nosaltres creiem que..., bé, ho creiem no, ho diu l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que Catalunya té competències exclusives per regular el transport de viatgers, i és el que en aquests moments ens proposa el Govern de la Generalitat.

Deixi'm dir-li, conseller, que, davant del conflicte que hem tingut o que tenim, el Govern ha tardat a reaccionar i a fixar algunes normatives o una regulació sobre el conflicte que en aquests moments estem vivint entre el sector del taxi, que és un sector molt regulat –que fins i tot tenim una llei, a Catalunya, que ho regula–, i una nova modalitat de transports de viatgers, les VTC, i que irrompen justament perquè la societat està canviant, perquè les noves tecnologies estan també interactuant en el transport públic de viatgers, no?

Aquí ens hem trobat o ens podem trobar..., crec que és encertada la mesura que adopta el decret del Govern d'evitar..., perquè tenim un perill, el perill és que per via judicial i a través dels forats de la norma es puguin concedir milers de llicències de VTC que també afectaran a Catalunya, el nostre país. Algunes amb finalitats clarament, des del nostre punt de vista, especulatives, eh?, de tenir una llicència i després la transmeto, no?, a un tercer. Jo crec que la futura llei, que després n'hi parlaré,

aquestes coses les haurà d'intentar limitar. Perquè estem parlant de concessions públiques, en aquest sector, però també en el sector del taxi, i, per tant, com a concessió pública, el que no podem permetre és que s'especuli sobre llicències que atorga l'Administració.

Per tant, creiem encertat que el Govern de la Generalitat intenti evitar, davant d'aquesta possible irrupció, que per via judicial ens podem trobar, de llicències de VTC, que es pugui transmetre a tercers, jugant o intentant treure'n rèdits econòmics, d'aquestes llicències.

Creiem també encertat el segon punt del decret, que és aquesta gestió electrònica, telemàtica dels vehicles VTC, donat que tenen una funció i una normativa diferent a la del taxi. I si coincidim que aquesta irrupció massiva d'aquest nou mode de transport es produeix per les noves tecnologies, el que no pot ser és que intentin funcionar com si no hi haguessin aquestes noves tecnologies. Aquesta és la contradicció que ens trobem i que algunes d'aquestes operadores de VTC –no parlaré de cap nom en concret–, doncs, volen eliminar, no? O sigui, nosaltres estem aquí perquè les noves tecnologies són una realitat present, però volem funcionar com si estiguéssim al segle xx. Això no pot ser, eh?

Què és el que nosaltres creiem? Que aquest decret llei no deixa de ser una tireta amb un problema que tenim; un problema que haurem d'abordar, un problema que haurem de reflexionar, perquè no només hi han els interessos del sector del taxi, no només hi han els interessos de les VTC, sinó que també hi han els interessos dels usuaris, que haurem de tenir en compte.

Conseller, jo no sé què passarà en el futur, en el futur immediat, si hi hauran eleccions, no n'hi hauran, si hi haurà un nou govern, resultat d'aquestes eleccions parlamentàries, quan siguin. El que sí que tinc clar és que en el proper any, any i mig, dos anys com a màxim, Catalunya, el Govern de la Generalitat i tots els grups parlamentaris hem de..., i tot el sector, eh?, el sector del taxi, el sector del transport fins a nou viatgers, també els usuaris, haurem de reflexionar i ens haurem de dotar d'una nova eina legislativa, d'una nova llei que reguli definitivament aquest tema.

I és per aquesta raó final que nosaltres creiem que el decret llei no s'ha de tramitar com un projecte de llei normal, sinó que el que hem de fer, ja, i abordar-lo, és un debat amb profunditat d'una nova llei que reguli el transport de viatgers en el nostre país.

Gràcies, president, diputades, diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, diputat. Té la paraula la diputada de Catalunya Sí que es Pot, la senyora Hortènsia Grau. *(Veus de fons.)* Està aquí –està aquí.

Hortènsia Grau Juan

Bona nit, conseller, diputades, diputats, resistents aquí... Bé, anem a abordar el tema de la convalidació o no d'aquest decret llei, que va ser aprovat per la Generalitat en un moment de forta pressió per part del sector del taxi. El mes de juliol, recordem que van ocupar la conselleria representants d'Elite Taxi i altres sindicats, amb amenaces que si això no es resolvia farien vaga... Això s'havia de resoldre, perquè aquí ja ens havíem reunit tots els portaveus dels grups parlamentaris i era un tema que estava candent des que s'havien començat a complir..., bé, els jutges havien començat a dictar sentència sobre això de la llei omnibus que atorga les llicències. Per tant, jo crec que fruit d'aquesta pressió i de pressa i corrents, doncs, el departament, ben fet –ho ha dit el conseller–, ha hagut d'actuar i ha fet aquest decret. Per tant, aquest decret, diguéssim que no aborda tot el problema, és una cosa d'urgència, d'emergència, de dir: «Bé, anem a veure com ho resollem», però no aborda tot el que hi ha en aquest tema.

Nosaltres això ho considerem positiu, que s'intenti donar resposta a aquesta problemàtica, derivada de quan es va intentar liberalitzar el sector; perquè, a veure, les

VTC estaven supercontingentades, hi havia les que hi havia, i va ser a partir de l'òmnibus del 2009 i de les sentències posteriors, no? Però, tot i que, bé, és positiu, creiem que el decret també té algunes mancances, que és un primer pas i que, a més, com que també a més també en aquest tema de les VTC hi ha una mica d'embolic competencial, perquè també regula l'Estat, l'Estat també s'està plantejant que ha de regular...

En tot cas, nosaltres... Intentaré analitzar els articles. A veure, de l'article 1, que és el relatiu a la transmissió de les autoritzacions, és positiva, aquesta mesura, que no es pugui transferir abans de dos anys, perquè atura una mica el que parlàvem d'aquella especulació, no?, les empreses que se'n van quedar moltes i que ara volen fer negoci. Però creiem que és només una primera mesura, que queda curta si no s'acompanya, vull dir, si no va acompanyada d'altres mesures també; per exemple, la possibilitat de revocar autoritzacions o fins i tot la possibilitat d'intransmissibilitat.

I aquí, clar, els ajuntaments hi tenen molt a dir, i l'àrea metropolitana hi té molt a dir en aquest sentit. Perquè al final nosaltres sabem que hi han VTC que en el territori metropolità estan fent de servei urbà; és a dir, tenen origen i destí a la mateixa àrea metropolitana. Clar, si és així, els ajuntaments, l'àrea metropolitana, que són els que tenen les competències, haurien de poder-hi dir alguna cosa. Per tant –i això em consta que ho està estudiant l'àrea metropolitana–, d'alguna manera, s'estan envaint..., no el decret, eh?, però la normativa estatal està envaint algunes competències, en matèria de transport urbà, que correspondrien als ajuntaments; com a mínim, quan fan de servei urbà.

Per tant, en aquesta normativa estatal també caldrà estudiar quin paper, no?, han de tenir els ajuntaments i a veure si realment hi ha aquesta invasió de competències.

I en aquest sentit, en el decret, nosaltres creiem que en aquest article es podia haver aprofitat per col·locar per exemple que quan hi han VTC que fan serveis urbans amb origen i destí a la mateixa població s'hagués de demanar algun tipus de llicència, de sol·licitar algun tipus d'autorització municipal. D'aquesta forma els municipis com a mínim podrien decidir quin contingent de vehicles de VTC poden assumir, fins a on: si tres-cents... –bé, ara sabem que n'hi han tres-cents de pendants–, quantes en poden assumir; perquè al final estem parlant de vehicles que estan a la ciutat, i això també té a veure amb el que hem aprovat de canvi climàtic i amb tot el global del servei de transport.

Pel que fa a l'article 2, relatiu al registre electrònic de comunicacions, nosaltres considerem que és un avanç important, però ens planteja, almenys tal com està aquí, un parell de dubtes o problemes, que crec que ja van aparèixer també a la reunió del Consell Català del Taxi.

Un és el de com ho fem pel tema de la confidencialitat i la possible vulneració de la Llei de protecció de dades. Per això nosaltres aquí, conseller, demanaríem que, ja que s'ha fet com a decret i no és projecte de llei, com a mínim sí que hi pugui haver algun informe de l'Agència Catalana de Protecció de Dades o algun assessorament en aquest sentit. Perquè, clar, aquest registre que diu el meu nom, la meva adreça, on vaig, on em deixen, d'on vinc, és..., bé, creiem que pot acabar vulnerant...

I després hi ha un altre tema: aquest *software*, quant de temps tardarem en implantar-lo. Perquè, clar, és un *software* tecnològic que a nivell tecnològic té certa complexitat i, per tant, això pot allargar la seva implementació en el temps. Per tant, això crec que haurem de mirar-ho.

A l'article 4, el règim sancionador. Clar, per aplicar aquest règim sancionador, i tal com hi ha l'addicional, caldrà modificar –perquè també afecta el taxi, l'addicional– uns aspectes de la Llei del taxi i de la Llei de regulació del transport de viatgers per carretera. I, clar, hi ha una part d'aquest règim sancionador que és una mica brindis al sol, conseller, perquè, quan diu això del 20 per cent, diu: «Quan hi hagi un 20 per cent que hagin efectuat fora de la comunitat autònoma...» Com ho farem? Necessitarem parlar amb les altres comunitats autònomes, establir que ens avisin les

altres... No ho sé, hi haurà d'haver algun tipus de comunicació amb les altres comunitats autònomes per saber si realment aquestes VTC estan fent el 20 per cent dels serveis a fora. Per tant, caldrà veure reglamentàriament, això, com ho vestim o com ho fem perquè sigui operatiu.

I, per últim, el que comentava sobre la disposició addicional. A nosaltres –que potser és un problema meu, eh?, d'interpretació–, tal com està redactada, no ens queda clar si l'obligació de comunicar al registre la recollida de passatgers fora del municipi –això en el cas del taxi, no els VT que poden anar al port o aeroport–, que diu que és per a les empreses titulars de llicències i autoritzacions, si aquí queden inclosos també els autònoms. Suposem que sí, que no només afectarà les empreses que tenen taxi, sinó que afectarà empreses i taxis. Per tant, per claredat i seguretat jurídica, potser s'hauria de fer un tema de forma, no?, formal, per aclarir-ho, perquè és que tal com està redactat en el decret –suposo que perquè va ser d'urgència– diu «les empreses titulars de llicències i autoritzacions», i, clar, hi han empreses i hi han autònoms. Per tant, jo crec que això caldria aclarir-ho.

I ja, per acabar, i ja més de valoració política, nosaltres avalarem el decret, però creiem que seria positiu poder millorar..., bé, no sé si en el marc d'aquest decret, però hem de tocar molts aspectes, perquè tenim realitats –ho han explicat molt bé la Marina Bravo i el Jordi Terrades–, tenim Cabify, tenim Uber, tenim el merder que hi ha també amb les llicències de taxi... La Llei del taxi és del 2003. La realitat ha canviat: tenim una llei de canvi climàtic, tenim una aposta pel transport públic a la ciutat...

I creiem que això fa necessari potser, primer, fer un seguiment d'aquest decret amb tots els agents, tots els que tenen interessos legítims i que no s'han sentit prou escoltats –és a dir, VTC, àrea metropolitana, també taxi–, fer alguna mesa o alguna comissió de seguiment per veure el decret.

I, per una altra part, potser és el moment d'afrontar..., igual que ho vam fer la passada legislatura, no?, que ho vam fer amb la Llei de finançament del transport, doncs, ara afrontem a veure què passa amb la Llei del transport de viatgers per carretera, que és una llei del 87. I, conseller, del 87 aquí han passat moltes coses. I potser ara és el moment, atès que tenim això, d'aclarir-ho.

Per tant, nosaltres donarem suport al decret. Com que confiem, conseller –perquè almenys aquest ha estat el seu tarannà fins ara, o del seu departament–, que sí que faran aquest seguiment amb tots els interessats, no demanarem que es tramiti com a projecte de llei i no ho votarem a favor, però sí que li demanem això: l'informe de protecció de dades i que hi hagi aquesta comissió, taula, mesa de seguiment de tot això. I, bé, no sé si aquesta legislatura, perquè ningú sap com acabarà, o la següent, que emprenguem la revisió del transport de viatgers per carreteres.

Moltes gràcies, conseller, diputats, diputades.

(Alguns aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputada. Té la paraula, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Alberto Villagrasa.

Alberto Villagrasa Gil

Sí, vicepresidente, *conseller*, diputados, brevemente. Nos traen aquí la convalidación del decreto ley que ustedes presentaron por urgencia, y una urgencia que nosotros no entendemos. Sí podemos coincidir en que se tiene que regular el sector del transporte de personas, que afecta tanto a las VTC como al taxi, pero hay que regular bien. Y es verdad que las VTC y el taxi pueden competir por un sector de mercado que es donde está el conflicto. Y el taxi sí que es verdad que tiene otros mercados, y al final la gran parte del mercado del taxi es la vía pública, son las paradas de taxi, es la solicitud en la vía pública de un servicio, pero compiten en aquella parte en la cual se utilizan las nuevas tecnologías y las aplicaciones informáticas. Pero

el problema no es de hace dos días, señor *conseller*, el problema es de hace mucho tiempo, es de hace mucho tiempo, y, por tanto, se podía haber tramitado mucho mejor y no ir con prisas –que luego explicaré por dónde vienen las prisas.

Vayamos al taxi. El taxi, realmente, el problema no lo tiene con las VTC. Históricamente, el taxi lo tiene con su relación con la Administración, y, por ejemplo, en el caso del área metropolitana, con el Área Metropolitana de Barcelona, porque al taxi se lo ha tratado de forma injusta. Cuando tenía un problema se le decía que era un privado, un autónomo, una empresa; pero cuando había que controlar los precios, el mercado de las tasas, se le trataba como un servicio público. Y, por lo tanto, el problema real del sector del taxi es que es prisionero de la Administración.

Eso sí, el taxi siempre ha intentado tener una actitud positiva, intentando explicar que podía participar en nuevos mercados. Usted hablaba de uno, el taxi sanitario, por ejemplo. Ellos ofrecían, pues, nuevas oportunidades de mercado. Y al final es verdad que para ellos pueden tener una rentabilidad económica mayor –algo lógico y normal–, y de otra parte también dar un mayor servicio al ciudadano. Y también siempre han pedido, pues, poder participar de lo que es la publicidad, para tener mayores ingresos.

Nosotros esas posturas las vemos lógicas, porque al final, si tienen mayores ingresos, es cuando la Administración le puede pedir un esfuerzo, como se le ha pedido durante todos estos años, para que no aumenten las tarifas. ¿Cuál ha sido el resultado? Todo lo contrario. Se le pide que haga ese esfuerzo, que no aumenten tarifas, pero, eso sí, el mercado queda totalmente coartado por la Administración pública, y, por lo tanto, la situación del taxi es totalmente injusta.

Pero a ustedes, como administración, como gobierno –sobre todo los ayuntamientos, pero también en la Generalitat–, el problema que ha habido entre el sector del taxi y la VTC les ha ido muy bien, porque mientras estos dos sectores se peleaban nadie se acordaba de que el problema real venía con la Administración.

Y ustedes en el mes de agosto presentan un decreto, en el mes de agosto, con nocturnidad y alevosía. ¿Cuál es el problema para presentar ese decreto en el mes de agosto? Que ustedes tienen un problema, que es que no querían que el 1 de octubre hubiese una huelga del taxi; ese es su problema. Lo ha dicho antes la representante de Catalunya Sí que es Pot: ha habido manifestaciones, ocupaciones de la *conselleria*..., y ustedes tienen un miedo a la huelga del 1 de octubre. Por lo tanto, el criterio es político.

Y han vuelto a hacer mal las cosas. Porque lo normal, cuando se tramita una ley, es escuchar a las partes: a los expertos, al sector, a los grupos políticos. Aquí no se ha escuchado a nadie –a nadie–, y lo normal es hacer lo que yo le he explicado. Le pongo dos ejemplos. Para comprar pistolas eléctricas, Taser, hemos tenido seis meses de comisión, seis meses. O, por ejemplo, para aprobar la ley de los clubs y entidades cannábicas, por ese Parlament ha pasado todo el sector cannábico de Cataluña y parte del de España, y se les ha escuchado. Oiga, pues muy bien. Pero, eso sí, al sector del taxi y de las VTC no se le ha escuchado. Y a los grupos tampoco.

Y es un tema importante, este es un tema importante, porque estamos hablando del futuro del transporte de personas, de un servicio público, del futuro de nuevos mercados, como las VTC, y el futuro del mercado tradicional, del cual yo creo que nos tenemos que sentir orgullosos como sociedad, del taxi.

Por eso, como lo hacen sin escuchar al sector, ni a expertos, ni a los grupos, nosotros vamos a solicitar que se tramite como propuesta de ley, para intentar hacer bien las cosas. Y, además, he coincidido con algunas cosas de las que decía la señora Grau, que este decreto no define bien algunos temas muy importantes. Y le pondré solo dos ejemplos, para ir acortando. Hablan del registro, ¿qué tipo de registro va a ser?, ¿lo tienen pensado? Y, sobre todo, ¿quién será el responsable de este registro?, ¿quién tendrá acceso a esos datos?, y tampoco hacen ninguna mención a la Ley de protección de datos cuando hablamos del registro. Un error.

Y el otro es cuando ustedes hablan de no poder transmitir durante dos años las licencias de las VTC, cosa en la que estaríamos de acuerdo, para evitar la especulación en la compraventa de licencias, pero sin establecer ningún tipo de excepción, por ejemplo, por causas sobrevenidas. Esto, en cualquier ley, es algo de cajón: ¿por qué no poder hacer una transmisión antes de dos años por causa de muerte, de grave enfermedad, de traslado de domicilio...? No habla de excepciones. Y esto, en casi todas las leyes, existe.

Por lo tanto, ustedes presentan un decreto ley por la puerta de atrás, en el mes de agosto, sin escuchar a las partes, sin hablar con los grupos políticos y con un contenido poco definido. Y como nosotros queremos que se hagan bien las cosas, le digo: aun estando de acuerdo en el fondo, de que esto se tiene que regular, le vamos a proponer que se tramite como una propuesta de ley.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Villagrasa. A continuació, té la paraula el senyor Sergi Saladié de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Parlarà des de l'escó estant? *(Pausa.)*

Sergi Saladié Gil

Molt bé; gràcies, presidenta. Bona nit a tothom. De manera breu, anunciar el vot negatiu del nostre grup parlamentari a aquesta convalidació del decret llei, bàsicament perquè hem recollit lo posicionament del sector més combatiu del taxi, concretament de la CNT, del sector del taxi, especialment de l'entorn metropolità. I sobretot fent referència a dos articles: lo primer, en relació amb la transmissió de les autoritzacions VTC, mos sembla que lo període de dos anys que es planteja és insuficient. I, sobretot, tenint en compte que qui compra aquestes llicències són normalment multinacionals que ja fa molts anys que estan fent una forta pressió sobre aquest sector del taxi i que ja han anat acaparant bona part del mercat de passatgers i, sobretot, emparant-se en buits legals i subterfugis, als que des de les diferents administracions entenem que no se'ls ha volgut fer front, fins ara, d'una forma, com s'ha explicitat també, doncs, de manera urgent i en ple mes d'agost.

I, respecte a l'article 2, en relació amb el registre electrònic de les comunicacions dels serveis de lloguer de vehicles amb conductor, entenem que no s'ofereixen prou garanties específiques de control, que siguin suficients i eficaces sobre les VTC; no es detecten suficients mitjans per fer efectives aquestes garanties. Tot lo que proposa aquest decret llei entenem que no evitarà que es continuï exercint aquesta competència deslleial des de les empreses VTC respecte al taxi; en cap moment s'esmenta la proporció raonable d'una VTC per cada trenta llicències de taxi, i, tenint en compte sobretot que en l'actualitat ja estan operant lo doble de VTC del que la mateixa llei actualment vigent, doncs, permet, sense que hi hagi cap control que ho impedeixi.

I per totes aquestes qüestions que planteja aquest decret llei, que mos semblen, doncs, clarament insuficients, farem un vot negatiu a la convalidació d'aquest decret llei.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Saladié. A continuació té la paraula el senyor Marc Sanglas, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. En tot cas, i tenint en compte ja l'explicació, la prolixa explicació que ha fet el conseller sobre aquest decret llei, mirarem tampoc de no esgotar el temps, però en tot cas sí que voldríem fer una certa explicació de per què des del nostre grup parlamentari donem suport a aquesta mesura, i perquè entenem que...,

malgrat algunes crítiques que han sortit de la resta de grups parlamentaris, creiem que s'havia de fer d'aquesta manera.

Com ha exposat el conseller, la situació del sector del taxi i de les VTC és un conflicte, és una situació, diguem-ne, que ha anat generant un cert conflicte, atès que inicialment, quan el sector del taxi o les llicències de taxi anaven destinades a un públic potencial i les llicències VTC anaven cap a un altre públic potencial, en principi tot això permetia una convivència harmònica, segurament no lliure d'alguns episodis, però que en tot cas permetien que hi hagués una certa convivència entre els dos sectors.

L'entrada de les noves tecnologies i especialment el buit legal que deixa el Govern de l'Estat en el seu moment permet que hi hagi tres mil llicències potencials de VTC, que generen un problema, generen una preocupació a nivell del sector del taxi. I, per tant, des d'aquest punt de vista comença a generar una certa incomoditat a nivell social, i hem pogut veure, diguem-ne, la conflictivitat existent en aquest cas, que ha anat creixent i, per tant, en conflictes, especialment quan hi han hagut grans esdeveniments a la ciutat de Barcelona, és on s'ha posat en màxim relleu aquesta conflictivitat, però que entenem que pot anar a més.

Creiem que el mecanisme del decret llei era el mecanisme útil, necessari per regular, diguem-ne, aquesta situació de manera immediata. Creiem que el que sí que s'ha aconseguit aprovant aquest decret llei és arribar a un punt de tranquil·litat en el sector, que omple un buit normatiu existent, com s'ha dit anteriorment, i dona solució a algun dels aspectes que preocupaven.

És evident..., i aquí alguns grups parlamentaris diuen que no està prou regulat o que, en tot cas, hi han elements que no s'han tingut en compte. I aquesta és la voluntat: realment s'ha anat a tocar el mínim d'aspectes, perquè en definitiva la figura del decret llei és una figura legislativa extraordinària que, en tot cas, no serveix per regular-ho tot, sinó que ha de servir per donar sortida a algunes situacions molt provisionals que existeixen.

I, per tant, això és el que ha fet el Govern en aquesta situació, anar a tocar aquells aspectes, quatre aspectes en concret, que preocupaven el sector i als quals, per tant, s'intentava donar una solució. Per tant, diguem-ne, el tema de la transmissió de les llicències no es podrà fer fins passats els dos anys; la creació del registre electrònic per als viatges, com una manera de control; i el distintiu, i també aquell règim sancionador.

Més enllà d'això, nosaltres som partidaris també, i això ho hem compartit i ho compartim amb altres grups parlamentaris, que això o aquest decret llei no tanca res, en tot cas, dona una solució puntual a una problemàtica existent, però que el que hem de fer és un debat, un debat a fons, un debat tenint en compte els diversos aspectes que hi han. Necessitem un debat serè. Algú apuntava que han comparegut en altres ocasions sectors diversos; doncs, això és el que s'ha de fer en aquest àmbit: debatre, que hi participi la gent del taxi, que hi participi la gent també del sector de les VTC i que des d'aquest punt de vista puguem fer un debat prou serè per regular aquesta situació, que ha anat canviant en el temps.

És evident que hi han algunes qüestions que canvien, els usos, els canvis d'usos de mobilitat de la ciutadania estan fent que apareguin noves necessitats entre els ciutadans que no existien fa ben poc temps. Per tant, diguem-ne, des d'aquest punt de vista cal analitzar-ho, des del punt de vista actual.

També és evident que l'entrada de les noves tecnologies fa que haguem de replantejar també aquest element, atès que faciliten, les noves tecnologies, el contacte entre l'oferta i la demanda i, per tant, això també hem de regular-ho. Hem de tenir un marge de regulació. El que no podem deixar és, diguem-ne, que això sigui una selva, com alguns pretendrien..., o que alguns tinguin interès a que no hi hagi cap tipus de regulació. Perquè hi ha una cosa primordial que entenem que cal defensar, que són els drets dels usuaris. I aquests drets dels usuaris..., un bon servei cap als usuaris no pot ser fet si no hi ha una regulació que controli aquests usos.

Per..., algunes qüestions que preocupaven alguns dels grups parlamentaris, diguem-ne, apuntaven a una manca de diàleg per part de la conselleria. Entenem que aquest decret compta amb el suport de les entitats, de les administracions que estan implicades en la regulació de tot el tema de la mobilitat i el taxi, com poden ser l'Ajuntament de Barcelona o l'Àrea Metropolitana. Per tant, aquí hi havia una necessitat imperiosa de donar solució, i aquí hi ha un acord. S'explica també aquest acord al Consell del Taxi. Per tant, de publicitat sí que se n'ha donat. S'ha explicat al sector i, en tot cas, això és el que s'ha intentat.

És veritat, hi insistim –i el conseller s'hi ha compromès– i, en tot cas, hi ha aquesta voluntat: s'ha omplert un buit legal en un moment concret, però, en tot cas, la voluntat de la conselleria, com s'ha demostrat a bastament és que hi ha una voluntat de diàleg per obrir i per discutir sobre quin ha de ser el futur del taxi en el seu conjunt i el transport de viatgers per carretera d'aquests vehicles menors de nou places.

I, després, alguns dels elements que també ens poden preocupar i que segurament no han quedat prou ben establerts en el decret llei..., de fet, el mateix decret llei faculta el Govern de la Generalitat perquè, des d'aquest punt de vista, faci un desplegament reglamentari del mateix decret llei. I algunes qüestions que preocupen sobre el registre, sobre el control del registre, sobre la Llei de protecció de dades, aquestes qüestions segur que poden quedar ben encarades i ben solucionades a través d'aquest desplegament reglamentari, perquè és evident que la Llei de protecció de dades governa, diguem-ne, sobre qualsevol actuació.

I el que és evident..., el que es pretén és un control sobre aquesta actuació. Les VTC tenen un marc normatiu molt escàs, però que, en tot cas, queda molt clar el fet que no poden recollir passatge enmig del carrer. I, per tant, és necessari que quedin clars quins serveis estan complint i quines instruccions tenen.

Per part meva, res més, i moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Sanglas. Acabat el debat, procedim a la votació. Estem cridant a votació. *(Pausa.)*

Passem, doncs, a la votació, sobre la validació del Decret llei 5/2017.

Comença la votació.

El Decret llei 5/2017, de mesures urgents per a l'ordenació dels serveis de transport de viatgers en vehicles fins a nou places ha quedat validat per 86 vots a favor, 10 en contra i 35 abstencions.

A continuació, d'acord amb l'article 155.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si algun grup parlamentari vol que es tramiti aquest decret llei com a projecte de llei.

(Pausa.)

Senyor Carrizosa..., vostè vol? Sí?

Carlos Carrizosa Torres

Nosaltres estem interessats en que es tramiti com a projecte de llei.

La presidenta

I el grup? *(Pausa.)* També. En tot cas, doncs, ateses les peticions, sotmetrem a votació, pels grups parlamentaris, si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no.

Per tant, comença la votació.

El resultat ha estat: 35 vots a favor que es trameti com a projecte de llei, 86 en contra i 10 abstencions.

Atès aquest resultat, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei.

Continuem, doncs, amb el següent punt de l'ordre del dia.

Sí. Senyora Granados, per què em demana la paraula?

Eva Granados Galiano

M'agradaria conèixer la previsió d'horaris del Ple. Veient l'hora que és, l'ordre del dia que tenim... (*remor de veus*), ens agradaria saber com ho farem. (*Veus de fons.*) Sí, sí..., ara, ara... (*Veus de fons.*) Als senyors de Junts pel Sí els vull recordar que qui ha modificat l'ordre del dia han estat vostès, eh? (*Aplaudiments.*) Ara s'estan tractant els punts de l'ordre del dia que hi havia.

La presidenta

Senyora Granados, avançarem el màxim que puguem, i ara anem a fer el següent punt de l'ordre del dia. (*Veus de fons.*)

Bé, tenim previsió de fer aquest punt, que començarem ara, i el següent. D'acord? (*Pausa.*)

Proposició de llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat (debat de totalitat)

202-00061/11

El tercer punt de l'ordre del dia és: debat de totalitat de la Proposició de llei de creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

D'acord amb l'article 114.2 del Reglament, i atès que es tracta d'una iniciativa legislativa signada per tres grups parlamentaris, faran la seva presentació els tres grups autors de la proposició de llei per un torn màxim de deu minuts cadascun.

En primer lloc, té la paraula el senyor Jordi Terrades, del Grup Parlamentari Socialista.

(*Remor de veus. Pausa.*)

Els demano, si us plau, que surtin de pressa i en silenci per continuar amb l'ordre del dia.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats, a Catalunya hi ha un estret lligam entre les persones i els espais naturals. L'aprofitament del territori i els seus recursos naturals ha estat una constant. Som un país petit, i és aquest lligam el que ha anat modelant el territori. També és cert que la ràpida transformació dels darrers decennis ha posat en perill l'equilibri territorial i la conservació del patrimoni natural. Els socialistes creiem que la conservació del patrimoni natural és un benefici per a tothom. Cal una política de patrimoni natural que aprofiti els enormes avantatges que una correcta gestió aporta, tant des de l'àmbit del desenvolupament socioeconòmic com d'un bon funcionament del territori, que, en definitiva, contribueixen, les dues coses, a millorar el benestar de les persones.

Països com els Estats Units, Canadà, el Regne Unit, França, per citar-ne només alguns, tenen una potent política de patrimoni natural que l'han convertit en un actiu econòmic de primer nivell. I per què és necessari conservar el patrimoni natural i la biodiversitat? Podríem enumerar diverses raons, només els en citaré tres: com a dinamitzador de les economies locals, i, per tant, evitar l'abandonament del territori; com una de les principals fonts de bens i serveis ambientals que tenim, que en termes de comptabilitat nacional es pot equiparar al PIB del nostre país, i perquè és fonamental per fer front al canvi climàtic.

Fer discursos políticament correctes a favor del medi ambient, en defensa dels valors patrimonials naturals o de la biodiversitat, de lluita contra el canvi climàtic, és fàcil. Ara, quan toca fer polítiques concretes, quan toca prendre decisions, quan toca assignar recursos, hi ha més dificultats.

Ara fa just dos anys, el Grup Socialista va interpel·lar el conseller de Territori sobre aquestes qüestions i es va aprovar una moció per amplíssima majoria. És cert

que la legislatura es va acabar. Però, miri, han passat dos anys, avui ens trobem aquí començant aquest debat que ha costat Déu i ajuda.

Per començar una nova etapa, que crec que hem de començar –esperem que així sigui–, ens hem de dir, per això, algunes coses. Què ha passat en els darrers set anys? Doncs, que hi ha hagut una fragmentació de les competències, de la planificació i de la gestió; que, amb caràcter general, hi ha hagut un fort retrocés i devaluació de les polítiques que incideixen sobre la conservació del medi natural, i que hi ha hagut paralització del procés de redacció i aprovació d'instruments de planificació i de gestió d'espais naturals protegits quan aquests estaven sota la tutela del Departament d'Agricultura.

Total desatenció i marginació de la gestió dels espais naturals, i, en particular, dels parcs naturals i del parc nacional, que han perdut gran part de les eines de treball que els són imprescindibles. Hi ha hagut reduccions pressupostàries molt superiors a la mitjana. En alguns casos superiors al 60 per cent. I és cert que en el darrer pressupost, de manera molt minsa, s'hi han posat alguns recursos més, però de manera molt minsa.

Hi ha hagut una pèrdua constant de recursos humans i materials, la qual cosa ha donat lloc a una greu desestructuració dels equips de gestió que fa molt difícil, per no dir impossible, el compliment dels objectius establerts per les mateixes normes de creació dels parcs, les derivades, també, del marc internacional, i la projecció dels beneficis i serveis que socialment s'esperen.

Hi ha hagut una manca absoluta d'inversions. I per què, arribat aquest punt, nosaltres donem suport a aquesta proposició de llei? Doncs, perquè considerem que l'actual legislació catalana del patrimoni natural i la seva administració no estan ja, a dia d'avui, adaptades a la realitat ambiental, a la realitat social i econòmica del moment.

Amb aquesta llei n'hi haurà prou? Nosaltres creiem que no. Que són imprescindibles, des del nostre punt de vista, algunes coses més, entre elles una llei de patrimoni natural i de biodiversitat, una llei d'espais agraris que està en tramitació parlamentària, i, sobretot –sobretot–, una nova llei de territori i urbanisme... –una nova llei de territori i urbanisme: no veig el conseller per aquí–, que no lamini les competències d'altres administracions, com l'actual esborrany està plantejant.

Necessitem una agència de patrimoni natural? Doncs, sí. Sens dubte, el més lògic hauria estat que la seva creació s'hagués fet després de l'aprovació de les lleis que els esmentava. Però bé, com que la lògica, en aquests moments, sembla que no és el que impera en aquest Parlament, malgrat això, els socialistes hem defensat la creació d'aquesta figura perquè cal disposar, des del nostre punt de vista, d'un instrument amb vocació de permanència que no estigui sotmès a canvis d'estructura sovintejats, com ha passat fins ara. Una agència que, des del nostre punt de vista, ha de tenir una estructura permanent, una estructura amb capacitat per gestionar i conservar el patrimoni natural, marcant objectius a curt, a mig i llarg termini. Una agència amb capacitat de treballar transversalment i en xarxa, amb governança compartida entre les administracions públiques implicades en la conservació del patrimoni natural, també l'Administració local.

I volem escoltar, en aquest tràmit parlamentari que avui comença, diversos actors, no?, abans de definir quines competències ha de tenir el nou model, més enllà de les que ja indica la proposició de llei inicialment. Nosaltres creiem que ha d'haver-hi una governança inclusiva, una governança participativa, que incorpori tots els actors implicats en la conservació del patrimoni natural, no només les entitats conservacionistes, que sí, també aquells agents econòmics que en aquests moments estan actuant també en els espais protegits.

I, finalment, si..., ho diem aquí, si els pressupostos de la Generalitat de Catalunya no garanteixen el compliment dels objectius bàsics de la política de conservació del

patrimoni natural i de la biodiversitat, tenir una agència servirà de ben poc. Els estic dient, naturalment, que dels pressupostos públics hi han d'haver recursos, eh?

Saben que el meu grup parlamentari va estar dubtant de signar aquesta proposició de llei fins al final, i que un dels esculls que hi havia era, justament, el poc compromís d'algun departament del Govern d'assignar recursos a aquesta agència, no de la conselleria de Territori i Sostenibilitat, però sí d'alguna conselleria del Govern. Un cop superat, sembla, aquest escull, nosaltres vam signar aquesta proposició de llei; però ja advertim que cal que els pressupostos de la Generalitat apostin també per assignar recursos a la conservació de la biodiversitat del país, del patrimoni natural.

Els socialistes, també els ho anuncio, treballarem perquè en el termini dels propers dos anys recuperem, com a mínim, els nivells pressupostaris de l'any 2010 destinats a la gestió del patrimoni natural de Catalunya.

I amb tots aquests arguments, nosaltres defensem que avui el Ple del Parlament prengui en consideració, voti a favor que iniciem la tramitació parlamentària d'aquesta llei, escoltant, ho torno a repetir, a tots els agents que actuen en la defensa de la diversitat del país i la defensa del patrimoni natural a Catalunya.

Gràcies, diputades i diputats.

La presidenta

Gràcies, senyor Terrades. A continuació té la paraula la senyora Hortènsia Grau, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Hortènsia Grau Juan

Bona nit. Ja s'ha excusat el conseller, que ha dit que havia d'anar a Govern, però, bé, és una llàstima que no hi pugui haver... –a part de la secretària de Sostenibilitat, a qui saludem, però–, que no hi pugui haver cap membre del Govern, perquè... I és una llàstima que, tal com ha anat el dia i el debat, aquest debat d'aquesta llei –que per nosaltres és superimportant i és una estructura, i a més important, i, a més, és una demanda llargament reivindicada–, doncs, s'hagi de fer quasi a les onze de la nit, en què no poden estar-hi presents ni el sector, ni les entitats ambientals, doncs, que estaven molt il·lusionats i havien apostat molt, no?, per la creació de l'agència.

Perquè, mireu, avui serà el tercer intent. És que a mi m'agrada fer una mica de memòria, de vegades semblo la..., el llibre, no?, de..., allò..., el llibre de memòries del Parlament; però penso que és important, també, no perdre..., no?, o conèixer la història. Serà el tercer intent de creació d'un organisme autònom, de naturalesa pública, amb pressupost, amb autonomia, que gestioni les polítiques de medi natural en aquest país amb caràcter transversal. El primer intent i el que va estar més avançat, va ser el 2006, amb el conseller Milà, que vam fer l'Avantprojecte de llei de l'Agència de la Natura de Catalunya i que fins i tot es va sotmetre a informació pública, i que llavors va quedar aturat, justament, pels mateixos sectors, o una part de determinats sectors que no volien, en aquells termes com estava redactada, i van acabar pressionant..., o sigui les típiques baralles entre sectors productius i sectors conservacionistes, i aquell projecte va acabar en un calaix, i, fixeu-vos, ha estat en un calaix quasi onze anys. Onze anys, eh?, que es diu aviat. Perquè, mentrestant –onze anys–, hem anat perdent biodiversitat, hem anat tenint problemes de la gestió dels espais protegits, etcètera.

Després, es va treballar un altre text el 2010, amb el conseller Baltasar; molt diferent pel que fa al contingut i a la concepció. Entremig, el 2010, ens desapareix el Departament de Medi Ambient, i es reparteixen les competències en matèria de Medi Natural i Biodiversitat entre Agricultura i Territori, però sense cap criteri de racionalitat, i tot això sumat amb unes retallades pressupostàries que les polítiques de medi natural –s'ha dit i s'ha reiterat, però és veritat– van ser les que més ho van patir. Per tant, jo sempre ho anomeno, no?, perquè jo, desgraciadament, doncs, des del 2010 he estat portant aquests temes, i jo sempre dic que allò va ser..., 2010-

2014 o 2015 va ser el quadrienni o el quinquenni negre, en el que a més de desmantellar-se les polítiques de medi natural, es va patir un retrocés molt fort en valors, pèrdua de llocs de treball...; un retrocés, però, dels darrers vint anys, eh? I, a més, es va aprofundir encara més aquella fractura entre el sector més ecologista, conservacionista, entitats, i els sectors productius, que al final acaben estant tots en el territori i s'han d'entendre. Pet tant, per mi per això era superimportant que avui poguéssim..., bé, aquesta llei, no?, que presentem els tres grups, però que hi ha més grups que hi donen suport, perquè la CUP també hi va estar treballant i també hi dona suport, i joestic segura que és voluntat de tots els grups que això pugui sortir finalment endavant.

Clar, nosaltres creiem que aquest silenci, no?, que hi va haver, també a les entitats quan passava tot això, i el sector, el sector ecologista va estar molt callat. En fi, recordeu-vos que no és fins al 2014 que no fan el manifest, no?, el manifest de dir: «Bé, prou; hem de fer alguna cosa amb les polítiques de medi natural», i que és quan se signa el manifest, més de setanta entitats, la universitat. I, justament, arran d'aquí surt la plataforma Conservació.cat; recordeu-vos que ens donen aquell document a tots els partits que ens presentem a les eleccions del 2015, i en aquell document ens demanen..., ens el lliuren i ens demanen que hem de crear un òrgan de governança, sigui una agència... Però que ens demanen tota una sèrie de compromisos, entre ells també la llei de biodiversitat, eh?, o una estratègia de biodiversitat que també en aquest Parlament hem aprovat un munt de vegades que s'havia de fer; mocions meves, mocions del PSC, hem aprovat, que hem dit: «S'ha de fer –s'ha de fer.» Però, tal com van les coses, no sé si estarem a temps d'aprovar...

Per tant, avui és molt important; avui és molt important perquè avui, tot i que ho fem per un tràmit que potser no és el que..., bé, a mi és un tràmit que m'hauria agradat més que no fos per extrema urgència, que ho haguéssim pogut fer d'una altra manera, però ho hem hagut de fer així, perquè, si no, no estàvem a temps i perquè és un tema que està molt madur i que té molt consens i és una demanda no només del sector ambientalista; és una demanda de la universitat, de les professionals, de les empreses que hi treballen, dels gestors dels parcs. Haureu rebut tots els grups parlamentaris una carta signada per la majoria de directors de parcs naturals demanant, dient que per favor, que deixem tramitar això, que aquesta vegada a veure si ens en podem sortir.

Això vol dir que nosaltres avalem al cent per cent la llei? Clar que no; nosaltres, amb l'essencial de la proposta de llei, estem d'acord, però nosaltres creiem que durant el tràmit parlamentari..., bé, doncs, intentarem que aquelles qüestions que creiem que són millorables es puguin anar millorant. Des d'una cosa tan simple com el nom –doncs, jo què sé, ens agrada més «agència de la natura», perquè és més curt i ras que «del patrimoni natural»–, fins al tema de les competències que té, que això ja és un tema que ja li va passar al conseller; bé, quan es va crear el Departament de Medi Ambient, primer tenia unes competències, i fins a l'any 99 no les va tenir totes, totes les que tenen relació amb la biodiversitat i el medi ambient. Bé, doncs, aquí amb l'agència passa una mica. Nosaltres creiem que..., a veure si en el tràmit parlamentari podem aconseguir que l'agència, alguns aspectes que ara no té, doncs, els acabi tenint. I sobretot aquí em centro en els temes de gestió de boscos, política forestal, perquè no es pot limitar només als terrenys de titularitat de la Generalitat que es trobin en espais protegits. Segons la nostra opinió, en tot el tema aquest, ha de poder l'agència tenir més veu.

Altres qüestions, per exemple, que també intentarem que quedin molt blindades o que quedin molt millorades, bé, que quedin clares, no?: tot el tema de personal. Els temes de personal no poden crear angoixa i preocupació; el personal, tant funcionari com laboral, en aquest trànsit, cal que hi hagi un compromís i que la llei ho expliciti, que es negociarà i es respectaran tots els drets, l'antiguitat, que aquesta integració es farà mitjançant protocols... Vull dir, en aquest sentit crec que hem de deixar la gent

tranquilla, perquè, si no, ja seria començar malament. O, per exemple, que quedi clar també tot el paper en els temes de governança, del consell de direcció, les participacions, els ajuntaments o la diputació, que té molts espais. Vull dir, són aspectes que crec que durant el tràmit de compareixences, que seran àmplies, podrem anar escoltant les diferents veus i millorant i retocant la llei.

També el tema de les funcions, el tema del finançament. El tema del finançament és un apartat que també l'hem de blindar, perquè, si no, també l'agència naixerà coixa, no? La llei determina com es pot finançar. Nosaltres, per exemple, pensem que aquí podem afegir altres qüestions de finançament, perquè és un tema que, a més, l'hem batallat des de fa temps i a cada pressupost, i no hem vist..., i hem vist que potser hi ha certa predisposició, no?, a com a mínim estudiar-ho, i és aquella part de la taxa turística que realment hi està incidint; perquè hi ha un turisme que està incidint en el medi, doncs mirar si aquesta part de la taxa turística..., o quina part podria anar aquí.

O, per exemple, tots els temes de l'avaluació efectiva de les polítiques que es faran, o els temes de la cogestió, incorporar tot el tema del concepte de mediació ambiental, que és un tema que crec que és molt important treballar-lo, o d'educació i sensibilització ambiental, perquè aquesta és la clau –aquesta és la clau. Els programes d'educació i sensibilització ambiental, que també van haver de patir les retallades, són la clau per anar educant en aquests valors i que les joves generacions entenguin la importància que té valorar aquest patrimoni natural del que tots parlem. I no només pel canvi climàtic, sinó per al país, com a creació d'ocupació. És a dir, no repetiré tot el que tots coneixeu i hem dit. Per tant, nosaltres... Ah, i la potestat sancionadora, per exemple, no?, que l'article 2.3 ho esmenta de passada, però nosaltres creiem que potser caldrà concretar-ho una mica més.

Per tot això, nosaltres hi donarem suport. I demano aquí a tots els diputats i les diputades dels altres grups parlamentaris que, per favor, facin una miqueta d'esforç, perquè, a més, anem molt justos..., bé, no ho sabem, no?, però aquesta legislatura no crec que tinguem massa temps, i jo crec que és molt important que aprofitem aquesta agència i que és una necessitat per al país i que, a més, té l'acord i consens de tots i totes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Grau. A continuació té la paraula la senyora Violant Cervera, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Violant Cervera i Gòdia

Moltes gràcies, presidenta. Disculpar, també, l'assistència del conseller i agrair la presència, doncs, de la secretària de Medi Ambient i Sostenibilitat, la senyora Marta Subirà, i personal del departament que ens acompanya.

Iniciem el debat d'aquesta proposta de resolució sobre l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, que hem presentat conjuntament amb Catalunya Sí que es Pot i el PSC, recordant que el passat dia 1 de març de l'any 2017, en la compareixença que justament el conseller de Territori, el senyor Josep Rull, va fer amb motiu de la Comissió de Medi Ambient, més enllà d'explicar, doncs, quines eren les actuacions del departament i la riquesa del nostre patrimoni natural, va posar de manifest en la comissió la necessitat de poder crear alguna eina que millorés la gestió justament d'aquest patrimoni natural. Va ser en aquell moment on va plantejar als diferents grups parlamentaris la necessitat d'intentar tirar-ho endavant.

I aquí sí que voldria agrair, doncs, especialment a la diputada Hortènsia Grau, de Catalunya Sí que es Pot, i al senyor Jordi Terrades, del Partit dels Socialistes, la voluntat des del primer moment que van tenir a intentar treballar aquesta llei. També van manifestar la voluntat de poder-nos posar d'acord la diputada Mireia Boya, de la CUP, i també ho havíem estat intentant comentar d'una manera intensa amb el Grup

de Ciutadans. Al final..., es va estar intentant treballar el text per poder arribar a un primer, només és un primer consens entre els diferents grups parlamentaris i per poder-la tramitar amb més agilitat, i al final la vam signar els tres grups parlamentaris.

Quin és l'avantatge que hi trobem, en haver utilitzat aquesta fórmula legislativa? Doncs, primer, com ja ha comentat la senyora Grau, la possibilitat d'agilitzar una mica més la tramitació. Però, sobretot, des del nostre punt de vista, entenem que aquesta sí que és veritat és una eina que ens ha de servir per ser una eina de consens per gestionar un bé tan important i tan preuat per al nostre país com és el nostre patrimoni natural; entenem que era una bona fórmula el fet de poder-la fer entre els diferents grups parlamentaris, perquè ja sortíem d'una posició de consens d'inici, tot i que ja sabem que, després, en el debat parlamentari, gràcies a les compareixences que farem i a les aportacions dels diferents grups amb les seves esmenes, doncs, aquest text pot arribar a reeixir.

La proposició de llei ho diu, però m'agradaria recalcar-ho perquè en quedés constància. Catalunya té unes característiques naturals i de país molt importants. De fet, nosaltres som molt rics en diversitat: Catalunya acull 741 hàbitats diferents, noranta-quatre hàbitats de cinquanta-set espècies són d'interès comunitari, i vuitanta-tres espècies d'ocells estan protegides per l'annex de la primera Directiva d'ocells. El territori català és molt ric, té quatre-centes espècies d'animals vertebrats, més de deu mil espècies d'animals invertebrats i més de quatre mil plantes vasculares. Si ho miréssim comparant el territori de Catalunya amb la resta de territoris, doncs, de la Unió Europea, per exemple, Catalunya se situa en una situació molt important. Per tant, actualment tenim el 32 per cent del nostre patrimoni protegit. I en aquests moments es protegeix gràcies, doncs, als plans d'espais d'interès natural, on es troba la Xarxa Natura 2000, o els espais naturals de protecció especial.

Però també tenim una altra característica com a país, i és una característica que és important, i és que tenim un país que és petit, molt ric en biodiversitat, però al mateix temps tenim un territori molt poblat. De fet, costa trobar a Catalunya algun territori que estigui verge, doncs, de l'home, vull dir, convivim aquesta biodiversitat..., justament la gent que fa molt de temps que viuen en el territori amb aquesta diversitat. Per això trobem d'especial importància la possibilitat de crear una eina que al final ha de ser una eina jurídica que ens ajudi a poder conjugar millor tots els diferents actors que tenim en el territori. Per què, per tant, creiem que és important tenir una agència de patrimoni natural? Doncs, perquè justament tenim un patrimoni natural excepcional, perquè volem una millor protecció d'aquesta natura, perquè volem mantenir aquest tret diferencial com a país, que per nosaltres és un motiu d'orgull, però també perquè volem que aquest patrimoni natural, aquesta protecció siguin compatibles justament també amb el territori i la seva pròpia gestió.

Catalunya com a país ha estat pionera al llarg, de fet, de tot l'Estat, en polítiques de medi natural. De fet, la primera conselleria de medi ambient es va crear l'any 1991 i l'any 1992 vam crear el Pla d'espais d'interès natural, el PEIN, i l'any 2006 vam crear, vam aprovar la Xarxa Natura 2000. Per tant, fa molt de temps que estem treballant en polítiques de medi natural i de biodiversitat.

No obstant això, més enllà de que vivim en un territori que està densament poblat, també ens trobem amb alguna altra dificultat, com, per exemple, el canvi climàtic; amenaces totes elles que ens diuen que en aquests moments hem d'intentar tenir una cura especial del que hem estat tenint fins ara en el nostre territori.

Per tant, quins són els motius pels quals justificariem la creació d'aquesta agència? Doncs, primer de tot, perquè, com ja s'ha comentat abans, fa moltíssim temps que es reclama. Des de fa més de vint anys, diferents grups parlamentaris, diferents governs han intentat poder crear una eina, hi insisteixo, una eina, que ha de poder aglutinar les diferents polítiques i els diferents actors que treballen en el territori. Un altre dels motius especialment importants és perquè nosaltres creiem en la continuïtat de les espècies animals i de les plantes que tenim al nostre territori. Un altre que

també és molt important és l'obligació legal que tenim com a govern de poder mantenir aquest patrimoni natural, des de les mateixes obligacions que ens estableixen els marcs internacionals, a les mateixes Nacions Unides, a les estratègies implantades per la Unió Europea o, fins tot, pel mateix Estatut d'autonomia, que també recull la necessitat de protegir aquest patrimoni natural. Un altre dels motius és que nosaltres creiem que els ciutadans tenen dret a gaudir d'aquest patrimoni natural. I els ciutadans també tenen dret a poder viure d'aquest propi patrimoni natural. Per tant, nosaltres entenem que aquest ha de ser vist com un motor per al propi desenvolupament.

Però, com he dit abans, hi ha alguns defectes que ens podrien impedir o podrien debilitar justament aquest patrimoni, i un dels importants, justament, per exemple, és el canvi climàtic. Per tant, generar riquesa, la protecció del medi ambient, una participació integral dintre del territori amb els diferents actors..., nosaltres creiem que és i ha de ser l'eina perquè aquest patrimoni pugui continuar sent viu.

Altres dels motius que justifiquen també la creació de l'agència? La complexitat de la gestió del medi ambient. En el medi ambient hi treballen no només diferents actors –territori, turisme, agricultura, patrimoni..., el mateix patrimoni–...; diversitat i pluralitat de professionals; diversitat també d'actors directes, des de consorcis a les diputacions, a les administracions municipals; diferents infraestructures que han de poder sobreviure i conviure conjuntament. I, per tant, necessitem aquesta eina que ens ha de poder millorar l'operativitat.

La llei és molt senzilla, de fet, el que recull és senzillament el funcionament d'aquesta agència; consta de vuit articles, on del que es parla és..., bàsicament, és de les funcions dels òrgans de govern, dels estatuts o del contracte programa, i també una part del règim econòmic. Insistim que la nostra voluntat és la d'intentar establir una eina que ens permeti, hi insistim, protegir el territori amb la supervivència dels mateixos agents del territori. El que volem es oferir aquest text a la resta de grups parlamentaris, tant als signants de la proposició de llei com als que no l'han signat, fins i tot del Partit Popular, que hi ha presentat una esmena a la totalitat, per treballar-la i per poder arribar a aconseguir un consens. Amb les compareixences i amb les esmenes de tots els grups, estem segurs que així ho aconseguirem.

Per tant, agrair-los, als grups parlamentaris, doncs, la seva disposició. Agrair molt especialment a la secretària, doncs, i al conseller, la seva implicació en el projecte. Sabem que és un projecte que se'l senten molt seu; ens ho han dit des del començament. Hem intentat també des del començament, justament amb el Govern, doncs, poder arribar a un text que agradés a la majoria dels grups parlamentaris. Per tant, ens sentim orgullosos d'aquest primer text, que estem segurs que quan l'aprovarem, doncs, serà de gust..., vull dir, el veuran amb bons ulls, no només els grups parlamentaris, sinó també tots els actors del territori.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Cervera. A continuació, per a defensar l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, presidenta. Secretària..., bé, lamento que no hi hagi el conseller, que no pugui estar avui aquí, però jo vinc aquí, doncs, a defensar aquesta esmena a la totalitat que hem presentat des del Partit Popular. I el nostre grup parlamentari, doncs, hem presentat aquesta esmena precisament perquè en compartim bona part de l'exposició de motius, no? Estem convençuts, tal com diu el text, de que el patrimoni natural és un tret distintiu de Catalunya i un actiu estratègic que cal protegir i gestionar adequadament. Compartim també que aquesta protecció-gestió és una demanda

social creixent; que tenim una gran responsabilitat, també legal, de protecció i de gestió, i sobretot compartim que la complexitat de la gestió del medi natural i la biodiversitat exigeix altes capacitats de coordinació i execució.

Precisament perquè som conscients de que això és així, no entenem la manera en què s'ha enllestit aquesta agència que pretén controlar-ho absolutament tot. Els motius de l'esmena a la totalitat obeeixen a criteris de forma i de fons, de tal com s'ha plantejat aquesta nova agència, però sobretot no compartim el contingut.

Començaré per la forma. En cap cas era necessari el tràmit que se li ha donat, el tràmit d'urgència extraordinària i en forma de proposició de llei, que no ha permès la participació dels ciutadans, professionals, ens locals, sindicats agraris i forestals, propietat del terreny, etcètera, saltant-se la Llei de transparència. Vostès han ignorat la gent del món rural i agrari; tampoc és cap novetat. És que no han obert cap fase de consulta pública. Vostès han vetat la participació d'una part del sector molt important no permetent la seva cooperació directa en un procés de consulta pública en el moment de concretar aquesta proposició de llei. No s'ha donat opció a que ningú es pogués preguntar per aquest incompliment de la normativa de transparència i del perquè de tant obscurantisme per part d'aquest Govern amb el territori. Segurament, com que hi ha molta pressa perquè això quedi enllestit abans de que finalitzi la legislatura, sabien que si iniciaven un procés de participació pública aquest procés s'hauria allargat i, per tant, també la seva aprovació.

Vostès, sento dir-ho, departament, legislen d'esquena al territori. La conselleria donarà llum verda a una agència que menysté els propietaris, en saltar-se la tramitació mitjançant un avantprojecte de llei, que és la fórmula més garantista i transparent, i busca de col·locar-nos per la porta del darrere una proposició de llei amb la complicitat del Partit Socialista, Catalunya Sí que es Pot i..., bé, i Junts pel Sí.

I ja m'avanço, perquè suposo que..., bé, ja m'ho van dir, ja m'ho va comentar alguna diputada, no?, que sí que hi havia consens. Doncs, jo crec que alguns diputats només han escoltat una part del sector, la part interessada, en cap cas la majoria. I han fugit de les crítiques dels que sí que representen la majoria dels espais naturals que tenim a Catalunya.

Una altra qüestió. Al parlar de l'objecte i les funcions de l'agenda, no es limiten a les competències que preveu l'article 144 de l'Estatut d'autonomia; va més enllà. No es limita la definició de patrimoni natural i biodiversitat a les competències que tenen un valor ambiental, sinó que deixa la porta oberta a sectors que en cap cas es recullen en el citat article, com són l'agricultura, la ramaderia i la forest. Tal com està plantejat, abasta tota l'activitat, fet que ens sembla inacceptable, tal com està plantejat en aquests moments.

Tots hem rebut una carta, una carta d'alguns presidents d'òrgans rectors d'espais protegits, que dona suport a les peticions dels directors d'espais naturals respecte a la tramitació d'aquesta llei, que, com és evident, no hi coincidim. I no ho fem per diversos motius.

En primer lloc, és lògic el posicionament dels directors, que han insistit en que en cap cas aquesta nova agència suposés una simplificació d'estructures i òrgans de gestió. I, tenint el que tenim, és així: nul·la reducció d'òrgans de gestió i estructures. Em consta que els directors dels espais naturals en cap cas estan avalats pels consells d'administració. Aquest posicionament expressat en aquesta carta s'ha pres al marge de les opinions dels propietaris i els consells d'administració dels parcs.

Si no m'equivoco, són vuit parcs que s'han posicionat favorablement, però i la resta?, per què no ho han fet? O és que no tenen ni veu ni vot? No deu ser perquè el Govern ha volgut actuar de forma opaca i passat de voltes, en el sentit de que això havia de passar per aquest Ple sí o sí? Per què parcs tan importants com els del Montseny, Collserola, els dels deltes, per no citar tots els que falten, no s'hi han posicionat a favor? I d'això en diem «consens»? Allò de la veu del poble que utilitzen freqüentment, ho traslladen a la veu dels parcs: quan parlen, s'obliden de dir una

part del poble, una part dels parcs. Però, bé, a aquest Govern li interessa parlar per boca de tothom, però a l'hora d'actuar només ho fa per a alguns.

Ni la forma és encertada, però sobretot el fons: el contingut de la llei, el que desprenen els seus articles. I en aquest sentit compartim al per cent el que ens ha fet arribar el Col·legi d'Enginyers de Forests de Catalunya i que, suposo, el Govern també coneix, igual que la resta de grups parlamentaris. I és que considerem que l'actual redactat de la proposta de llei no comporta una millora en la defensa de la biodiversitat, ni de l'agilitat, ni de la professionalitat que requereix la gestió del nostre territori i que pot comportar, tal com està escrita, un empitjorament de la seva gestió que perjudiqui tant la biodiversitat com l'activitat agrícola, ramadera i forestal, com d'altres activitats econòmiques que es desenvolupen en l'àmbit rural, en detriment de la població local.

El model que es proposa és un atac a la propietat forestal i absolutament allunyat del que realment necessita el sector forestal i agrari, per molt que vulguin dissimular. Quan parla de la propietat i els propietaris, ho fa en els termes de col·laboració, en cap cas d'actuació conjunta, que se'n puguin beneficiar tant el propietari com l'agència, en el sentit ampli de la paraula. Amb aquest nou ens, vostès posen en dubte que l'aprofitament sostenible dels recursos naturals sigui un pilar bàsic de la conservació. Resumint, en aquesta llei no reconeixen els pagesos i propietaris forestals com un aliat, sinó com un obstacle en les polítiques de millora del territori.

Altres qüestions, no menys importants: el tema dels tributs i de les taxes. El model d'agència en si ja suposa prioritzar una gestió que recau sovint en l'endeutament i la imposició de nous tributs; és a dir, més deute i més pressió fiscal. Només cal veure l'ACA o l'Agència catalana de Residus, clars exemples, per cert, de lentitud i burocràcia en els tràmits. Es tracta, per tant, d'un ens i un model de gestió molt allunyats d'altres sense endeutament i auditoria econòmica.

I és curiós quan en l'article 6, sobre el règim econòmic i financer, a banda dels recursos que provindran, doncs, del Fons de Patrimoni Natural, d'herències, de sancions administratives, etcètera, aquí es parli d'aportacions procedents d'altres administracions, i entre elles parlen de l'Estat, no? Vull dir, és curiós, no?, almenys quan avui –avui– vostès han aprovat aquesta llei per a trencar amb l'Estat, doncs, parlin de que l'Estat també pot finançar o finançarà aquesta agència. La veritat és que només ens queda pensar que realment o vostès no es creuen res del que estan fent..., i, el pitjor de tot, estan prenent el pèl als catalans. De veritat que no s'entén com tenen la barra de presentar-nos aquest text incloent, doncs, el Govern de l'Estat com a possible finan..., que pugui finançar aquesta agència, no?

Què més? Doncs, amb el model que vostès ens presenten no hi ha cap simplificació d'ens, consorcis ni tràmits. Al contrari, genera tràmits addicionals a l'hora d'aprovar plans de gestió, activitats econòmiques. I al mateix temps genera inseguretats jurídiques en aspectes com la continuïtat d'activitats o aspectes urbanístics i d'administració competent, quan es desenvolupin, per exemple, les afectacions dels corredors ecològics.

Pel que fa a la representació, als membres del consell d'administració, no compartim tampoc la composició dels seus membres, en tant que no representen el territori de forma proporcional; que sí que contempla entitats privades, però aquestes no tenen per què d'acreditar la representativitat, mentre que a d'altres se'ls veta poder-hi entrar.

La nova agència pretén assumir les decisions sobre les propietats privades a través de processos de participació pública, la promoció de les infraestructures verdes, els corredors ecològics, la custòdia del territori i els instruments de planificació urbanística perquè a la pràctica protegeixin el medi natural de les activitats que ja hi són, la promoció de la custòdia del territori, afavorint les organitzacions de custòdia per davant de la propietat, a la qual se li neguen els incentius equivalents a la mateixa tasca.

L'agència també vol assumir l'exercici d'autoritat ambiental, fet que implica que tots els processos administratius, com ara un pla tècnic de gestió, l'aprovació d'una granja o una activitat extractiva o lúdica al medi, s'hauran de tornar a revisar i, si escau, prohibir o aprovar. Així mateix, també assumirà el règim d'intervenció administrativa, amb funcions d'autorització, control i sanció de totes les activitats. Tot i l'esmena feta a l'esborrany inicial entre el DARP i la CUP, on l'únic que s'ha fet és fer un apunt amb relació als espais naturals de protecció especial, l'agència continua tenint totes les potestats d'autorització, control, foment i sanció sobre tot allò que es desenvolupi en el territori, sigui públic o privat.

Segons aquesta llei, i tenint en compte el règim d'intervenció administrativa, l'agència absorbirà les funcions dels ajuntaments en aquelles activitats de menor dimensió.

I acabo, acabo dient que hem presentat aquesta esmena per defensar allò que la CUP denomina «organismes minoritaris», com són el Consorci Forestal de Catalunya, el Centre de la Propietat Forestal i l'Institut Agrícola de Sant Isidre, aquests ens de posicionaments retrògrads, segons la CUP, i que ara, amb aquesta llei, el Govern hi ha claudicat, així com les organitzacions agrícoles, agràries, i que no semblen gaire contentes amb aquest text.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Xandri. A continuació, per al torn en contra, té la paraula la senyora Violant Cervera. (*Veus de fons. Pausa.*) És el torn en contra dels grups propo-sants a l'esmena a la totalitat.

Violant Cervera i Gòdia

Moltes gràcies, presidenta. Suposo que deu ser aquestes hores, que estàvem així, una mica cansats... Senyora Xandri, vull dir, tinc la sensació de que hem estat llegint textos diferents, perquè moltes de les coses que vostè ha plantejat en el seu discurs no es contempen en aquesta llei.

Vull dir, algunes consideracions. Diu: «Per què no hi és, Collserola, i per què no s'ha preguntat a Collserola i al Montseny?» Doncs, perquè Collserola és del Consorci de Collserola, i el Montseny és de la diputació; no són en cap cas propietats de la Generalitat.

No és veritat, no s'ha treballat d'una manera obscura. Una proposició de llei és un tràmit parlamentari perfectament legítim, com ho pot ser un projecte de llei. De fet, quan tu intentes que una llei pugui ser de consens i pot interessar-te presentar-la amb diferents grups parlamentaris, com és el cas, ho presentes com una proposició de llei, perquè et permet que la signin diferents grups parlamentaris, que si és un projecte de llei només la signa un. És evident que el tràmit parlamentari varia, però en cap cas coartes absolutament a ningú, perquè el tràmit continua. Vostès podran presentar a aquelles entitats i empreses, i empreses forestals, doncs, que vulguin comparèixer, poder comparèixer, i tots en prendrem nota, de les esmenes que proposin, i nosaltres exactament el mateix.

Vostè parla de la gestió forestal. No és veritat, no, la llei no afecta la gestió forestal dels boscos privats, perquè queden fora justament de les funcions de l'agència. I l'agència, a més a més, manté les mateixes funcions que té avui en dia la Sub-direcció General de Biodiversitat. Per tant, no es fa res més que traslladar les funcions que té la Sub-direcció General de Biodiversitat a una agència de patrimoni natural.

I la regulació de l'agència..., hi insistia abans, regula quin ha de ser el seu organigrama, regula quines han de ser les seves funcions, però en cap cas està desplegant quines són les polítiques ni ambientals ni administratives que ha de dur a terme. De la mateixa manera que ara, sense agència, el Govern de la Generalitat, o els governs

de la Generalitat han estat fent polítiques en matèria mediambiental, doncs, ara també les faran; el que passa és que es faran a través de l'agència.

Clar, és que jo m'he quedat una mica parada, perquè no pensava que la seva intervenció justament anés per un camí que semblava que no s'havia llegit el text de la llei. I jo crec que això no és positiu, perquè si insistim que el que volem és que hi hagi consens amb el territori, consens amb els diferents agents i consens amb els grups parlamentaris, és perquè, evidentment..., vull dir, si hi ha alguna cosa que s'ha de replantejar, doncs, convidarem els compareixents, els escoltarem i prendrem nota de les seves aportacions, i després les discutirem en el tràmit de ponència. Vostè ha fet moltes lleis i sap perfectament que això funciona així.

Per tant, res més. Vull dir, nosaltres anunciar, de part dels grups proponents, que votarem en contra de la seva esmena a la totalitat i, com no pot ser d'una altra manera, la convido a intentar trobar un acord perquè aquesta agència, doncs, sigui ben vista i del grat de tothom.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Cervera. A continuació procedirem al torn d'intervencions de la resta de grups per a fixar el seu posicionament. En primer lloc té la paraula el senyor Francisco Javier Domínguez, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bona nit. Bé, és una pena que tots els interessats que volien assistir a aquest debat, doncs..., ara està buida, la part de convidats, excepte la directora i la resta del departament. És una llàstima que un tema com aquest s'hagi de tractar a aquestes hores i en aquest format tan buit.

Bé, jo faré la meua exposició al voltant de dues preguntes. La primera: és necessària aquesta llei? I la segona: és necessària la urgència, i la urgència extraordinària? I aquestes dues preguntes em recorden que fa..., bé, la meua darrera intervenció en aquest Ple va ser precisament amb aquestes dues preguntes, però amb una altra llei. O sigui, estem davant d'un procediment que s'està convertint en costum, que és que a la Llei d'espais agraris i en aquesta, de la creació de l'Agència del Patrimoni Natural..., el mateix sistema: en lloc de fer projectes de llei, doncs, fem proposicions. Estem dins del que es pot fer..., però, bé.

Davant de la pregunta de si és necessària aquesta llei, en el que estic segur que tots estem d'acord és en el que diu bona part del preàmbul del text que ens han presentat, que a nivell internacional existeix un reconeixement de fixar uns objectius en relació amb la conservació i amb l'ús sostenible del medi natural, i a nivell europeu cal prendre mesures per aturar la pèrdua de biodiversitat. Aquest punt queda amb molt de consens.

Un altre punt: que cal planificar, ordenar i gestionar adequadament el territori que integra el Pla d'espais d'interès natural, que suposa el 32 per cent del territori de Catalunya. També estem tots d'acord en això.

Un altre punt: que la protecció del medi natural consisteix en que això que he dit abans de planificar, ordenar i gestionar no és una política menor, perquè afecta una part molt important del territori i el seu desenvolupament econòmic. Cal que el medi natural sigui una oportunitat i no una càrrega. O sigui, s'ha de comptar amb les forces econòmiques que hi ha al territori.

Un altre punt seria –i això ho llegiré literalment, tal com surt al preàmbul–: «La política de patrimoni natural de Catalunya ha estat, històricament, infrafinançada i amb una insuficient capacitat d'actuació lligada a una insuficient estructura administrativa.» M'alegro –me n'alegro molt– que precisament la responsabilitat d'això que acabo de llegir, que és «històricament infrafinançada i insuficient capacitat d'actuació»..., precisament la signen tres grups que fan la proposta i que han tingut molt a veure en el que ha passat aquests darrers anys.

I, per últim, que és el mateix que acabo de dir, els tres grups que estan implicats en això han estat formant part dels governs de la Generalitat. I ho llegeixo literalment un altre cop: «És important recordar que...» –això ho diu el preàmbul eh? «És important recordar que, al llarg dels darrers vint-i-cinc anys, l'Administració encarregada de la planificació» –no sé quina Administració deu ser aquesta– «i la gestió del patrimoni natural no ha gaudit de la integritat i continuïtat necessàries per poder definir i executar una política sòlida i estructural.» Però de qui és culpa, això? O sigui, estem reconeixent el que no s'ha fet bé durant vint-i-cinc anys. Doncs, bé, potser ho hem fet durant vint-i-cinc anys i ara hi posem solució amb presses i d'una manera que crec que se li ha de donar molta més importància.

Una altra part del text diu que en repetides ocasions s'han dividit equips, s'han repartit funcions entre departaments, s'han ajuntat de nou i amb diferents combinacions, han canviat de departament i d'ordenació, s'ha prioritzat i desprioritzat la seva actuació. Aquest permanent anar i venir ha consumit moltes energies, ha impedit posar uns fonaments sòlids, ha deixat moltes línies de treball inconcluses, i ha estat causa d'una pèrdua gran de coneixement i expertesa. Amb això, jo... No creieu que cal deixar de fer canvis amb presses? No creieu que cal pensar-s'ho bé i consensuar amb tot el territori?

I aquí ve la segona part, la meua segona pregunta: és necessària la urgència, i la urgència extraordinària?

Per respondre aquesta pregunta cal fer una altra pregunta: quina és la principal eina d'un govern per fer una llei?

Doncs, segons la Llei 13 del 2008, de la Presidència de la Generalitat i del Govern, a l'article 36 diu que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament. És evident que estem davant d'això. O sigui, és un tema que interessa molt el Govern de la Generalitat, perquè fins i tot el conseller, el responsable d'aquesta àrea, va venir en compareixença a la comissió i explicava les bondats de la creació d'una agència de patrimoni natural. Ja he escoltat el que s'ha dit per part de la companya Cervera, però crec que si el conseller compareix i ens explica què és això de l'agència catalana..., al final hauria estat molt interessant que s'hagués presentat com a projecte de govern.

Pero entonces ¿por qué no se ha presentado como proyecto de ley? Tendría que hacerse lo siguiente. Si se hubiera presentado como proyecto de ley, se hubiera tenido que hacer un anteproyecto con una memoria general, con estudios y dictámenes; una memoria de evaluación de impactos, con informe sobre el impacto presupuestario, informe sobre el impacto económico y social, informe sobre el impacto normativo; se hubiera tenido que hacer una memoria con las consultas y las alegaciones sobre estas consultas estimadas y desestimadas; se hubiera tenido que hacer un informe de los servicios jurídicos de los departamentos afectados –de todos los departamentos afectados–; se hubiera tenido que hacer una información pública de al menos quince días. Y después de aprobar el anteproyecto, el Govern hubiera podido decidir presentarlo como proyecto de ley.

Cuando un proyecto de ley llega al Parlament, llega con unas garantías y un rigor que creo que hoy no tenemos. Nos hemos saltado todas esas fases previas: memorias, estudios, dictámenes, evaluaciones de impactos, alegaciones e información pública. Información pública, que no es intentar consensuar con el resto de grupos parlamentarios, que es muy loable y muy interesante y yo lo he considerado muy de agradecer, pero creo que hay más agentes y más entidades que deberían estar correctamente informadas.

Pero lo peor de todo es que además de no ser un proyecto de ley con garantías y rigor, se ha presentado como proposición de ley, a través de una tramitación de urgencia extraordinaria. Y en esto es donde ya no entiendo nada. ¿Cómo es que algunos grupos que están en la oposición, que no están apoyando al Gobierno, han aceptado esta urgencia extraordinaria? ¿Esto es urgente, realmente? Llevamos muchos

años detrás de esto, ¿y ahora viene de un mes o de tres meses? ¿Qué motivos reales hay? ¿Hay algunos motivos que se nos escapan? ¿Hay alguien que se beneficie o alguien que se perjudique de hacerlo más rápido o más lento? ¿No estaremos haciendo un poco chapucera una ley que necesita unos máximos consensos, no solamente parlamentarios, sino de territorio? Y otra cosa: ¿qué importancia le da este Govern al medio natural para que trate así de mal un tema tan importante?

Como la aritmética parlamentaria es la que es, y de todas maneras se va a aprobar el inicio de la tramitación, nuestro grupo nos abstendremos en la enmienda a la totalidad. Y acabo deseando..., igual que con la Ley de *espais naturals* deseé mucha suerte al sector agrícola, acabo deseando mucha suerte al *medi natural* y a todos los profesionales que se dedican, porque realmente también la necesitan.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Domínguez. A continuació té la paraula la senyora Mireia Boya, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Mireia Boya e Busquet

Bé, bona nit a tothom. Després d'aprovar una llei de referèndum i just en el moment en què s'està signant el decret de convocatòria, ja em perdonareu..., sobretot que em perdonin tots els professionals del medi natural, de la biodiversitat, els directors dels parcs naturals, si no estic gaire centrada en l'Agència del Patrimoni Natural.

És una llàstima que sigui tan tard, perquè en les polítiques de conservació i protecció de la biodiversitat els deures estan pendents des de fa massa temps. Tot i disposar d'aquesta llei d'espais naturals, que és de 1985, fins ara ha estat impossible renovar-la i actualitzar-la; és a dir, té trenta anys de vigència, o trenta anys de retard en la seva renovació. Aleshores, en aquest sentit, la urgència? Sí. Si és que anem trenta anys tard. De fet, anem trenta anys tard i això ens ha permès trinxar el territori, perquè no teníem una llei adaptada als temps actuals.

I se'ns va anunciar, a l'inici d'aquesta legislatura, que es tramitaria aquesta llei de biodiversitat i patrimoni natural; però ara ja és coneguda la renúncia de l'actual Govern de fer-ho. I no ens en sortim; anem trenta anys tard i no ens n'acabem de sortir. Potser degut a aquesta eterna contraposició entre conservació de la natura i desenvolupament. Això de relacionar que la conservació del medi ambient atura el progrés ha fet un forat enorme en la nostra societat. La conservació de la natura no té per què aturar el progrés, és una fallàcia, una recepta simple, efectiva i populista, que ha estat promoguda durant molts anys per certes classes dirigents i assalariades. De fet, ja des del pujolisme s'ha promogut la idea del no a la natura, per tal de tolerar l'economia extractiva, on només devorant i explotant la natura es genera, suposadament, riquesa. Més i més infraestructures que han trinxat el territori; trinxant i essent cecs a les oportunitats també econòmiques que ofereixen els espais naturals que es protegeixen, que es gestionen correctament.

I recordem, volem recordar que va ser a proposta del Grup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, gràcies a una proposta seva, que es va crear el Fons de patrimoni natural, durant la tramitació i aprovació dels passats pressupostos. I és que les polítiques ambientals i la defensa del territori, amb tots els recursos necessaris per tal de que siguin efectives, és un dels eixos bàsics que mouen sempre les nostres propostes. Fins i tot ho vam intentar en aquests pressupostos que no eren els nostres, intentant millorar-los, intentant treure alguna cosa positiva pel que fa al vector ambiental.

I el fons creat estarà coix i no tindrà qui el gestioni, serà orfe, si aquesta Agència de Patrimoni Natural i Biodiversitat no esdevé una realitat. És a dir, hem creat el fons, l'omplirem de dinerets, i no sabrem com gastar-los. Crec que tothom és cons-

cient d'això i aquí també rau la necessitat, la importància de crear aquesta Agència de Patrimoni Natural. I avui comença el debat de la seva creació.

Nosaltres pensem que ha de ser un organisme públic que ha d'estar al servei de la gestió, la conservació i la protecció del patrimoni natural. I volem recordar i reconèixer que no vam participar en la signatura conjunta d'entrada a registre que van fer els grups parlamentaris Socialista, Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot, per tal de protestar; protestar, no perquè no hi estiguéssim d'acord, sinó perquè volíem protestar per l'estira-i-arrossa que hi havia dins del Govern, i que era molt evident una lluita entre conselleries, i una lluita, un conflicte d'interessos, entre dues conselleries del Govern: la de Territori i Sostenibilitat i la d'Agricultura. I és que els lobbys forestals, aquella llista de lobbys forestals que la diputada Xandri tant ha defensat, i que, sí, són retrògrads, fan unes polítiques retrògrades, per nosaltres –i no tenim cap problema en dir-ho en públic–, són els de sempre, els que pensen sempre en la seva butxaca i no en l'interès general. Clar que l'interès general és una cosa molt vaga per a aquests lobbys forestals, que el que volen és, a més a més d'enriquir-se, doncs, gestionar d'una manera poc conscient els valors naturals, tot el que és la massa forestal d'aquest país.

I això ha fet que es descafeïnés un projecte que era ambiciós, que era modern, que era..., bé, ens agradava molt. I això s'ha fet per tal de perpetrar la divisió de competències en la gestió del medi natural, que va néixer arran de la supressió de la conselleria de Medi Ambient, ja fa uns anys. Quan es va suprimir aquesta conselleria, hi va haver una divisió dins del medi natural, i es va dividir en dues conselleries diferents. I això ha dificultat enormement la gestió del medi natural en el seu conjunt.

Nosaltres posarem, en el debat a la ponència de llei, tres línies vermelles. I ja les anunciem avui, tot i que és tard; però, com que aquí graven vídeos, doncs, demà, si a algú li interessa –i els directors dels parcs també estaran interessats en saber quines són aquestes tres línies vermelles– ja podrà recuperar-ne la gravació.

La primera és: pel que fa als espais naturals de protecció especial, el Departament d'Agricultura ha imposat el concepte de cogestió en els terrenys forestals de titularitat de la Generalitat; uns terrenys que són molt minoritaris –juntament amb els de titularitat estatal representen menys del 5 per cent dels terrenys forestals del país–, i han quedat completament penjats la resta de terrenys públics, que són, aproximadament, el 18 per cent del total, i majoritaris en els parcs, sobretot del Pirineu, per exemple. I es fixa una intervenció, en els de titularitat privada, tot i que es mantenen les competències del Centre de la Propietat Forestal.

Tal com ha quedat aquesta part, per nosaltres és totalment inacceptable pel que fa als terrenys públics. Podríem admetre la cogestió que es proposa, ja que la disposició addicional segona atorga una certa prevalença a l'òrgan ambiental i a criteris conservacionistes, però s'hauria de fer necessàriament extensiva a tots els terrenys forestals públics dels espais naturals protegits, o bé establir, per a aquests darrers, un altre mecanisme amb garanties suficients. En cas contrari, aquesta cogestió, que ja significa un pas enrere per nosaltres, seria simplement testimonial, mentre una part important d'aquests espais naturals protegits, doncs, quedaria totalment desprotegida. Per tant, aquesta serà la primera línia vermella que posarem a la ponència.

Un segon paquet d'esmenes que entrarem durant el tràmit de ponència estan relacionades amb el règim jurídic. L'agència, per nosaltres, ha de ser un organisme autònom, de naturalesa pública i de caràcter administratiu que s'ha de regir pel dret públic. I això ara no està especificat, en aquesta proposició de llei, d'aquesta manera. I, afegit a això, o relacionat amb això, els drets laborals dels treballadors: el personal, que ha de ser funcionari o laboral, en els mateixos termes i en les mateixes condicions que els establerts per al personal de l'Administració de la Generalitat, de conformitat amb la legislació aplicable. Si una cosa hem après de l'Agència de Patrimoni Cultural és que..., bé, els errors que s'han comès i que han, d'alguna manera,

sembrat el caos en tot el que és la gestió del patrimoni cultural, això no ho volem. No ho volem repetir i, per nosaltres, també serà línia vermella, doncs, tot el que tingui a veure amb el règim jurídic i els drets dels treballadors.

El vessant positiu... –que també hi és, no?, per a no ser tan negativa a aquestes hores, perquè tampoc cal–, considerem que és important que ara es preveu una estructura descentralitzada –això l'Agència de Patrimoni Cultural no ho té i ho valorem positivament–, amb òrgans descentralitzats de participació i recollint, en part, les nostres propostes que vam fer quan intentàvem, també, signar conjuntament aquesta iniciativa.

I, per últim, dir que..., bé, ens han arribat veus de que el Departament d'Agricultura insisteix en fagocitar part d'aquest Fons de patrimoni natural. I és evident, clar..., tenim uns recursos allà, uns diners, i això és molt llaminer. Els diners, en un sector que ha estat infrafinançat i que ha patit un percentatge de retallades més important durant la crisi, doncs, és molt llaminer.

Nosaltres hi estem radicalment en contra, i avancem que voldrem blindar aquesta qüestió durant el debat i garantir que la integritat del Fons de patrimoni natural va destinada a l'Agència de Patrimoni Natural que crearem. I esperem que la versió final de l'agència es dotarà de les competències, dels recursos econòmics, com els previstos en aquest Fons de patrimoni natural, per desplegar efectivament els seus objectius i àmbit d'actuació. I esperem que els interessos partidistes –legítims, però interessos partidistes, que no pensen en aquest interès general que nosaltres defensem–, doncs, no obstaculitzin la seva tramitació i aprovació, perquè la natura..., nosaltres tenim vot, però és que la natura no té ni veu ni vot, però necessita un organisme que en tingui cura.

La presidenta

Senyora Boya...

Mireia Boya e Busquet

Moltes gràcies. Acabo. Perdó.

La presidenta

Gràcies; gràcies, senyora Boya.

Acabat el debat, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Estem cridant a votació.

(Pausa llarga.)

Acabat el debat, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

L'esmena a la totalitat ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 97 en contra i 25 absències.

Per tant, aquesta iniciativa legislativa continua la seva tramitació.

Alteració de l'ordre del dia

Senyor Torrent, per què em demana la paraula?

Roger Torrent i Ramió

Sí, presidenta, per una qüestió d'ordre.

La presidenta

Endavant.

Roger Torrent i Ramió

En virtut de l'article 81.3 del Reglament, i atès que s'acaba d'aprovar la Llei del referèndum d'autodeterminació i que ja ha estat publicada, i atès, també, que aquesta

llei crea la Sindicatura Electoral i que, per tant, ja es pot passar a proveir els membres d'aquesta Sindicatura Electoral, amb el procediment que estableix la mateixa Llei del referèndum d'autodeterminació, en concret, la disposició addicional tercera, demanaríem poder incloure aquest punt en l'ordre del dia, hi insisteixo, en virtut de l'article 81.3.

I demanaríem també que, per tal de que es puguin presentar candidatures, s'estableixi un termini d'una hora per poder presentar tals candidatures.

(Aplaudiments.)

Gràcies, presidenta.

(Remor de veus.)

La presidenta

Hi ha... Senyora Gabriel, per què em demana la paraula?

Anna Gabriel i Sabaté

Per una qüestió d'ordre?

La presidenta

Digui.

Anna Gabriel i Sabaté

I bàsicament per expressar-nos exactament en el mateix sentit que ho acaba de fer el portaveu de Junts pel Sí.

La presidenta

Després els dono la paraula, eh?

Atès que dos grups parlamentaris han demanat l'alteració de l'ordre del dia per tal d'incloure en aquesta sessió plenària un nou punt, que és l'elecció de la Sindicatura Electoral de Catalunya, en aplicació de l'article 19 i la disposició final tercera de la Llei del referèndum d'autodeterminació, d'acord amb l'article 81.3 del Reglament, d'acord amb les consideracions que ha fet avui el secretari general a la Mesa, els he d'advertir que aquest punt de l'ordre del dia pot estar afectat per les interlocutòries del Tribunal Constitucional.

Igualment, els dos grups sol·licitants continuen volent modificar l'ordre del dia? *(Pausa.)* D'acord, doncs.

Abans de procedir a la votació de la modificació de l'ordre del dia, es donarà el torn de paraules a tots els grups parlamentaris.

El primer..., m'ho ha demanat el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta, respecto a la solicitud de un nuevo cambio de orden del día hoy, parece que hoy es el día de las sorpresas y que en este caso lo que se quiere introducir como cambio del orden del día es nada más y nada menos que el nuevo atropello de que por parte de Junts pel Sí y la CUP quieren nombrar a aquellos que mirarían por la limpieza de ese supuesto no referéndum que ustedes van a convocar. *(Aplaudiments.)*

Nosotros, señora presidenta, hemos presentado ya hace rato un escrito por registro en el que pedimos que se aplique el Reglamento de este Parlamento. *(Veus de fons.)* Eso que hoy parece que está fuera de toda aplicación: el Reglamento del Parlamento de Cataluña, lo que rige los debates limpios. Eso que ustedes no quieren respetar es lo que nosotros pedimos que se respete. Y que, si hay alguien que se debe nombrar, en virtud de una ley que ya veremos lo que dura..., por eso lo tenemos que aprobar, pues, mire, a las doce menos cuarto de la noche, con *nocturnidad* tenemos que hablar *(aplaudiments)* de a quiénes van a nombrar para controlar la limpieza de su referéndum. A quién van a nombrar, lo hablamos a las doce menos cuarto, entonces..., porque esta ley puede que no dure mucho más, ¿eh? Pero, si hubiera de aplicarse de verdad, y estuviéramos hablando no en un teatrillo, sino en el Parla-

mento de veritat, con las leyes de veritat y nuestro Reglamento de veritat, lo que estaríamos diciendo, que es lo que dice el Reglamento, es que los diputados tuvieran el derecho de conocer a esas personas, no una hora para proponerlas sino conocerlas, proponerlas con el tiempo suficiente y hacer un *hearing* y saber de ellos, y preguntar quiénes son las personas que vigilan por la limpieza de los referéndums.

Pero aquí ni hablamos de referéndum, ni hablamos de limpieza democrática, ni hablamos de aplicación de las leyes en el Parlamento. Y, por lo tanto, nosotros..., yo le anuncio que, primero, queremos que se tramite el escrito que hemos presentado conforme al Reglamento del Parlament de Catalunya, para que se haga un *hearing*, si es que la ley dura hasta mañana, que hoy son las doce menos cuarto. Y, segundo, que nos oponemos a que se lleve a cabo un nombramiento por los señores de Junts pel Sí i la CUP, de las personas que supuestamente habrían de vigilar la limpieza de estas elecciones que nunca se van a celebrar, que espero que sean unas elecciones democráticas y limpias, con el sistema democrático y limpio que tiene nuestra nación, España.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Carrizosa. Té la paraula el senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, presidenta. Per oposar-nos, en nom del Grup Parlamentari Socialista, a la petició que s'ha fet per part dels portaveus de Junts pel Sí i de la CUP, pel que fa a la introducció de la votació de las persones candidates a formar part d'aquesta Sindicatura Electoral, per diverses raons.

En primer terme, perquè nosaltres considerem que no es pot procedir a la votació, a l'elecció d'aquestes persones, en tractar-se d'un acte que deriva de l'aprovació d'una llei, o almenys d'un text que té l'aparença i la forma d'una llei que no reuneix els requisits formals exigits, pel que fa a la secció en la que tracta d'aspectes relacionats amb el règim electoral; és a dir, no han estat aprovats amb la majoria necessària aquells aspectes que regulen precisament la Sindicatura Electoral i, per tant, no podem considerar vàlidament aprovada almenys aquesta secció del Reglament. Creiem que està viciada de nul·litat aquesta part –perdó– de la proposició de llei, ara llei ja aprovada per aquest Parlament.

I, en segon terme, perquè tenim un reglament d'aquí, del Parlament de Catalunya, que té un article, que és el 176, que en el seu apartat primer diu que..., aquest article parla del procediment per a l'elecció de càrrecs públics, i en el seu apartat primer diu que per a les eleccions de càrrecs públics que les lleis encomanen al Parlament, els grups parlamentaris podran presentar candidats, d'acord amb les condicions que cada llei estableix. I fins aquí d'acord amb que la llei, si hagués estat aprovada amb la majoria necessària, en aquest aspecte, podria regular quines condicions han de reunir aquestes candidatures, quin tipus de currículums, quines titulacions acadèmiques, si és el cas, tot el que faci al cas. Però a continuació del punt i seguit amb el que acaba aquest primer incís del 176.1, diu que aquestes candidatures han de ser presentades al Registre General del Parlament quinze dies abans de l'inici de la sessió en què es preveu fer l'elecció. I això no pot considerar-se derogat o eliminat del Reglament del Parlament de Catalunya, pel fet de que s'hagi aprovat una llei en què es digui que això es farà amb caràcter immediat.

Pot haver-hi lleis, com crec recordar que és el cas de la que parla de la Sindicatura de Comptes, en què aquest termini s'ampliï i es digui que s'hauran de presentar les candidatures amb un mes d'antelació, però no es pot reduir fins a zero l'antelació en la presentació d'aquestes candidatures. I és que té molt sentit, aquesta previsió del Reglament, perquè és el mínim temps imprescindible perquè aquestes candidatures es puguin conèixer, perquè es pugui, diguem-ne, estudiar la idoneïtat de les persones que es proposen per a aquests càrrecs, i per tal de que els diputats i diputades es

puguin formar una opinió sobre si han de votar a favor, en contra o s'han d'abstenir d'aquestes candidatures. És més: el Parlament, en el Reglament que es va donar, ho tenia tan clar que era important estudiar la idoneïtat d'aquestes persones, que en l'apartat segon parlava de la possibilitat de demanar compareixences –els *hearings*, que es diuen, en termes anglosaxons– d'aquestes persones.

Per tant, li prego, presidenta, que empari aquests diputats i aquestes diputades en l'ús dels seus drets i en el respecte al que diu el Reglament i al que diu també l'Estatut respecte a les majories necessàries per aprovar canvis en el règim electoral.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Sí, senyor Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Para trasladar muy brevemente tres cuestiones. La primera: no votaremos, porque a lo que estamos procediendo ahora, pues, viene y emana de una ley claramente ilegal y que no cumple ningún tipo de requisito democrático.

Dos: recordar, efectivamente, que estamos en materia estatutaria que requiere dos tercios de la cámara para introducir cambios. Por lo tanto, estamos una vez más ante la vulneración de la propia legislación catalana. El independentismo insiste en plantear lo que están haciendo como un conflicto entre Cataluña, unida en torno a ellos de manera unánime –«*som un sol poble*»–, contra un Madrid como una especie de enemigo. Y lo que resulta que están haciendo es vulnerar y pisotear la propia legalidad catalana, el Consell de Garanties Estatutàries, el *lletrat major*, el *secretari general* y el *sursuncorda*, si fuera necesario.

Y tercera cuestión: hacerles una petición procedimental para que acabáramos un poquito antes, creo yo. Ya que se han lanzado en esta dinámica de Juan Palomo, yo me lo guiso, yo me lo como: ya tienen la Ley del referéndum, ahora tienen una sindicatura a la medida, por qué no en el siguiente punto piden también la alteración del orden del día y aprueban ya el porcentaje de participación y el resultado del referéndum (*alguns aplaudiments*), que, al final, sería lo más cómodo para ustedes, porque seguramente ya lo tienen decidido.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Fernández. Senyor Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyora presidenta. El nostre grup no pot acceptar el plantejament que es fa d'incorporació a l'ordre del dia, per la via, una altra vegada, del 81.3. No sé quantes alteracions de l'ordre del dia pot suportar un ple d'aquesta naturalesa, amb el procediment sorpresa que el senyor Coromines ens va anunciar ahir en unes declaracions a premsa i que crec que ha estat capaç de superar-se a si mateix. No sé quantes en pot suportar la democràcia i aquest Parlament, però crec que aquesta no. I crec que ho han dit i tornem a dir-ho: i no és una qüestió només de reglament, hi insisteixo, és una qüestió de garanties democràtiques d'aquest referèndum.

Ho he dit abans: el capítol de la llei que s'ha aprovat parla de l'Administració electoral, parla concretament del sistema de la sindicatura electoral. I l'article 56.2 de l'Estatut diu clarament –ho diu clarament– que aquestes lleis només es poden aprovar si tenen dues terceres parts dels diputats de la cambra. Si no ho calculo malament, això vol dir noranta diputats i diputades. I és bastant evident que del resultat de la votació d'avui, aquests noranta diputats no existeixen. Per tant, des d'aquest punt de vista, la base, els fonaments sobre els quals es planteja la seva petició d'alteració de l'ordre del dia no existeixen, perquè és que aquest apartat de la llei no ha estat aprovat, per molt que vostès hi insisteixin.

Si l'Estatut d'autonomia diu que calen dues terceres parts dels diputats i diputades –és a dir, calen noranta diputats i diputades–, i la votació no dona aquests noranta diputats i diputades, aquest apartat de la llei no s'ha aprovat; excepte que vostès no em diguin que la majoria també pot derogar o deixar en suspens l'Estatut d'autonomia de Catalunya durant aquest Ple, que és el que vostès estan fent durant tot el dia. I com que nosaltres creiem que les majories poden moltes coses, però el que no poden és deixar en suspens les lleis, i sobretot no poden deixar en suspens l'Estatut d'autonomia de Catalunya –que si algú el vol reformar té mecanismes per fer-ho, però el que no pot fer és fer-lo desaparèixer d'una plomada en una nit, a aquestes hores–, no és possible fer aquest plantejament d'alteració de l'ordre del dia.

Aquesta és una consideració de caràcter reglamentari, però torno a dir-los una altra vegada una consideració de caràcter polític: els diputats de Junts pel Sí van votar una proposta presentada en el seu moment, una moció de Catalunya Sí que es Pot amb relació a... Han votat moltes coses amb nosaltres, i n'han complert poques. Una d'elles, claríssimament, en el debat de política general, és la que feia referència a les tres característiques que havia de tenir el referèndum, eh?, qualsevol tipus de referèndum: inclusiu de la societat catalana –ja veuen vostès quin tipus d'inclusió estan generant–, garanties democràtiques, i, alhora, cercar el reconeixement internacional. Cap d'aquests tres plantejaments existeixen, però vostès, durant el dia d'avui, estan destruint els pocs que hi podien haver.

Vostès creuen, de veritat de veritat, que algú –algú– fora d'aquest Parlament, algú fora de Catalunya que no sigui molt *hooligan*, pot arribar a acceptar que un referèndum que s'aprova a tres setmanes de la seva celebració es pot gestionar democràticament i amb garanties? Amb una administració, amb una sindicatura electoral elegida sense cap tipus de fonament, amb un article d'una llei, amb un capítol d'una llei que no s'ha aprovat perquè no té noranta vots, noranta diputats, i, a més a més, amb un procediment que vulnera l'article 176 del Reglament, que exigeix un mecanisme que el que fa és donar seguretat al Parlament amb l'elecció d'aquesta gent, i vostès, com una concessió graciable, ens permeten que ara presentem candidats durant una hora? De veritat creuen que vostès això ho poden defensar a algun lloc?

Saben què pot passar? I això seria el drama que podria viure el referèndum, el de l'1 d'octubre i endavant. És que un dia d'aquests ens trobem que a algú, per exemple, se li ocorri anar a la Comissió de Venècia, i la Comissió de Venècia ens digui: «Escolti, això que vostès han fet és una "txapussa" integral; no en termes jurídics, en termes democràtics.»

Nosaltres no volem passar per aquesta vergonya. Ho sento, no votarem.

La presidenta

Gràcies, senyor Coscubiela. (*Xavier García Albiol demana per parlar.*) Sí, senyor Albiol?

Xavier García Albiol

Sí, per una... Senyora presidenta...

La presidenta

Té la paraula, sí.

Xavier García Albiol

Per una qüestió d'ordre i per estalviar-nos, doncs, l'esperpèntic espectacle que ens estan obligant a fer els membres de Junts pel Sí i la CUP, i que té una repercussió evident en la imatge d'aquesta institució.

Que a les dotze menys cinc de la nit es plantegi donar una hora perquè els grups de l'oposició puguem presentar candidats, ens sembla que és un insult a la intel·ligència –és un insult a la intel·ligència. I, per tant, els avanço que nosaltres no participarem..., ja els hi ha dit el meu portaveu que no votarem, però és que no tan sols no

votarem, sinó que no participarem d'aquest circ. O sigui, si vostès volen pallassos, ja en tenen uns quants aquí que ho fan prou bé.

Per tant, es poden estalviar l'hora que ens donen de manera graciosa per poder presentar candidats, perquè li avanço que ni votarem ni presentarem cap candidat. Per tant, es poden estalviar aquest marge de temps. I deixin d'humiliar la institució d'una vegada per totes.

Gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Votarem, doncs, l'alteració de l'ordre del dia.

Comença la votació.

L'alteració de l'ordre del dia ha quedat aprovada per 71 vots a favor, 60 en contra i dues abstencions.

(*Miquel Iceta i Llorens demana per parlar.*) Sí, sí, senyor Iceta.

Miquel Iceta i Llorens

És que li diré que ho faig sense ànim de dilatar, però ningú em creurà. Però és que, realment, la qüestió que ha suscitat en Joan Coscubiela, sobre si el fet de no comptar amb el suport de dos terços ens impedeix fer el règim electoral i la sindicatura com a peça central, no és un tema menor. I jo no sé si es troba ja molt agosarat que es demani un informe jurídic als serveis del Parlament sobre aquesta qüestió, si no és abusar. (*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Com hem dit, queda aprovada la modificació de l'ordre del... (*Rialles i remor de veus.*) S'ha aprovat l'alteració de l'ordre del dia, i es dona una hora per a presentar candidatures a la Sindicatura Electoral, perquè és això el que s'ha aprovat. (*Algú fa un xiulet.*)

(*Eva Granados Galiano demana per parlar.*) Sí, senyora Granados.

Eva Granados Galiano

El president del meu grup parlamentari ha fet una petició concreta a la presidenta, i ens agradaria saber-ne la resposta.

Gràcies.

La presidenta

Sí. Ara farem una mesa, perquè, a més, tenim la petició del senyor Carrizosa, eh? I, per tant, farem una mesa i ho contemplarem tot.

Gràcies.
(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*) Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Per fer una crida a l'observança del Reglament... (*remor de veus*), per fer una crida a l'observança del Reglament amb relació a l'article 88.1, i, bàsicament, recordar que fa poques setmanes, aquest mateix Parlament va aprovar una reforma del Reglament que convindria que es tingués en compte, i, per tant, apello a l'aplicació de l'article 78 bis, que és aquell, per si no el recorden, és aquell que parla de la conciliació de la vida laboral i familiar.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Anem a fer Mesa per a resoldre aquesta petició, però els recordo que la llei ha estat aprovada per aquest Parlament, ha estat publicada i, per tant, és vigent.

(*Eva Granados Galiano demana per parlar.*) Eva Granados?

Eva Granados Galiano

Sí, com que s'està suscitant el debat sobre aquesta hora per entrar candidatures, li avança, també, que per part del Grup Socialista nosaltres no presentarem candidatura, i, per tant, renunciariem també a aquesta hora per poder agilitar aquest Ple.

Gràcies.

(Veus de fons.)

La presidenta

Sí... Algun altre grup, que vol fer aquesta petició? *(Pausa.)* Doncs..., es suspèn la sessió perquè anem a fer Mesa... *(Remor de veus.)* Senyor Carrizosa? *(Pausa.)* Senyor Carrizosa, ens esperem? *(Pausa.)* Senyor Carrizosa, em diu el què...? *(Pausa.)* Vol fer...? *(Veus de fons.)* No? *(Pausa.)* D'acord, doncs, anem a fer Mesa per la petició d'informe.

La sessió se suspèn a les dotze de la nit i un minut i es reprèn a la una de la matinada i dos minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Un cop acabat el termini per a presentar les candidatures a la Sindicatura Electoral de Catalunya, ara farem el procediment per a l'elecció dels membres d'aquesta Sindicatura Electoral de Catalunya.

Passem a substanciar el punt incorporat a l'ordre del dia sobre l'elecció de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

D'acord amb l'article 19 i la disposició final tercera de la Llei del referèndum d'autodeterminació, han estat presentades les candidatures que els han estat repartides.

Prego a un secretari que doni lectura de les candidatures... *(veus de fons)*, secretària... *(Veus de fons.)*

Sí, senyor Pedret, per què em demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

Sí, per fer-li avinent que, com li deu constar, s'han entrat peticions de reconsideració referents a aquesta qüestió, i que a nosaltres ens sembla que fora convenient resoldre-les abans de passar al que ens comentava.

La presidenta

No... Secretari, s'han entrat peticions de reconsideració sobre aquesta qüestió?

El secretari general

Si ell ho ha dit suposo que sí, no?

(Remor de veus i pausa.)

La presidenta

Peticions de reconsideració sobre què, senyor Pedret? És que com que no en tenim coneixement...

Ferran Pedret i Santos

Si no ho tinc mal fixat, que a aquestes hores ja podria ser també, crec que en són tres de diferents: una primera, sobre la decisió de no fer la sol·licitud de l'informe jurídic que ha estat sol·licitat pel nostre president de grup; una altra, que crec que és sobre la... *(veus de fons)*, la no aplicació de l'article 176 del Reglament, i crec que la tercera és sobre l'admissió a tràmit de...

La presidenta

Però si acabem de fer una mesa ara per resoldre això.

Ferran Pedret i Santos

Sí?

La presidenta

Sí.

Ferran Pedret i Santos

I ho han resolt?

La presidenta

Sí.

Ferran Pedret i Santos

No tenim notificació de res d'això. *(Veus de fons.)* Ah, clar, no, efectivament. *(Veus de fons.)* Perdonin, ja ens perdem tots. Vostès han decidit això i les reconsideracions versen sobre aquesta decisió que acaben de prendre.

(Remor de veus.)

La presidenta

D'acord –d'acord. Anem a fer aquesta reconsideració, i convoco la Mesa i la Junta de Portaveus.

Se suspèn la sessió.

La sessió se suspèn a la una de la matinada i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de dues de la matinada i dos minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Procediment per a elegir cinc síndics de la Sindicatura Electoral de Catalunya

284-00028/11

Passem a substanciar el punt incorporat en l'ordre del dia sobre l'elecció de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

D'acord amb l'article 19 i la disposició final tercera de la Llei de referèndum d'autodeterminació, han estat presentades les candidatures que els han estat repartides. Prego a la secretària quarta que doni lectura de les candidatures presentades.

La secretària quarta

«Candidatura de la Sindicatura Electoral de Catalunya: senyor Marc Marsal i Ferret, senyor Jordi Matas i Dalmases, senyora Marta Alsina i Conesa, senyora Tània Verge i Mestre, senyor Josep Pagès i Massó. I els suplents: suplent primer, senyor Josep Costa i Rosselló i suplent segon, senyora Eva Labarta i Ferrer.»

La presidenta

Seguidament, passem a la votació de les candidatures presentades.

Comença la votació.

La Sindicatura Electoral de Catalunya ha quedat aprovada per 70 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Queda aprovada, doncs, la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Moltes gràcies a totes i tots, i s'aixeca la sessió fins demà al matí, a les deu.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues de la matinada i quatre minuts.